

**TEXT PROBLEM
WITHIN THE
BOOK ONLY**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202247

UNIVERSAL
LIBRARY

ಪ್ರಥಮ ಸಂಪಾದಕ
ಕೆ. ಪಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ.

ತಮಿಳು ಪಾಠಗಳು

ಸಂಪಾದಕ :
ಎಸ್. ರುದ್ರಪತಿ, ಎಂ.ಎ.

ಮೈಸೂರು
ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
೧೯೫೨

ಫೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೂ ಕಾದಿಡಲಾಗಿದೆ

ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರೆಸ್
ಮೈಸೂರು ರೋಡು, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ
೧೯೫೨

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕನ್ನಡದ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಇತರ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳ ಪರಿಚಯ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಅಳವಡ ಅಭ್ಯಾಸ ಕೃಷಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳು ಭಾಷಾ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿನ ಪರಿಚಯ ಬಹಳ ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಆ ಪರಿಚಯ ಅವಶ್ಯಕವೆನ್ನಲೂ ಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೌಢವ್ಯಾಸಂಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತೆಲುಗನ್ನೊ ತಮಿಳನ್ನೊ ಕಲಿಯಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದೆ. ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಗಳ ಮೇಲೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಗಿರುವಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪ್ರಭಾವ ತಮಿಳಿನ ಮೇಲೆ ಆಗಿರದಿದ್ದರೂ, ಆ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ತಮಿಳು ಹೊರಗಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಮಿಳಿನ ತನಿಗುಣವೆಂದರೆ ತನ್ನ ತನವನ್ನು ಹುರುಡಿನಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು. ಹೀಗಾಗಿ, ಅಚ್ಚ ದ್ರಾವಿಡ ಲಕ್ಷಣ ಒಂದಿರುವುದಾದರೆ ಅದು ಮಿಕ್ಕ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಿಗಿಂತ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳಿನ ಪರಿಚಯ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಬರುವಂತೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದಿಂದ ಹಕ್ಕಿ ನೋಟದ ಸ್ಥೂಲಪರಿಚಯ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರವೇಶಿಕೆ ಮಾತ್ರ. ಅಳವೂ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಅದ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ, ಬೇರೆ ಸಾಧನಗಳು ಇವೆ. ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯ ಲಘುಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ಭಂದಸ್ಸಿನ ಲಘುಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಸಂಕಲನ ಆಚಾರ್ಯ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ ಪ್ರೇರಣೆ, ಉತ್ತೇಜನ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳಿಂದ ನೆರವೇರಿದೆ. ಆ ಹಿರಿಯರ ಆಸೆ ಇಂದಾದರೂ ಕೈಗೂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಭಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ರುದ್ರಪತಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ವಂದನೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದೆ.

ಮೈಸೂರು, }
 ಅ|| ೧೪-೪-೧೯೫೧. }

ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ,
 ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.

ಬಿನ್ನಹ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೂ ತಮಿಳಿಗೂ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಹಳಗನ್ನಡಕ್ಕೂ ತಮಿಳಿಗೂ, ಇರುವ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಭಾಷಾ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಪರಿಚಯ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೂಡ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ತಮಿಳಿನ ಪರಿಚಯ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯವೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಕನ್ನಡ ಆನರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮಿಳು ಕಲಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಆನರ್ಸ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ತಮಿಳನ್ನು ದ್ವಿತೀಯ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ತಮಿಳು ಪಾಠ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಉದ್ದೇಶಪಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸಿ ಗೌರವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಮೂಲ ಪ್ರೇರಕರೂ ಸತತ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರೂ ಆದವರು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರೊಫೆಸರೂ ಕನ್ನಡದ ಗೌರವ ಪ್ರೊಫೆಸರೂ ಆಗಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ರಾದ ರಾಜಸೇವಾಸಕ್ತ ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಲ್. ಅವರು. ಈ ಆಚಾರ್ಯರ ತಮಿಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಪಾಠಗಳ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ ಶ್ರೀಯವರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪುಸ್ತಕ ಅಚ್ಚಾಗುವುದರೊಳಗೇ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಅಗಲಿದ್ದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ. ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಯವರ ಮಹೋಪಕಾರವನ್ನು ನೆನೆಯುವುದು ನನ್ನ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಆಗ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರರೂ ತಮಿಳು ಪಾಠ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಎಂ.ಎ. ಅವರು ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ

ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಉಪಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಪ್ರಕಟನ ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎ. ಆರ್. ಕೃಷ್ಣಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಎಂ.ಎ. ಅವರ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೀಠಿಕೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆಡಂಬ ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಪಾಠಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಶೇಷ ಪೀಠಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನೆರವಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಕೆ. ವೆಂ. ರಾಘವಾಚಾರ್ಯ, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಟಿ. ಅವರಿಗೂ ಶ್ರೀ ಎಲ್. ಗುಂಡಪ್ಪ, ಎಂ.ಎ. ಅವರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕನ್ನಡ ಅನರ್ಸ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂಕಲನ ಯೋಜಿತವಾಗಿದ್ದರೂ ತಮಿಳು ಓದುವ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಇತರ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯವಾದರೆ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು, }
ತಾ: ೨೨-೬-೧೯೪೭.

ಎಸ್. ರುದ್ರಪತಿ.

ಒ ಳ ಪಿ ಡಿ

			ಪುಟ
ಪೀಠಿಕೆ	..	..	೧
ಅವ್ಯಯಾರ್	..	..	೪೭
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಾರತಿಯಾರ್	..	..	೫೨
ತಿರುವಳ್ಳುವರ್	..	..	೫೭
ನಳವೆಣ್ಣಾ	..	..	೭೨
ನಾಲಡಿಯಾರ್	..	..	೭೬
ನಾನ್ಮಣೆಕ್ಕಡಿಗೈ	..	..	೮೪
ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪುರಾಣ	..	..	೮೬
ಪರಣ್ಣಾಡಿಯಾರ್	..	..	೯೧
ಶೇಕ್ಕಿಟ್ಟಾರ್	..	..	೧೨೯
ಕಂಬರ್	..	..	೧೪೧
ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರ್	..	..	೧೬೦
ಕಲಿಂಗತ್ತು ಪರಣಿ	..	..	೧೬೮
ಮನೋನ್ಮನೇಯಂ	..	..	೧೮೨
ಪೆರುಂಕತ್ತೈ	..	..	೧೯೪
ಮಣಮೇಗಲೈ	..	..	೨೦೭
ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್	..	..	೨೧೧
ಕುಜುಂತೋಗೈ	..	..	೨೧೮
ನಱ್ಪಿಣೈ	..	..	೨೨೩
ಪುಱನಾನೂಱು	..	..	೨೨೮
ತೇವಾರಂ :	..	..	೨೩೪-೨೭೧
ತಿರುಣ್ಣಾನ ಸಂಬಂಧರ್	..	..	೨೩೫
ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್	..	..	೨೩೯
ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್	..	..	೨೪೨
ಮಾಣೆಕ್ಕ ವಾಚಕರ್	..	..	೨೪೬

ಪುಟ

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂ :	..	..	೨೭೨-೩೩೫:
ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರ್	..	..	೨೭೩
ಅಂಡಾಳ್	..	..	೨೭೮
ಕುಲಶೇಖರಾಱ್ವಾರ್	..	..	೨೯೧
ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಱ್ವಾರ್	..	..	೩೦೦
ತಿರುಮಂಗೈ ಆಱ್ವಾರ್	..	..	೩೦೪
ನಮ್ಮಾಱ್ವಾರ್	..	..	೩೨೪
ಪಟ್ಟಿನತ್ತಾರ್	..	..	೩೩೬
ತಾಯುಮಾನವರ್	..	..	೩೪೧
ನಿಘಂಟು	..	..	೩೪೭
ಪರಿಶಿಷ್ಟ	..	..	೩೮೧

ಪೀಠಿಕೆ

“ತಮಿಳು” ಎಂಬ ಪದವು “ದ್ರಾವಿಡ” ಎಂಬ ಶಬ್ದದ ರೂಪಾಂತರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಭಾಷೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಅದರ ಹೆಸರೂ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಇತರ ನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುವವರು ತಮಿಳನ್ನು ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕರೆದರೇ ಹೊರತು ತಮಿಳರೇ ಇದನ್ನು ದ್ರಾವಿಡವೆಂದು ಕರೆದಿಲ್ಲ. “ತಮಿಝ್” ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ವರ ಮೊದಲುಗೊಂಡು (ಉಯಿರ್‌ಗಣ), ಕರ್ಕಶವರ್ಣ (ವಲ್ಲಿನಮ್), ಮೃದುವರ್ಣ (ಮೆಲ್ಲಿನಮ್), ಮಧ್ಯವರ್ಣ (ಇಡೈಯಿನಮ್)—ಇವುಗಳು ಸೇರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಈ ಭಾಷೆಗೆ ‘ತಮಿಳು’ ಎಂಬ ಒಪ್ಪುವ ಹೆಸರಾಗಿ ಮೇಲಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತದೆ. “ತಮಿಝ್” ಎಂದರೆ “ಇನಿದು” ಅಥವಾ “ಮಧುರ” ಎಂದರ್ಥ.

ತಿರುವಿಳ್ಳಿಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಕರ್ತರಾದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾರರು, ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರು ಮುಂತಾದ ಮಹಾಕವಿಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳಿಗೆ ಪರಶಿವನೇ ಪರಮಾಚಾರ್ಯನೆಂದೂ, ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಆದಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ತಮಿಳಿನ ವರ್ಣಮಾಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು “ನಮಶ್ಶಿವಾಯ” ಎಂಬ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತಾಳಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು, ಅನಂತರ ಪಾಠಪ್ರವಚನಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂದರೆ ಈ ಭಾಷೆಗೆ ಪರಶಿವನೇ ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವರು ಪರಶಿವನ ಮಗನಾದ ಷಣ್ಮುಖನೇ ತಮಿಳಿಗೆ ಅಧಿದೇವತೆಯೆಂದೂ, ಅನೇ ಮೊದಲು ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗೆ ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನೆಂದೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳು ತೆಂಕಣ ನುಡಿ; ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಡಗಣ ನುಡಿ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ತಮಿಳಿಗೆ “ತೆನ್ನೊಱ್” (ತೆನ್-ತೆಂಕಣ, ನೊಱ್-ಮಾತು), ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ

“ವಡಮೊಲಿ” (ವಡಕ್ಕು-ಬಡಗಣ, ಮೊಲಿ-ನಾತು) ಎಂಬ ರೂಢ ನಾನುಗಳಾಗಿವೆ. ಇವೆರಡು ನುಡಿಗಳನ್ನೂ ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕೊಂಡಾಡುವುದು ತಮಿಳರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ:

“ಆರಿಯನ್ ಕಣ್ಡಾಯ್ ತಮಿಲಿನ್ ಕಣ್ಡಾಯ್”

[(ಪರಮಾತ್ಮ ಸ್ವರೂಪವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ) ಆರ್ಯಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಂಡೆ, ತಮಿಳನ್ನು ಕಂಡೆ.]

“ತೇವಾರಮ್”

ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನುಡಿಯನ್ನು ದೈವ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹಾಡಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಸಂಘಕಾಲ

‘ಶಙ್ಗಮ್’ (=ಸಂಘ) ಎಂದರೆ ವಿದ್ವದ್ಗೋಷ್ಠಿ ಅಥವಾ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೂಟವೆಂದರ್ಥ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಲವು ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಾಳಿದ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಕೂಟಗಳಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಮುಂಚಿನಿಂದಲೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟನಾಮವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಶಿವ, ವಿಷ್ಣು, ಷಣ್ಮುಖ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಹಿರಿಯರೂ, ದೇವಾಂಶ ಸಂಭೂತರಾದ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರೂ ಈ ನುಡಿಯನ್ನು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪರಿಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ಸಂಘಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ, ಗೌರವ ಏರ್ಪಟ್ಟವು. ತಮಿಳು ‘ಸಂಘ’ಕ್ಕೆ ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ವಂಶಗಳ ಅರಸರು ಮಹಾಪೋಷಕರಾಗಿದ್ದರೂ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ನೆಲೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಪೋಷಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಜನದ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು.

ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಸಂಘ, ನಡುವಣ ಸಂಘ, ಕೊನೆಯ ಸಂಘ ಎಂಬ ಮೂರು ಸಂಘಗಳು ಇದ್ದು ವೆಂದೂ, ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಹಲವು ವರ್ಷಗಳ ಅಂತರವಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಂಘಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಹಲವರು ಉದ್ವಾಮ

ಕವಿಗಳು, ಪಂಡಿತರು ಇದ್ದರು. ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಕವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಂಘಕ್ಕೆ ಸೇರಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ನಡುವಣ ಸಂಘಗಳ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಇವೆರಡು ಕಾಲಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೆಲವರು ಕವಿಗಳ, ಗ್ರಂಥಗಳ ಹೆಸರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿವೆ; ಆ ಕವಿಗಳ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯಾಗಲಿ, ಸಮಗ್ರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಾಗಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ; ಕಾಲದ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮರೆಯಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿದ ಹಲಕೆಲವು ಬಿಡಿ ಸೂತ್ರಗಳು, ಪದ್ಯಗಳು, ಪದ್ಯ ಭಾಗಗಳು ಲಕ್ಷ್ಯ ಲಕ್ಷಣರೂಪದಲ್ಲಿ “ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್” ಮೊದಲಾದ ಹಳೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಭೂತವಾಗಿವೆ. “ಪೇರಗತ್ತಿಯತ್ತಿರಟ್ಟು” ಎಂಬ ಮೂಲಗ್ರಂಥದ ಸಂಗ್ರಹವೊಂದು ಈಗ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ.

ಮೊದಲ ಸಂಘ ಪ್ರಥಮಪ್ರಯಾತ್ನದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಮಧುರೆಯಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ, ನಡುವಣ ಸಂಘ ಎರಡನೆಯ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಪಾಟ ಪುರದಲ್ಲಿತ್ತೆಂದೂ, ಕೊನೆಯ ಸಂಘ ಈಗಿನ ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ನಡುವಣ ಸಂಘಕ್ಕೆ ತವರಾಗಿದ್ದ ಕಪಾಟಪುರವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಅಗಸ್ತ್ಯರು.—ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಪಾಣಿನಿ, ತೆಲುಗಿಗೆ ಕಣ್ವರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರು ತಮಿಳಿಗೆ ಮೂಲಪುರುಷರು. ಇವರು ಮೊದಲೆರಡು ಸಂಘ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣದ ವೈಭವವನ್ನು ಕಣ್ವಾರ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಲು ಸರ್ವರೂ ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನೆರೆಯಲು ಬಡಗಿನಲ್ಲಿ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಭರತಖಂಡ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಎರು ಪೇರಾದ್ದರಿಂದ ಪರಶಿವನ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಅಗಸ್ತ್ಯಮಹರ್ಷಿಗಳು ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ತೆಂಕಣ ಪೊದಿಯ ಮಲೆಗೆ ಬಂದು ಭಾರತವನ್ನು ಸಮತೂಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆಂದು ಪುರಾಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇವರು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿದಮೇಲೆ “ಪೇರಗತ್ತಿಯಮ್” ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಆದರೆ “ಪ್ರಯೋಗ ಶರಣಾಃ ವೈಯಾಕರಣಾಃ” ಎಂಬಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಯದಿಂದ ಲಕ್ಷಣ ಹುಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಅಗಸ್ತ್ಯರ

ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅತ್ಯುಚ್ಛ್ರಾಂತ ಪಡೆ ದಿತ್ತೆಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ವಯಂವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು “ಪಟಲ” ಅಥವಾ ದಳದಂತೆ ಹನ್ನೆರಡು ಪಟಲಗಳಳ್ಳ “ಪನ್ನೀರು ಪಡಲಮ್” ಎಂಬ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಇದು ಈಗಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ.

ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯರ್.—ಇವರು ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಪ್ರಥಮಶಿಷ್ಯರು. “ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್” ಎಂಬ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇವರ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾದ ಪನಮ್ಮಾರನಾರ್ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಪದ್ಯ (ಪಾಯಿರಮ್)ವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾದ ಅದಜ್ಜೊಟ್ಟಾಶಿರಿಯರು ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯವನ್ನು ವಿದ್ವದ್ಭೋಷೆಯ ಅಂಗೀಕಾರ (ಅರಜ್ಜೀಱ್ಪದಲ್)ಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪೇರಗತ್ತಿಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕಾವ್ಯ (ಇಯಲ್), ಸಂಗೀತ (ಇಶೈ), ನಾಟಕ (ನಾಡಕಮ್) ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆದರೆ ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ (ಎಲುತ್ತು), ಮಾತು (ಶೋಲ್), ಅರ್ಥ (ಪೋರುಳ್) ಎಂಬ ಮೂರು ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಲಕ್ಷಣ (ಇಯಲ್ ತಮಿಱ್ಪಾಲಕ್ಕಣಮ್) ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದಕ್ಕೂ ಒಂಬತ್ತು ಅಧ್ಯಾಯ ಗಳಿವೆ. ಅರ್ಥಾಧಿಕಾರ (ಪೋರುಳದಿಕಾರ)ದಲ್ಲಿ ಯಾವು (ಛಂದಸ್ಸು), ಅಣಿ (ಅಲಂಕಾರ)ಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಸಮಗ್ರ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಗ್ರಂಥ ಗಳಲ್ಲಿ ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯವೇ ಬಹು ಪ್ರಾಚೀನವಾದುದು. ಇದರ ಕರ್ತೃ ನಾದ ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯರು ಜಮದಗ್ನಿಪುತ್ರನಾದ ತೃಣಧೂಮಾಗ್ನಿಯೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ತೃಣಬಿಂದು ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಸಂಘ ಗ್ರಂಥಗಳು.—ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು: ೧ ಕಾವ್ಯ (ಇಯಲ್); ೨ ಸಂಗೀತ

(ಇಶೈ); ೩ ನಾಟಕ (ನಾಡಗಮ್). ಇಯಲ್ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯಗಳು ಹಲವು. ನಮಗೆ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಎಟ್ಟುತ್ತೊಗೈ, ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಪದಿನೆಣ್ ಕೇಟ್ಕಣಕ್ಕು ಎಂದು ಮೂರು ಬಗೆಯಾಗಿವೆ. ಇಶೈ ಎಂದರೆ ಸಂಗೀತ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕೃತಿಗಳು ಈಗ ಸಿಕ್ಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಶೈ ನುಣುಕ್ಕಮ್, ಪೆರುನಾರೈ, ಇಂದ್ರಕಾಳಿಯಮ್, ಪಂಚ್ಚ ಮರಬು, ಪೆರುಜ್ಜುರುಗು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಮುಱುವಲ್, ಶಯನ್ದಮ್, ಶೆಯಱ್ಪಿಯಮ್, ಕುಣನೂಲ್, ಮದಿನಾಣಮ್ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕ ಲಕ್ಷಣ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ನಾಮಾವಶೇಷವಾಗಿವೆ.

ಕಾವ್ಯ(ಇಯಲ್ ನೂಲ್).—ಸಂಘಕಾಲದ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ‘ಅಗಮ್’, ‘ಪುಱಮ್’ ಎಂಬೆರಡು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳುಂಟು. ‘ಅಗಮ್’ ಎಂದರೆ ಮಾನವನ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇಮ. ಇದು ಅವನ ಹೃದಯತಳದಲ್ಲಿಯೇ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಹೊರಪಡಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಆಂತರಿಕ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಾಯಿಕೆಯರಿಗೆ ಉಂಟಾಗುವ ಪ್ರೇಮ (ಕಾಢಲು)ವೇ, [ಎಂದರೆ, ಶೃಂಗಾರವೇ] ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ಅಗಮ್’ ಎಂದೊಡನೆ ಶೃಂಗಾರಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಪುಱಮ್’ ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ವಿದ್ಯೆ, ದಾತೃತ್ವ, ಪರಾಕ್ರಮ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ; ಅಂದರೆ ಕಾಮವನ್ನು ಹೊರತು ಧರ್ಮ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗ್ರಂಥಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ‘ಅಗನಾನೂಱು’, ‘ಪುಱನಾನೂಱು’ ಎಂಬೆರಡು ಸಂಕಲನಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಪುಱನಾನೂಱಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಅರಸರಾದ ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರ, ಅವರ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾಪತಿಗಳ ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ.

ಶೃಂಗಾರರಸಪ್ರಧಾನವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳು (ಅಗಸ್ತ್ಯೋರುಳ್.ನೂಲ್) ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅ ಕಾಲದ ಜನತೆಯ ಆದರ್ಶ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರೇಮ ಐದು ಬಗೆಯಾಗಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿದೆ: ಸಂಭೋಗ ಶೃಂಗಾರ (ಪುಣರ್ದಲ್)ವೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದಕ್ಕೂ ಬೆಟ್ಟ ಗುಡ್ಡಗಳ ಪ್ರದೇಶ (ಕುಱುಞ್ಜಿ)ಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದೊಂದು ಕವಿಸಮಯ. ಎರಡನೆಯ ಬಗೆಯೇ ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರ (ಪಿರಿದಲ್) ಅಥವಾ ಅಗಲಿಕೆ. ಇದಕ್ಕೂ ಮರುಭೂಮಿ (ಪಾಲ್ಕೈ)ಗೂ ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಅಗಲಿಕೆಯ ನೋವನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಕೊರಗುವುದು (ಇರುತ್ತಲ್) ಮೂರನೆಯ ಹಂತ. ಇದರ ಅನುಭವ ಅರಣ್ಯ (ಮುಲ್ಲೈ) ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ. ನಾಯಕಿಯ ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಸಾಕುತಾಯಿ ಮಗಳ ಅಗಲಿಕೆಗಾಗಿ ತನ್ನ ಅಳಲನ್ನು ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿ (ನೆಯ್ದಲ್) ತೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ 'ಇರಱ್ಱಲ್' ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಐದನೆಯದಾಗಿ 'ಊಡಲ್' ಅಥವಾ ಪ್ರಣಯಕಲಹ; ಇದು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ (ಮರುವಮ್) ಅನುಭವಿಸುವುದು.

“ಪದಿಱ್ಱುಪ್ಪತ್ತು” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥ ಚೇರವಂಶದ ಅರಸರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಂದರೆ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ೧೦೦ ಪದ್ಯಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಅದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳೂ, ಕಡೆಯ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳೂ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂಬತ್ತು ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಅಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ.

ಪರಿಸಾಡಲ್.—ಇದು ಎಪ್ಪತ್ತು ಪಾದಗಳ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ. ಅದರೆ ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದು ೧೩ ಕವಿಗಳು ರಚಿಸಿರುವ ೨೪ ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುರುಗ, ವಿಷ್ಣು, ವೈಗೈ ನದಿ, ಮಧುರೆ, ಸಮುದ್ರ ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಅಗತ್ತಿಣೈ (=ಶೃಂಗಾರ) ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು.—ದಶಗೀತೆ. ಹತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಕಲನ. ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯವೂ ದೀರ್ಘವಾದ ಗೀತೆ. ಇನ್ನೂರರಿಂದ

ಮುನ್ನೂರೈವತ್ತು ಪಾದಗಳವರೆಗೆ ಓಡುತ್ತದ್ದೆ. ಏನು 'ಅಗ'ವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು. ಮುಲ್ಯ, ಕುಣಿಗ್ಲಾ, ನೆಡುನಲ್ಪಾಡೈ, ಪಟ್ಟಿ ನಪ್ಪಾಲ್ಯೈ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಮಿಕ್ಕ ಆರು ಪುಟನೂಲ್. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಆಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದುವು: ತಿರುಮುರು ಗಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಪೂರುನರಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಶಿರುಪಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಪೆರುಮ್ ಬಾಣಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ, ಕೂತ್ತಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ (ಮಲೈಪಡುಕಡಾಮ್). ಆಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ ಎಂದರೆ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ; ದರಿದ್ರರಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನೂ, ದಾಸ (ಪಾಣ)ರನ್ನೂ ದಾನಿಗಳ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ದಾರಿತೋರಿಸಿ ಕಳಿಸುವುದು. 'ತಿರುಮುರುಗಾಟ್ಟುಪ್ಪಡೈ' ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಸೌಂದರ್ಯವುಂಟು. ನಕೀರರು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಈ ಆಟ್ಟುಪ್ಪಡೈಯ ವಸ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವಿಧ್ವಾಂಸರು ದಾನಿಗಳಾದ ಅರಸರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದು; ದಾನಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿಯದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಗಳ ಸ್ಪರ್ಧೇಶ ವರ್ಣನೆ, ರಾಜರ ಹಿರಿಮೆ, ಸ್ವನಿಷಯ ಉಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. 'ಮದುರೈಕ್ಕಾಱ್ಱಾ' ಎಂಬುದು ದಶಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಮಧುರೆಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥ. ಇದೂ 'ಪುಟನೂಲ್' ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಪದಿನೆಂ ಕೀರ್ತ್ತಾಕ್ಕುಣಕ್ಕು.—ಅಷ್ಟಾದಶ ಉಪಕಾವ್ಯಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ (i) ನಾಲಡಿಯಾರ್ (ಚೌಪದಿ) ಮೊದಲನೆಯದು. ಒಂದು ಬಾರಿ ತಮಿಳು ವಾಡಿನಲ್ಲಿ ವೀರಕ್ಕಾಮ ತಲೆದೋರಿದಾಗ ಎಂಟು ಸಾವಿರ ಜನಮುನಿಗಳು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾನಂತರ ತಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಭಿಕ್ಷವುಂಟಾಗಲು, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಊರುಕೇರಿಗಳ ಗೀಳು ಹತ್ತಿತು. ಆದರೆ ಪಾಂಡ್ಯನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಹೋಗುವಾಗ ತಾವು ತಂಗಿದ್ದ ಬಿಡದಿಗಳಲ್ಲಿ

ಒಂದೊಂದು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯ ಬರೆದ ಓಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದರು. ಅರಸನಿಗೆ ಆಮೇಲೆ ಅವು ಸಿಕ್ಕಲು, ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೈಗೈನದಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಕೊಚ್ಚಿಹೋಗದೆ ಪ್ರವಾಹಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿ ತೇಲಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಒಂದು ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥವಾಗಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಪದ್ಮನಾಭ ಎಂಬವರು ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸಿ ಈ ನಾನೂರು ಪದ್ಯಗಳನ್ನೂ ಲಂ ಅಧಿಕಾರಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ೧೩ ಅಧಿಕಾರಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ; ೨೬ ಅರ್ಥ (ಪೊರುಳ್) ವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ೧ ಕಾಮದ ವಿವರಣೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪದ್ಮನಾಭೇ ವಿಪುಲವಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

(ii) **ನಾನ್ಮಣಕ್ಕಡಿಗೈ.**—೧೦೧ ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಇದರ ಕವಿ ವಿಳಂಬಿ ನಾಗನಾರ್. ವೈಷ್ಣವ. ಪ್ರತಿಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಅಮೌಲ್ಯವಾದ ನೀತಿಗಳು ಅಡಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ 'ನಾಲ್ಕು ರತ್ನಗಳಡಗಿದ ಆಭರಣ'ವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ.

(iii) **ಕಾರ್ ನಾಱ್ವದು.**—ಮದುರೈಕ್ಕುಣ್ಣನ್ ಕೂತ್ತನಾರ್ ರಚಿಸಿದರು. ೪೦ ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಾರ್ಗಾಲವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತವೆ.

(iv) **ಕಳವಱಿ ನಾಱ್ವದು.**—ಕವಿ ಪೊಯ್ಗೈಯಾರ್. ಇವರೇ ಪೊಯ್ಗೈಯಾಱ್ವಾರೆಂದು ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ೪೦ ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಟುಮಲದಲ್ಲಿ ಜೋಳ ರಾಜನಾಗಿದ್ದ ಕೋಚ್ಚಂಗಣ್ಣಾನ್ ಎಂಬುವನು ಕಣೈಕಾಲಿರುಂಪೊಱ್ಪೈ ಎಂಬ ಚೇರರಾಜನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ಕೈಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು, ಅವನನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಲು ಪೊಯ್ಗೈಯಾರು ಈ ಪದ್ಯಮಾಲೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕೋಚ್ಚಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ದೊರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಚೇರನ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಯಿತ್ತನು. ಆದರೆ ಇದು ತಲಪುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಚೇರರಾಜನು ಬಾಯಾರಿಕೆಯಿಂದ ಸೆರೆಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದನು.

(v) **ಇನಿಯದು ನಾಱ್ವದು.**—(ಇನಿಯ ನಲವತ್ತು) ರಚಿಸಿದವರು ಮದುರೈ ಪೂದನ್ ಶೇನ್ದನಾರ್. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೦ ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯ

ಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ಲೋಕ ನೀತಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ.

(vi) ಇನ್ನಾನಾಪ್ಪದು.—ಕಪಿಲರು ರಚಿಸಿದ್ದು. ೪೦ ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಮಾಲೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ಯಾವುದು ಹಿತ, ಯಾವುದು ಅಹಿತ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

(vii) ಐಂದಿಣೈ.—ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಐಂದಿಣೈ ಐವ್ವದು (೫೦), ತಿಣೈಮಾಲೈ ನೂಱ್ಪಿಪ್ಪದು (೧೫೦), ಐಂದಿಣೈ ಎಂಬುದು (೭೦). ತಿಣೈಮೊಱಿ ಐವ್ವದು (೫೦) ಎಂಬ ಉಪಕಾವ್ಯ ಮಾಲೆಗಳಿವೆ. ಇವು ಅಗಸ್ತ್ಯರುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ.

(viii) ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್.—ಇದಕ್ಕೆ 'ಮುಪ್ಪಾಲ್' ಎಂದು ಹೆಸರುಂಟು. ಬರೆದವರು ತಿರುವಳ್ಳುವರು. ಅಜಮ್, ಪೊರುಳ್, ಇನ್ನಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಭಾಗಗಳನ್ನುಳ್ಳ ೧೩೩೦ ಕುಱಳ್ ಪದ್ಯಗಳು ಈ ಗ್ರಂಥ ದಲ್ಲಿವೆ. ಇದೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿ ಗ್ರಂಥ. ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿದ್ದರೂ ಪರಿಮೇಲ ಟಗರದೇ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಮಗ್ರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ನಾಗರಿಕ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅನುವಾದವಾಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಫ್ರೆಂಚ್, ಜರ್ಮನ್, ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಮುಂತಾದ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಅನುವಾದಗಳಿವೆ.

(ix) ತಿರಿಕಡುಗಮ್.—(ತ್ರಿಕಟುಕ). ಶುಂಠಿ, ಮೆಣಸು, ಹಿಪ್ಪಲಿ ಗಳು ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವಂತೆ, ಈ ತಿರಿಕಡುಗವು ಮಾನವನ ಆಧಿಗೆ ಪರಮೌಷಧವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬರೆದವರು ನಲ್ಲಾದನಾರ್.

(x) ಆಚಾರಕ್ಕೋವೈ.—ಪೆರು ವಾಯಿನ್ ಮುಳ್ಳೆಯರು ಬರೆದದ್ದು. ನೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಆಹಾರ ನಿಯಮ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತದೆ.

(xi) ಪಱಿಮೊಱಿ ನಾನೂಱು.—ಮುನ್‌ತುಱೈ ಅಱೈಯರ್ ಎಂಬ ಜೈನ ಕವಿ ಬರೆದದ್ದು. ೪೦೦ ವೆಣ್ಣಾಗಳಿವೆ. ಇದೊಂದು ನೀತಿ

ಗ್ರಂಥ. ಪ್ರತಿ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದೊಂದು ಗಾದೆ ಅಡಗಿದೆ. “ನಾಯಿ ಕಂಡಾಗ ಕಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕದು”; “ತುಂಬಿದ ಕೊಡ ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲ”; “ಕೋತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ”; “ಸಾವಿರ ಕಾಗೆಯಾದರೂ ಒಂದೇ ಕಲ್ಲು ಸಾಕು” ಎಂದು ನೊದಲಾದ ನಾಣ್ಣುಡಿಗಳು ತುಂಬಿವೆ.

(xii) ಶಿಲು ಪಣ್ಣು ಮೂಲಮ್.—ಸಂಘಕಾಲದ ಮಾಮೂಲ ನಾರ್ ರಚಿಸಿದ್ದು. ಪ್ರತಿಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಐದೈದು ಬುದ್ಧಿನಾದಗಳಿವೆ. ಶೈಲಿ ಬಹಳ ಸೊಗಸು. ಸಾಮಾನ್ಯ ನೀತಿಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ.

(xiii) ಮುದುಮೊಲಿಕ್ಕಾಣ್ಣು.—ಪುರಿಶೈಕ್ಕಿಲವನಾರ್ ಬರೆ ದದ್ದು. ಹತ್ತು ಭಾಗಗಳಿವೆ. ನೀತಿಗ್ರಂಥ. ಶೈಲಿ ಸರಳ.

(xiv) ಎಲಾದಿ.—ಎಂಬತ್ತೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಪ್ರತಿ ಚೌಪದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಐದಾರು ನೀತಿನಾಕ್ಯಗಳು ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಗ್ರಂಥದ ಹೆಸರು ‘ಎಲಾದಿ’ ಅಥವಾ ‘ಎಲಕ್ಕಿ’ ಎಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಎಲಕ್ಕಿ, ಕರ್ಪೂರ, ಅಗಿಲು, ಶ್ರೀಗಂಧ, ಚೇನು ಇವೈದನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ತೈಲ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸುಮಾಸನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ; ಅದರಂತೆ ಈ ಎಲಾದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಐದು ಉಪಯುಕ್ತಾಂಶಗಳು ಉಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಜೈನ ಕವಿಯಾದ ಕಣಿಮೇದಾವಿಯಾರ್.

(xv) ಇನ್ನಿಲೈ ಅಥವಾ ಕೈನ್ನಿಲೈ.—ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥ. ಇದನ್ನು ಪೊಯ್‌ಗೈಯಾರ್ ರಚಿಸಿದರೆಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಚತುರ್ವಿಧ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ಇದರ ಹುರುಳು. ಮದುರೈಪ್ಪದ ನಾರ್ ಇದನ್ನು ಸಂಕಲನಮಾಡಿದರು.

(xvi) ಮುತ್ತೊಳ್ಳಾಯಿರಮ್.—ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೆಣ್ಣಾ ಸಂಕಲನ. ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತಿ ಪೀಳಿಗೆಗೂ ಒಂಬೈನೂರು ಪದ್ಯಗಳ ಪ್ರಕಾರ ೨,೭೦೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲೆಯೋ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕಿವೆ.

ತಮಿಳು ಸಂಘ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವರು ಕವಿಗಳೂ, ಕವಯಿತ್ರಿಯರೂ ಇದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಚೇರ ಜೋಳ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರು ಪೋಷಕರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಅರಸರಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕರು ಸ್ವಯಂ ಕವಿಗಳಾಗಿ ಆಶ್ರಯದಾತರಾಗಿ ಮೆರೆದಿರುವುದು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ.

ಬೌದ್ಧ ಶ್ರಮಣರ ಕಾಲ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೧—೬೦೦)

ಉತ್ತರದೇಶದಿಂದ ಬೌದ್ಧರೂ, ಶ್ರಮಣರೂ ತೆಂಕಣ ಕಂಚಿ, ಮಧುರೆ, ಆನೆಮಲೆ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ತಂಗಿದರು. ಕಾಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮಠಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಪಂಚ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೂ (ಐವೈರುಜ್ಞ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಜ್ಞಳ್) ರಚನೆಯಾದುವು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಅಷ್ಟಾದಶವರ್ಣನೆಗಳುಳ್ಳ ಧರ್ಮಾರ್ಥಕಾಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಕಾವ್ಯಗಳೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವೇ ಐಮ್ ಪೆರುಮ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಜ್ಞಳ್. ಸರ್ವ ಕಾವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ, ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವ ಕಾವ್ಯಗಳು ಕಿರುಕಾವ್ಯಗಳು. ಇವೂ ಐದಿವೆ. ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಮ್, ಮಣಿಮೇಗಲೈ, ಚಿನ್ನಾಮಣಿ, ಕುಣ್ಡಲಕೇಶಿ, ವಳಯಾಪತಿ ಇವೇ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪಂಚ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು.

ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರಮ್.—ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಇಳಬ್ಬೋವಡಿಗಳ್ ಎಂಬ ಮಹಾ ಕವಿ. ಈಗಿನ ತಿರುವಾಂಕೂರಿನ ರಾಜವಂಶವಾದ ಚೇರ ಕುಲದ ಶೆಜ್ಜುಟ್ಟುವನ್ ದೊರೆಯ ತಮ್ಮ. ಸಿಂಹಳದ್ವೀಪದ ಅರಸನಾಗಿದ್ದ ಇಮ್ಮಡಿ ಗಜಬಾಹುವಿನ ಸಮಕಾಲೀನ. ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ.ಶ. ೨ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕಾಲುಗೆಜ್ಜೆಯೇ ನೆಪವಾಗಿ ಉಳ್ಳ, (ಮುತ್ತಮಿಳು) ಕಾವ್ಯ, ಸಂಗೀತ, ರೂಪಕ ಈ ಮೂರು ರೂಪವಾದ ತ್ರಿಕಾಂಡವುಳ್ಳ ಈ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಚ್ಚುವೈ ಅಂದರೆ ಶೃಂಗಾರ, ಫೀರ, ಕರುಣರಸ ಸ್ಪೃಧಾನವಾಗಿವೆ.

ಚೇರ ಚೋಳ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರ ಹಿರಿಮೆ ಒಂದೊಂದು ಕಾಂಡದಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಇಳಜ್ಜೋವಡಿಗಳೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ:

೧. ಉಟ್ಟುನ್ನೈ ಮಿಟ್ಟುಮ್ ವನ್ನು ಉಟ್ಟುಮ್
(ಬಿದಿಯೆಂಬುದು ಮಾರಲಸದಳ)

೨. ಕಟ್ಟುಡೈ ಮಗಳಿರೈ ಕಡವುಳುಮ್ ಪೋಟ್ಟುಮ್
(ಬಾಗುವರು ದೇವತೆಗಳು ಪತಿವ್ರತೆಗೆ)

೩. ಅರಶಿಯಲ್ ಪಿಟ್ಟೈತ್ತೋಕ್ಕು ಅಜಜ್ಜು ಟ್ತಾಗುಮ್
(ದಂಡಿಪಳು ಧರ್ಮದೇವತೆ ರಾಜಧರ್ಮವನುಳಿದವನಂ)

ಎಂಬ ಮೂರು ದೊಡ್ಡ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸುವುದೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮುಖ್ಯ ಆಶಯ. ಈ ಗ್ರಂಥಕರ್ತೃವನ್ನು ಕೆಲವರು ಜೈನನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶೈವನೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಜೈನನಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಶಿಲಪ್ಪದಿಕಾರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಹಲವಾರು ಆಧಾರಗಳು, ಜಿನಸಮಯದ ಕುರುಹುಗಳು ಕಾಣಿಸುವುದರಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಮಣಿಮೇಗಲೈ.—ಶೀತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರ್ ರಚಿಸಿದ್ದು. ಇವರು ತಿರುವಳ್ಳುವರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ತಿರುಕ್ಕುಳಿಕೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ಅಭಿಮಾನ. ಕಾವ್ಯದೋಷ ರಹಿತವಾದ ಉದ್ಗ್ರಂಥವೆಂದು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಶೀತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬರಲು ಕಾರಣ ಬಹು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ. ಶೀತಲೈ ಕೇವು ಸುರಿಯುವ ತಲೈಯುಳ್ಳ ಶಾತ್ತನಾರ್ ಎಂದರ್ಥ. ಇವರು ಮಹಾ ಪಂಡಿತ ಕವಿ. ಯಾವ ಗ್ರಂಥ ಇವರ ಕೈಗೆ ಬಂದರೂ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದೋಷೈಕದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುವುದೇ ಇವರ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು. ಕಾವ್ಯ ದೋಷ ಕಂಡಾಗ ಬರೆಯುವ ಉಕ್ಕಿನ ಕಂಟದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಲೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಅವರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ರಣವಾಗಿ ಕೇವು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತಂತೆ. ತಿರುವಳ್ಳುವರ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಕಾಮಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ (ಮುಪ್ಪಾಲ್) ತಿರುಕ್ಕುಳಗಳನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಇವರ ಶಿರೋವೇದನೆ ಮಾಯವಾಯಿತಂತೆ.

“ ಶೀನ್ದಿ ನೀರ್ ಕಣ್ಡಮ್ ತೆಱುಶುಕ್ಕುತ್ತೇನಳಾಯ್
ಮೋನ್ದ ಪಿನ್ ಯಾರ್ಕುಮ್ ತಲೈಕ್ಕುತ್ತಿಲ್—ಕಾನ್ದಿ
ಮಲೈಕ್ಕುತ್ತ ಮಲಾಯಾನ್ಬೈ ವಳ್ಳುವರ್ ಮುಪ್ಪಾಲಾಲ್
ತಲೈಕ್ಕುತ್ತತ್ತೀರ್ವು ಶಾತ್ತರ್ಕು ”

[ಶೀಂದಿ ನೀರು ಸಕ್ಕರೆ ಶುಂಠಿ ಜೇನು—ಮೂರನ್ನೂ ಕಲಸಿ ಮೂಸಿದರೆ
ತಲೆನೋವು ಮಾಯವಾಗುತ್ತದೆ; ಹಾಗೆಯೇ ವಳ್ಳುವರ ಮುಪ್ಪಾಲಾದ
ತಿರುಕ್ಕುಪಳಿನಿಂದ ಶೀತಲೈಚ್ಚಾತ್ತನಾರಿಗೆ ಶಿರೋವೇದನೆ ಕೊನೆ
ಗಂಡಿತು] ಎಂದು ಮರುತ್ತುವನ್ ದಾಮೋದರನಾರ್ ಎಂಬುವರು
ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾದ ವೆಣ್ಬಾ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕವಿ ಬೌದ್ಧರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಣಿಮೇಖಲೆ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ
ನಾಯಿಕೆ. ಕೋವಲನ್ ಮತ್ತು ಮಾಧವಿಯ ಮಗಳು. ಅವಳು
ಆಚರಿಸಿದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಇದಕ್ಕೆ ಮಣಿಮೇಖಲೆಯ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ
ಮೂವತ್ತು ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ. ಬಹಳ ಉದ್ದವು ಕಾವ್ಯ. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ
ವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ.

ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ.—ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಿರುತ್ತಕ್ಕ ದೇವರ್.
ಜೈನ ಸನ್ಯಾಸಿ. ಜೈನ ಕವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ ಕಾವ್ಯ
ಬರೆಯಬಲ್ಲರೇ ಹೊರತು ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಅವರಿಗೆ
ಬರದೆಂದು ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಸುಳ್ಳಾಗಿಸಲು ಈ ಕವಿ
ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆಂಬ ಲೌಕಿಕ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದು, ಇದರಲ್ಲಿ ಹುರುಡಿ
ನಿಂದ ಎಂಟು ಮದುವೆಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹದಿಮೂರು
ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ “ಮಣನೂಲ್” ಅಥವಾ ಮದುವೆಯ
ಕಾವ್ಯ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೂ ಉಂಟು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳನ್ನು
ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವ ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯವೆಂದರೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದು.
ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ಕಾವ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಮಿಳು ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವೆ.
ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರು ಈ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಆದರ್ಶವಾಗಿಟ್ಟು
ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವೃತ್ತಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿ

ದ್ದಾರೆ. ಚಿಂತಾಮಣಿ ಕಾವ್ಯ ಶೃಂಗಾರ ರಸಪ್ರಧಾನವಾದದು. ಆದರೆ ಕಾವ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಥಾನಾಯಕನು ಮುಮುಕ್ಷುವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಪೆರಿಯಪುರಾಣದ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆಯೊಂದಿದೆ.

ಕುಣ್ಣಲಕೇಶಿ, ವಳಯಾಪತಿ.—ಇವೆರಡು ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಪಲಬ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಇವು ಜೈನಗ್ರಂಥಗಳು.

ಐಜ್ಜಾರು ಕಾಪ್ಪಿಯಂಗಳ್.—ಐದು ಕಿರು ಕಾವ್ಯಗಳು :

- (i) ನೀಲಕೇಶಿ (ii) ಶೂಳಾಮಣಿ (= ಚೂಡಾಮಣಿ).
(iii) ಯಶೋಧರ ಕಾವ್ಯಂ (iv) ಉದಯಣನ್ ಕದೈ (= ಉದಯನನ ಕಥೆ) ಅಥವಾ ಉದಯಣ ಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಂ (v) ನಾಗಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಂ.

(i) ನೀಲಕೇಶಿ.—ಕವಿಯ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀಲಕೇಶಿಯೇ ಕಥಾನಾಯಕ. ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೦ ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ಹಲವು ಮತಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

(ii) ಶೂಳಾಮಣಿ.—ತೋಲಾಮೊಟ್ಟೀವರೆಂಬ ಜೈನ ಕವಿ ಬರೆದದ್ದು. ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ೨೧೩೧ ವೆಣ್ಪಾ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ೧೨ ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ಇದರ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ ಮಹಾಪುರಾಣ.

(iii) ಯಶೋಧರ ಕಾವ್ಯಮ್.—ಜೈನ ಕಾವ್ಯ. ಐದು ಸರ್ಗಗಳಿವೆ. ೩೨೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಯಶೋಧರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಗ್ರಂಥ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

(iv) ಉದಯಣ ಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಮ್.—ವತ್ಸ ರಾಜನಾದ ಉದಯನನ ಚರಿತ್ರೆ ಇದರ ವಸ್ತು. ೩೬೭ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ೬ ಪ್ರಕರಣಗಳಿವೆ.

(v) ನಾಗಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯಮ್.—ಇದರ ವಿಷಯವೇನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕೊಜ್ಜುವೇಳಿರ್ ಮಾಕ್ಕದೈ.—ಪೆರುಜ್ಜತ್ತೈ ಎಂದೂ ಬಳಕೆಯಿದೆ. ಇದು ಕೊಂಗುವೇಳಿರ್ ಎಂಬ ಕವಿಯಿಂದ “ಅಗವಲ್” ಭಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದ ಕಾವ್ಯ; ಉದಯನನ ಕಥೆಯೇ ಇದರ ವಸ್ತು. ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗ್ರಂಥ. ಸಮಗ್ರ ಗ್ರಂಥ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದು ಪಂಚ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ಕಿರು ಕಾವ್ಯಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗ್ರಂಥ.

ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲ (ಕ್ರಿ. ಶ. ೭೦೦—೯೦೦)

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜೈನ ಬೌದ್ಧಮತಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೆರೆಯಲು ಶೈವ ವೈಷ್ಣವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಜೈನ ಬೌದ್ಧರಿಗೆ ರಾಜಾ ಶ್ರಯವೂ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುತ್ತ ಬಂತು. ಶೈವದಲ್ಲಿಯೂ ವೈಷ್ಣವ ದಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಹನೀಯರು ಉದಿಸಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮತ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಶೈವ ಮತಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧರೆಂದರೆ ಮಾಣಿಕ್ಯ ವಾಚಕರು. ಇವರು ಪಾಂಡ್ಯನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಧುರೈಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ತಿರುವಾದವೂರು ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಮಾಣಿಕ್ಯ ವಾಚಕರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಕೇವಲ ಅಂಕಿತನಾಮ. ಇವರಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ‘ಆದವೂರರ್’ ಎಂಬ ಊರಿನ ಹೆಸರು ಇವರಿಗುಂಟು. ಕೇವಲ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬಹಳ ಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೂ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಮನಸೋತು ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯ ರಾಜ ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ರಾಜನಿಗಾಗಿ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದಾಗ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಂದ “ಶಿವಜ್ಞಾನಬೋಧ”ದ ರಹಸ್ಯವನ್ನರಿತು ಜ್ಞಾನಿಯಾದರು. ಮಂತ್ರಿ ಪದವಿಯನ್ನು ಮರುಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿಯೇ ತ್ಯಜಿಸಿ ಶಿವನ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರವಾಗಿ ತಿರುಪ್ಪೆರುನ್ನುಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಆವುಡೈಯಾರ್ (ಪಶುಪತಿ) ದೇಗುಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಅರಿಮರ್ದನ ಪಾಂಡ್ಯನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ಹಲವಾರು ಪವಾಡ

ಗಳನ್ನು ಮೆರೆದು ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿವು ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ತಿರುನಾಚಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಚಿದಂಬರದ ನಟರಾಜನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಗ್ರಂಥದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದು ಕೇಳಿದ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ನಟರಾಜನನ್ನೇ ಸುಟ್ಟ ತೋರಿಸಿ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದ ಮಹಾ ಮಹಿಮರು ಶ್ರೀ ಮಾಣಿಕ್ಯನಾಚಕ ಸ್ವಾಮಿಗಳು. ಇವರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯವೋ ಇವರ ತಿರುನಾಚಕವೂ ಅಷ್ಟೇ ಸ್ವಾರಸ್ಯ. ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಇವರು 'ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್' ಎಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ನಾಯಿಕೆಯರ ಭಾವ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ೧೬ ಕಾವ್ಯರೂಪಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ "ಕೋವೈ" ಎಂಬುದು ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕಾವ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ನಾಯಿಕೆಯರ ಭಾವ, ಶೃಂಗಾರ ರಸ, ಪ್ರಣಯ ಕಥೆ, ಅವರ ನೋಟ ಕೂಟಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯ ನಾಚಕರ ತಿರುಕ್ಕೋವೈ ಯಾರಿಗೆ ನಟರಾಜನೇ ನಾಯಕ. ಜೀವಾತ್ಮನೇ ನಾಯಿಕೆ. ಇವರ ಪ್ರಣಯವನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆ. ಹೊರನೋಟಕ್ಕೆ ಕೋವೈ ಕಾವ್ಯ ಜಾತಿಯ ಶೃಂಗಾರ ಕಂಡರೂ, ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡಿದರೆ ಕವಿಯ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕೋವೈ ಕಾವ್ಯ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಗ್ರಂಥವೇ ಅತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಆದಿಯಲ್ಲಿ "ತಿರು" ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ "ಆರ್" ಎಂಬ ಗೌರವಾರ್ಥಸೂಚಕ ಶಬ್ದಗಳು ಸೇರಿವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಕೋವೈಗಳಿಗೆ ಈ ಗೌರವವಿಲ್ಲ.

ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಮ್ಪನ್ನರ್.— ಪಲ್ಲವ ರಾಜನಾದ ಇಮ್ಮಡಿ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನ ಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದರು. ತಿರುಮಜ್ಜೆಯಾತ್ಮಾರ ಸಮ ಕಾಲೀನರು. ಇವರ ತಂದೆ ಶಿವಸಾದ ಹೃದಯರು; ತಾಯಿ ಭಗವತಿ ಅಮ್ಮೆಯಾರು. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಶೀರ್ಕಾಚಿಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ವರಮಾತೃನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ವರಪುತ್ರರು. ಇವರಿಗೆ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಾಯ ತುಂಬುತ್ತ ಬಂದಾಗ ಒಂದು ದಿನ

ಶಿವಸಾದ ಹೃದಯರು ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮಗು ತಂದೆಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ದನಿಗರಗಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವಿಗೆ ಹಾಲೂಡಿಸಲು ಪಾರ್ವತಿ ಬೇಗನೆ ಬಂದು ಹೊನ್ನು ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೇರ ಕುಡಿಸಿ ಮಾಯವಾದಳು. ತಂದೆ ಆಹ್ಲಿಕ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಮಗುವಿನ ತುಟೆಗೆ ಹಾಲಿನ ತುಂತುರುಗಳು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ಜ್ಞಾನಕ್ಷೇರ ಕುಡಿದ ತಿರುಚ್ಚಾನ ಸಂಬಂಧರು “ತೋಡುಡೈಯ ಶಿವಿಯನ್ ವಿಡೈಯೇಜು” ಎಂಬ ತೇವಾರವನ್ನು ಹಾಡಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ತೇವಾರ ಗ್ರಂಥ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ಸಾವಿರಾರು ಪದ್ಯಗಳ ನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ. ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜೈನ ಮತ ಖಂಡನೆಮಾಡಿ ಜಯಿಸಿದರು. ಇವರ ತೇವಾರ ಇತರ ಕವಿಗಳ ತೇವಾರಕ್ಕಿಂತ ಕ್ಲಿಷ್ಟ. ಅಚ್ಚುತಮಿಳು ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಅಪಾರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ತಮಿಳು ಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವೂ ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಮೈಷ್ಠ ವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಾಪ್ಪಾರು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶೈವರಲ್ಲಿ ಇವರು ಪರಮಾಚಾರ್ಯರು. ಇವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಉಪಾಸನೆಯ ರೀತಿ “ಸತ್ಸತ್ಯಮಾರ್ಗ”; ಅಂದರೆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೂ ಜೀವಾತ್ಮನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ತಂದೆ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಸಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುವುದು. ಇವರು ಪರಶಿವನ ಮಗನಾದ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯ ಅವತಾರವೆಂದು ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಶರ್.— ಇವರು ತಿರುಮುನೈವ್ವಾಡಿನ ತಿರುವಾ ಮೂರ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨ ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ “ಮರುಣೇಕ್ಕಿಯಾರ್” (ಮರುಳನ್ನು ನೀಗಿದವರು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತಾಪಿತೃವಿಯೋಗವುಂಟಾ

ಯಿತು. ಇವರ ಅಕ್ಕ ತಿಲಕವತಿ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರು ಜೈನರಾಗಿ ಆ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಇದು ಶಿವಭಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ತಿಲಕವತಿಗೆ ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಶೈವನನ್ನಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಪರಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಮೊರೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರಿಗೆ ತಾಳಲಶಕ್ತವಾದ ಹೆಣ್ಣಿನೋವುಂಟುಮಾಡಿ ತಿರುಪ್ಪಾದಿರಿಪ್ಪುಲಿಯೂರಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉದರಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದನು. ಆಗ ಅರಸರಿಗೆ ಶ್ರಮಣರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಲ್ಲಿ, ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ತಪ್ಪಿತು. ಶೈವದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿತು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರ ನಡತೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರಮಣರಿಗೆಲ್ಲ ಅತಿಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವರು ಪಲ್ಲವರಾಜನಾಗಿದ್ದು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನಾದ ಜೈನದೊರೆಗೆ ದೂರು ಹೇಳಿದರು. ರಾಜನ ಕಣ್ಣು ಕೆರಳಿತು. ಒಡನೆ ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರನ್ನು ಎಳೆತರಲು ಭಟರನ್ನು ಅಟ್ಟಿದನು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರು ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಹೊಕ್ಕು ನಿರಂಕುಶರಲ್ಲವೆ?

“ನಾಮಾಚ್ಚುಮ್ ಕುಡಿಯಲ್ಲೋಮ್ ನಮನ್ನೈ ಅಚ್ಚೋಮ್ ನರಕತ್ತಿಲ್ ಇಡರ್ಪಡೋಮ್” ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹಾಡಿ ಶಾಂತವಾಗಿ ಕುಳಿತರು. ರಾಜಭಟರು ಬಹಳವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲ ರಾಜಾಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅವರೊಡನೆ ತೆರಳಿದರು. ಕೋಪಗೊಂಡ ರಾಜನು ತಿರುನಾವುಕ್ಕುರಸರನ್ನು ಬೇಯುವ ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಸಿದನು. ಭಕ್ತಶಿರೋಮಣಿಗೆ ಅದರ ಕಾವು ತಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ.

“ಮಾಶಿಲ್ ವೀಣೈಯುಮ್ ಮಾಲೈ ಮದಿಯಮುಮ್
ವೀಶು ತೆನ್ನಲುಮ್ ವೀಜ್ಜಿಳ ವೇಸಿಲುಮ್
ಮಾಶು ವಣ್ಣುಜ್ಜೈ ಪೋಯ್ ಗೈಯುಮ್ ಪೋನ್ನದೇ
ಈಶನೆನ್ನೈ ಯಿಣೈಯಡಿ ನೀಱಲೇ”

“ಈಶನ ಪದದ್ವಯದ ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ವೀಣೆಯ ಇಂಚರಕ್ಕೆ ಸಂಜೆಯ ತಿಂಗಳಿಗೆ, ಬೀಸುವ ತೆಂಗಾಳಿಗೆ, ಹಬ್ಬಿದ ವಸಂತ ಸಮಯಕ್ಕೆ, ಮರಿ ದುಂಬಿಯ ರುಂಕಾರವುಳ್ಳ ತಾವರೆಯ ತಟಾಕಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿತ್ತು.

ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ನನ್ನ ಅನುಭವ” ಎಂದು ಹಾಡಿದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೋಪವುಕ್ಕಿ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಅವರು ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಯದೆ—

“ಶೋಷುಣೈ ವೇದಿಯನ್ ಶೋದಿ ವಾನವನ್” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಹತ್ತು ತೇವಾರಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ತಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಬಂಡೆಯನ್ನೇ ತಪ್ಪವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀರಿನ ಹರಹಿನ ಮೇಲೆ ತೇಲಾಡಿಕೊಂಡು ಕರೆಯೇರಿದರು. ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ಮಹಿಮೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನು ಜೈನಮತವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಶೈವನಾಗಿ ತಿರುನಾಗೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಶಿವಾಲಯವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರೊಡನೆ ಮತ್ತು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಹಲವು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಮಾಡಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವೈಕ್ಯ ರಾದರು. ಇವರಿಗೆ “ಅಪ್ಪರ್” “ತಾಣ್ಡುಕವೇನ್ದರ್” “ವಾಗೀಶರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. “ಅಪ್ಪರ್” ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಇಟ್ಟರು. “ತಾಣ್ಡುಕ” ಎಂಬ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ಹಾಡಿದ ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಇವರೊಬ್ಬರೇ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇವರಿಗೆ “ತಾಣ್ಡುಕ ರಾಜ” ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದಿದೆ. “ವಾಗೀಶರ್” ಎಂಬುದು “ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಶರ್” ಎಂಬುದರ ಸಂಸ್ಕೃತಾನುವಾದ.

ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ನಡೆನಡೆದು, ತವಳಿ, ಉರುಳಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿದರು. ಎಷ್ಟು ಬಳಲಿದರೂ ಕೈಲಾಸವೇ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಮೈಕೈಯೆಲ್ಲ ನೆತ್ತರು ಬಸಿದು ವ್ರಣವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಕೈಲಾಸದ ಹುಚ್ಚು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ತಟಾಕದ ದಡದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷತಾಳಿ ಬಂದ ಶಿವನ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು. ಒಡನೆ ಈಗಿನ ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಎಂಟು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ, ತ್ಯಾಗರಾಜರು ವಾಸಮಾಡಿದ ಪಂಚನದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತಿರುವೈಯಾರಿನ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸದ

ದೃಶ್ಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಆಮೇಲೆ ಹಲವಾರು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದು ಜಗತ್ತೇ ಶಿವನುಯವೆಂದು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಸಾವಿರಾರು ತೇವಾರ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದರು.

ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಸ್ವಾಮಿ.— ಇವರನ್ನು “ಸುಂದರರ್” ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದರು. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಪುಷ್ಪ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಹೂಕೊಯ್ದು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಅನಿಂದಿತ, ಕಮಲಿನಿಯರನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಮೋಹಪಾಶಕ್ಕೊಳಗಾದರು. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಶಿವನಿಗೆ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲು ಇವರನ್ನೂ, ಜೇಟಿಯರನ್ನೂ ಮಾನವ ಯೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದನು. ಸುಂದರರು ಕೈಲಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವಾಗ ಪರಶಿವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು “ತಡುತ್ತಾ ಆಟ್ಯೊಳ್ಳಾಯ್” —ನನ್ನನ್ನು ಮರೆಯದಂತೆ ಕರುಣಿಸಿ ಕಾಪಾಡೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಅದಕ್ಕೆ ಪರಶಿವನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಸುಂದರರು ತಿರುನಾವಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿಶೈವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಶೈಶವದಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮನಸೋತ ನರಸಿಂಗ ಮುನಿಯಾರ್ ಎಂಬ ರಾಜನು ಶಿಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಕಿದನು. ಇವರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಗರ್ಭಾಷ್ಟಮದಲ್ಲಿ ಉಪನಯನ ವಾಯಿತು. ಮದುವೆಯ ವಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ ಪುತ್ತೂರಿನ ಶಡ್ಭಗವಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಆದಿಶೈವರು ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೇನು ಕನ್ಯಾದಾನವಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಶಿವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷ ತಾಳಿ ಬಂದು ವಿನಾಹಕಂಟಕ ನಾದನು. ತನ್ನಿಂದ ಸುಂದರರ ಹಿರಿಯರು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ (“ಅಡಿಮೈ”) ಅಡಿಯಾಳುಗಳಾಗಿರಲು ಒಪ್ಪಿ ಓಲೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದೂ, ಆ ಸಾಲವನ್ನು ಮೊದಲು ತೀರಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾಗಬಹುದೆಂದೂ ಕುಂಟು ನೆಪಹೂಡಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ತಿರುನೆಣ್ಣೈ ನಲ್ಲೂರಿನ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು ಮರೆಯಾಗಿ, “ತಡುತ್ತಾ ಆಟ್ಯೊಣ್ಣೊಮ್ —ನಿನ್ನ ಬೇಡಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ

ತಡೆದು ಕಾಪಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಪೂಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸಿದೆ. ಈಗ 'ಸಾಮಾಲ್ಯ' (ಪದ್ಯಮಾಲೆ)ಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಮಾಡು; ಅಡಿಮೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ 'ಪಿತ್ತಾ' (ಹುಚ್ಚ) ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೆ. ಹೋಗು! ಆ ಮಾತಿನಿಂದಲೇ ತೇವಾರ (ತೇ=ದೇವರ, ಆರಂ=ಹಾರ) ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸು" ಎಂದು ಅಪ್ಪಣೆಮಾಡಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು. ಇತ್ತ ಸುಂದರರು ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ—

“ ಪಿತ್ತಾ ಪಿಪ್ಪಿಶೂಡಿ ಪೆರುಮಾನೇ ಅರುಳಾಳಾ

ಎತ್ತಾನ್ ಮಱವಾದೇ ನಿನ್ನೈಕ್ಕಿನ್ನೇನ್ ಮನತ್ತುನ್ನೈ

ವೈತ್ತಾಯ್ ಪೆಣ್ಣೈ ತೆನ್ನಾಲ್ ವೆಣ್ಣೈಯ್ ನಲ್ಲೂರಱುಳ್

ತುಱ್ಪೈಯುಳ್

ಅತ್ತಾ ಉನಕ್ಕಾಳಾಯ್ ಇನಿಯಲ್ಲೇನ್ ಎನಲಾಮೇ ”

ಎಂದು ಗ್ರಂಥಾರಂಭಮಾಡಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಸುಂದರರಿಗೆ ತಿರುವಾರೂರಿ ನಲ್ಲಿ ಪರವೈನಾಚ್ಚಿಯಾರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಕಮಲಿನಿಯೊಡನೆ ಮದುವೆ ಯಾಯಿತು. ಹಲವಾರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುವಱ್ಪಿಯೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಶಜ್ಜಿಲಿಯೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದ ಅನಿಂದಿತೆಯನ್ನು ಮೋಹಿಸಿದರು. ಪಾರಿಜಾತ ವೃಕ್ಷದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಶಜ್ಜಿಲಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲಾ ನಂತರ ಪರವೈನಾಚ್ಚಿಯಾರ ಗೀಳು ಹತ್ತುಲು ತಿರುವಾರೂರಿನ ಕಡೆ ಹೊರಟರು. ತಿರುವಱ್ಪಿಯೂರಿನ ಎಲ್ಲೆ ಬಿಟ್ಟೊಡನೆ ಅವರ ಕಣ್ಣೆರಡೂ ಇಂಗಿಹೋದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ದಾರಿನಡೆದು ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಕುರಿತು ಬೇಡಿ ಹಾಡಿ ಕಂಚಿಗೆ ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಎಡಗಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ಬಂತು. ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ತಲಪಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಲಗಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪರವೈಯಾರೊಡನೆ ಶಿವನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ಸೇರಿ ಬಾಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಶೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದರು.

ಈ ಶೈವಸಮಯಾಚಾರ್ಯರುಗಳಿಗೆ ನಾಯನಾರ್ ಅಥವಾ ಅಡಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್, ತಿರುನಾವು ಕ್ಕರಶರ್ (ಅಪ್ಪರ್), ಸುಂದರರ್ — ಈ ಮೂವರು ನಾಯನಾರುಗಳ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ತೇವಾರಮ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿದೆ. ಮಾಣಿಕ್ಯ ವಾಚಕರ ತಿರು ವಾಚಕವನ್ನು ತೇವಾರದೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ 'ತೇವಾರ ತಿರುವಾಚಕ'ವೆಂದು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಶೈವರ ಪದ್ಧತಿ.

ವೈಷ್ಣವ ಆಪ್ತಾರುಗಳು (ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೦೦—೮೦೦)

ಶೈವರ ಅಡಿಯಾರುಗಳಂತೆ ಈ ಆಪ್ತಾರುಗಳು ಪರಮ ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರು. ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರು ಎಂದರ್ಥ. ಇವರು ಹನ್ನೆರಡು ಮಂದಿ. ಇವರಲ್ಲಿ ಜಾತಿವೈತ್ಯಾಸ ಕಡಮೆ. ಅಂತ್ಯಜರು, ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಆಪ್ತಾರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಪ್ತಾರು ಅಂತ್ಯಜರು, ನಮ್ಮಾಪ್ತಾರು ವೆಳ್ಳಾಳರು, ತಿರುಮಂಗೈಯಾಪ್ತಾರು ಕಳ್ಳರು; ಆಂಡಾಳ್ ಹೆಂಗಸು. ಆದರೂ ಇವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೈಷ್ಣವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವರ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿ ಇವರು ಹಾಡಿದ ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ಷೇಪಮಾಡುವುದು ಇಂದಿಗೂ ವಾಡಿಕೆ. ಪೊಯ್ಗೈಯಾರ್, ಪೊದತ್ತಾರ್, ಪೇಯಾರ್ (ಸರೋಯೋಗಿ, ಭೂತಯೋಗಿ, ಮಹಾಯೋಗಿ) — ಈ ಮೂವರೂ ಕ್ರಿ. ಶ. ೬ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊದಲಾಪ್ತಾರುಗಳು. ಪೊಯ್ಗೈ ಮತ್ತು ಪೇಯಾಪ್ತಾರುಗಳು ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ವರದರಾಜನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮಡಿ ಪರಮೇಶ್ವರನರ್ಮ ಪಲ್ಲವನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು. ಇವನ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೬೯೦. ಇವನೇ ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದವನು. ಈ ಮೊದಲಾಪ್ತಾರುಗಳು ಹಾಡಿರುವ ಪದ್ಯಮಾಲೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಪ್ರಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದೆ. ವಾಮನ, ನಾರಸಿಂಹ, ರಾಮ, ಕೃಷ್ಣಾದ್ಯಂತಾರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಶ್ರೀರಂಗ, ಕಂಭಕೋಣ, ತಿರುಮಾಲಿರುಚ್ಚೋಲೈ, ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟೈ

ಯೂರು ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದರು. ಇವರ ಗ್ರಂಥವೆಲ್ಲ “ಅನ್ವಾದಿ” (ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರಿ)ಗಳಾಗಿವೆ. “ಅನ್ವಾದಿ” ಎಂದರೆ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಕಡೆಯ ಪದ ಮುಂದಿನ ಪದ್ಯದ ಆದಿಯಾಗಿರುವುದು ಎಂದರ್ಥ.

ತಿರುಮುಱಿಶೈಯಾಪ್ಪಾರು.—ತಿರುಮುಱಿಶೈ ಎಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ೭ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮೊದಲಿಗೆ ಶೈವರಾಗಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ವೈಷ್ಣವರಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು, ವಿಷ್ಣುಪಾರಮ್ಯವನ್ನೇ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದರು. ಶೈವ, ಜೈನ, ಬೌದ್ಧಮತಗಳನ್ನು ಬಹುತೀವ್ರವಾಗಿ ಖಂಡನೆಮಾಡಿದರು. “ನಾನ್ಮುಗನ್ ತಿರುವನ್ವಾದಿ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪರಮತಖಂಡನೆಯೇ ಇದರ ಮುಖ್ಯಾಶಯ. “ತಿರುಚ್ಚೆನ್ನವಿರುತ್ತಮ್” ಎಂಬ ೧೨೦ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ವೇದಾಂತ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಶೈಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋರಿದೆ, ಕಾವಿದೆ. ಈ ಪದ್ಯಮಾಲಿಕೆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ವಾಗ್ಗುಂಫನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಇಂಪು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಬಾರಿ ಇವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನಾದ ಕಣಿಕಣ್ಣನೊಡನೆ ವಿಷ್ಣುಕಂಚಿಗೆ ತೆರಳಿದಾಗ ಒಂದನೆಯ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮ ಪಲ್ಲವನನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಆಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ರಾಜ ಆಪ್ತರನ್ನು ಕಣಿಕಣ್ಣನೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ತೊಲಗಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಆಪ್ತರು ಕಂಚಿಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ದೇವನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೇಳುವ ಮಾತಿನ ಜೋರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿದೆ:

“ಕಣಿಕಣ್ಣನ್ ಪೋಗಿನ್ಮಾನ್ ಕಾಮರು ಪೂಜ್ಜಿ
ಮಣಿವಣ್ಣಾ ನೀ ಕಿಡಕ್ಕವೇಣ್ಡಾಮ್—ತುಣಿವುಡೈಯ
ಶೆನ್ನಾಪ್ಪುಲವನುಮ್ ಪೋಗಿನ್ನೇನ್ ನೀಯುಮುನ್ನನ್
ಪೈನ್ನಾಗಪ್ಪಾಯ್ ಶುರುಟ್ಟಿಕ್ಕೊಳ್”

ಎಂದು ಹಾಡಿದೊಡನೆ ವರದರಾಜನು ಭಕ್ತವರಾಧೀನನಲ್ಲವೆ?—ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಮುದುರಿಕೊಂಡು ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟನು. ಈ ಸಂಗತಿ ರಾಜನ ಕಿವಿ ಮುಟ್ಟಲು ಅವನು ಓಡಿಬಂದು ಆತ್ಮಾಛಾರಿಗೆ ಎರಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದನು. ವರಕವಿಯಾದ ಆತ್ಮಾಛಾರು ಒಡನೆ ಮೇಲಿನ ಪಾಶುರವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ—

“ ಕಣಿಕಣ್ಣನ್ ಪೋಕ್ಕೊಂಬುನ್ದಾನ್ ಕಾಮರು ಪೂಜ್ಞ ಚ್ಚಿ
ಮಣಿವಣ್ಣಾ ನೀ ಕಿಡಕ್ಕುವೇಣ್ಡುಮ್— ತುಣಿವುಡೈಯ
ಶೆನ್ನಾಪ್ಪುಲವನುಮ್ ಪೋಕ್ಕೊಬುನ್ದೇನ್ ನಿಯುಮುನ್ದನ್
ಪೈನ್ನಾಗಪ್ಪಾಯ್ ವಿರಿತ್ತುಕ್ಕೊಳ್ ”

ಎಂದು ಹಾಡಿದರು. ವರದರಾಜನು ಭಕ್ತನ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಹಾವಿನಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹರಹಿ ಪವಡಿಸಿದನು.

ನಮ್ಮಾತ್ವಾರು.— ಇವರಿಗೆ ಶತಕೋಪರ್ (ಜನನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶತವಾಯುವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದವರು), ಪರಾಂಕುಶರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳೂ ಉಂಟು. ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿರುವ ಆತ್ಮಾಛಾರ್ ತಿರುನಗರಿ (ಆಗಿನ ಹೆಸರು ತಿರುಗೈ)ಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದರು. ೭ ನೆಯ ಅಥವಾ ೯ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಮತಭೇದಗಳಿವೆ. ಇವರ ತಂದೆ ಕಾರಿ, ತಾಯಿ ಉಡಯನಜ್ಜೈ. ನಮ್ಮಾತ್ವಾರು ಹುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಶ್ರೈಶವದಲ್ಲಿ ಅವರು ತಾಯಿ ಸ್ತನ್ಯಪಾನ ಮಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಅವರ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹುಣಿಸೆಮರಕ್ಕೆ ತೊಟ್ಟಲು ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವನ್ನು ಮಲಗಿಸಿದರು. ಮಗು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಯೋಗಿಯಂತೆ ಕುಳಿತು ಹಲವಾರು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಮಧುರ ಕವಿಯಾತ್ಮಾರು ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದ ಪಾಶುರಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬರೆದಿಟ್ಟರು. ಮಗುವಿನ ಅನ್ಯಾದೃಶ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಸಾಕಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಾದಮೇಲೆ ನಮ್ಮಾತ್ವಾರ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ

ಪ್ರತಿಭೆ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸಿದುವು. ಜನ ಇವರನ್ನು ಮಹಾಕವಿಯೆಂದು ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಭಾಗ ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟದ್ದು. ತಿರುವಿರುತ್ತಮ್, ತಿರುವಾ ಶಿರಿಯಮ್, ಪರಿಯ ತಿರುವನ್ನಾದಿ, ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳೇ. ಇವು ಚತುರ್ವೇದಗಳ ಸಾರಸಂಗ್ರಹಗಳೆನ್ನಬಹುದು. ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ಗ್ರಂಥಗಳು ಚಿಕ್ಕವು. ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಸಂಸಾರ ಬಂಧನದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯ ಬೋಧಿಸುವುದೇ ಈ ಪದ್ಯಗಳ ಗುರಿ. ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಸ್ತುತಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ. ಅರ್ಥಪಂಚಕಗಳು ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನ ಲೀಲಾ ವಿನೋದಗಳ, ಮಹಿಮೆಗಳ ಚಿತ್ರ. ಜಾತಿಮತ ಭೇದಗಳ ಮಾತಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರರಿಗೆ ಸ್ವಂತ ಪಾಂಡಿತ್ಯದೊಂದಿಗೆ “ಕುಱಳ್” ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಜೊತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನ ಪದ್ಯ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದ ಆಧಾರಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಮಧುರಕವಿಯಾತ್ಮಾರು.— ತಿರುಕ್ಕೋಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಶ್ರೀಮಂತನೊಬ್ಬನ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ದೈವಭಕ್ತ ರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಉತ್ತರ ದೇಶಯಾತ್ರಿಮಾಡುತ್ತ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದುರಾತ್ರಿ ತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ತೇಜಸ್ಸೊಂದನ್ನು ಕಂಡು, ಅದೇನಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ತೆಂಕಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆ ನಡೆದು ಬಂದು ಕುರುಗೂರನ್ನು ತಲಪಿದರು. ಕಡೆಗೆ ಊರಿನ ದೇವಾಲಯದ ಹುಣಿಸೆಮರದ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿದ್ದ ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರನ್ನು ಕಂಡು :

“ಶಿತ್ತದಿನ್ ವಯಿಱ್ಪಿಲ್ ಶಿಱುಯದು ಪಿಱನ್ನಾಲ್
ಎತ್ತೈತ್ತಿನ್ನು ಎಜ್ಜೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್”

ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ “ಅತ್ತೈತ್ತಿನ್ನು ಅಜ್ಜೇ ಕಿಡಕ್ಕುಮ್” ಎಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಮಧುರಕವಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಗಿ ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯನನ್ನು ಕುರಿತು ೧೧ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ “ಕಣ್ಣಿನುಣ್ ಶಿಱುತ್ತಾಮ್” (ಗ್ರಂಥಿಮತ್ತೂಕ್ಕುತ್ಪ್ರಸ್ತರಜ್ಜು) ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯಸ್ತವನನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಗ್ರಂಥ.

ಕುಲಶೇಖರಾತ್ಮಾರು.— ತಿರುವಾಂಕೂರಿನ ರಾಜರಾಗಿದ್ದರು. ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗೆ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಆಸೆ. ಇವರ ಜೀವನದ ಗುಟ್ಟೇ ಅದು. ಒಂದುಬಾರಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಾಲಕ್ಷೇಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಏಕಾಂಗ ಸಾಹಸದಿಂದ ಖರದೂಷಣರೇ ಮುಂತಾದ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಧ್ವಂಸಮಾಡಿದನು ಎಂಬ ಕಥಾಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಕುಲಶೇಖರಾತ್ಮಾರಿಗೆ ತಾವು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಹಾಯವೆಸಗದಿದ್ದುದು ತಮ್ಮ ಅರಸುತನಕ್ಕೆ ಕಳಂಕವೆಂದುಕೊಂಡರು; ಕೂಡಲೆ ಚತುರಂಗ ಬಲ ಸಮೇತರಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಹೊರಟರು. ಮಿಕ್ಕ ಭಕ್ತರು ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಯಶಾಲಿಯಾಗಿ ಸೀತೆಯೊಡನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು; ನೀವು ಈಗ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಕುಲಶೇಖರರಿಗೆ ಭಕ್ತಿ ಪಾರವಶ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಕುಲಶೇಖರರಿಗೆ ಎಂದಿಗೆ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ರಂಗನಾಥನ ಸೇವೆಮಾಡಿಯೇನು ಎಂಬ ಕಾತರ ಬಹಳವಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಿನದಿನವೂ ರಂಗಯಾತ್ರೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಂಥ ಅರಸನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹಲವಾರು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿ ಕುಲಶೇಖರರನ್ನು ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಡೆಗೆ ಆಝಾರ ಆಸೆ ಈಡೇರಿತು. ಅವರು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಿದರು.

“ಮುಕುನ್ದಮಾಲೆ”ಯೆಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸ್ತೋತ್ರಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದನ್ನು ಬಾಯಿಸಾಠ ಮಾಡದವರೇ ಇಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ವಿಷಯ ವೇದಾಂತಪರವಾಗಿದ್ದರೂ ಶೈಲಿ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿ ಶ್ಲೋಕವೂ ಮಾನವ ಹೃದಯತಳ ಮುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ “ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೋಱಿ” ಎಂಬ ೧೦೫ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಗ್ರಂಥ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ.

ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರರು.— ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತರು ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ “ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್ ಕೋನ್” ಎಂಬ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮಧೇಯವಿದೆ. ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನ ವಟಸತ್ರ ಶಾಯಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೈಂಕರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ವಲ್ಲಭಸಾಂಧ್ಯನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುಪಾರಮ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಲು ವಾದ ಹೂಡಿ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿಗಳಿಂದ ಆಧಾರವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಹೇಳಿ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿ ವಿದ್ಯಾರುಲ್ಪವನ್ನು ಗೆದ್ದರು. ಸಾಂಧ್ಯರಾಜನಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅವರನ್ನು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿ ಸಕಲ ವೈಭವಗಳೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಗರುಡಾರೂಢನಾಗಿ ವಾಯುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ಮಂಗಳಾಶಾಸನದ ಪದ್ಯ ಮಾಲಿಕೆಯೇ “ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಣ್ಡು”; ೧೨ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಿಗೆ ಪಂಚಾಯುಧಗಳಿಗೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ, ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮಂಗಳಾಶಾಸನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

“ವಾಠಾಟ್ಟುಟ್ಟು ನಿನ್ನೀರುಳ್ಳೇರೇಲ್ ವನ್ನು

ಮಣ್ಣು ಮಣಮುಮ್ ಕೊಣೈನ್

ಕೂಱಾಟ್ಟುಟ್ಟು ನಿನ್ನೀರ್ಗಕ್ಕೆ ಎಜ್ಜಳ್ ಕುಲವಿನಿಲ್ ಪುಗುದ

ಲೊಟ್ಟೋಮ್”

[ಭಗವಂತನ ಸೇವೆಗೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಿದ್ದರೆ ಬನ್ನಿ, ಅವನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಮೃತ್ಯಂಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ; ಇಲ್ಲವೆ ಕೂಳಿಗೆ ಆಳುಗಳಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲ] ಎಂದು ಮೂರನೆಯ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಹಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರ ವಾಕ್ ಸ್ಥೈರ್ಯ, ನಿರ್ಭೀತಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಇವರ 'ತಿರುಪ್ಪಲ್ಲಾಣ್ಡು' ಸಂಪ್ರದಾಯ ಗ್ರಂಥ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ, ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುವಾರಾಧನ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರಬಂಧ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ 'ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರ್ ತಿರುಮೋಱಿ'ಯಲ್ಲಿ ೪೬೧ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳು ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ಆಣ್ಡಾಳ್.—ಪೆರಿಯಾಱ್ವಾರ ಮಗಳು. ಈಕೆಗೆ ಗೋದಾದೇವಿಯೆಂಬ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಆಱ್ವಾರ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಕೆಯೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕವಯಿತ್ರಿ. “ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಱಿ”ಯೆಂಬ ಗ್ರಂಥ ಈಕೆಯ ಕೃತಿ. ೧೪೩ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು ಭಾಗ. ಈಕೆಯ 'ತಿರುಪ್ಪಾವೈ' ಎಂಬ ೩೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಗೀತೆ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಉಯ್ಯಕ್ಕೋಣ್ಡಾರ್ ಇದನ್ನು ಕುರಿತು “—ಇನ್ನಿಶೈಯಾಲ್ ಪಾಡಿಕ್ಕೊಡುತ್ತಾಳ್ ನೆಱ್ಪಾಮಾಲ್ಯೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಹಿಂದೆ ಗೊಲ್ಲಕನ್ನೆಯರು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತಮ್ಮ ಇನಿಯನನ್ನಾಗಿ ವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಾಡು ಸುಭಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಲಿಯಲು, “ಪಾವೈ ನೋನ್ನು” ಎಂಬ ನೋಂಪಿಯನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆ ವ್ರತವನ್ನೇ ಆಂಡಾಳ್ ತಮ್ಮ ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. 'ಪಾವೈ ನೋನ್ನು' (=ಕನ್ಯಾವ್ರತ) ಎಂದರೆ ಕನ್ನೆಯರು ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸದ ಆದಿಯಿಂದ ತೊಡಗಿ ಹುಣ್ಣಿಮೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸುವ ಒಂದು ವ್ರತ.

ಆಣ್ಡಾಳಿಗೆ 'ಶೂಡಿ ಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್' ಸೂಡಿ ಕೊಟ್ಟ ನಾಯಿಕೆ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಈಕೆಯ ತಂದೆ ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರು. ದೇವರಿಗೆಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿರಿಮಾಲೆಯನ್ನು ತಾನು ಮುಡಿದು ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ತಂದೆಯ ಭಯದಿಂದ ಆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಳು. ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರು ಅದನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಡುಕೂದಲಿತ್ತು. ಒಡನೆ ಅದು ಅನುಭೂತ ಮುಕ್ತವೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಮಗಳಾದ ಆಂಡಾಳ್ ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಿರಬಹುದೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮಲಗಿದರು. ದೇವರು ಅವರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಸಿರಿಮಾಲೆ ತನಗೆ ಬಹುಪ್ರಿಯವಾದುದೆಂದು ಆಂಡಾಳನ್ನು ತಾನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸುಳಾದ ಮುದ್ದುಕುವರಿಯನ್ನು ವಡಪೆರುಜ್ಜೋಯಿಲುಡೈಯಾನಿಗೆ (ಉತ್ತರದ ದೊಡ್ಡ ದೇವಾಲಯದ ಒಡೆಯನಿಗೆ) ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ತಾವು ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಮಾವನಾದರು—“ಶ್ವಶುರಮಮರವಂದ್ಯಂ ರಂಗನಾಥಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್”

“ವಾರಣ ಮಾಯಿರಮ್” ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಕನ್ನೆಯ ಬಯಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಆಂಡಾಳಿಗೆ ಅನುಭವವಿದ್ದವಾಯಿತು. ಈಕೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತ ದೇಶಿಕರು “ಶ್ರೀ ಗೋದಾಸ್ತುತಿ”ಯೆಂಬ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಬಹು ಸರಳವಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯನಗರದ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯನು ತೆಲಿಗಿನಲ್ಲಿ “ಆಮುಕ್ತ ಮಾಲ್ಯದ” ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಆಂಡಾಳ ದಿವ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ.

ತೊಣ್ಣರಡಿಪ್ಪೊಡಿಯಾಪ್ಪಾರು.—ಇವರ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹೆಸರು “ಭಕ್ತಾಂಘ್ರಿರೇಣು” ಎಂದು. ಭಕ್ತರ ಪಾದಧೂಳಿಯೆಂದರ್ಥ. ಇವರಿಗೆ ವಿಪ್ರನಾರಾಯಣರೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಉಂಟು. ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಣ್ಣುಜ್ಜಿಡಿಯೆಂಬೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಿ. ಶ. ಎಂಟನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ತಿರುಮಜ್ಜಿಯಾಪ್ಪಾರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಜಾತಿ

ಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಶ್ರೀರಂಗದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ತಿರುಕ್ಕರವ್ವನೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೂತೋಟವಾಡಿ ದೇವರಿಗೆ ಪುಷ್ಪಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೂಕೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ದೇವದೇವಿಯೆಂಬ ವೇಶ್ಯೆಯ ಮೋಹಪಾಶಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಕಡೆಗೆ ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನು ಮಣ್ಣೆಂಬ ಮೂರಾಸೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ತಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನೊಪ್ಪಿಕೊಂಡು ರಂಗನಾಥನ ಭಕ್ತರ ಪಾದಧೂಳಿ ಯಾದರು. ಜಾತಿಯ ಹಿರಿಮೆಗಿಂತ ಅರಿವಿನ ಹಿರಿಮೆ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದೆಂದು ಇವರಷ್ಟು ನಿರ್ಧರವಾಗಿ, ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿರುವವರು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಭಗವಂತನನ್ನು ವಿವಿಧ ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಅದರಿಂದಂಟಾದ ಭಕ್ತೃತಿಶಯವನ್ನು “ತಿರುಮಾಲೈ”, “ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿ ಯೆಲುಚ್ಚಿ—ಎಂಬ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. “ತಿರುಮಾಲೈ” ಉಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಸಿರಿಮಾಲೈ.

“ಪಚ್ಚೈಮಾಮಲೈ ಪೋಲ್ ಮೇನಿ ಪವಳವಾಯ್ ಕಮಲಚ್ಚೆಜ್ಜಣ್ ಅಚ್ಚುದಾ ಅಮರರೇಱ್ಕೀ ಆಯರ್ ತಚ್ಚೊಲುನ್ನೇಯೆನ್ನುಮ್ ಇಚ್ಚುವೈ ತವಿರಯಾನ್ ಪೋಯ್ ಇನ್ನಿರಲೋಕಮಾಳುಮ್ ಅಚ್ಚುವೈ ಪೆಱ್ಱಿನ್ನುಮ್ ಯಾನ್ ವೇಣ್ಡೇನ್ ಅರಜ್ಜ ಮಾನಗರುಳಾನೇ” ಎಂಬ ಪಾಶುರದಲ್ಲಿ ಆಚ್ಚಾರು ಹೊನ್ನಾಸೆಯಲ್ಲಿ ತಮಗಿದ್ದ ವಿರಕ್ತಿ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪದ್ಯ ಬಹು ಸೊಗಸಾದುದು. ಇದನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡದವರೇ ವಿರಳ. ಮತ್ತೊಂದು ಪಾಶುರ ದಲ್ಲಿ—

“ಊರಿಲೇನ್ ಕಾಣಿಯಿಲ್ಲೈ ಉಱವು ಮುಱ್ಕೊರುವಿಲ್ಲೈ”

[ಊರುಕೇರಿಗಳಿಲ್ಲ ಭೂಮಿಕಾಣಿಗಳಿಲ್ಲ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರೆನಗಿಲ್ಲ] ಎಂದು ಬಾಯಳಿದು ಪಳವಿಸುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಯಾರಿಗೆ ತಾನೆ ಮನ ಕರಗದು?

ಇವರ ‘ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಲುಚ್ಚಿ’ಯಲ್ಲಿ ೧೧ ಪಾಶುರಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಬೋಧಕೀ ಸೂಕ್ತಿಯೆನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಾನು ವಾದವೂ ಬಹಳ ಸರಳವಾಗಿ ಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿದೆ. “ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿಯೆಲುಚ್ಚಿ”

ಎಂದರೆ ಉದಯರಾಗದ ಗೀತೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು “ಶ್ರೀನಿವಾಸರು” ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುಪ್ಪಾಣಾಪ್ತಾರು.— ಜೋಳ ರಾಜಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಉಳ್ಳಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮನೆಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪದಹಾಡಿ ಭಕ್ತಿಯೆತ್ತಿ ಜೀವನ ಜರುಗಿಸುವ “ಪಾಣರ್” ವಂಶಜರು. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರಿಗೆ ವೀಣಾ ಗಾನದಲ್ಲಿ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಮ ಸಮವಾಗಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾವೇರಿಯ ತಂಕಣ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಭಗವಂತನ ಮಹಾ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿರಪರಾಧಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಅಂತ್ಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೇ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಜನರ ಉಪಟಳಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದರು. ಕಡೆಗೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಉತ್ತಮ ಕುಲಜರಾದ ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಶ್ರೀರಂಗ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಆಪಾದಮಸ್ತಕವಾಗಿ ಕಣ್ಣಾರ ಕಂಡು ಆನಂದಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ “ಅಮಲನಾದಿಸಿರಾನ್” ಎಂಬ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ಮಂಗಳಾಸನ ಹಾಡಿದರು. “ಇವನನ್ನು ಕಂಡ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮತ್ತೊಂದನ್ನೂ ಕಾಣವು” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಪದ್ಯ ಮಾಲಿಕೆಯ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಇವರ ದಿವ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು “ಶ್ರೀನಿವಾಸ”ರು ತಿರುಪ್ಪಾಣಿಯೆಂಬ ಕನ್ನಡರೂಪಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮಹೋಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಆಪ್ತಾರ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುಮಜ್ಜಿಯಾಪ್ತಾರು.—ಇವರ ಮುಂಚಿನ ಹೆಸರು ನೀಲ. ಕಳ್ಳರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಬೇಡರ ಗುಂಪಿನವರು. ತಂದೆಯಂತೆಯೇ ಜೋಳ ರಾಜನಿಗೆ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಜೋಳನ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗಿ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮೆರೆದು ರಾಜನ ಮೆಚ್ಚನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ತಿರುನಾಳಿನಾಡಿಗೆ ಫಾಳಯಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಮೊದಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ರಸಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿ. ಸಂಗೀತ, ನೃತ್ಯ, ನಾಟಕ,

ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಐಹಿಕವೆಂದರೆ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ತಿರುವಾಳಿಯ ತಿರುವೆಳ್ಳಕ್ಕುಳದ ಸಮಾಸದಲ್ಲಿ ದೊರೆತ ಕುಮುದವಲ್ಲಿ ಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಮತವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲೂ ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೈಷ್ಣವನಾದರೂ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿ ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ, ಹಣಕಾಸು ಎಲ್ಲವೂ ಹೋಗಿ ಬರಿಗೈಯಾಗಲು ಕಳ್ಳತನವೆಂಬ ಕಾಮಧೇನು ವನ್ನು ನಂಬಿ ದರೋಡೆಕಾರರಾದರು. ದಾರಿಹೋಕರ ತಲೆಯೊಡೆದು ಅವರ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಸುಲಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ತಿರುಮಂಗೈಯ ಕಸಬಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣರು ಮದುವಣಿಗರ ವೇಷ ತಾಳಿ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ತಿರುಮಂಗೈಗೆ ಬುದ್ಧಿಕಲಿಸಿದರು. ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆಘ್ವಾರಿಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು. ಆ ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ—

“ಕೋಡಿಯ ಮನತ್ತಾಲ್ ಶಿನತ್ತೊಲು ಪುರಿನ್ನು
ತಿರಿನ್ನು ನಾಯಿನತ್ತೊಡುಮ್ ತಿಳ್ಳಿತ್ತಿಟ್ಟು
ಓಡಿಯುಮ್ ಉಲಿನ್ನು ಉಯಿರ್ಗಳ್ಳೆಕ್ಕೊನ್ನೇನ್
ಉಣರ್ವಿಲೇನ್ ಆದಲಾಲ್ ನಮನಾರ್
ಪಾಡಿಯೈಪೈರಿದುಮ್ ಪರಿಶಯಿತ್ತಿಟ್ಟೇನ್
ಪರಮನೇ ಪಾಱ್ಪಡಲ್ ಕಿಡನ್ನಾಯ್
ನಾಡಿನಾನ್ ವನ್ನು ಉನ್ ತಿರುವಡಿಯಡೈನ್ನೇನ್
ನೈಮಿಶಾರಣಿಯತ್ತುಳೆನ್ನಾಯ್”

ಎಂಬ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾರಾಯಣಮಂತ್ರವು ತಮಗೆ ಸಂಸಾರತಾರಕವಾದುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಱಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅನಂತರ ತಾವು ಸಂಸಾದಿಸಿದ ಹಣ ವನ್ನೆಲ್ಲ ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಾಲಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೋಯಿಲಾಯೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಂಗದ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಇಂದಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಹತ್ಕೃಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಘ್ವಾರೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣರು.

ಇವರು ಮಹಾಕವಿ. ಭಗವದ್ಭಕ್ತರು. ನಮ್ಮಾತ್ಮಾರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ವಿಪುಲವಾಗಿ ಪ್ರಬಂಧರಚನೆ ಮಾಡಿದವರೆಂದರೆ ತಿರುಮಂಗೈಯಾತ್ವಾರರು. ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಱಿ ೧೦೨೪ ಪಾಶುರ; ತಿರುಕ್ಕುರುನ್ನಾಣ್ಡಗಮ್ ೨೦ ಪದ್ಯ; ತಿರುನೆಡುನ್ನಾಣ್ಡಗಮ್ ೨೦ ಪದ್ಯ; ಶಿಞಿಯ ತಿರುಮಡಲ್ ೪೦ ಪಾಶುರಗಳು; ಪೆರಿಯ ತಿರುಮಡಲ್ ೭೨ ಪಾಶುರಗಳು; ತಿರುವೆಂಬು ಕೂಞ್ಜಿರುಕ್ಕೈ ೧ ಪಾಶುರ ಒಟ್ಟು ೧೨೫೨ ಪಾಶುರಗಳುಳ್ಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶೈವಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಾದ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು “ತಾಣ್ಡಗ” ಎಂಬ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ “ತಾಣ್ಡಗವೇನ್ನು” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವಂತೆ, ಆತ್ವಾರುಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಮಂಗೈಯಾತ್ವಾರರು ಎರಡು “ತಾಣ್ಡಗ”ಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು “ಆಶು, ಮಧುರಮ್, ಚಿತ್ರಮ್, ವಿಸ್ತಾರಮ್” ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ವಿಧವಾದ ಪದ್ಯರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದು “ನಾಲ್ವುವಿ ಪೆರುಮಾಳ್” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಪಾಶುರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು “ಶ್ರೀನಿವಾಸ”ರು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧ್ಯಕಾಲದ ಕವಿಗಳು

ಶೇಕ್ವಿಪಾರ್.—ವೆಳ್ಳಾಳ ಕುಲದ ಶೇಕ್ವಿಪಾರ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಸಮಾಸದ ಕುನ್ವತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಮೊದಲಿನ ಹೆಸರು ಅರುಳ್ ಮೋಱಿತ್ತೇವರ್. ಅನಪಾಯ ಅಥವಾ ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಚೋಳನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಅಂದರೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೬೪-೧೧೧೨) ಇದ್ದರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಅನಪಾಯ ಚೋಳನಿಗೆ ಇವರು ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದರು. “ಉತ್ತಮ ಚೋಳ ಪಲ್ಲವರಾಯರ್” ಎಂಬ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವರಿಗಿತ್ತು. ಇವರ ಆಶ್ರಯದಾತನಾದ ಅನಪಾಯನು ಜೀವಕಚಿನ್ನಾಮಣಿಯೆಂಬ ಜೈನಕಾವ್ಯವನ್ನೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಅವನಿಗಾಗಿ “ಪೆರಿಯಪುರಾಣ” ಎಂಬ ಶೈವಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದರು. ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದ

ವಸ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೨೮೮ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ “ತಿರುತ್ತೋಣ್ಡರ್ ಪುರಾಣಮ್” ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರುಂಟು.

ಕನ್ನೂರ್.—ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಕೆಲವರು ೧೨ ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೇರಬುನ್ನೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಉವಚ್ಚರ್ ಕುಲದವರು. ತಿರುವೆಣ್ಣೈನಲ್ಲಿನ ಶಡಯಪ್ಪ ಮುದಲಿಯಾರು ಇವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತರು. ಇವರ ಗ್ರಂಥವಾದ ಕಂಬರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಶ್ರಯದಾತನ ದಾತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ವರ ಕಪಿ. ಕಾಳಿಯ ವರಪ್ರಸಾದ ದಿಂದ ವಾಕ್ಯಕ್ರಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇವರಾದಿದ ಅನುಗ್ರಹವಾಗಲಿ ಆಗ್ರಹವಾಗಲಿ ಸುಳ್ಳಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ದಂತಕಥೆಗಳಿವೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಶಡಯಪ್ಪ ಮುದಲಿಯಾರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಚ್ಚೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಚೋಳನ ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯಾಗಿ, ಕಂಬರಾಮಾಯಣವೆಂಬ ವಿಪುಲವಾದ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ ‘ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಸಮಕಾಲೀನನಾಗಿದ್ದ ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತನಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧರ್ಭಿಳಲು ಕಂಬರೇ ಜಯಶಾಲಿಯಾದರು. ಪಾಲ್ವಿಕ್ಕರು ೨೪ ಸಾವಿರ ಶ್ಲೋಕಗಳುಳ್ಳ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ರಚಿಸಿದಂತೆ, ಕಂಬರೂ ೧೨ ಸಾವಿರ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಮೌಲ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇವರಿಗೆ ತಾನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಸಮವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣದ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಹಂಕಾರವಿಂಡನೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ತಾನು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ರಾಮಾಯಣವೆಂಬ ಪಾಲ್ಗಡಲನ್ನು ನೆಕ್ಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಬಂದ ಬೆಕ್ಕು ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹಿರಿಯರ ಹಿರಿಮೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆವರ ಕಲ್ಪಿ, ಹಿರಿಮೆ, ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವಾರು ಗಾದೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ:

“ಕಲ್ಪಿಯಲ್ ಪೆರಿಯವನ್ ಕವ್ವನ್”

(ಕಲ್ಪಿಯಿಂದ ಕಂಬ ಹಿರಿಯ)

“ಕವ್ವನ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಾಱಿಯುಮ್ ಕವಿತೊಲ್ಲುಂ”

(ಕಂಬನ ಮನೆಯ ಹಗ್ಗವೂ ಹಾಡಬಲ್ಲದು)

ಕಂಬರಾಮಾಯಣವಲ್ಲದೆ ಈ ಮಹಾಕವಿ “ವರೆಯವದು”, “ತಿರುಕ್ಕೈವಿಳಕ್ಕಮ್”, “ಶಡಗೋಪರನ್ನಾದಿ”, “ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನಾದಿ” ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ಕವ್ವನಾಟ್ಮಾತ್ಮಾರ್ ಎಂಬ ಗೌರವದ ಹೆಸರು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಾಗಿದೆ. ಇವರ ಮಗ ಅಂಬಿಕಾಪತಿ. ಈತನೂ ದೊಡ್ಡ ಕವಿ.

ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರ್.—ಕಂಬರ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಕಂಬರು ರಚಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟ, ಉತ್ತರಕಾಂಡದ ಕಥೆಯನ್ನು ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಬರೆದರು. ಇವರಿಗೆ ಕಂಬರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸೂಯೆ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಕಂಬರು ತಮ್ಮ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕಳಿಸಲು ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯತಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕಂಬರನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತ,

“ಇನ್ನೈಕ್ಕೋ ಕವ್ವನಿಜನ್ನನಾಳ್ ಇಪ್ಪುವಿಯಲ್

ಇನ್ನೈಕ್ಕೋ ಎನ್ನವಿದೈಯೇಱ್ಪುನಾಳ್—ಇನ್ನೈ

ಪ್ಪುಮಡನ್ನೈವಾಱಿಪ್ಪೊಜ್ಜಮಡನ್ನೈ ನೀಱ್ಪಿರುಕ್ಕ

ನಾಮಡನ್ನೈ ನಾಣಿಱನ್ನನಾಳ್”

ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ಇದು ಅವರ ಹೃದಯವಾಕ್ಯ.

ಪುಗಣ್ಣಿನಿಪ್ಪುವರ್.—ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರು, ಕಂಬರು ಬಾಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಚಂದಿರನ್ ಸ್ವರ್ಗಿಯೆಂಬ ದೊರೆ ಇವರಿಗೆ ಆಶ್ರಯದಾತ. ವೆಣ್ಣಾ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥರು. ಪೊನ್ನಿವಿಳೆನ್ನ ಕಳತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರಿಗೆ “ವೆಣ್ಣಾಪುಲಿ” ಎಂಬ ಬಿರುದಿದೆ. ಮೈಷ್ಣವಭಕ್ತರು. ತುಳುವ ವೆಳ್ಳಾಳ ಕುಲ. ೪೦೦ ಪದ್ಯಗಳುಳ್ಳ ನಳವೆಣ್ಣಾ ಎಂಬ ಅಂದವಾದ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಕ್ಕೂತ್ತರಿಗೆ ಇವರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸೂಯೆ.

ಈ ಕವಿಗಳಾದಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಹಲವರು ಕವಿಗಳುದಿಸಿ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೇವೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯರಾದ ಕವಿಗಳ ಕಾಲ, ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರವರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮೊದಲೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳು ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿ, ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸರ್ವಗ್ರಾಸಿಯಾದ ಕಾಲದ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ಸಮಯವೊದಗಿದಾಗ ಇಳಮ್ ಪೂರ್ಣರ್, ಪೇರಾಶಿರಿಯರ್, ಶೇನಾವರಯರ್, ನಚ್ಚಿನಾರ್ಕ್ಕಿನಿ ಯರ್, ಪರಿಮೇಲಚರ್, ಮಣಕ್ಕುಡವರ್, ಅಡಿಯಾರ್ಕುನಲ್ಲಾರ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಹುಟ್ಟಿ ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್, ತೊಲ್ ಕಾಪ್ಪಿಯಮ್, ಪತ್ತುಪ್ಪಾಟ್ಟು, ಕಲಿತೊಗೈ, ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್, ತಿರು ಕ್ಕೋವೈಯಾರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾವ್ಯಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು.

ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸು

ತಮಿಳು ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಯಾಪ್ಪು, ಪಾಟ್ಟು, ತೂಕ್ಕು, ತೊಡರ್ಪು, ಶೈಯ್ಯಳ್ ಎಂಬ ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಅರ್ಥ ಒಂದೇ. ಯಾಪ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ: (i) ಪಾ ಅಥವಾ ಪಾಟ್ಟು; (ii) ಪಾವಿನಮ್. ಪಾ ಅಥವಾ ಪಾಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪದ್ಯವೆನ್ನ ಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧ ಪದ್ಯ ಜಾತಿಗಳಿವೆ: ವೆಣ್ಣಾ, ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, ಕಲಿಪ್ಪಾ, ವಜ್ಜಾಪ್ಪಾ; ಇವಲ್ಲದೆ ಮರುಟ್ಟು ಮತ್ತು ನೂಲ್ ಪಾ ಎಂಬೆರಡು ಜಾತಿಗಳೂ ಉಂಟು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ೬ ವಿಧ ಪದ್ಯ ಜಾತಿ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಾತಿಗೂ ತಾಱುಶೈ, ತುಱೈ, ವಿರುತ್ತಮ್ ಎಂಬ ಮೂರು ಮೂರು “ಪಾವಿನ”ಗಳುಂಟು. “ಪಾವಿನಮ್” ಎಂದರೆ ವಿವಿಧ ಪದ್ಯಜಾತಿ (ಪಾ+ಇನಮ್=ಪದ್ಯದ ಕೂಟ) ಎಂದರ್ಥ. ಯಾಪ್ಪು ಅಥವಾ ಛಂದಸ್ಸಿಗೆ ಆರು ಅಂಗಗಳುಂಟು. ಅವನ್ನು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚುಪ್ಪು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಎಚ್ಚುತ್ತು (ಅಕ್ಷರ), ಅಶೈ (ಅಂಶ), ಶೀರ್

(ಗಣ), ತಳ್ಳೆ (ಗಣಸಂಧಿ), ಅಡಿ (ಪಾದ), ತೊಡೈ (ಪ್ರಾಸ)—ಇವೇ ಆ ಪಡಂಗಳಿಗಳು.

ಎಣುತ್ತು.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ: (೧) ಮುದಲೆಣುತ್ತು (೨) ಶಾರ್ಬೆಣುತ್ತು.

(೧) **ಮುದಲೆಣುತ್ತು** ಎಂದರೆ ತಮಿಳಿನ ವರ್ಣಮಾಲೆ. ಒಟ್ಟು ಮೂವತ್ತು ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ೧೨ ಸ್ವರ (ಈಚಾರಾವಿ), ೧೮ ವ್ಯಂಜನ (ಮೂನಾಲು ಮೆಯ್). ಇವೆರಡೂ ಮೊತ್ತವಾಗಿ “ಮುಪ್ಪದು ಮುದಲೇ” ಎಂಬ ಸೂತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ೩೦ ಮೊದಲಕ್ಷರಗಳು.

(೨) **ಶಾರ್ಬೆಣುತ್ತು.**—ಇವು ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯಂಜನಗಳು. ಒಟ್ಟು ೨೧೬ ಇವೆ.

ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿರುವ ಅಕ್ಷರ ಮಾತ್ರ ಮತ್ತು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುವಾಗ ಶುದ್ಧವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ.

ಅಶೈ.—ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅಶೈ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಇದು ಅಕ್ಷರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಗಣಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

ನೇರಶೈ:—ಒಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ದೀರ್ಘ, ತಾನೇ ಆಗಲಿ ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಯಾಗಲಿ ಬರುವುದು. ಆ, ಲಾ, ಶೋಲ್, ವಾನ್. ಒಂದು ಹ್ರಸ್ವ ಗಣದ ಮೊದಲು ಅಂಗವಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಿರೈಯಶೈ:—ಎರಡು ಹ್ರಸ್ವ ಅಥವಾ ಹ್ರಸ್ವ ದೀರ್ಘ, ತಾನೇ ಆಗಲಿ, ವ್ಯಂಜನ ಸೇರಿಯಾಗಲಿ ಬರುವುದು; ಅಣಿ, ನಿಲಾ, ಕಲಮ್, ಪಡಾಮ್.

ಶೀರ್.—ಗಣ. ನೇರಶೈ, ನಿರೈಯಶೈಗಳು ಈರಶೈ, ಮೂವಶೈ, ನಾಲಶೈಗಳಾಗಿ ಸೇರಿ ಗಣಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೇ ಅಶೈಯೂ ಗಣವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದುಂಟು. ಈರಶೈ, ಮೂವಶೈಗಳು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ ಗಣಗಳನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ.

ಓರಶೈ:—ನೇರ್ ಅಥವಾ ನಿರೈ

ನೇರ್ . . ನಾಳ್) ಈ ಗಣ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೆಣ್ಪಾ
ನಿರೈ . . ಮಲರ್) ಪದ್ಯಗಳ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:—ಮಲರ್‌ಮಿಶೈ ಏಗಿನಾನ್ ಮಾಣಡಿ ಶೇರ್‌ನ್ದಾರ್

ನಿಲಮಿಶೈ ನೀಡು ವಾಟ್ ವಾರ್

ಇಲ್ಲಿ ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕಡೆಯ “ ವಾರ್ ” ಎಂಬುದು ನೇರಶೈ. ಇದು ಮೇಲಿನ “ ನಾಳ್ ”ಗೆ ಸಮವಾಗಿದೆ.

ಕಟ್ಟದನ್ಮಲ್ ಆಯ ಪಯನೇನ್ನೊಲ್ ವಾಲರಿವ

ನಟ್ಟುಳ್ ತೊಪಾ ಅ ರೆನಿನ್

ಇಲ್ಲಿ ‘ಮಲರ್’ಗೆ ಸಮವಾಗಿರುವ ನಿರೈಯಶೈ ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ.

ಈರಶೈ.—ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ಗಣಗಳಿವೆ: ನೇರ್‌ನೇರ್, ನಿರೈನೇರ್, ನಿರೈನಿರೈ, ನೇರ್‌ನಿರೈ.

ನೇರ್‌ನೇರ್	. ತೇ. ಮಾ	} ಗಣ ಸ್ವರೂಪ
ನಿರೈನೇರ್	.. ಪುಳಿ. ಮಾ	
ನೇರ್‌ನಿರೈ	.. ಕೂ. ವಿಳಮ್	
ನಿರೈನಿರೈ	. ಕರು. ವಿಳಮ್	

ಇವು ಅಗವಲ್‌ಪಾ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ಇಯಲ್ ಶೀರ್, ಅಗವಲ್ ಶೀರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು.

ಉದಾ:—ವೇದಪ್‌ಪೊರುಳಾಯ್ ವಿಳಜ್ಜಿಯ ಶಜ್ಗರನ್

ಪಾದತ್‌ತುಣೈ ಮನಮ್ ಪಟ್ಟುಪೋರ್

ಪೋದತ್‌ತೊಳಿರ್‌ನಲಮ್ ಪೊರುನ್ನಿ ವಾಟ್‌ಗುವರೇ

ಈ ಅಗವಲಿನಲ್ಲಿ ವೇದಪ್—ತೇಮಾ; ಪೊರುಳಾಯ್—ಪುಳಿಮಾ; ವಿಳಜ್ಜಿಯ—ಕರುವಿಳಮ್; ಶಜ್ಗರನ್—ಕೂವಿಳಮ್; ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಈರಶೈ ಗಣಗಳಿವೆ.

ಮೂವತ್ತೆ.—ಇದರಲ್ಲಿ ೮ ಗಣಗಳಿವೆ:

ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ತೇ. ಮಾಜ್. ಗಾಯ್.
ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾಜ್. ಗಾಯ್.
ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳಜ್. ಗಾಯ್.
ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳಜ್. ಗಾಯ್.
ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾಜ್. ಕನಿ.
ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾಜ್. ಕನಿ.
ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳಜ್. ಕನಿ.
ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳಜ್. ಕನಿ.

ಇವೆಂಟು ಗಣಗಳಿಗೂ ಉರಿಚ್ಚೇರ್ ಗಣಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ನಾಲ್ಕು ಕಾಯ್ ಚ್ಚೇರುಗಳು; ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವಕ್ಕೆ “ವೆಣ್ ಶೀರ್” ಎಂದು ಹೆಸರು. ಕಡೆಯ ನಾಲ್ಕು ‘ಕನಿಚ್ಚೇರ್’ಗಳು ವಜ್ಜಾಪ್ಪಾ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವಕ್ಕೆ ‘ವಜ್ಜಾಚ್ಚೇರ್’ ಅಥವಾ ವಜ್ಜಾ ಗಣವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ವೆಣ್ ಶೀರ್.—

ಉದಾ:—ಆನನ್ನಕ್. ಕೂತ್ತ. ನಡಿಕ್ಕನ್ನು. ಶೆಯ್ ಮನನೇ. =೪ ಗಣ.

ಈನನ್. ತನೈಯೊಲುವಾಯ್. ಇನ್ನು. =೩ ಗಣ.

ಆನನ್ನಕ್—ತೇಮಾಜ್ಞಾಯ್; ಕೂತ್ತ—ತೇಮಾ; ನಡಿಕ್ಕನ್ನು—ಪುಳಿ ಮಾಜ್ಞಾಯ್; ಶೆಯ್ ಮನನೇ—ಕೂವಿಳಜ್ಞಾಯ್; ಈನನ್—ತೇಮಾ; ತನೈಯೊಲುವಾಯ್—ಕರುವಿಳಜ್ಞಾಯ್; ಇನ್ನು—ಕಾಶು. ಇಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ನಾಲ್ಕು ಕಾಯ್ ಚ್ಚೇರ್, ಎರಡು ಮಾಚ್ಚೇರ್, ಒಂದು ‘ಕಾಶು’ ಎಂಬ ವೆಣ್ಣಾ ಮುಕ್ತಾಯ ಗಣ ಬಂದಿವೆ. ಈ ಮುಕ್ತಾಯ ಗಣಗಳು ನಾಲ್ಕು: ನಾಳ್, ಮಲರ್, ಕಾಶು, ಪಿಱಪ್ಪು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ಬರಬೇಕು.

ಕನಿಚ್ಚೀರ್ ಅಥವಾ ವಳ್ಳಾಚ್ಚೀರ್.—

ಉದಾ:—ಮಣ್ಣೇರನಲ್. ವಳಿವಾನೊಡು.

ವೆಣ್ಣೇರ್ ಮದಿ. ವೆಜ್ಜದಿರುಯಿ.

ರೆಣ್ಣೇಡುರು. ವಿಯೈಪಶುಪತಿ

ನಾಳುಮ್

ಎನ್‌ಮನ. ಮಿಡಜ್ಜೊಣ್. ಡುಱಕ್ಕಿದಲಾಲ್.

ವನ್‌ಮನಕ್. ಕೊಡಿಯ ಶೋಱ್. ಕಿಲೈಮಯಜ್ಜ್. ಗುದಲೇ.

ಮಣ್ಣೇರನಲ್ — ತೇಮಾಜ್ಜನಿ; ವಳಿವಾನೊಡು — ಪುಳಿಮಾಜ್ಜನಿ;

ವೆಣ್ಣೇರ್ ಮದಿ — ತೇಮಾಜ್ಜನಿ; ವೆಜ್ಜದಿರುಯಿ — ಕೂವಿಳಜ್ಜನಿ;

ರೆಣ್ಣೇಡುರು — ತೇಮಾಜ್ಜನಿ; ವಿಯೈಪಶುಪತಿ — ಕರುವಿಳಜ್ಜನಿ; ಒಟ್ಟು

ನಾಲ್ಕು ಕನಿಚ್ಚೀರುಗಳು ಬಂದಿವೆ.

ನಾಲಶೈಚ್ಚೀರ್.—ಒಟ್ಟು ೧೬ ಗಣಗಳಿವೆ.

೧ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ತೇ. ಮಾನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೨ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೩ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೪ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳನ್. ತಣ್. ಪೂ.
೫ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ತೇ. ಮಾ. ನರುಮ್. ಪೂ.
೬ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಪುಳಿ. ಮಾ. ನರುಮ್. ಪೂ.
೭ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕರು. ವಿಳ. ನರುಮ್. ಪೂ.
೮ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್	..	ಕೂ. ವಿಳ. ನರುಮ್. ಪೂ.
೯ ನೇರ್ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾನ್. ತಣ್. ನಿಱಲ್.
೧೦ ನಿರೈ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾನ್. ತಣ್. ನಿಱಲ್.
೧೧ ನಿರೈ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳನ್. ತಣ್. ನಿಱಲ್.
೧೨ ನೇರ್ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳನ್. ತಣ್. ನಿಱಲ್.
೧೩ ನೇರ್ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ತೇ. ಮಾ. ನರು. ನಿಱಲ್.
೧೪ ನಿರೈ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಪುಳಿ. ಮಾ. ನರು. ನಿಱಲ್.
೧೫ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕರು. ವಿಳ. ನರು. ನಿಱಲ್.
೧೬ ನೇರ್ ನಿರೈ ನಿರೈ ನಿರೈ	..	ಕೂ. ವಿಳ. ನರು. ನಿಱಲ್.

ಈ ೧೬ ಗಣಗಳು ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು. ವೆಣ್ಣಾಪ್ಪಾ ಭಂದಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ತಳ್ಳಿ.—ಒಂದು ಗಣದ ಕೊನೆಯ ಅಂಶಕ್ಕೂ ಮುಂದಿನ ಗಣದ ಮೊದಲ ಅಂಶಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ. ಇದನ್ನು ಗಣಸಂಧಿಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಿ ಕೊಂಡಿರಬಹುದು ; ಅಥವಾ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು.

ನೇರ್+ನೇರ್	}	ಹೊಂದಿ ಬರುತ್ತವೆ
ನಿರೈ+ನಿರೈ		
ನೇರ್+ನಿರೈ	}	ಹೊಂದದೆ ಬರುತ್ತವೆ
ನಿರೈ+ನೇರ್		

ತಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಏಳು ವಿಧ:—

(೧) ನೇರೊನ್ನಾಶಿರಿಯತ್ತಳ್ಳಿ.—

ಉದಾ:—ನೇರ್+ನೇರ್
ಮಾ+ನೇರ್
ನಾಳ್+ನೇರ್

(೪) ಇಯಲ್ ಶೀರ್ ವೆಣ್ಣಳ್ಳಿ.—

ಉದಾ:—ಮಾ+ನಿರೈ
ವಿಳ+ನೇರ್
ನಾಳ್+ನಿರೈ
ಮಲರ್+ನೇರ್

(೨) ನಿರೈಯೊನ್ನಾಶಿರಿಯತ್ತಳ್ಳಿ.—

ನಿರೈ+ನಿರೈ
ವಿಳ+ನಿರೈ
ಮಲರ್+ನಿರೈ

(೫) ಒನ್ನಿಯ ವೆಣ್ಣಾತ್ತಳ್ಳಿ.—

ಕನಿ+ನಿರೈ
ನಿಟಲ್+ನಿರೈ

(೩) ವೆಣ್ ಶೀರ್ ವೆಣ್ಣಳ್ಳಿ.—

ಕಾಯ್+ನೇರ್
ಪೂ+ನೇರ್

(೬) ಒನ್ನಾ ವೆಣ್ಣಾತ್ತಳ್ಳಿ.—

ಕನಿ+ನೇರ್
ನಿಟಲ್+ನೇರ್

(೭) ಕಲಿತ್ತಳ್ಳಿ.—

ಉದಾ:—ಕಾಯ್+ನಿರೈ
ಪೂ+ನಿರೈ

ಅಡಿ.—ತಳ್ಳಿಗಳು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೇರಿ ಬಂದರೆ ಪದ್ಯದ ಅಡಿ ಅಥವಾ ಪಾದವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಅಡಿ'ಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ವಿಧ:

(೧) ಕುಜಳಡಿ.—ಎರಡು ಗಣ (ಶೀರ್)ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪಾದ.

ಉದಾ:—ತಿರೈತ್ತ ಶಾಲಿಗೈ
ನಿರೈತ್ತ ಪೋನಿರೈನ್
ದಿರೈಪ್ಪ ತೇನ್ಗಳೇ
ವಿರೈಕ್ಕೋಣ್ ಮಾಲೈಯಾಯ್

} ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ
ಎರಡೆರಡು ಗಣಗಳಿವೆ.

(೨) ಶಿನ್ದಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಗಣ.

ಉದಾ:—ಇರುದು ವೇಱ್ಪುಮೈ ಯಿನ್ಮೈಯಾಲ
ಶುರುದಿ ವೇಱ್ಪುರ ಕ್ಕತ್ತಿನೋ
ಳರುದು ವೇಱ್ಪುಮೈ ಯಾಗವೇ
ಕರುದು ವೇಱ್ಪುಡಜ್ಜ್ ಗೈಯಿನಾಯ್

ಪ್ರತಿಸಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರು ಗಣಗಳಿವೆ

(೩) ಅಳವಡಿ.—(ನೇರಡಿ) ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಗಣ.

ಉದಾ:—“ತೇವ್ವುಲುತ್ತಿನಿಯ ನೀರ್ ಮೂನ್ಮಮ್ ತೀವ್ವುಲಾ”

(೪) ನೆಡಿಲಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಐದು ಗಣ.

ಉದಾ:—“ವೆನ್ನಾನ್ ವಿನೈಯನ್ ತೊಗೈಯಾಯ್ ವರಿನ್ಮು ತಜ್ಜ”

(೫) ಕಱಿನೆಡಿಲಡಿ.—ಪಾದವೊಂದಕ್ಕೆ ಐದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಗಣಗಳು ಬಂದರೆ ಕಱಿನೆಡಿಲಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ:—ಇರೈಕ್ಕು. ಮುಜ್ಜಾರೈ. ಪ್ಪಜವೈಗ. ಳೆನಪೈಯ. ರಿನವಣ್ಡು.
ಪುಡೈಶೂಟಿ.

ತೊಡೈ.—ಪದ್ಯದ ಪ್ರತಿಸಾದದಲ್ಲಿಯೂ, ಗಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿ ಬಂದು ತೊಡೈ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಗಳಿವೆ:—

(i) ಎದುಗೈತ್ತೊಡೈ.—ಪ್ರತಿಸಾದದ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಉದಾ:—ತುಗಡೀರ್ ಪೆರುಜ್ಜಿಮ್ ತೋನ್ನಿಯಕ್ಕಾಲ್ ತೊಟ್ಟು
ಪಗಡು ನಡನ್ನ ಕೂಟ್ ಪಲ್ಲಾರೋಡುಣ್ಣ.

ಮೂರನೆಯ ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಾಸವಾಗುವುದು ಉಂಟು.

ಉದಾ:—ಶೋಲ್ ಪೋರ್ ಪುರಿವರ್ ನಾನ್ಮಟ್ಟಿಯಾ.....

ವಿಲ್ ಪೋರ್ ಪುರಿವರ್.....

(ii) ವರ್ಗವದುಗೈತ್ತೊಡೈ.—ವರ್ಗಾಕ್ಷರ ಪ್ರಾಸ.

ಉದಾ:—“ತಕ್ಕಾಲ್ ತಗವಿಲರೆನ್ನದವರವ್ ಇಲ್ಲಿ ಕಕಾರ, ಚಕಾರ
ರೆಚ್ಚತ್ತಾಲ್ ಕಾಣಸ್ಪಡುಮ್”ಗಳು ಪ್ರಾಸಾಕ್ಷರಗಳು.

ಮೋನ್ನೈತ್ತೊಡೈ.—ಪಾದದ ಮೊದಲಕ್ಷರವೂ ತರುವಾಯದ
ಗಣಗಳ ಮೊದಲಕ್ಷರವೂ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅವೇ ಬರದಿದ್ದರೂ
ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರದ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಾಗಬಹುದು.

ಉದಾ:—ಕಟ್ಟುಳ ಕಲ್ವಿಯುಮ್ ತಿರುವುಮ್ ಅಟ್ಟಿಲುಮ್

ಕೆಲವು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ತಮಿಳು ಪದ್ಯಗಳ ಲಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತಾರ

ವೆಣ್ಣಾ.—ಕೊನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗಣಗಳು, ಇತರ
ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳು; ಕಾಯ್ ಶೀರ್, ಅಗವಲ್ ಶೀರ್, ವೆಣ್
ಶೀರ್ ವೆಣ್ಣಳ್ಳೈ, ಇಯಲ್ ಶೀರ್ ವೆಣ್ಣಳ್ಳೈಗಳು ಇದ್ದು, ಮಿಕ್ಕಗಣ
ಬರದೆ ಇರುವ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ವೆಣ್ಣಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಪದ್ಯಾಂತದಲ್ಲಿ
ಕಾಶು, ಪಿಱಪ್ಪು, ನಾಳ್, ಮಲರ್ ಎಂಬ ಮುಕ್ತಾಯ ಸಂಕೇತವಿರ-
ಬೇಕು.

ವೆಣ್ಣಾ ಪದ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ೫ ವಿಧಗಳಿವೆ:

(೧) ಕುಱಿಳ್ ವೆಣ್ಣಾ.—ಎರಡು ಅಡಿಯ ಪದ್ಯ. ಮೊದಲನೆಯ
ಪಾದದಲ್ಲಿ ೪ ಗಣ, ಎರಡನೆಯ ಪಾದದಲ್ಲಿ ೩ ಗಣ.

ಉದಾ:—ಅಗರ | ಮುದಲ | ವೆಟುತ್ತೆಲ್ಲಾ | ನಾದಿ

ಬಗವನ್ | ಮುದಱ್ಚೀ | ಯುಲಗು

(೨) ನೇರಿಶೈವೆಣ್ಣಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕಡೆಯ ಗಣ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳ ಎರಡನೆಯ ಅಕ್ಷರಗಳು ಒಂದೇ ಸಮವಾಗಿ ಪ್ರಾಸವಾಗಬಹುದು. ಅಥವಾ ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡು ಪಾದಗಳು ಮತ್ತು ಮೂರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪಾದಗಳು ಪ್ರಾಸವಾಗಬಹುದು.

ಉದಾ:—ಕೂಱ್ಜಿಜ್ಜ್ | ಕುನ್ನೈತ್ತ | ಕುರೈಕಟ್ಟಿ ಕಾಲ್ | ಕುನ್ನಿಟ್ಟು |
ತೋಱ್ಜಿಮ್ | ತುಡೈತ್ತೇಮ್ | ತುಡೈತ್ತೇಮಾಲ್ |

—ಶೀಱ್ಜಿಮ್ ಶೆಯ್

ವಿಱ್ಜಿನಾನ್ | ತಿಲ್ಲೈ | ಯಿಡತಿ ನಾ | ನೆನ್ನಿನಿಯಾಮ್ |
ಪೋಱ್ಜಿನಾ | ನಲ್ಲಂ | ಪೊರುಳ್ |

(೩) ಇನ್ನಿಶೈವೆಣ್ಣಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಎರಡನೆಯ ಪಾದದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಗಣ (ತನಿಚ್ಚೊಲ್) ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳಂತೂ ಇರುತ್ತವೆ.

ಉದಾ:—ವಡಿಯೇರ್ ಕಣ್ | ನೀರ್ ಮಲ್ಲ | ವಾನ್ ಪೊರುಟ್ಟಣ್ |

ಶೆನ್ ಟಾರ್ |

ಕಡಿಯಾರ್ | ಕನಜ್ಜು ಟಾಯ್ | ಕಾಣಾರ್ ಕೊಲ್ | ಕಾಟ್ಟೆನ್ |
ಇಡಿಯಿನ್ | ಮುಱಿಕ್ಕುಱ್ಜಾ | ಯೀರ್ ಜ್ಜುಳ್ | ವೇಟಿಮ್ |
ಪಿಡಿಯಿನ್ | ಪುಱಿತ್ತಶೈತ್ತ | ಕೈ |

(೪) ಶಿನ್ನಿಯಲ್ ವೆಣ್ಣಾ.—ಮೂರಡಿಯ ಪದ್ಯ; ತ್ರಿಪದಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ನೇರಿಶೈಚ್ಚಿನ್ನಿಯಲ್ ವೆಣ್ಣಾ, ಇನ್ನಿಶೈಚ್ಚಿನ್ನಿಯಲ್ ವೆಣ್ಣಾ ಎಂಬೆರಡು ವಿಧಗಳಿವೆ.

(ಕ) ನೇರಿಶೈಚ್ಚಿನ್ನಿಯಲ್ ವೆಣ್ಣಾ.—ಇದಕ್ಕೆ ನೇರಿಶೈ ವೆಣ್ಣಾ ಅಕ್ಷರವಿದೆ. ಆದರೆ ಮೂರು ಪಾದ.

ಉದಾ:—ಅಱಿನ್ನಾನ್ನೈ | ಯೇತ್ತಿ | ಯಱಿವಾಜ್ | ಗರಿಂದು |
ಶೆಱಿನ್ನಾಱ್ಕು | ಚೆವ್ವ | ನುರೈಸ್ಸು | —ತಿಱಿನ್ನಾರ್ |
ಶಿಱಿನ್ನಮೈ | ಯಾರಾಯ್ ನ್ದು | ಕೊಣ್ಡು |

(ಗ) ಇನ್ನಿಶೈಚ್ಚಿನ್ನಿಯಲ್ ವೆಣ್ಪಾ.—ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಿಶೈ ವೆಣ್ಪಾ ಲಕ್ಷಣವಿದ್ದರೂ ಮೂರು ಪಾದದ ಪದ್ಯ.

ಉದಾ :—ಪೋಱ್ಪುಮಿನ್ | ಪೋಱ್ಪುಮಿನ್ | ಪೋಱ್ಪುಮಿನ್ |

ಪೋಱ್ಪುಮಿನ್ |

ಕೂಱ್ಪುಜ್ | ಕುಮೈತ್ತ | ವರುಮುನ್ | ನಮರಜ್ಞಾ |

ಳೇಱ್ಪುಗನ್ನಾನ್ | ಪೊಱ್ಪು | ಳಿಣೈ |

(ಘ) ಪಂಪಿಱೋಡೈ ವೆಣ್ಪಾ.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದ್ವರೆ ಪಂಪಿಱೋಡೈ (ಪಲ್+ತೋಡೈ) ವೆಣ್ಪಾವಾಗುತ್ತದೆ.

ಉದಾ :—ವೈಯಗಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಕಜನಿಯಾ—ವೈಯಗತ್ತುಳ್
ಶೈಯಗಮೇ ನಾಱ್ಪಿಶೈಯನ್ ತೇಯಜ್ಞಳ್—ಶೈಯಗತ್ತುಳ್
ವಾನ್‌ಗರುಮೈ ತೊಣ್ಡೈವಳನಾಡು—ವಾನ್‌ಗರುಮ್ಪಿನ್
ಶಾಱ್ಪೇ ಅನ್ನಾಟ್ಟನ್ ತಲೈಯಾರ್ಗಳ್—ಶಾಱ್ಪಟ್ಟು
ಕಟ್ಟೆಯೇ ಕಚ್ಚಿಪ್ಪುಱಮೆಲ್ಲಾಮ್—ಕಟ್ಟೆಯುಳ್
ತಾನೇಜ್ಞಮಾನ ಶರುಕ್ಕುರೈ ಮಾಮಣಿಯೇ—
ಆನೇಱ್ಪಾನ್ ಕಚ್ಚಿಯಗಮ್

ಅಗವಲ್ ಪಾ.—(=ಆಶಿರಿಯಪ್ಪಾ)

ಮೂರು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಪಾದಗಳುಳ್ಳ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಯಲ್‌ಶೀರ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಶೀರ್ (ಗಣ), ಅಗವಲ್ ಪಾಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ತಳೈ (ಗಣಸಂಧಿ), ಇತರ ತಳೈಗಳೂ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಕರುವಿಳಜ್ಞನಿ ಮತ್ತು ಕೂವಿಳಜ್ಞನಿ ಗಣಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರಕೂಡದು.

ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ವಿಧಗಳಿವೆ :—(೧) ನೇರಿಶೈಯಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ,
(೨) ಇಣೈಕುಱಿಳಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ, (೩) ನಿಲೈಮಣ್ಡಿಲಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ,
(೪) ಅಡಿಮರಿ ಮಣ್ಡಿಲಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾ.

(೧) ನೇರಿಶೈಯಾಶಿರಿಯಪ್ಪಾದ ಕಡೆಯ ಪಾದದ ಹಿಂದಿನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮಿಕ್ಕ ಪಾದಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣದವು.

(೨) ಇಣೈಕ್ಕುಱಿಳಾಶಿರಿಯಸ್ವಾದ ಒಂದನೆಯ ಮತ್ತು ಕಡೆಯ ಪಾದಗಳು ಸಮ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎರಡು ಗಣಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗಿ ಬರುವುದುಂಟು. ಇದು ವಿಷಮ ಪಾದ ಪದ್ಯ.

(೩) ನಿಲೈಮುಣ್ಡಲ ಆಶಿರಿಯಸ್ವಾ.—ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪಾದಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ಗಣಗಳುಳ್ಳವಾಗಿ ಸಮವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

(೪) ಅಡಿಮರಿ ಮುಣ್ಡಲ ಆಶಿರಿಯಸ್ವಾ.—ಎಲ್ಲ ಅಡಿಗಳೂ ಸಮ. ಪ್ರತಿಪಾದವೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಪಾದಗಳ ಕ್ರಮವನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಂದಂತೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೂ ಅರ್ಥ ಕೆಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಶಿರಿಯ ವಿರುತ್ತಮ್.—ನಾಲ್ಕು ಪಾದದ ಪದ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಗಣಗಳ ಅಳವು ಸಮ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ೬ ರಿಂದ ೧೦ ಗಣಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಕಲಿಪ್ಪಾ.—ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಣ್‌ಶೀರ್ ಬರಬೇಕು. ಮಾಚ್ಚೀರ್, ವಿಳಜ್ಜಿನಿಚ್ಚೀರ್ ಬರಕೂಡದು. ಮಿಕ್ಕ ಗಣಗಳು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿತ್ತಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ಇತರ ತಳ್ಳಿ ಬರಬಹುದು. ತರವು, ತಾಱಿಶೈ, ಅರಾಗಮ್, ಅಮ್ಬೋದರಜ್ಜಮ್, ತನಿಚ್ಚೊಲ್, ಶುರಿದಗಮ್—ಈ ಆರು ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ ಬರಬಹುದು. ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಲ್ಕು ಶೀರ್‌ಗಳಿರಬೇಕು. ಈ ಪದ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧಗಳಿವೆ: ಒತ್ತಾಱಿಶೈ ಕಲಿಪ್ಪಾ, ವೆಣ್‌ಕಲಿಪ್ಪಾ, ಕೊಚ್ಚಕಕ್ಕಲಿಪ್ಪಾ.

ಅನ್ವೈಯಾರ್

ಈಕೆ ಕಂಬರ್ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ತಮಿಳು ಕವಿಗಳು ಬಾಳಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಳೆಂದು ಕಾಣಬರುತ್ತದೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಲವು ಕಥೆಗಳುಂಟು. ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ವೈಯಾರ್ ಎಂಬ ಕನಯಿತ್ರಿ ಒಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಅವರ ಪದ್ಯಗಳು ಪುಷ್ಪನಾನಾಟು ಮೊದಲಾದ ಸಂಘಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುತ್ತವೆ. ಆದರೆ, ಸಂಘಕಾಲದ ಅನ್ವೈಯಾರೂ ಕಂಬರ ಕಾಲದ ಅನ್ವೈಯಾರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿರಬಹುದೆಂದು ಈಚಿನ ಕೆಲವು ಪರಿಶೋಧಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಳೆಯರು ಮುದುಕರು, ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು, ಕಲಿತವರು ಕಲಿಯದವರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವೈಯಾರ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ ಆತ್ಮಶೂಡಿ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳು. ಈ ಗ್ರಂಥಗಳು ತಮಿಳರೆಲ್ಲರ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿ, ಅವನಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ನಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಾವೊಬ್ಬನಿಗಾಗಲಿ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಒಂದಾದರೂ ಅನ್ವೈಯಾರ ಪದ್ಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಉದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರ ನೀತಿಗಳೂ, ಭಾವಗಳೂ ಆತ್ಮಶೂಡಿ, ಕೊನ್ನೈವೇಂದನ್ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಾದ ಪುಟ್ಟ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ. ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿಮಾಡಿ ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಅಕಾರಾದಿಯಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವ ಆ ವಾಕ್ಯಗಳು ಸೂತ್ರಗಳಂತೆ ಇವೆ. ಆತ್ಮಶೂಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಕೊನ್ನೈವೇಂದನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಪಾಠಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥಗಳು ರಚಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ತೀರ ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲಾದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬೇರೂರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಹಿರಿಯ ಕರುಣೆಯಿಂದ “ಅಱಮ್ ಶೆಯ್ಯಿ ವರುಮ್ಮು” (ಅರಗೆಯ್ಯ ಬಯಸು, ಧರ್ಮ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸು) ಎಂದು

ತೊಡಗುವ ಅತ್ತಿಶೂಡಿಯ ಹಿರಿಮೆ ಹೇಳತೀರದು. ಹೀಗೆ, ಎಳೆಯರು ಅಭ್ಯಾಸವಾಡಿ ಮುಸ್ಪಿನ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವ ಪಾಠರೀತಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಇವರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ಅತ್ತಿಶೂಡಿ, ಕೊನ್ನೈವೇಂದನ್, ಮೋದುರೈ, ನಲ್ವಟಿ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕುಱಳ್, ಅಶತಿಕ್ಕೋವೈ, ಪನ್ನನನ್ನಾದಿ ಮತ್ತು ಹಲವು ಬಿಡಿ ಪದ್ಯಗಳು.

ஆத்தி குடி

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்தி குடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுமோ மியாமே

- 1 அறஞ் செய விரும்பு
- 2 ஆறுவது சினம்
- 3 இயல்வது கரவேல்
- 4 ஈவது விலக்கேல்
- 5 உடையது விளம்பேல்
- 6 ஊக்கமது கைவிடேல்
- 7 ஂண்ணெழுத் திகழேல்
- 8 ஏற்பதிகழ்ச்சி
- 9 ஐய மிட்டுண்
- 10 ஒப்புர வொழுகு
- 11 ஒதுவ தொழியேல்
- 12 ஒளவியம் பேசேல்
- 13 அஃகஞ் சூருக்கேல்

நல்வழி

கடவுள் வாழ்த்து

- 1 பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பு மிவை
நாலுந் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்—கோலஞ்செய்
துங்கக் கரி முகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றுந் தா.
- 2 புண்ணியமாம் பாவம்போம் போனநாட் செய்தவனை
மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு வைத்த பொருள்—
எண்ணுங்கால்
ஈதொழிய வேறில்லை எச்சமயத்தோர் சொல்லுந்
ஈதொழிய நன்மை செயல்.
- 3 சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறி முறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோரிடாதா ரிழிஞ்சுலத்தோர்
பட்டாங்கிலுள்ள படி.
- 4 இடும்பைக் கிடும்பை யியலுடம்பி தன்றே
இடும் பொய்யை மெய்யென்றிராதே—இரிங்கநிக
உண்டாயினுண்டாகு முழிற் பெருவலி நோய்
விண்டாரைக் கொண்டாடும் வீடு.
- 5 எண்ணி யொரு கருமம் யார்க்குஞ் செய்பொண்ணுது
புண்ணியம் வந்தெய்து போதல்லால்—கண்ணில்லான்
மாங்காய் விழுவெறிர்த மாத்திறைக் கோலொக்குமே
ஆங்கால மாசு மவர்க்கு.

- 6 வருந்தி யழைத்தாலும் வாராத வாரா
பொருந்துவன போமினென்றும் போகா—
இருந்தேங்கி
நெஞ்சம் புண்ணாக நெடுந் தூரந்தாம் நினைந்து
துஞ்சுவதே மாந்தர் தொழில்.
- 7 உள்ள தொழிய ஒருவர்க் கொருவர் சுகம்
கொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில்—வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கையேறினாலென்
உடலோடு வாழு முயிர்க்கு.
- 8 எல்லாப் படியாலும் எண்ணினு விவ்வுடம்பு
பொல்லாப் புழுமலினோய்ப் புன்குரம்பை—நல்லார்
அறிந்திருப்பா ராதலினு லாங்கமல நீர் போல்
அறிந்திருப்பார் பேசார் பிறர்க்கு.
- 9 கூட்டும் பொருண் முயற்சி எண்ணிறந்த வாயினுமுழ்
கூட்டும் படியன்றிக் கூடாவாம்—தேட்டம்
மரியாதை காணு மகதலத்தீர் கேண்மின்
தரியாதா காணுந் தனம்.
- 10 ஆற்றுப் பெருக்கற் றடிச்சிமந் நாளாமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கா லுலகூட்டிம்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்குந்தாசானாலும்
இல்லையெனமாட்டா ரிசைந்து.

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಾರತಿಯಾರ್

(೧೮೮೨-೧೯೨೨)

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಟ್ಟಿಯಾಪುರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಚಿನ್ನಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್, ತಾಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯಮ್ಮಾಳ್. ಭಾರತಿಯಾರ್ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಭಕ್ತರು, ವಿದ್ಯಾ ವಂತರ; ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನೊದಲಾದ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಭಾವೋದ್ವಿಗ್ನ ಕವಿತಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಕ್ತಿ ದೈವಭಕ್ತಿ ನೇದಾಂತ ತತ್ವಗಳು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿವೆ. ಇವರು ತಮಿಳು ನುಡಿಗೆ ಹೊಸ ಉಸಿರನ್ನು ಎರೆದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವರ ಶೈಲಿ ಸುಲಭ ಸರಳ ವಾಗಿದ್ದು, ಇವರ ಕೃತಿಗಳು ಪಂಡಿತಪಾಮರರಂಜಕವಾಗಿವೆ. ಇವರು ಹಲವು ದೇಶಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಪಾಂಚಾಲಿಶಪಥ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಮೊಂದನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೂ ಹಲವುಂಟು: ಜ್ಞಾನರಥ, ಚಂದ್ರಿಕೆಯ ಕಥೆ, ನವತಂತ್ರ ಕಥೆಗಳು, ತ್ರಾಸು, ವ್ಯಾಸ ಗಳು (ಪ್ರಬಂಧಗಳು), ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳು.

சேந்தமிழ் நாடு

- 1 செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே—இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே—எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே—ஒரு
சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே—எங்கள் (செந்தமிழ்)
- 2 வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு—உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ்நாடு—நல்ல
காதல் புரியும் அரம்பையர் போவினங்
கன்னியர் சூழ்ந்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)
- 3 காவிரி தென்பெண்ணை பாலாறு—தமிழ்
கண்டதோர் வையை பொருந்நதி—என
மேவிய யாறுபல வோடத்—திரு
மேனி செழித்த தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)
- 4 முத்தமிழ் மா முனி நீள் வரையே—நின்று
மொய்ம்புறக் காக்குந் தமிழ்நாடு—செல்வம்
எத்தனை யுண்டு புனிமீதே—அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)
- 5 நீலத்திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தந் தவஞ்செய் குமரி யெல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)
- 6 கல்வி சிறந்த தமிழ் நாடு—புகழ்க்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு—நல்ல
பல்வித மாயின சாத்திரத்தின் மணம்
பாரெங்கும் வீசும் தமிழ் நாடு (செந்தமிழ்)

- 7 வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே—தந்து
வான்புசுழ் கொண்ட தமிழ் நாடு—நெஞ்சை
அள்ளும் சிலப்பதி காரமென் றோர்மணி
பாரம் படைத்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)
- 8 சிங்களம் புட்பகம் சாவகம்—ஆதிய
தீவு பலினுஞ் சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக் கொடியின் கொடியும் நின்ற
சால்புறக் கண்ட வர் தாழ்நாடு (செந்தமிழ்)
- 9 விண்ணை யிடிக்கும் தலையிமயம்—எனும்
வெற்பை யடிக்கும் திறனுடையார்—சமர்
பண்ணிக் கலிங்கத் திருள் கெடுத்தார் தமிழ்ப்
பார்த்திவர் நின்ற தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)
- 10 சீனம்சிரர் யவனரகம்—இன்னும்
தேசம் பலவும் புசுழ்விசிக்—கலை
ஞானம் படைத்தொழில் வாணிபமும் மிக
நன்று வளர்த்த தமிழ்நாடு (செந்தமிழ்)

தமிழ்த்தாய்

தன்மக்களைப் புதிய சாத்தியம் வேண்டுதல்

(தாயுமானவர் ஆனந்தக் களிப்பு சந்தம்)

- 1 ஆதிசிவன் பெற்றுவிட்டான்—என்னை
ஆரிய மைந்தன் அகத்திய நென்றோர்
மீதுதியன் கண்டு மகிழ்ந்தே—நிறை
மேவும் இலக்கணஞ் செய்து கொடுத்தான்.

- 2 மூன்று குலத்தமிழ் மன்னர்—என்னை
மூண்டநல் லன்பொடு நித்தம் வளர்த்தார் ;
ஆன்ற மொழிகளினுள்ளே—உயர்
ஆரியத்திற்கு நிகரென வாழ்ந்தேன்.
- 3 கள்ளையுந் தீயையுஞ் சேர்த்து—நல்ல
காற்றையும் வான வெளியையுஞ் சேர்த்துத்
தென்றா தமிழ்ப்புலவோர்கள்—பல
தீஞ்சுவைக் காவியஞ் செய்து கொடுத்தார்.
- 4 சாத்திரங்கள் பல தந்தார்—இந்தக்
தாரணியெங்கும் புகழ்ந்திட வாழ்ந்தேன் ;
நேத்திரங் செட்டவன் காலன்—தன் முன்
நேர்ந்த துணைத்துந் துடைத்து முடிப்பான்.
- 5 நன்றென்றுந் தீதென்றும் பாரான்—முன்பு
நாமும் பொருள்கள் அனைத்தையும் வாரிச்
சென்றிந் காட்டு வெள்ளம்போல்—வையச்
சேர்க்கை யனைத்தையுங்கொன்று நடப்பான்.
- 6 கன்னிப் பருவத்தில் அந்நான்—என்றன்
காதில் விழுந்த திசைமொழி யெல்லாம்.
என்னென்ன வொபெயருண்டு—பின்னர்
பாவும் அழிவுந் நிறந்தன கண்டார்.
- 7 தந்தை அருள் ஈளி யாலும்—முன்பு
சான்ற புலவர் தவ்வலி யாலும்
இந்தக் கணமட்டுங் காலன்—என்னை
ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சி யிருந்தான்.

- 8 இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன் !—இனி
ஏது செய்வேன் ? எனதாருயிர் மக்காள் !
கொன்றிடல் போலொருவார்த்தை—இங்கு
கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்டர் !
- 9 “ புத்தம் புதிய கலைகள்—பஞ்ச
பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் ;
மெத்த வளருது மேற்கே—அந்த
மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.
- 10 சொல்லுங் கூடுவதில்லை—அவை
சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை ;
மெல்லத் தமிழினிச்சாகும்—அந்த
மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்.”
- 11 என்றந்தப் பேதை உரைத்தான்—ஆ !
இந்த வசையெனக் கெய்திட லாமோ !
சென்றிடுவீ ரெட்டுத்திக்கும்—கலைச்
செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர் !
- 12 தந்தை யருள்வலி யாலும்—இன்று
சார்ந்த புலவர் தவவலி யாலும்
இந்தப் பெரும்பழி தீரும்—புகழ்
ஏறிப் புவிமிசை யென்று மிருப்பேன்.

ತಿರುವಳ್ಳುವರ್

ತಮಿಳುವೇದ, ಉತ್ತರವೇದ, ದೈವಗ್ರಂಥ ಎಂದು ಹಲವಾರು ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ತಮಿಳರು ಕೊಂಡಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ತಿರುಕ್ಕುಟಳ್ ಗ್ರಂಥದ ಕರ್ತೃ ತಿರುವಳ್ಳುವರ್. ಇವರು ಮದರಾಸಿನ ಮೈಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ, ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದರು ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇವರ ಮಡದಿ ಪತಿವ್ರತಾಶಿರೋಮಣಿಯೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದ ವಾಸುಕಿ ಯಮ್ಮಾಳ್. ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸತೀಮಣಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರಿಂದಲೇ ತಿರುವಳ್ಳುವರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಇವರ ಕಾಲವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ನೊದಲನೆಯ ಶತಮಾನ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ತಿರುಕ್ಕುಟಳ್ ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದರ ಪದ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕುಟಳ್ ವೆಣ್ಣಾ ಎಂಬ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಇಡೀ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೇ ಕುಟಳ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಱತ್ತುಪ್ಪಾಲ್ (ಧರ್ಮ ವಿಭಾಗ), ಪೊರುಟ್ಟಾಲ್ (ಅರ್ಥವಿಭಾಗ), ಕಾಮತ್ತುಪ್ಪಾಲ್ (ಕಾಮವಿಭಾಗ) ಎಂದು ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳುಂಟು. ಅಧ್ಯಾಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಪದ್ಯಗಳಂತೆ ಒಟ್ಟು ೧೩೩ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಿವೆ. ಆಲವೂ ಜಾಲಿಯೂ ಹಲ್ಲಿಗೆ ಬಿಗಿ, ನಾಲಡಿಯೂ ಈರಡಿಯೂ (ಕುಟಳೂ) ಮಾತಿಗೆ ಬಿಗಿ ಎಂಬ ಗಾದೆಯಿಂದ ಕುಟಳಿನ ಹಿರಿಮೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಟಳಿನಿಂದ ಭಾವಗಳನ್ನೂ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನೂ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಕೊಂಡಿಲ್ಲದ ತರುವಾಯದ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ಪರಿಮೇಲಲಗರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೇ ಮೇಲಾದ್ದೆಂದು ಬಲ್ಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಕುಟಳ್ ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಪರಿವರ್ತನವಾಗಿ, ಲೋಕದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ನೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಯದೆಂಬ ಗೌರವವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

திருக்குறள்

அறத்துப்பாடல்—பாடல்கள்

முதல் அதிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து

- 1 அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுகு.
- 2 சுற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவு
னற்றா டொழா அரெனின்.
- 3 மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்த்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.
- 4 வேண்டுதல் வேண்டாமை யிலானடி சேர்த்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.
- 5 இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு.
- 6 பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறி நின்றார் நீடு வாழ்வார்.
- 7 தனக்குவமை யில்லாதான் முள் சேர்த்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.
- 8 அறவாழி யந்தணன் முள் சேர்த்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.
- 9 கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யெண் குணத்தான்
முனை வணங்காத் தலை.
- 10 பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
றிறைவ னடிசேரா தார்.

இரண்டாம் அதிகாரம்—வான் சிறப்பு

- 1 வானின் ஸுலகம் வழங்கி வருதலாற்
நுனமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.
- 2 துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய துஉ மழை.
- 3 விண்ணின்று பெய்ய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்
துண்ணின் ஸுடற்றும் பசி.
- 4 ஏரி ஸுழாஅ குழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்.
- 5 கெடுப்பதுஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
எடுப்பதுஉ மெல்லா மழை.
- 6 விசும்பின் துளியீழி னல்லான்மற் றுங்கே
புகம்புற் றலேகாண் பரிது.
- 7 நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடின.
- 8 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.
- 9 தானந் தவமி ரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.
- 10 நீரின் றமையாதுலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

மூன்றாம் அதிகாரம்—நீத்தார் பெருமை

- 1 ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பதது
வேண்டும் பனுவற் றுணர்வு.
- 2 துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக் கொண் டற்று.
- 3 இருமை வகைதெரிந் தீண் டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.
- 4 உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.
- 5 ஐந்தவித்தா னுற்ற கைல்விசம்பு ளார்கோமா
னிந்திரனே சாலுங் கரி.
- 6 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.
- 7 சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.
- 8 நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.
- 9 குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கண்மேயுங் காத்த லரிது.
- 10 அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற்றெவ் வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

நான்காம் அதிகாரம்—அறன்வலியுறுத்தல்

- 1 சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினுடங்
காக்க மெவனோ யுயிர்க்கு.
- 2 அறத்தினுங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தலி னுங்கில்லை கேதி.
- 3 ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா பெல்லாஞ் செயல்.
- 4 மனத்துக்கண் மாசிலனாத லனைத்தற
னாகுல நீர டிற
- 5 அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னாச்சொ னுக்கு
மழுக்கா வியன்ற தறம்.
- 6 அன்றறிவா மென்னாது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.
- 7 அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தா னோடுந் தானிடை.
- 8 வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.
- 9 அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.
- 10 செயற்பால தோரு மறனை யொருவற்
சுயற்பால தோரும் பழி.

இல்லறவியல்

முதல் அதிகாரம்—இல்வாழ்க்கை

- 1 இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.
- 2 துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை.
- 3 தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றுனென்றங்
கைம்புலத்தா றேம்ப றலை.
- 4 பழியஞ்சிப் பாத்தூ னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.
- 5 அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.
- 6 அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போலய்ப் பெறுவ தெவன்.
- 7 இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு னெல்லாந் தலை.
- 8 ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து.
- 9 அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன் பழிப்ப தில்லாயி னன்று.
- 10 வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.

இரண்டாம் அதிகாரம்—வாழ்க்கைத்துணை நலம்

- 1 மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வுளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.
- 2 மனைமாட்சி யில்லாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.
- 3 இல்லதெ னில்லவண் மாண்பான லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணுக் கடை.
- 4 பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
திண்மையுண்டாகப் பெறின்.
- 5 தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் ரொழுதெ முவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.
- 6 தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை சான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.
- 7 சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.
- 8 பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ் சிறப்புப்
புத்தேளிர் வாழு முலகு.
- 9 புகழ்புரிந் தில்லிலார்க் கில்லை யிகழ்வார் முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.
- 10 மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

மூன்றாம் அதிகாரம்—புதல்வரைப் பெறுதல்

- 1 பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்டேப றல்ல டிற.
- 2 எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.
- 3 தம்பொருளென்பதம் மக்கள வர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்.
- 4 அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.
- 5 மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செலிக்கு.
- 6 குழவினிதி யாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளாதவர்.
- 7 தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்.
- 8 தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.
- 9 ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன் மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.
- 10 மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன் றந்தை
யென் னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

நான்காம் அதிகாரம்—அன்புடைமை

- 1 அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தா மார்வலர்
புன்கணீர் பூசு றரும்.
- 2 அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய அன்புடைமா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.
- 3 அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாராநிறிக்
கென்போ டியைந்த தொடம்பு.
- 4 அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.
- 5 அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்
திற்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு.
- 6 அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.
- 7 என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.
- 8 அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மரந்தளிர்க் தற்று.
- 9 புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.
- 10 அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

ஐந்தாம் அதிகாரம்—விருந்தோம்பல்

- 1 இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.
- 2 விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று.
- 3 வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.
- 4 அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவானில்.
- 5 வித்து மிடல்வேண்டுந் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.
- 6 செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல் விருந்து வானத் தவர்க்கு.
- 7 இளைத்துணைத் தென்பதொன் றில்லை விருந்தின்
துணைத்துணை வேள்விப் பயன்.
- 8 பரிந் தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.
- 9 உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.
- 10 மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து.

ஆளும் அதிகாரம்—இனியவை கூறல்

- 1 இன்சொலா ஸீர மனைஇப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்.
- 2 அகனமர்ந் தீதலின் நன்றே முகனமர்ந்
தின் சொல னாகப் பெறின்.
- 3 முகத்தா னமர்ந்தினிஅ நோக்கி யகத்தா னு
மின்சொ லினதே யறம்.
- 4 துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.
- 5 பணியுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.
- 6 அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை
நாடி யினிய சொலின்.
- 7 நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.
- 8 சிறுமையு ணீங்கிய னின்சொன் மறுமையு
மீம்மையு மின்பந் தரும்.
- 9 இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா னெவன் கொலோ
வன் சொல் வழங்கு வது.
- 10 இனிய வுளவாக இன்னாத கூறல்
கணியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

ஏழாம் அதிகாரம்—செய்ந்நன்றியறிதல்

- 1 செய்பாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற வரிது.
- 2 காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.
- 3 பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன் தூக்கின்
நன்மை கடலிற் பெரிது.
- 4 திணைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்.
- 5 உதவி வரைத்தன் வுதவி யுதவி
செயப்பட்டார் சாஸ்தின் வரைத்து.
- 6 மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துள் துப்பாயார் நட்பு.
- 7 எழுமை எழுபிறப்பு முன்னுவர் தங்கண்
விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.
- 8 நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று.
- 9 கொன்றன்ன இன்னு செயினு மவர் செய்த
ஒன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.
- 10 எந் நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந் நன்றி கொன்ற மகற்கு.

எட்டாம் அதிகாரம்—நடுவு நிலைமை

- 1 தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியால்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.
- 2 செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின் றி
எச்சத்திற் கேமாப்புடைத்து.
- 3 நன்றே தரினும் நடுவிகந்தாம் ஆக்கத்தை
அன்றே ஒழிய விடல்.
- 4 தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும்.
- 5 கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
- 6 கெடுவல்யா நென்ப தறிகதன் நெஞ்சம்
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.
- 7 கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு.
- 8 சமன்செய்து ழீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்
தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
- 9 சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
உட்கோட்ட மின்மை பெறின்.
- 10 வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோல் செயின்.

ஒன்பதாம் அதிகாரம்—அடக்கமுடைமை

- 1 அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும்.
- 2 காக்க பொருளா அடக்கத்தை ஆக்கம்
அதனினூஉங் கில்லை உயிர்க்கு.
- 3 செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கும் அறிவறிந்து
ஆற்றி னடங்கப் பெறின்.
- 4 நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினு மாணப் பெரிது.
- 5 எல்லார்க்கு நன்றும் பணிதல் அவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.
- 6 ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றின்
எழுமையும் ஏமாப்பு டைத்து.
- 7 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லி முக்குப் பட்டு.
- 8 ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருட்பய னுண்டாயின்
நன்றாகா தாகி விடும்.
- 9 தீயினால் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.
- 10 கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
அறம்பார்க்கும் ஆற்றில் நுழைந்து.

பத்தாம் அதிகாரம்—ஒழுக்கமுடைமை

- 1 ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப் படும்.
- 2 பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை.
- 3 ஒழுக்கம் உடைமை குடிமை இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
- 4 மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.
- 5 அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன்று இல்லை ஒழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.
- 6 ஒழுக்கத்தி னெல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக் கறிந்து.
- 7 ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவ ரெய்தாப் பழி.
- 8 நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம் என்றும் இடம்பை தரும்.
- 9 ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயால் சொல்ல.
- 10 உலகத்தோ டொட்ட ஒழுகல் பலகற்றும் கல்லார் அறிவிலா தார்.

ನಳವೆಣ್ಣಾ

ಇದರ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ಪುಗಟೀನ್ದಿಪ್ಪುಲವರ್. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ೧೨ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ವೆಣ್ಣಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲ ಹೆಸರಾದವರು. ಜೋಳದೇಶದ ಮುರಣೈನಗರದ ಚಂದ್ರನ್‌ಸ್ವರ್ಗಿ ಎಂಬ ಕಿರಿಯರಸನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದು, ಆತನ ಕೋರಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಳವೆಣ್ಣಾ ರಚಿಸಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂವರ ಕಾಂಡ, ಕಲಿ ತೊಡರ್ ಕಾಂಡ, ಕಲಿನೀಜ್ಞ ಕಾಂಡ ಎಂದು ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳು ಇವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮೂರನೆಯ ಕಾಂಡದ ಪದ್ಯಗಳು.

நளவேண்பா—கலிநீங்குகாண்டம்

[தேர்ப்பாகனாகிய நளன் செயல்களை அறிந்து வரும்படி, தமயந்தி ஒரு தோழியை அவனிடமனுப்புதல்.]

- 1 இடைச்சுரத்தில் தன்னை இடையிருளி நீத்த
கொடைத்தொழிலா னென்றயிர்த்த கோமான்—
மடைத்தொழில்கள்
செய்கின்ற தெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்து வாவென்றாள்
நைகின்ற நெஞ்சா னையந்து.
- 2 கோதை நெடுவேற் குமரனையுந் தங்கையையும்
ஆதி யரச னருகா கப்—போத
வினையாட விட்டவன்தன் மேற்செயனா டென்றாள்
வனையாடுங் கையாள் மதித்து.
- 3 மக்களைமுன் காணா மனநடுங்காவெய்துயிராப்
புக்கெடுத்து வீரப் புயத்தனையா—மக்காள்நீர்
என்மக்கள் போல்கின்றீர் யார்மக்க ளென்றுரைத்தான்
வன்மக்களியானை மன்.
- 4 மன்ன னிடத்தத்தார் வாழ்வேவந்தன் மக்கள்யாம்
அன்னை தனைக் கான்விட் டவனாக—இந்நகர்க்கே
வாழ்கின்றோமெங்கள் வளநாடு மற்றொருவன்
ஆள்கின்றா னென்றா ரழுது.
- 5 ஆங்கவர் சொன்னவுரைகேட் டழிவெய்தி
நீங்கா உயிரோடு நின்றிட்டான்—பூங்காவில்
வள்ளம் போற் கோங்கு மலருந் திருநாடன்
உள்ளம் போற் கண்ணீ ருகுத்து.

- 6 உங்க ளரசொருவ னுளநீ ரோடிப்போந்
திங்க னுறைத விழுக்கன்றோ—செங்கை
வளவரசே யென்றுரைத்தான் மாதவத்தால் பெற்ற
இளவரசை நோக்கி யெடுத்து.
- 7 நெஞ்சாலிம் மாற்ற நினைந்துரைக்க நீயல்லா
தஞ்சா ரோ மன்ன ரடுமடையா—எஞ்சாது
நீமையே கொண்ட சிறுதொழிலா யெங்கோமான்
வார்ப்பையே கண்டாய் வலி.
- 8 எந்தை கழலிணையி லெம்மருங்குங் காணலாம்
கந்து சுளியுங் கடாக்களிற்றின்—வந்து
பணிமுடியில் பார்க்காக்கும் பார்வேந்தர் தங்கள்
மணிமுடியில் தேய்ந்த வி.
- 9 மன்னர் பெருமை மடைய ரறிவரோ
உன்னை யறியாதுரைசெய்த—என்னை
முனிந்தருள லென்று முடிசாய்த்து நின்றான்
கனிந்துருகி நீர்வரக் கண்.
- 10 கொற்றக்குமரையுங் கோதையைபுந் தான்கண்டு
மற்றவன்ற னாகுரைத்த வாசகத்தை—முற்றும்
மொழிந்தாரம் மாற்ற மொழியாத முன்னே
அழிந்தாள் விழுந்தா ளழுது.
- 11 கொங்கை யனைந்து குழறிருத்திக் கோலஞ்செய்
அங்கை யிரண்டு மடுபுகையாள்—இங்ஙன்
கருகியவேர் வென்றமுதாள் காதலனை முன்னாள்
கருகிய வேற் கண்ணாள் பதைந்து.

- 12 மற்றித் திருநகர்க்கே வந்தடைந்த மன்னவற்குக் கொற்றத் தனித்தேருந் கொண்டணந்து—மற்றும் மடைத்தொழிலே செய்கின்ற மன்னவன்கா ணெங்கள் கொடைத்தொழிலா னென்றான் குறித்து.
- 13 போதலருங் கண்ணியான் போர்வேந்தர் சூழப்போய்க் காதலிதன் காதலனைக் கண்ணுற்றான்—ஒதம் வரிவளைகொண் டேறும் வளநாடன் தன்னைத் தெரிவரிதா நின்றான் திகைத்து.
- 14 செவ்வாய் மொழிக்குஞ் செயலுக்குஞ் சிந்தைக்கும் ஒவ்வாது கொண்ட வருவென்னு—எவ்வாயும் நோக்கினு னோக்கித் தெளிந்தா னுணங்கிய தோர் வாக்கினுன் தன்னை மதித்து.
- 15 பைந்தலைய நாகப் பணமென்று பூகத்தின் ஐந்தலையின் பாளைதனை யையுற்று—மந்தி தெளியா திருக்குந் திருநாடா உன்னை ஒளியாது காட்டுன் னுரு.
- 16 அரவரசன் தான்கொடுத்த அம்புந் துகிலின் ஒருதுகிலை வாங்கி யுடுத்தான்—ஒருதுகிலைப் போர்த்தான் பொருகலியின் வஞ்சனையால் புண் டனிக்குங் கோத்தாய முன்னிழந்த கோ.
- 17 மிக்கோ னுலகளந்த மெய்யடியே சார்வாகப் புக்கோ ரரு வினைபோல் போயிற்றே—அக்காலம் கானகத்தே காதலியை நீத்துக் கரந்துறையும் மானகத்தோர்ப் பாகன் வடிவு.

ನಾಲಡಿಯಾರ್

ನಾಲಡಿ ಎಂಬ ನೀತಿಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಹಲವರು ಜನಮುನಿಗಳು. ಇದೂ ಹದಿನೆಂಟು ಕಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ತಿರುಕ್ಕುಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ್ದೆಂಬ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾಲ್ಯೂ (ನಾಲಡಿಯೂ) ಎರಡೂ (ಕುಱಳೂ) ಮಾತಿಗೆ ಬಿಗಿ ಎಂಬ ಗಾದೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳ ವೆಣ್ಣಾಗಳು ನಾನೂರು ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾಲಡಿ ನಾನೂರು ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಬಂದಿದೆ. ಪದ್ಮನಾರ್ ಎಂಬುವರು ಇದರಲ್ಲಿಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಅಧಿಕಾರಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ, ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ, ಶ್ರೀ ವೈ. ಮು. ಶರಣೋಪ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ, ಶ್ರೀ ಶೇ. ಕೃಷ್ಣ ಮಾಚಾರ್ಯರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಕ್ಕುಳಿನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಎಂಬ ಮೂರು ವಿಭಾಗಗಳು ಇವೆ.

நாலடியார்—பொருட்பால்—நட்பியல்

சுற்றந்தழால்

- 1 வயாவும் வருத்தமு மீன்றக்கா னோவுங்
கவாஅன் மகற்கண்டு தார்ப்பறந் தாஅர்
கசாஅத்தா னுற்ற வருத்த புசாஅத்தன்
கேளிரைக் காணக் கெடும்.
- 2 அமுன்மண்டு போழ்தி னடைந்தவர்கட் கெல்லா
நிழன் மரம் போனே சொப்பத் தாங்கிப்—பழுமரம்
போற்
பல்லார் பயன்றுப்ப்பத் தான் வருந்தி வாழ்வதே
நல்லாண் மகற்குக் கடன்.
- 3 அடுக்கன் மலைநாட தற்றேர்ந் தவரை
யெடுக்கல் மென்னுந் பெரியோ—சடுத்தடுத்து
வன்காய் பலபல தாய்ப்பினு மில்லையே
தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு.
- 4 உலகறியத் தீரக் கலப்பினு தில்லா
சுலபகலாஞ் சுற்றினத்தார் கேண்மை—நிலைதிரியா
நிற்கும் பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தா
லொற்க மிலாளர் தொடர்பு.
- 5 இன்னரினைய ரெமருற்ற ரென்னுஞ்சொ
லென்னுமிலரா மியல்பினுற்—றுன்னித்
தொலைமக்க டுன்பந்தீர்ப் பாரேயார் மாட்டுந்
தலைமக்க ளாகற்பா லார்.

- 6 பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்புழுக்க
லக்காரம் பாலோ டமரர்கைத் துண்டலி
னுப்பிலிப்புற்கை யுயிர்போற் கிளைஞர்மாட்
டெக்கலத் தானு மினிது.
- 7 நாள்வாய்ப் பெறினுந்தந் நள்ளாதா ரில்லத்து
வேளாண்மை வெங்கருளை வேம்பாகுங்—கேளா
யமரானப் போழ்தி னடகிடுவா ரேனுந்
தமராயார் மாட்டே யினிது.
- 8 முட்டிகை போல முனியாது வைதலுங்
கொட்டியுண் பாருங் குறடுபோற் கைவிடுவர்
சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே
நட்டா ரெனப்படு வார்.
- 9 நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன்றுண்டோ—விறுமளவு
மின்புறுவ வுன்புற் றெழீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறுக் கால்.
- 10 விருப்பிலா ரில்லத்து வேறிருந் துண்ணும்
வெருக்குக்கண் வெங்கருளை வேம்பாம்—விருப்புடைத்
தன்போல்வா ரில்லுட் டயங்குநீர்த் தண்புற்கை
யென்போடி யைந்த வமிழ்து.

நட்பாராய்தல்

- 1 கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மையெஞ்ஞான் றுங்
குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே—குருத்திற்
கெதிர் செலத்தின் றன்ன தகைத்தரோ வென்று
மதுர மிலாளர் தொடர்பு.
- 2 இற்பிறப் பெண்ணி றிடைதிரியா ரென்பதோர்
நற்புடை கொண்டமை யல்லது—பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.
- 3 யானை யனையவர் நண்பொரீஇ நாயனையார்
கேண்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்—யானை
யறிந்தறிந்தும் பாகனைய கொல்லுமெறிந்தவேண்
மெய்யதா வால் துழைத்து நாய்.
- 4 பலநாளுந் பக்கத்தா ராயினு நெஞ்சிற்
சிலநாளு மொட்டாரோ டொட்டார்—பலநாளு
நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்
திராத்தாரோ டியாத்த தொடர்பு.
- 5 கோட்டுப்பூப் போல மலர்க்குபிற் றுப்பாது
வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி—தோட்ட
கயப்பூப்போன் முன்மலர்க்கு றிற்குட்புவாறை
நயப்பாரு நட்பாரு மில்.
- 6 கடையாயார் நட்பிற் கழகைய மேனை
யிடையாயார் தெங்கி னனையர்—தலையாயா
ரெண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்ட ஞான்றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு.

- 7 கழுநீருட் காரடகேனு மொருவன்
விழுமிதாக் கொள்ளி நிமிழ்தாம்—விழுமிய
சூய்த்து வையார் வெண்ணோறே யாயினு மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்.
- 8 நாயக்காற் சிறுவிரல்போ னன்கணிய ராயினு
மீக்காற் றுணையு முதவாதார் நட்பென்னுஞ்
சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல்வேண்டுஞ்
செய்வினைக்கும்
வாய்க்கா லணையார் தொடர்பு.
- 9 தெளிவிலார் நட்பிற் பகைநன்று சாதல்
விளியா வருநோயி னன்றா—லளிய
விகழ்தலிற் கோற லினிதேமற் றில்ல
புகழ்தலின் வைதலை நன்று.
- 10 மரீஇப் பலரோடு பன்னாண் முயங்கிப்
பொரீஇப் பொருட்டக்கார்க் கோடலை—வேண்டும்
பரீஇ யுயிர் செருங்கும் பாம்பொடு மின்னா
மரீஇப் பின்னைப் பிரிவு.

நட்பிற் பிழை பொறுத்தல்

- 1 நல்லா ரெனத்தா நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை
யல்லா ரெனினு மடக்கிக் கொளல்வேண்டு
நெல்லுக் குறியுண்டு நீர்க்கு துரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்பு முண்டு.
- 2 செறுத் தொறுப்பினுஞ் செம்புனலோடோர்
மறுத்துஞ் சிறைசெய்வர் நீர்நசைஇ வாழ்நர்
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும் பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

- 3 இறப்பவே தீய செயினுந்தன் னட்டார்
பொறுத்த றகுவதொன்றன்றோ—நிறக்கோங்
குருவ வண்டார்க்கு முயர்வரை நாட
வொருவர் பொறையிருவர் நட்பு.
- 4 மடிதிரை தந்திட்ட வாண்கதிர் முத்தங்
கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்குஞ்—சேர்ப்ப
விடுதற்கரியா ரியல்பிலரே நெஞ்சஞ்
சுடுதற்கு முட்டிய தீ.
- 5 இன்னு செயினும் விடற்பால ரல்லாரைப்
பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல்வேண்டும்—
பொன்னொடு
நல்லிற் சிதைத்த தீ நாடொறு நாடித்த
மில்லத்தி லாக்குத லால்.
- 6 இன்னு செயினும் விடுதற் கரியாரைத்
துன்னாத் துறத்த றகுவதோ—துன்னருஞ்சீர்
விண்குத்து நீள்வரைவெற்ப களைபடுவா
கண்குத்திற் றென்றுதங் கை.
- 7 இலங்குநீர்த் தண்டேசர்ப்ப வின்னா செயினும்
கலந்து பழிகாணார் சான்றோர்—கலந்தபின்
நீமை யெடுத்தாரைக்குந் திண்ணறி வில்லாதார்
தாமு மவரிற் கடை.
- 8 ஏதிலார் செய்த திறப்பவே தீதெனினு
நோதக்க தென்னுண்டா நோக்குங்காற்—காதல்
கழுமியார் செய்த கறங்கருவி நாட
விழுமிதா நெஞ்சத்து ணின்று.

- 9 தமரென்று தாங்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்
தமரன்மை தாமறிந்தாரா யினவரைத்
தமரினு நன்கு மதித்துத் தமரன்மை
தம்மு ளடக்கிக் கொளல்.
- 10 குற்றமு மேனைக் குணமு மொருவனை
நட்டபி னுடித் திரிவனை—னட்டான்
மறைகாவா விட்டவன். செல்வழிச் செல்க
அறைகடல்சூழ் வைய நக.

கூடாநட்பு

- 1 செறிப்பில் பழங்கூரை சேறனை யாக
விதைத்துநீ ரேற்றுங் கூடப்பர்—கறைக்குன்றம்
பொங்கருவி தாமும் புனல்வரை நன்னாட
தங்கரும முற்றுந் துனை.
- 2 சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்
மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததா—மாரி
வறந்தக்காற் போலுமே வாலருவி நாட
சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.
- 3 துண்ணுணர்வி னொராநி கூடிதுகர்வுடைமை
விண்ணுலகே யொக்கும் விழைவிற்கு—னுண்ணா
லுணர்விலராகிய ஆதிய மில்லார்ப்
புணர்த நிரயத்து னொன்று.
- 4 பெருகுவது போலத் தோன்றிவைத் தீப்போ
லொருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்து—மருகெல்லாஞ்
சந்தன நீள்சோலைச் சாரன்மலை நாட
பந்த மிலாளர் தொடர்பு.

- 5 செய்ப்பாத செய்துநா மென்றலுஞ் செய்வதனைச்
செய்ப்பாது தாழ்த்துக் கொண்டோட்டலு—மெய்யாக
வின்புறாஉம் பெற்றி யிகழ்ந்தார்க்கு மந்நிலையே
துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.
- 6 ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்
விரிநீர்க் குவளையை யாம்ப லொக்கல்லா
பெரு நீரார் கேண்மை கொளினுநீ ரல்லார்
கருமங்கள் லேறு படும்.
- 7 முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை
நெறுதுக்கண் டன்ன விரலான் நெடுமீர்த்திட்டுக்
குற்றிப் பறிக்கு மலைநாட வின்னாதே
யொற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.
- 8 முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகியென் னொருயிரை
நட்டா னொருவன்கை நீட்டேனே—னட்டான்
கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வுழிச் செல்க
நெடுமொழி வைய நக.
- 9 ஆன்படு நெய்பெய் கலனு ளதுகளைந்து
வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ—தேம்படு
நல்வரை நாட நயமுணர்வார் நண்பொரீஇப்
புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.
- 10 உருவிற் கமைந்தான்க ணுரான்மை யின்மை
பருகற் கடைந்தபா னீரளா யற்றே
தெரிவுடையார் தீயினத்தா ராகுத னாகம்
விரிபெடையோ டாடிவிட் டற்று.

ನಾನ್ಮಣಿಕೃಡಿಗೈ

ಇದು ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಹದಿನೆಂಟು ಕಿರಿಯ ನೀತಿಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ (ಕ್ರೀಟ್ ಕೃಣಕ್ಕು) ಒಂದು. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ೧೦೧ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದೂ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದ್ಯವೂ ಮಣಿಪ್ರಾಯವಾದ ನಾಲ್ಕು ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ನಾಲ್ ಮಣಿಕೃಡಿಗೈ ಎಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಇದರ ಕರ್ತೃ ವಿಳಂಬಿನಾಗನಾರ್. ಇವರು ವೈಷ್ಣವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನ.

நான் மணிக்கடிகை

- 1 பறைபட வாழா அசுணமா ; உள்ளம்
குறைபட வாழார் உரவோர் ; நிறைவனத்து
நெல்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாம் ; தனக்கு ஒவ்வாச்
சொல்பட்டால் சாவதாம் சால்பு.
 - 2 கல்லில் பிறக்கும் கதிர்மணி ; காதலி
சொல்லில் பிறக்கும் உயர்மதம் ; மெல்லென்
அருளில் பிறக்கும் அறநெறி ; எல்லாம்
பொருளில் பிறந்து விடும்.
 - 3 திருஒக்கும் தீதுஇல் ஒழுக்கம் ; பெரிய
அறன்ஒக்கும் ஆற்றின் ஒழுகல் ; பிறனைக்
கொலைஒக்கும் கொண்கிணமாறல் ; புலைஒக்கும்
போற்றாதார் முன்னர்ச் செலவு.
 - 4 கள்வம்என் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; காதலிமாட்டு
உள்ளம்வைப் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; ஒண்பொருள்
செய்வம்என் பார்க்கும் துயில் இல்லை ; அப்பொருள்
காப்பார்க்கும் இல்லைத்துயில்.
 - 5 கன்றாமை வேண்டும் கடிய ; பிறர் செய்த
நன்றியை நன்றாக் கொளல் வேண்டும் ; என்றும்
விடல்வேண்டும் தன்கண் வெகுளி ; அடல்வேண்டும்
ஆக்கம் சிதைக்கும் வினை.
 - 6 இன்னாமை வேண்டின் இரவு எழுக ; இந்நிலத்து
மன்னுதல் வேண்டின் இசைநடுக ; தன்னோடு
செல்வது வேண்டின் அறஞ் செய்க ; வெல்வது
வேண்டின் வெகுளி விடல்.
-

ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪುರಾಣ

ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಆಶುಕವಿ ವೀರಕವಿರಾಯರು. ರಾಮನಾಥಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಲ್ಲೂರಿನವರು. ಇವರು ಶೈವರು; ಕಾಳಿಯ ಉಪಾಸಕರು. ಇವರು ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫೨೪ ರಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪುಲ್ಲಾಣಿ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ತಿರುಮಾಲ್ ಕೋಯಿಲ್ (ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ದೇವ ಸ್ಥಾನದ) ಮುಂದೆ ಚಕ್ರತೀರ್ಥದ ಕೆರೆಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಕಾಂಡಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗ ಎಂಟನೆಯದಾದ ಮಯಾನ (ಶ್ಮಶಾನ) ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು.

அரிச்சந்திரபுராணம்—மயானகாண்டம்

- 1 பனியான னேந்து வெயிலாலு லர்ந்து பசியாலலைந்து
முலவா
அனியாய வெங்க ணைவாலி றந்த வதிபாவமென்
கொ ளறியேன்
தனியேகி டந்து விடநோய்செ றிந்து தரைமீதுநுண்ட
மகனே
இனியாரை நம்பி யுயிர்வாழ்வ மென்ற னிறையோ
னும் யானு மவமே.
- 2 ிறையோசை பெற்ற பறையோசை யற்று நிரையாய்
நிறைந்த கழுகின்
சிறையோசை யுற்ற செடியூடி றக்க விதியாரி
ழைத்த செயலோ
மறையோனி ரக்க வளநாட னேத்தும் வழுவாத
ளித்த வடிவேல்
இறையோன ளித்த மகனேயு னக்குமி துவோ
விதித்த விதியே.
- 3 வானின்றி ழிந்து சொரிகின்ற தாரை மழைபோல
வீழ விழிநீர்
ஊனின்றி மேனி யுதிசங்கள் சிந்த யுயிரின்றி
வெம்பு தழுவின்
மேனின்று வெந்த தனிர்போலு யங்கி விதியாரை
நொந்து தனியே
யானின்றிரங்க வேனென்பதில்லை யிதுவோவு
னீதி மகனே.

4 செங்கோ லறத்தின்முறையே செலுத்து திறலோனெ
வர்க்கு முரலோவான்,
வெங்கோப யானை விறன்மன்ன னம்மை
விடுவிக்க வெண்ணி வருநான்,
பங்கேரு கத்து மலர்போல்வி னங்கு வதனாகிழந்த
பரிவால்,
எங்கேயெ னுசை மகனென்று ரைக்கி லினியேது
சொல்வன் மகனே.

5 நீராள வானி செறிநாட னைத்து நிறைமாத வற்கு
தவினும்
பாராளு நீர்மை தொடர்பற்ற தன்று படியாளு
மெந்தை முடியில்
தாராள ரேர்கள் கடலோசை யோய்வில்
கன்னோசி நாடதனைமேல்
ஆராள வல்ல ரவமேவ னத்தி லரவானி றந்த
மகனே.

6 நல்லோர்வ குத்த முறையாமறங்க னுலெட்டி
லொன்றுகுறையேம்
இல்லோரை யற்ப மிகழாமினுக்கு மிறையன்றி
ஏற வுகவேம்
சொல்லோ மறுத்து முரையோமு ரைத்த துறவோர்
கள் புத்திகடலோம்
எல்லோர் தமக்கு மினிதேவி னைப்ப மேதாக வந்த
திதுவே.

7 மறைநீதி புற்ற புறநாடழித்து வருசேனை யாள்வ
தறியேயம்
அறைநீதி முற்று முணராவ மைச்சை யணிவாயில்
வைத்து மறியேயம்
குறையே யிழைத்து வினையே விளைத்த குடிவைத்
திருந்து மறியேயம்
இறையேத வத்தின் விளைவேயெ மக்கு மிதுவோ
விதித்த விதியே.

8 கனமுந்த ருக்கள் குலமுந்த ரித்த கரமும்பெ
ருத்தவுரமும்
தினமுஞ்சி ரக்கு முகமுந்த ரித்த சிகையுங்கி டக்கு
முறைகண்
டினமுந்த ரித்த துயிரான பானி பிறவாம லென்
றன் மகனே
மனமுந்த ரிப்ப திலைநொந்து பெற்ற வயிறுந்த
ரிப்பதிலேயே.

9 பரவாதி கட்கு மிகவேனி னைத்த படிபோலு ளத்தி
லறமே
விரவாத துட்ட முனிகெளசி கற்கு வினையேயி
ழைத்த குறைபோல்
கரவேபி டித்து வளியேன ளித்த களிறாவி
செற்ற கடுவாய்
அரவேயு னக்கு முளதோப கைக்க வளியேனி
ழைத்த வினையே

10 என்னாய் கன்றன் மணிமாப்பி லேறி விளையாடு
கின்ற வெழிலோய்
முன்னாய்வி னோந்த கன்னமுழ்க வெம்மின்
முதலேந டந்த மதலாய்
செந்நாய்தி ரண்டு செறிகாணிநுந்து தெளியாதி
ரங்கு மெனைநீ
அன்னாய்வ ருந்த லையெனாததுன்ற னறிவுக்
கடாது மகனே.

11 மறவாளெ யிற்று மணிமாசு ணத்தின் வலியாலி
றந்து ளவெனோ
பிறவாதி ருக்கு மதிபாவி தன்னொடுமே தெனக்க
ருதினோ
பிறவாய் சிவந்த கனிவாயு ரைத்தல் செய்கலாய்
முதத்து விழியாய்
பிறவாத நித்த னடியேவ முத்து பெருமான
ளித்த மகனே.

12 வடியேறு வெற்றி நெடுவேன்ம லர்க்கை மகனோடி
றந்து மடியாக்
கொடியேன்மு கத்தில் விழியார்மு னிக்கு
வளநாட ளித்த கொடையார்
இடியே றடர்த்த மரமாகி மண்ணி னிடை
யேயு முத்த லழகோ
அடியேனை யொக்க முடியா திருத்த லனியாய்
மிக்க யமனே.

ಪರಶ್ವೋದಿಯಾರ್

ಇವರು ಸುಮಾರು ಮುನ್ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೈವಮನೆತನವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆ ಮೀನಾಕ್ಷಿಸುಂದರ ದೇಶಿಕರ್. ತಂದೆಯಿಂದ ಕ್ರಮವಾಗಿ ದೀಕ್ಷೆ ಸಡೆದು ಹಲವು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡಿದರು. ಇವರು ಮಧುರೆಯ ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟಿದ್ದರು; ಅಲ್ಲದೆ ಉತ್ತಮ ಶಿವಭಕ್ತಿಗೂ ಶಿವಶರಣರ ಭಕ್ತಿಗೂ ಹೆಸರಾಗಿದ್ದರು. ಹಲವು ಶೈವಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಮಧುರೆಗೆ ಬಂದು ನೆಲಸಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿಯ ಮತ್ತು ಸೋಮಸುಂದರದೇವನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದರು. ಒಂದು ಇರುಳು ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಲು, ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಱ್ಪುರಾಣವನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಇವರ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ವೇದಾರಣ್ಯಪುರಾಣ, ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಱ್ಪೋಜ್ಜಿಕ್ಕಲಿವೆಣ್ಣಾ, ಮದುರೈಪದಿಱ್ಪುಪ್ಪತ್ತನ್ನಾದಿ. ತಿರುವಿಳೈಯಾಡಲ್ ಪುರಾಣಮ್ ಸೋಮಸುಂದರದೇವರ ೬೪ ಲೀಲೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮದುರೈಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್, ಕೂಡಲ್ ಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್. ತಿರುವಾಲವಾಯ್ ಕ್ಕಾಣ್ಡಮ್ ಎಂದು ಮೂರು ಕಾಂಡಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಭಾಗ ಮೊದಲನೆಯದಾದ ಮದುರೈಕ್ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಾಲಾಸ್ಯ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ.

பரஞ்சோதியார்—திருவிளையாடற் புராணம்

மதுரைக்காண்டம்

திருநாட்சேச்சிறப்பு

[கலிநிலைத்துறை]

- 1 கறைநி றுத்திய கந்தர சுந்தரக் கடவுள்
உறைநி றுத்திய வானினுற் பகையிரு ளொதுக்கி
மறைநி றுத்திய வழியினால் வழுதியாய்ச் செங்கோன்
முறைநி றுத்திய பாண்டிநா ட்டணியது மொழிவாம்.
- 2 தெய்வ நாயக னீறணி மேனிபோற் சென்று
பெளவ மேய்ந்துமை மேனிபோற் பசந்து பல்லுயிர்
க்கும்
எவ்வ மாற்றுவான் சுரந்திடு மின்னரு ளென்னக்
கௌவை நீர்சுரந் தெழுந்தன கணைகுரன் மேகம்.
- 3 இடித்து வாய்திறந் தொல்லென வெல்லொளி மழுங்
கத்
தடித்து வாள்புடை விதிர்த்துதின் றிந்திர சாபம்
பிடித்து நீளம்பு கோடைமேற் பெய்துவெம் பெரும்
போர்
முடித்து நாமென வருதல்போல் மொய்த்தன
கொண்மூ.
- 4 முனித னீள்வரை யுச்சிமேன் முழங்கிவா னிவந்து
தனித நீர்மழை பொழிவன தடஞ்சிலை யிராமன்
கனித னீர்மையா வாலவாய்க் கண்ணுதன் முடிமேற்
புனித நீர்த்திரு மஞ்சன மாட்டுவான் போலும்.

- 5 சுந்த ரன்திரு முடிமிசைத் தூயநீ ராட்டும்
இந்தி ரன்தனையொத்தகா ரெழிவிதென் மலைமேல்
வந்து பெய்வவத் தனி முதன் மெளவிமேல் வலாரி
சிந்து கின்றகைப் போதெனப் பன்மணி தெறிப்ப.
- 6 உடுத்த தெண்கடல் மேகலை யுடையபார் மகடன்
இடத்து தித்தபல் லுயிர்க் கெலா மிரங்கித்தன்
கொங்கைத்
தடத்து நின்றிழி பாலெனத் தடவரை முகடு
தொடுத்து வீழ்வன விழுமெனத் தூங்குவென்
எருவி.

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

- 7 கருநிற மேகமென்னுங் கச்சணி சிகரக் கொங்கை
அருவியாந் தீம்பால் சோர அகன்சனை யென்னுங்
கொப்பூழ்ப்
பொருளில்வே யென்னு மென்தோட் பொதியமாஞ்
சைல்ப்பாவை
பெருகுதன் பொருரை யென்னும் பெண்மகப்
பெற்றா ளன்றே.
- 8 கல்லெனக் கரைந்து வீழுங் கடும்புனற் குழவி கானத்
தொல்லெனத்தவழ்ந்து தீம்பா லுண்டொரீஇத்
திண்டோண் மள்ளர்
செல்லெனத் தெழிக்கும் பம்பைத் தீங்குரல்
செவிவாய்த் தேக்கி
மெல்லெனக் காலிற் போகிப் பணைதொறும்
விளையாட் டெய்தி.

9 அரம்பைமென் குறங்கா மாவி வவிர்தளிர் நிறமாத்
தெங்கின்
குரும்பைவெம் முலையா வஞ்சிக் கொடியிற் நுகப்பாக்
கந்தல்
சுரும்பவிழ் குழலாக் கஞ்சஞ் சுடர்மதி முகமாக்
கொண்டு
நிரம்பினீள் கைகை வேலி நெய்தல்நுழ் காவில் வைக.

10 பன்மலர் மாலைவெய்தா பர னுரைப் போர்வை
போர்த்துத்
தென்மலைத் தேய்ந்த சார்த மான்மதச் சேறு பூசிட்
பொன்மணி யாரந் தாங்கிப் பொருநையாந் கன்னி
முந்நீர்த்
தன்மகிழ் கிழவனாகத் தழீஇக்கொடு கலந்த தன்றே.

11 வல்லைதா யிருபால் வைகுஞ் சிவாலய மருங்கு மீண்டி
முல்லையா னைந்துந் தேனுந் திரைக்கையான் முகந்துவீசி
நல்லமான் மதஞ்சாந் தட்டி நறுவிரை மலர்நூய்
நீத்தம்
செல்லலாற் பூசைத் தொண்டின் செயல்வினை
மாக்கள் போலும்.

12 அரும்பவி முனங்க வாளி யலைதர வாகம் பொன்
போர்த்து
திரங்கிவா லன்ன மேந்தி யிருகையுஞ் சங்கஞ் சிந்தி
மருங்குசூழ் காஞ்சி தள்ளி வரம்பிற வெழுமும் வாரி
பரம்பரற் கையம் பெய்யும் பார்ப்பன மகனார்
போலும்.

13 வரைபடு மணியும் பொன்னும் வைரமும் குழையும்
பூட்டி
அறைபடு மகிலுஞ் சாந்து மப்பியின் நமுத மூட்டிக்
கரைபடு மருத மென்னும் கன்னியைப் பருவ
நோக்கித்
திரைபடு பொருநை நீத்தஞ் செவிவிபோல் வளர்க்கு
மாதோ.

14 மறைமுதற் கலைக னெல்லா மணிமிடற் றவனே
யெங்கும்
நிறைபர மென்றும் பூதி சாதன நெறியீ டென்றும்
அறைகுவ தறிந்துந் தேறா ரறிவெனக் கலங்கி யந்த
முறையின் வீடுணர்ந்தோர் போலத் தெளிந்தது மூரி
வெள்ளம்.

15 மறைவழி கிளைத்த வெண்ணென் கலைகன்போல்
வருநீர் வெள்ளந்
துறைவழி யொழுதும் பஸ்கால் சோலைதண் பழனஞ்
செய்தேன்
உறைவழி யோடை யெங்கு மோடிமன் றுடையார்க்
கன்பர்
நிறைவழி யாத வுள்ளத் தன்புபோ னிரம்பிற் றன்றே.

[கலிலைத்துறை]

16 இழிந்த மாந்தர்கைப் பொருள்களு மிகபரத் தாசை
கழிந்த யோகியர் கைப்படி ல் தூயவாய்க் களங்கம்
ஒழிந்த வாறுபோ லுவரியுண் டெவர்கெடுத் தெழிவி
பொழிந்த நீரமுதாயின புனிக்கும்வா னவர்க்கும்

- 17 சுறி லாதவ னொருத்தியே யைந்தொழி வியற்ற
வேறு வேறுபேர் பெற்றென வேலை நீ ரொன்றே
ஆறுகால் குளங் கூவல்குண் டகழ்கிடங் கெனப்பேர்
மாறி டீறில்வான் பயிரெலாம் வளர்ப்பது மாதோ.

[அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்]

- 18 களமர்கள் பொன்னேர் பூட்டித் தாயர்வாய்க் கணிந்த
பாடற்
குளமகிழ் சிறுரி னேறு மொருத்தலு முவகைதூங்க
வளமலி மருதம் பாடி மனவலி கடந்தோர் வென்ற
அள மரு பொறிபோ லேவ லாற்றவாள் வினையின்
முண்டார்.

- 19 பலநிற மணிகோத் தென்னப் பன்னிற வேறுபூட்டி
அலமுக இரும்பு தேய ஆள்வினைக் குருங்கான் மள்ளர்
நிலமகள் உடலங் கீண்ட சால்வழி நிமிர்ந்த சோரிச்
சலமென நிவந்த செங்கேழ்த் தழன்மணி யிமைக்கு
மன்னோ.

- 20 ஊறுசெய் படைவாய் தேய உழுநரு நீர்கால் யாத்துச்
சேறுசெய் குநருந் தெய்வந் தொழுதுதிஞ் செந்நெல்
வீசி.

நாறுசெய் குநரும் பேர்த்து நடவுசெய் குநருந்
தெவ்வின்
மாறுசெய் களைகட் டோம்பி வளம்படுக் குநரு மாணர்.

- 21 பழிபடு நறவந் தன்னைக் கடைசியர் பருகிச் செவ்வாப்
மொழிதடு மாற வேர்வை முகத்தெழ முறுவ ரோன்ற
விழிசிவந் துழலக் கூந்தன் மென்றுகில் சோர வுள்ளக்
கழிபெருங் களிப்பு நல்கிக் கலந்தவ ரொத்த தன்றே.

22 பட்டபகை யாகுந் திஞ்சொற் கடைசியர் பவளச்

செவ்வாய்க்

குட்பகை யாம்ப லென்று மொண்ணுந் குவளை நீலம்
கட்பகை யாகுமென்றுந் கமலநன் முகத்துக் தென்றும்
திட்பகை யாகுமென்றுஞ் செறுதல்போற் களைதல்

செய்வார்.

23 கடைசியர் முகமுங் காணும் கைதநுந் கமலபென்னுந்
படைவிழி குவளை பென்னுந் பவளவாய் சூழ

பென்னுந்

அடையவழி களைத்தார் மன்னர் பகைஞராய்ந்த

செவ்வாய்

உடையவனான யாற்ற லொறுப்பவர்க் குறவுண்

பாடோமர்.

24 புரையற ஷணந்தோர் நூலின் பொருளினுள் ளடங்கி
யந்நூல்

வரையறை கருத்து மான வளர்கருப் புறம்பு

தோன்றிக்

கரையமை கல்வி சாலாக் கனிஞர்போ லிறுமாந் தந்தூல்

உரையென விரிந்து கழிநின் மகனிர்போ லொகிந்த

தன்றே.

25 அன்புறு பத்தி வித்தி யார்வநீர் பாய்ச்சந்

தொண்டர்க்

கின்புரு வான ஈசனின்னருள் விளையு மாபோல்

வன்புறு கருங்கான் மன்னர் வைதனுஞ் செவ்வி நோக்கி

நன்புல முயன்று காக்க வினைந்தன நறுந்தண் சாவி.

26 அகனில் வேறுபாட்டி னியல்செவ்வி யறிந்து மள்ளர்
தகவினை முயற்சி செய்யக் காமநூல் சாற்று நான்கு
வகைநலார் பண்பு செவ்வி யறிந்துசேர் மைந்தர்க்
கின்பம்
மிகவினை போகம் போன்று வினைந்தன பைங்கு
மெல்லாம்.

27 கொடும்பிறை வடிவிற் செய்த கூனிரும் பங்கை
வாங்கி
முடங்குகால் வரிவண் டார்ப்ப முள்ளரைக் கமலநீலம்
அடங்கவெண் சாவி செந்நெல் வேறுவே றிரிந்தி
டாக்கி
நெடுங்களத் தம்பொற் குன்ற நிரையெனப் பெரும்
போர் செய்தார்.

28 கற்றைவை களைந்து தூற்றிக் கூப்பியூர்க் காணித்
தெய்வம்
அற்றவர்க் கற்ற வாதீந் தளவைகண் டாற லொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளப் பண்டியில் கொடு
போய்த் தென்னு
நின்றவர் சுற்றந் தெய்வம் விருந்தினர்க் கூட்டி
யுண்பார்.

29 சாறடு கட்டி யெள்ளுச் சாமைகொள் ளிறுங்கு
தோரை
ஆறிந் மதலால் யானைப் பழுக்குலை யவரை யேனல்
வேறுபல் பயனோ டின்ன புன்னில வினைவு மற்றும்
ஏனெடு பண்டி யேற்றி யிருநிலங் கழிய வுய்ப்பார்.

30 துறவின ரீச னேசத் தொண்டி னர் பசிக்கு நல்லூண்
திறவினைப் பிணிக்குத் தீர்க்கு மருந்தாடற் பணிப்புக்

காடை

உறைவிடம் பிறிது நல்கி யவரவர் ஒழுகிச் செய்யும்
அறவினை யிடுக்க ணீக்கி யருங்கதி யுய்க்க வல்லார்.

31 நிச்சலு மீசனன்பர் நெறிப்படிற் சிறுர்மேல் வைத்த
பொச்சமி லன்பு மன்னர் புதல்வரைக் கண்டா லன்ன
அச்சமுங் கொண்டு கூசி யடிபணிந் தினிய கூறி
இச்சையா றொழுகி யுள்ளக் குறிப்பறிந் தேவல்
செய்வார்.

32 நறைபி கனிதேன் பெய்த பாலொடு நறுநெய்
வெள்ளம்
நிறைபடு செம்பொன் வண்ணப் புழுக்கலா னிமிர்ந்த
சோறு
குறைவற வுண்டு வேண்டும் பொருள்களுங் கொண்மி
னென்ன
மறைமுத லடியார் தம்மை வழிமறித் தருத்து
வார்கள்.

33 பின்னெவ னுரைப்ப தந்தப் பெருந்தமிழ் நாடாங்
கன்னி
தன்னிடை யூர்க ளென்னு மவயவர் தாங்கச் செய்த
பொன்னியற் கலனே கோரின் மடமறப் புறநீர்ச்
சாலை
இன்னமுதருத்து சாலை யெனவுருத் திரிந்த தம்மா.

திணைமயக்கம்

[கவிசிலைத்துறை]

- 34 இன்ற டம்புணல் லேலிசுழிநில வரைப்பில்
குன்ற முல்லைகண் பண்ணெய்தல் குலத்தினை நான்கும்
மன்ற வள்ளமற் றவைநிற்க மயங்கிய மரபின்
கூன்றொ டொன்றுடைய மயங்கிய திணைவகை
யுரைப்பாம்.
- 35 கொல்லை யானியை மேய்ப்பவர் மேகாழிணர்க்
குருந்தின்
முல்லை தாய்திற படர்கறிக் கருந் துண ருகுப்ப
முல்லை சோறெனத் தேன்விடாய் முதத்திழை சிற்றில்
எல்லை யாயமோ டாடுப ளயின்சிறு மகளிர்.
- 36 கன்றொடு நங்குளி வண்டிவாய் நக்கவீரங் கரும்பு
மென்று பொன்சொடி வேங்கைவா யுறங்குவா மேதி
குன்றி னந்தினை மேய்க் அபூங் கொழுநிழன் மருதஞ்
சென்று நங்குவா சேவக மெனமுறச் செனிமா.
- 37 எற்று தெண்டலை யெறிவளை யெயிற்றிய ரிழைத்த
சிற்றில் வாய் நடைந் தழிப்பவச் சிறுமியர் வெகுண்டு
பற்றி லாரொனச் சிதறிய மனவணி பரதர்
முற்றி லாமுலைச் சிறுமியர் முத்தொடுங் கோப்ப.
- 38 முல்லை வண்டுமேயாய் முல்லையாழ் முளரிவாய் மருதம்
வல்ல வண்டினைப் பயிற்றிப்பின் பயில்வன மருதங்
கொல்லை யான்மடி யெறிந்திளங் குழுவியென்றிரங்கி
முல்லை யூற்றுபால் லெள்ளத்து னுகள்வன வானை.

39 கரும்பொற் கோட்டி ளம் புன்னவாய்க் கள்ளுண்டு
காளைச்

கரும்பு செவ்வழிப் பான்செய்க் கொன்றை

பொன்சொரிவ

அருந்த டங்கடல் வளையெடுத் தாழியான் கையில்
இருந்த சங்கென இறைகொளப் பூவைமே லெறிவ.

40 கழிந்த தெங்கினென் பழம் பரி இ முட்டலாந்

கனிகீண்

டழிந்த தேனுவர்க் கோரிபாய்ந் தகற்றுவ வுவரை
வழிந்த தேன்படற் தேதகை மலர்நிழல் குருகென்
றொழிந்த தாமரைப் போதுபுக் கொளிப்பன

கெண்டை.

41 ஆறு குழ்கழிப் புலர்வ்பாறா தசைந்துகன் லகதை
சோறு கால்வன ஆம்பல்வாய் நிறப்பன துணிந்து
கறுவா ரெனக் குவினைகண் காட்டிடக் கூடித்
துறுவா ரெனச் சிறித்தலர் ஆற்றுவ முல்லை.

42 தள்ளு சேல்விழி நுளைச்சியர் சுறவொடு மருந்தக்
கள்ளு மாறவுப் கூனலங் காய்தினை யாவை
கொள்ளு மாறவுங் கிழங்குதேன் கொழுஞ்சுவைக்

கன்னல்

ள்ளு மாறவு மளப்பன இடைக்கிடை முத்தம்.

43 அவமி கும்புலப் பகைகடந் துயிர்க்கெலா மன்பாம்
நவமி குங்குடை நிழற்றிமெய்ச் செய்ய கோ

னடாத்திச்

சிவமி கும்பர ஞானமெய்த் திருவொடும் பொலிந்து
தவமி ருந்தர சாள்வது தண்டமிழ்ப் பொதியம்.

- 44 வான யாறுதோய்ந் தூயரிய மலயமே முக்கண்
ஞான நாயக னம்மலை போர்த்தகார் நால்வாய்
யானை யீருரி யம்மழை யசம்பதன் புண்ணீர்
கூனல் வான்சிலை குருதிதோய்கோநி போன் றன்றே.
- 45 சீனைய கண்கரைச் சூழல்வாய்ச் சுருந்புகூழ் கிடப்ப
நனைய விழந்தசெ ங்காந்தண்மேனாகிள வேங்கைச்
சீனைய விழந்தவி கிடப்பபொன் தோய் கலத்
தெண்ணீர்
அனைய பொன்சுநி நெருப்பொடு கரியிருந்தனைய.
- 46 குண்டு நீர்ப்படு குவளைவாய்க் கொழுஞ்சினை மரவம்
வண்டு கூப்பிடச் செம்மலாய்ப் புதுமது வார்ப்ப
அண்டர் வாய்ப்பட மறைவழி பொரிசொரிந் தாலெய்
மொண்டு வாக்கிழுத் தீவினை முடிப்பவ ரனைய.
- 47 அகிலு மாரமுந் தழன்மதித் தகழ்ந்தெறிந் தழல்கால்
துகிரு மாரமுந் தொட்டறிந் தைவனந் தூவிந்
புகரின் மால்கரி மருப்பினால் வேலிகள் போக்கி
இகலில் வான்பாடி ரோம்புவ எயினர்தஞ் சீறார்.
- 48 அண்ட வாணருக் கின்னழ தருத்துவோர் வேள்விக்
குண்ட வாரமுந் கொழும்புகை கோலுமக் குன்றில்
புண்ட வாதவே லிறவுளர் புனத்தெரி மடுப்ப
உண்ட காரகில் தூமழு மொக்கவே மயங்கும்.
- 49 கருவி வான்சொரி மணிகளும் கழைசொரி மணியும்
அருவி கான்றபன் மணிகளு மகன்றலை நாகத்
திரவி கான்றசெம் மணிகளும் புனங்கவ ரினமான்
கருவி வீழ்ந்திடக் கொடிச்சியர் கோத்தெறி
கவண்கல்.

- 50 மாய வன்வடி வாயது வைய மாலைந்திச்
சேய பங்கய மாயது தென்னனா டலர்மேற்
போய மென்பொருட் டாயது பொதியமப்
பொருட்டின்
மேய நான்முக நகத்தியன் முத்தரிழ் வேதம்.
- 51 ஏக மாகிய மேருவும் பொதியமே யிரும்பொன்
ஆக மேருவைச் சூழ்ந்தசாட் பூந்த யாறு
நாக ராடுதண் பொருளையே நாவலர் அறித்த
போக பூமியும் பொருளையுழ் பூமியே போலும்.
- 52 சிறந்த தண்டமி ழாலவாய் சிவனுள் காணற்
புறந்த யங்கிய நகரெலாம் புரந்தரன் பிரமன்
மறந்த யங்கிய நேமியோ னாதிய வாணோர்
அறந்த யங்கிய வுலகுரு வானதே யாகும்.
- 53 வளைந்த துண்ணிடை மடந்தையார் வனமுலை மெழுகிக்
களைந்த குங்குமக் கலவையுங் காசறைச் சாந்தும்
அளைந்த தெண்டிரைப் பொருளையோ வந்தி ஞாங்கர்
விளைந்த செந்நெலும் கன்னலும் வீசமங் வாசம்.
- 54 பொதியி லேவினை கின்றன சந்தனம் பொதியின்
நதியி லேவினை கின்றன முத்தமந் நதிசூழ்
பதியி லேவினை கின்றன தருமப் பதியோர்
மதியி லேவினை கின்றன மறைமுதல் பத்தி.
- 55 கடுக்க விற்பெறு கண்டனூர் தென்றிசை நோக்கி
அடுக்க வந்துவந் தாடுவா னுடவி னிளைப்பு
விடுக்க வாரமென் காறிரு முகத்திடை வீசி
மடுக்க வந்தமிழ் திருச்செவி மாந்தவு மன்றோ.

- 56 விடையு கைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேனாள்
வடமொழிக்குரைத் தாய்க்பன் மலயமா பூனிக்குத்
திடமுறுத்தியம் மொழிக்கெதி ராக்கிய தென்சொன்
மடமகட்கரங் கென்பது வழுதிநா டன்றோ.
- 57 கண்ணு தற்பெருங் கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
பண்ணு றத்தெரிந் தாய்க்பனிப் பகந்தரி மேனை
மண்ணி டைர்சில விலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணி டைப்படக் கிடந்ததா வெண்ணவும் பரிமோ.
- 58 தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
உண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண்
ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததும் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச் சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ
சாற்றீர்.
- 59 வெம்மை யால்வினா வஃகினும் வேந்தர்கோல் கோடிச்
செம்மை மாறினும் வறுமைநோய் சிதைப்பினுஞ்
சிவன்பாற்
பொய்ம்மை மாறிய பத்தியும் பொலிவுங்குன் றுவாத்
தம்மை மாறியும் புரிவது தருமமந் நாடு.
- 60 உலகம் யாவையு மீன்றவ னும்பரு னுயர்ந்த
திலக நாயகி பரஞ்சடர் சேயென மூன்று
தலைவ ரான்புறை செய்தநா டித்தன்றிச் சலதி
சலவு பாரினுண் டாகுமோ கூறக்கத்து மஃதே.

இந்திரன்பழி தீர்த்தபடலம்

[அறுசுரடியாசிரிய விருத்தம்]

- 1 மின்பயில்குலிசப்புத்தேவ் விருத்திராசுரனைக்

கொன்ற

வன்பழி விடாதுபற்றக்கடப்பபா எனத்தெய்தி
என்பரவாரம் பூண்ட னிறைவனையருச்சித்தேத்திப்
மின்பதுசுழிந்து பெற்றபேற்றினையெடுத்துச்

சொல்வாம்.

- 2 முன்னதாமுகத்தில் வண்டுபுசு மந்தாரநீழந்

பொன்னவிர் சுணங்குண் கொஞ்சைப்புலேலாமசை

மணான் பொற்பூண்

மின்னவிர்ந்திமைப்பச் சிங்சஞ் சமந்தபெல்லை

மேன்மேவி

அன்னமென்னடையாராநி மாடன்மேலார்வம்

வைத்தான்.

- 3 மூவகை மலரும் பூத்துவண்டுளேழுழங்கத் தெய்வப்

பூவவர் கொடிபேய்ந்தன்ன பொன்னனார் கூத்து

மன்னார்

நாவலரமுதமன்ன பாடலுநாச நாட்கி

காவலர் சுண்டுசேட்டுக்களிமதுச் சடலுளாழ்ந்தான்.

- 4 பையரா வணிந்தவேணிப் பகவனை யனையதங்கள்

ஐயனும் வியாழப்புத்தேளையிடை யடைந்தானாசச்

செய்யதான் வழிபாடின்றித் தேவர்கோனிருந்தா

னந்தோ

தையலார் மயலிற்பட்டோர் தமக்கொருமது

யுண்டாமோ.

5 ஒல்லெனக் குரவனெக வும்பர்கோன் றிருவினாக்கம்
புல்லெனச் சிறிதுகுன்றப்புகந்தானறிந்திக்கேடு
நல்லதொல் குரவற்பேணு நவையினால் வினைந்த
தென்னு
அல்லலுற்றறிவன்றன்னைத் தேடுவானாயினேன்.

6 அங்கவனிருக்கை புக்கான் கண்டிலனவித்த பாசப்
புங்கவருலகுமேனார் பதவியும் புவனமுன்றில்
எங்கணுந் துருவிக்காணு நெங்குற்றான் குரவ
நென்னுஞ்
சங்கை கொண்மனத்தனாகிச் சதுர்முகனிருக்கை
சார்ந்தான்.

7 துருவின நங்குங்காணுந் திசைமுகற் றெழுது
தாழ்ந்து
பரவிமுன்பட்டவெல்லாம் பகர்ந்தனன் பகரக்கேட்டுக்
குரவனையிகழ்ந்த பாவங் கொழுந்துபட்டருந்துஞ்
செவ்வி
வருவதுநோக்கிச் சூழ்ந்துமலர் மகனிதனைச்
சொன்னான்.

8 அணையதொல் குரவற்காணுமளவுநீ துவட்டாவீன்ற
தனையன்முச் சென்னியுள்ளான் றுனவர் குலத்தில்
வந்தும்
வினையினாலறிவான் மேலான் விச்சுவவுருவ நென்றும்
இனையனைக் குருவாக்கோடி யென்னலுமதற்கு
நேர்ந்தான்.

9 அழலவிர்ந்தனைய செங்கேழடுக்கிதழ் முளரி

வாழ்க்கைத்

தொழுதகு செம்மறனைத் தொழுது மீண்டகன்று

நீங்கா

விழைதகு காதல்கூர விச்சுவவுருவன் றன்றை

வழிபடு குருவாக்கொண்டான் மலர்மகன் சூழ்ச்சி

தேறான்.

10 கைதவக்குரவன் மாயங் கருதிலன்வேள்வி யொன்று

செய்திடலடிக ளென்னத்தேவர்கட் காக்கங்கூறி

வெய்தழல் வளர்ப்பானுள்ளம் வேறுபட்டவுணர்க்

கெல்லாம்

உய்திற நினைந்துவேட்டான் றனக்குமேலுறுவ

தோரான்.

11 வாக்கினான் மனத்தால் வேறாய் மகஞ்செய்வான்

செயலையாக்கை

நோக்கினு னேறி தன்னானேனாக்கினான் குலிச வேலால்

தாக்கினான் றலைகண்புன்றுத் தனித்தனி பறவையாகப்

போக்கினு னலகை வாயிற்புகட்டினான் புலவுச்சேராரி.

12 தெற்றெனப் பிரமபாவஞ் சீறிவந்தமரர் வேந்தைப்

பற்றலுமதனைத் தீர்ப்பான் பண்ணவர் மரமேன்

மண்மேற்

பொற்றொடியார் மேனீர்மேல் வேண்டினர் புகுத்த

லோடும்

மற்றவரிஃதி யாந்தீர்க்கும் வண்ணம் யாதென்ன

விண்ணோர்.

- 13 அப்பிடை துரையாய் மண்ணிலருவருப்புவராயம்
பொற்
செப்பினங் கொங்கையார் பாற்றீண்டுதற்கரிய
பூப்பாய்க்
கப்பினர் மரத்திற்கா லும் பயினதாய்க்கழிக வென்றார்
இப்பழி சுமந்தவெங்கட் கென்னலமென்றார் பின்னும்.
- (வேறு)
- 14 கருவின்மாதர் கருவுயிர்க்குமளவு முறையாற் கணவர்
தோண்
மருவிவாழ்க மண்ணகழ்ந்த குழியுமதனால் வடுவொழிக
பொருவினீரு மிறைத்தொறு முறிப்பொவிக மரங்
குறைபட்
டொருவினாலுந் தழைகவென வொழியா நலனு
முதலினார்.
- 15 மாசிற்கழிந்த மணியேபோல்வந்த பழிதீர்த்
திந்திரனார்
தேசிறற்கழத் துவர் பாதன் செல்வன்றன்னேத்
தேவர்பிரான்
வீசிக்குவிசத்துயிருண்ட விழுமங்கேட்டு வெகுண்டு
யிர்த்துக்
கூசிப்பழிகோள் கருதியொரு கொடிய வேள்விகடி
தமைத்தான்.
- 16 அந்தக்குண்டத்தொரிசிகை போலழலுங் குஞ்சியண்ட
முந்
நீந்தக்கொடிய தூமம்போலுயிர்த்துச் செங்கண்
சினச் செந்திச்
சுந்தப்பிறை வள னெயிற துக்கத் திசைவான் செவிடு
படநகைத்து
அந்தக்கொடிய விடம்போல் வெழுந்தானொருவாண்
மறவீரன்.

- 17 ஈங்குவன் விருத்திர னென்ப வாரழற்
றாங்குவன் கணைவிடு தூர நீண்டுநீண்
டோங்குவனோங்குதற் கொப்பவைகளும்
வீங்குவனறனிலார் வினையினென்பவே.
- 18 வீங்குடல் விருத்திரன் றன்னை விண்ணவம்
ஏங்குற வருதுவட்டாவெனும் பெயர்த்
தீங்குறு மனத்தினோன்றேவர் கோணுயிர்
வாங்குதி பொருதென வரவிட்டானமே.
- 19 மதித்துணி யெயிற்றிறேனான் வடவைபாற்சினே இக்
கொதித்தெதிர் குறுகினான் கொண்டலூர்தியும்
எதிர்த்தனன் களிற்றின் மேலிமயத்துச்சிமேல்
உதித்ததேதார் கருங்கதிவொக்கு மென்னவே.
- 20 அறத்தொடு பாவநேர்த்தென்ன வார்த்திரு
திறத்தரு மூண்டமர் செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன் றகுவன்மேற் குவிசவே லெடுத்த
துறைத்திட வீசினனுடன்று கள்வனும்.
- 21 இடித்தனன் லகயிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரை யெனப் பெயர்ந்து நியெனத்
துடித்தனன் சசிமுலைக் கவடுதோய்ப்புடத்
தடித்தன னிர்திர னவசாரியினான்.
- 22 அண்டமே றரையவ னவச பாற்ப்பின்
கண்டகன் கைதவ நினைந்திக் கள்வனேன்
மண்டம ராற்றுவான் வலியிலோ மெனப்
புண்டரி கத்தவனுலகற் போயினான்.

- 23 தாழ்ந்துதான் படுதுயர் விளம்பத் தாமரை
வாழ்ந்தவன் வலாரியோடணந்து மாமகள்
வீழ்ந்தமார் பின்னடி வீழ்ந்து செப்பமால்
சூழ்ந்துவானாடண நோக்கிச் சொல்லுவான்.
- 24 ஆற்றவும் பழையதுன் னங்கைவச்சிரம்
மாற்றவ ருயிருணவலியின் றுதலால்
வேற்றெரு புதியது வேண்டுமாலினிச்
சாற்றுவது மதுபெறுந் தகைமை கேட்டியால்.
- 25 தொடையகன் மார்பநாந்தூய பாற்கடல்
கடையுநா ளசுர நஞ்சுரநுந் கையில் வெம்
படையொடு மடையன் மின்பழுதென்றப் படை
அடையவுந் ததீசிபாலடைவித் தாமரோ.
- 26 சேட்படு நாணனி செல்லத் தேவரா
வாட்படை யவுணரா வந்துகேட்டிலர்
நாட்படை படையொலா னான நோக்கினால்
வோட்படை வென்றவன் விழுங்கினாரோ.
- 27 விழுங்கிய படையெலாம் வேற தத்திரண்
டொழுங்கிய தான்முதுகந்தண் டொன்றியே
வழுங்கதிக் குவிசமா மதனை யெய்துமுன்
வழுங்குவன் கருணையோர் வடிவமாயினான்.

[ஷே வேறு]

- 28 என்று மாதவனியம்ப வுழம்பர்கோன்
ஒன்றும் வானவர் தம்மோ டொல்லெனச்
சென்று மாயையின் செயலை நோன்பினால்
வென்ற மாதவனியுக்கை மேவினால்.

[ஷட வேறு]

- 29 அகமலர்ந் தருந்தவ நமரர்க் கண்புகூர்
முகமலர்ந் தின்னரை முகமன் கூறிநீர்
மிகமெலிந் தெய்தினீர் வினோந்த தியாதது
தகமொழிந் திடலென வலாரி சாற்றுவான்.
- 30 அடிகணீர்மருத தொன்ற தனைவேண்டியும்
முடிக்கொள்வா னவரோடு முந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுட லுணர்ந்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம் புரப்பதோர் கொள்கைத் தாயது.
- 31 யாதெனி னினையதுன் யாக்கை யுள்ளதென்
றோதலும் யாவையுமுணர்ந்த மாதவன்
ஆதவற்கண்ட தாமரையினுனனப்
போதலர்ந் தின்னன புகல்வ தாயினுன்.
- 32 நாய்நமதென நரிநமதெனப் பிதா
தாய்நமதென நமன்றன தெனப்பிணி
பேய்நமதென மனமதிக்கும் பெற்றிபோல்
ஆய்நமதெனப்படும் யாக்கை யாதேத.
- 33 விடம்பயி லெயிற்றர வுரியும் வீதுழை
குடம்பையுந் தானெனுங் கொள்கைத் தேகொலாம்
நடம்பயில் கூத்தரி னடிக்குமைவர் வாழ்
உடம்பையுந் யானெனவுரைக்கற் பாடேதா.
- 34 நடுத்தயா விலார்தமை நலியுத் துன்புநோய்
அடுத்தயா வருந்திருவடைய யாக்கைசைபு
கொடுத்தயா வறம்புகழ் கொள்வனெ யெனின்
எடுத்தயாக்கையின் பயனிதனின் யாவேதே.

- 35 என்றனன் சுமமொன்றி யெழுசுருத் தறிவையீர்ப்ப
நின்றனன் பிரமநாடி நெறிகொடு சபாலங்கீண்டு
சென்றனன் விமானமேறிச் சேர்ந்தன னுலகை
நோன்பால்
வென்றான் அறக்கர்ப்புக்கு வீற்றினிதிருந்தானம்மா.
- 36 அம்மணி வள்ளலீந்த வடுபடை முதுகந்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந் திறல்கெழுகுவிசஞ்
செய்து
கம்மியப் புலவனாக்கந் கரைந்துகைக் கொடுப்பவாங்கி
மைம் முகிலூர் தியேந்திமின்னிடு மழைபோனின்றான்.
- 37 மறுத்தவா வஞ்சர்போரால் வஞ்சித்து வென்று
போன
கறுத்தவா னவுணற்கொல்வான் கடும்பரி நெடுந்தேர்
நீழல்
வெறுத்தமால் யானைமன்னர் வேலைபுக்கெழுந்து
குன்றம்
அறுத்தவா னவர்கோ னந்தவவுணர்கோமனைச்
சூழ்ந்தான்.
- 38 வானவர்கேசனை முண்டு வளைத்தலும் வடவைச்செந்தீ
யானதுவரையிடுனாங்கி யழன் அருத்தெழுந்தா
லென்னத்
தானவர் கோனுமானந் தலைக்கொளவெழுந்து
பொங்கிச்
கேசையுந் தானுமுண்டு சிறிநின்றடுபோர் செய்வான்.

- 39 அடுத்தனரிடியே நென்னவார்த்தன ராக்கங்கூறி
எடுத்தனர் கையிற்சாபமெறிந்தனர் சிறுநாடுணுசை
தொடுத்தனர் மீளிவானி தூர்த்தனர் குந்தநேமி
விடுத்தனர் வாடுணர் சேனைவீரர்மே ல்லணவீரர்.
- 40 கிட்டினர் கடகக்கையாற் கிளர்வரை யணையதிண்
டோள்
கொட்டினர் சாரியாறிக்குதித்தனர் பல்கைநீட்டி
முட்டினரண்டம் விள்ளமுழங்கினர் வடிவானோச்சி
வெட்டினரணைச் சேனைவீரரை வானவீரர்.
- 41 வீழ்ந்தனர் தோளுந்தாளுந் நிண்டனர் சோரி
வெள்ளத்
தாழ்ந்தனர் போருந்தாரு மகன்றன மகன்ற மார்பம்
போழ்ந்தனர் சிவங்கனெங்கும் புரண்டனர் கூற்றூர்
புக்கு
வாழ்ந்தனர் மடுபொராற்றி வஞ்சகன் சேனமன்னர்.
- 42 தானொடு கழலுமற்றார் தலையொடு முடிபுமற்றார்
தோனொடு வீரமற்றார் தாம்பையோட மருமற்றார்
வானொடு கரமுமற்றார் மாற்பொடுகவச மற்றார்
கோனொடு மாண்பையற்றார் குறைப்படக்குறையா
மெய்யர்.
- 43 தொக்கன சுழுகு சேனஞ் சொர்க்குடர் பிடுங்கியீர்ப்ப
உக்கனகுருதி மாந்தியொட்டி ல்வாய் நெட்டைப்
பேய்சள்
நக்கனபாடல்செய்ய ஞாட்பிணுட் கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத் தின்குன்றம் புதைத்தபார் சிதைத்த
தண்டம்.

- 44 இவ்வகை மயங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்
பின்னுங்
கைவகை யடுபோர்செய்து கரையிறந்தார்கண்
மாண்டார்
அவ்வகை யறிந்துவானத் தரசனுமவுணர் வேந்தர்
தெய்வதப் பனை . கள்வீசிச் சிறிநின்றடுபோர்
செய்வார்.
- 45 அனற்படை விடுத்தான் விண்ணோ ராண்ட கையதலை
க்கள்வன்
புனற்மடை விடுத்துச்சிறந்த தணித்தனன் புனிதன்
காற்றின்
முனைப்படை விடுத்தான்வெய்யோன் முழங்குகால்
விழுங்குநாகச்
சினப்படை தொடுத்துவீசி விலக்கினான் றேவரஞ்சு.
- 46 நாகமாப் படைவிட்டார் தந்தா னாகர்கோலுவன்
செல்வன்
வேகமாப் படையையீசி விலக்கினன்றகுவர் வேந்தன்
மோகமாப் படையைத்தொட்டு முடுக்கினான்
முனைவனன்ன
தேகமாப் படிற் றான் ஞானப்படைவிடுத்திருள்
போனின்றான்.
- 47 மட்டிடு தாரான் விட்டவானவப் படைக்குமாறு
விட்டுடன் விலக்கிவெறும் விடுத்திடக்கனன்று
வஞ்சன்
முட்டிடமான வெங்கான் முட்டிடக்கோபச்செந்திச்
சுட்டிடப்பொறுது பொங்கிச் சுராதிபனிதனைச்
செய்தான்.

48 லிங்கிரு லொதுங்க மேகமின் விதித்தென்னக்

கையில்

லிங்கிருங் குலிசவேலை யொல்லென விதித்தலோடுந்
திங்குளம் போன்றி நுண்ட திணியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில் வீழ்ந்தான் மறைந்தமைந்நாக

மொத்தான்.

49 லுக்கவிந் திரனும் வீழ்ந்தானுடல் சினயிரு

மேறன்னான்

புக்கிடந் தேடிக்கானான் புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்தம்வந்தையெனெய்தபகர்ந்தனன் பதகன்மாளத்
தக்கதேதார் சூழ்ச்சி முன்னிச் சமரசமடீன்ற தாதை.

50 லிந்தவெந் படக்கினுற் றுறையென விதிப்பமீண்டு

சந்தவெந் படைந்தான் வாமேனார் தலைவனை முகமன்

கூறிப்

பந்தவெந் பறுத்தான் வந்ததெவனெனப் பறைக

னெல்லாஞ்

சிந்தவெந் பறுத்தான் வந்தசெயலெல்லா முறையாற்

செப்பி.

51 யாவையு முணர்ந்த வெந்தைக்கியா னெடுத்தணர்த்து

கின்ற

தாவதென் னமருக்காற்றா தாழிபுக்கொளி த்தானாவி
வீவதுமவனால் வந்தவிழுமநோயெல்லா மின்று

போவதுங் கருதி தும்பாற் புசுந்தன மடிகளென்றான்.

52 என்றவ னிடுக்கண் டர்ப்பானிகல் புரிபுலன் களைந்தும்
வென்றவ னெடியோன் றன்னையிடையவன் வடிவ

மாக்க

நின்றவ னறிவா வந்த மெய்ம்மையாய் நிறைந்த

வெள்ள

மன்றவ னூழிச்செந்தீ வடிவினைமனத்துட்

கொண்டான்.

53 கைதவன் கரந்துவைகுங் கடலைவெற் படக்குங்கையிற்
பெய்துமுந் தெல்லைத்தாக்கிப் பருகினான் பிறைசேர்

சென்னி

ஐயனதருளைப் பெற்றார்க் கதிசயமிதென்கொல்

முன்ன

வையமுத் தொழிலுஞ் செய்யவல்லவென்றே யன்றோ.

54 அறந்துறந் தீட்டுவார்த மரும்பெறந் செல்வம்மீபால
வறந்தன பநிரீர்ப் பெளவம் வடவைகட் புலப்

பட்டாங்கு

நிறைந்த செம்மணியுமத்தி நீண்டி னிசை

போனீண்டு

சிறந்தெழு பவளக்காடுந் திணியிருள் விழுங்கிற்றம்மா.

55 பணிகளின் மகுட கோடிப் பரப்பென விளங்கிப்

பல்கா

பணிகலப் பேழைபேழ்வாய் திறந்தனைத்தாக

யொன்பான்

மணிகிடந் திமைக்கு நீரான்மகபதி ளெள்ளிக்காவாய்க்
திணியுட லவணன்பட்ட செங்களமீனாய் தன்றே.

56 வறந்தநீர் தன்னின்மின்னுவாள் விதிர்த்தென்னப்பன்
மீன்

எறிந்தன நெளிந்தநாக மிமைத்தனவளையு முத்துஞ்
செறிந்தன கரந்தயாமை சேர்ந்த பல்பண்டஞ்சிந்தி
முறிந்தன வங்கங் கங்கமுக்கின சிறுமீனெல்லாம்.

57 செருவினிலுடைந்துபோன செங்கண்வா ளவுண
னங்கோர்

அருவரைமுதுகிற் காற்போலடைந்துவாடார் செய்த
உருகெழுபாவந் தானோருருவெடுத் திருந்துநோற்கும்
பரிசெனநோற்றா னின்னும் பரிபவவிளைவு பாரான்.

58 கைதவநோன்பு நோற்குங் கள்வனைக்கண்டு வாணோர்
செய்தவ மனையான் யானார்வச்சிரஞ் சிரிப்பான்போற்
பொய்தவன் றலையைக்கொய்தான் புணரிவாய்நிறையச்
சோரி

பெய்தது வலாரிதன்னைப்பிடித்தது பிரமச்சாயை.

59 உம்மெனு மார்பைத்தட்டு முருத்தெழுமதிர்க்கும்
போர்க்கு

உம்மெனும் வாய்மடிக்கும் வாளெயிறதுக்கும் வீழ்ந்
கொம்மெனவேவாடுமீனாந் கொதித்தமுஞ் சிரிக்குஞ்
சிறும்

ஐம்மெனுமளவு நீங்காதென் செய்வானஞ்சினுனே.

60 விரைந்தரன் திசையோர் வாவிலிழ்ந்தொரு கமல

தூலுட்

கரந்தவன் மகவாணிப்பால் கற்பக நாடுபுல்லென்
றிருந்ததாவிருக்கு மெல்லையிம்பரி னகுடனென்போன்
அரும்பரிமேத வேள்விபாற்றினு னாற்றுமெல்லை.

- 61 அரகிலாவறுமை நோக்கியவனை வாணடர்யாரும்
 விரைசெய்தார் மகுடஞ்சூட்டி வேந்தனாக்
 கொண்டார் வேந்தாய்
 வருபவன்சசியை யீண்டுத்தருகென மருங்குனார்
 போய்த்
 திரைசெய்தீ ரமுதனுட்குச் செப்பவக்கற்பின்
 மிக்காள்.
- 62 பொன்னுயிர்த் துணையகாட்சிப் புண்ணியக்குரவன்
 முன்போய்
 டின்னுயிர்த்துணையா ணின் னுவிளம்புவா ளிதென்
 கொல்கெட்டேன்.
 என்னுயிர்த் துணைவனாகே யிருக்கமற்றொருவ
 னென்னைத்
 தன்னுயிர்த்துணையாக் கொள்கை தருமமோவடிசு
 னென்றான்.
- 63 மாதவரெழுவர் தாங்க மாமணிச் சிவிகைத்து
 போதரி னவனை வானோர்புரந்தர னவனை புன்றன்
 காதலனாகுமென்றான் கைதொழுததற்கு நேர்ந்தம்
 மேதகு சிறப்பாலிங்கு வருகெனவிடுத்தாடுது.
- 64 மனிதரின் மகவானாகி வருபவன் சிவிகைதாங்கும்
 புனிதமாதவரை யெண்ணான் புன்கேணாய் விளைவும்
 பாரான்
 கனிதரு காமந்துங்குங் காதலால் விரைபச்
 செல்வான்
 இனித யிராணி பரற் கொண்டேகுமின் சர்ப்பவென்
 றான்.

- 65 சர்ப்பமா கெனமுற்கொம்பு தாங்கிமுன்னடக்குந்
தென்றல்
வெற்பனா முனிவன் சாபம் விளைத்தனன் விளைத்த
லோடும்
பொற்ப மாசுணமே யாகிப் போயினாறிவிலாத
அற்பரானவர்க்குச் செல்வமல்லது பகை
வேறுண்டோ.
- 66 பின்னர்த்தங்குராவனா பிரானடி பணிந்துவானோர்
பொன்னகர் வேந்தனின் நிப்புலம் படைகின்றதைய
என்னுங்குராவன் போயவ்விலஞ்சியு னொளித்தாற்
கூவித்
தன்னுரையறிந்து போந்தசுதமகற்கொண்டு
மீண்டான்.
- 67 கொடும்பழி கோட்பட்டான் நன்குரவனை வணங்கி
யென்னைச்
சுடும்பழி கழிவதெங்ஙன் சொல்லெனத் தொலைவ
தோர்தான்.
அடும்பழி மண்மேலன்றியருதுநீ வேட்டைக்கென்னப்
படும்பழி யிதனைத் தீர்ப்பான் பார்மிசை வருதி
யென்றான்.
- 68 ஈசனுக்கிழைத்த குற்றந்தேசிக எண்ணித் தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்த குற்றங்குரவனே தீர்ப்பதன்றிப்
பேசுவதெவனோ தன்பாற்பிழைத்த காரணத்தால்
வந்த
வாசவன்பழியைத் தீர்ப்பான் குரவனே வழியுங்கூற.

- 69 வாம்பரி யுகைத்துத்தன்னால் வழிபடுகுவான்
வானோர்
தாம்பரி வேடுஞ்சூழத் தராதலத்திழிந்து
செம்பொற்
காம்பரி தோளிபங்கள் சயிலைமால் வரையுந் தாழ்ந்து
தேட்பரி யலங்கன்மார்பன் நென்றிசைநோக்கிச்
செல்வான்.

[ஷே ஷேறு]

- 70 கங்கை முதலளவிறந்த தீர்த்தமெலாம் போய்ப்
படிந்துசாசி காஞ்சி
அங்கனக சேதார முதற்பதிகள் பல்பணிந்து மவுணற்
சொன்ற
பொங்குபழிவிடா தழுங்கியராவண்ண மாசுண்டு
பொலிவுமாழ்கூந்
திங்களனை யான்கடம்ப வனத்தெல்லே யணித்தாகச்
செல்லுமெல்லை.

- 71 தொடுத்தபழி வேறுகிவிடுத்தகன்ற திந்திரன்றான்
சுமந்தபாரம்.
விடுத்தவனோத் தளவிறந்தமகிழ் வெய்தித்தேசிகள்
பாஸ்னிமப்பப்பாசங்
கெடுத்தவன்மா தலம்புனித தீர்த்தமுளவிவணமச்சுக்
கடைத்தல்வேண்டும்
அடுத்தறிக வெனச்சிலரை விடுத்தவ் வேறுகிலே
நின்றப்பாற்செல்வான்.

72 அருளிபடிந் தருனியெறி மணியெடுத்துப் பாரையி
லிட்டருவி நீர்நூய்க்
கருவிரல்கொய் தலர்சூட்டிக்கனியூட்டி வழிபடுவ
கல்லாமந்தி
ஒருதுறையில் யாளிகரிபுழைக்கை முகந்தொன்றற்
சொன்னாட்டி யூட்டிப்
பருகுவன புலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கண் றருத்தியிடும்
பசினோய்தீர.

73 நெளியராக்குருளை வெயில்வெள்ளிடையிற்கிடந்
துயங்கி நெளியப்பள்ளை
றொளியருச்சிறை விரித்துநீழல் பரப்பப்பறவை
நோயுற்ற தேகொல்
அளியவாயச்சோ வென்றோதியயன் மடமந்தியருவி
யூற்றூந்
துளியநீர்வளைத்த கம்பின் முகந்தெடுத்துக் கருந்
கையினுற் சொரிவமாதோ.

74 படவரவ மணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன
பைந்தாண்மஞ்ஞை
பெடைதழுவி மணஞ்செய்ய மணவறையில் விளக்கடுவ
பெருந்தண்கானத்
தடர்சிறைமென்குயிலோ மென்றார்ப்பமடக்கிள்ளை
யெழுத்தைத்துமோசைத்
தொடர்புபெற வுச்சரிப்பக்குருமொழி கேட்டாங்
சுவப்பத்தொடிக்காட்டிவை.

- 75 இன்னவிலங் கொடுபுள்ளின் செயற்கரிய
செயலோக்கி யிறும்பூதெய்திப்
பொன்னகரான் புளகமுடல் புதைப்பநிறை
மகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவான்
அன்னபொழு தொற்றுவர் மீண்டடி வணங்கி
யின்சுவைப்பா லருந்துவான்முன்
பின்னரிய தேன்சொரிந் தாங்குவகைமேற்
பேருவகை பெருகச்சொல்வார்.
- 76 எப்புவனத் திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு
மெண்ணுக்கெய்தாத்
திப்பியமு மிக்கடம்ப வனத்தின்று கண்டுவகை
திளைத்தே தமங்கண்
வைப்பனைய வொருபுனிதவாவிமருங் கொருகடம்ப
வனத்தினீழல்
ஒப்பிலொளி யாய்முனைத்த சிவலிங்கமொன்றுள
தென்றுரைப்பக் கேட்டான்.
- 77 செவித்தொளையி லமுதொழுக்கு முழையரொடும்
வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை
குவித்துள்மெய் மொழிகரணங் குணமுன்று
மொன்றித் தன்கொடியபாவம்
அவித்துளயர்வொழிக்க முனைத்தருள்குறிமே
லன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங்
கவித்துளபூந் தடம்படிந்து கடம்பவனத்
துழைநுழைந்தான் கவலைதீர்வான்.

78 அருவாகி யருவாகி யருவுருவங் கடந்துண்மை
யறிவானந்த
உருவாகியளவிறந்த வுயிராகியவ்யுயிர்க் கோருணர்
வாய்ப்பூவின
மருவாகிச் சராசரங்களகில முந்தன்னிடைபுதித்து
மடங்கநின்ற
கருவாகிமுளைத்த சிவக்கொழுந்தையா யிரங்கண்ணுங்
களிப்பாக்கண்டான்.

79 கண்விழுந் தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழுகளிப்
பென்னுங்கடவிலாழ்ந்து
விண்மொழி தழுதழுப்ப வுடல்பணிப்பவன் புருவாய்
விண்ணோர்வேந்தன்
அண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுபகரணமெலா
மகல்வானெய்திக்
கொண்டுவரச்சிலரை விடுத்தவரேகப் பின்னுமொரு
குறைவுதீர்ப்பான்.

80 தங்குடிமைத் தச்சனையோர் விமானமடைத்திட
விடுத்தத்தடத்தின் பாற்போய்
அங்கணனைக் கடிதருச்சித் திடநறிய மலர்கிடையா
தயர்வானந்தச்
சங்கெறி தண்டிரைத்தடத்தி லரனருளாற் பலபரிதி
சலதியொன்றிற்
பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத் தாலென்னப் பொற்
கமலம் பூப்பக்கண்டான்.

81 அன்புதலைசிறப்ப மகிழ்ந்தாடினான் காரணத்தா
 லதற்குநாமம்
 என்பதுபொற்றாமரை யென்றேழுலகம் பொலிகவென
 விசைத்துப்பின்னுப்
 பின்பதுமத் தடங்குடைந்து பொற்கமலம்
 கொய்தெடுத்தாமீண்டு நீங்காத்
 தன்டிணிநோய் தணியமுனைத்தெழுந்த முழுமுதன்
 மருந்தின்றல் பார்வந்து.

82 மொய்த்த புனக்காடெறிந்து நிலந்திருத்திவருமனவின்
 முனைத்தஞான
 வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகர
 மெல்லத்தீண்டச்
 சித்தநெகிழ்ந் திந்திரன்றன் வெண்கவிகைத் திங்க
 ணிழல் செய்வா னுள்ளம்
 வைத்தனனப் போதிரவிர ண்டலம் போலிழிந்த
 தொரு மணிவிமானம்.

83 கரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்
 கைமதிக்கீற்றுக் கோட்டுக்
 கரியெட்டுஞ் சினமடங்களுவெட்டு மெட்டெட்டுக்
 கணமுந்தாங்க
 விரியெட்டுத் திசைபரப்ப மயனிருமித்துதவியவன்
 விமானஞ்சாத்தி
 அரியெட்டுத் திருவுருவப்பரஞ்சடரை யருச்சிப்
 பானயினே.

84. முந்தவமரு லகடைந்து பூசனைக் குடுவெண்டுவன
முழு துந்தே தர்வார்
வந்துதருவைந்தீன்ற பொன்னுடை மின்னு முழுவணிப்
பூண்வாசச்
சந்தனம் தாகினிடஞ்சனம் தூபம் திருப்பள்ளித்தாமஸ்
தீபம்
அந்தமிலாநைக் கரு வங்கனிதீர்த்தே தன்றிருவ முதமனைத்
தூந் தந்தார்.

85. தெய்வத்தா பழை முளைத்த தாமம்படிந்து பவந்
தொலைக்குந்திரு நீராடிச்
சைவத்தாழ் வந்தாங்கி யன்பருவாயருளுருவர்
தானுய்த்தே தான்றும்
பைவைத்தாடா வந்தத்தாபநிபைய யவனுரைத்த
பனுவலாற்றின்
மெய்வைத்தா தாமம்பெருச வருச்சனை செய்தானந்த
வெள்ளத்தாழ்ந்தான்.

86. பாரவாட்டாங்க பஞ்சாங்கனிதிமுறை யாற்பணிந்
தூள்வாய்மெய்
நேராகச் சூழ்ந்தாடலங் கம்பித்துக்கும்பிட்டு நிருத்தஞ்
செய்து
தாராரூந் தொடைமிதப்ப வானந்தக் கண்ணருளி
ததும்ப நின்றன்
பாராமை மீக்கொள்ளவஞ்சலித்துத் துதிக்கின்ற
னமரர் கோமான்.

[ஷேக்ஸ்பியர்]

- 87 அங்கண்போற்றி வாய்மையாரண போற்றிநாக
கங்கண்போற்றி மூலகாரண போற்றிநெற்றிச்
செங்கண்போற்றி யாதிசிவபரஞ்சடரே போற்றி
எங்கணயகனேபோற்றி யீறிலாமுதலேபோற்றி.
- 88 யாவையும்படைப்பாய்போற்றி யாவையுந்துடைப்
பாய்போற்றி
யாவையுமானாய்போற்றி யாவையுமல்லாய்போற்றி
யாவையுமறிந்தாய்போற்றி யாவையுமறந்தாய்
போற்றி
யாவையுமபுணர்ந்தாய்போற்றி யாவையுமபிரிந்தாய்
போற்றி.
- 89 இடருறப்பிணித்த விர்தப்பழியினின் நென்னை
யீர்த்துன்
அடியினைக்கன்ப னுக்குமருட்கடல் போற்றிசேற்கண்
மடவரல்மணுளபோற்றி கடம்பமாவனத்தாய்
போற்றி
சுடர்நிடுவிமானமேய சுந்தரவிடங்கபோற்றி.
- 90 பூசையும் பூசைக்கேற்ற பொருள்களும் பூசை
செய்யும்
நேசனும் பூசைகொண்டு நியதியிற்பேறு நல்கும்
ஈசனுமாகிபூசை யான்செய்தேனெனு மென்போத
வாசனையதுவுமான மறைமுதலடிகள்போற்றி.

91 என்ன நின்றேறத்தினுனை யின்னகை சிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ண முடிப்பவனருட்கேணுக்கால்
உன்னது வேட்கையாதிங் குரையெனவிரையத்
தாழ்ந்து
சென்னிமேற் செங்கைகூப்பித் தேவர்கோனிதனை
வேண்டும்.

92 ஐயநின்னிருக்கை யெல்லைக்கணியனா மளவீனீங்கா
வெய்யவென் பழியினேடு மேலைநா ளடியேன் செய்த
மையல்வல் வினையுமாய்ந்துன் மலரடிவழத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனானேன் சிறந்தபேறிதன்மேல்
யாதோ.

93 இன்னநின்பாதப்போதே யிவ்வாதே யென்றும்பூசித்
துன்னடி யாருள்யானுமோரடித் தொண்டனாவென்
அன்னதேயடியேன் வேண்டத்தக்கதென்றடியில்
வீழ்ந்த
மன்னவன் நனக்குழுக்கண் வரதனுங் கருணைபூத்து.

94 இருதுவிற்கிறந்த வேனிலுமதியாறிரண்டிற்
சிறந்தவான்றகரும்
பொருவிருகையிற் சிறந்தசித்திரையுந் திதியினிற்
சிறந்தபூரணையுந்
மருவுசித்திரையிற் சித்திரைதோலும் வந்து
வந்தருச்சியோர்வருடந்
தெரியுநாண் முந்நூற்றறுபது மைந்துஞ்செய்த
வரச்சனைப்பயனெய்தும்.

95 துறக்கநாடணைந்து சுத்தபல்டோபாகந் துய்த் துமேன்
மலபரிபாகம்
பிறக்கநான் முகன்மான்முதற்பெருந்தேவர் பெரும்
பதத்தாசையும்திறவும்
மறக்கநாம் வீடுமழங்குநுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளி
வான்கருணை
சிறக்கநால் வேதச்சிகையெழு மனாதிசிவபரஞ்சடர்
விடை - கொடுத்தான் .

96 மூடினான் புளகப்டோபார்வையால் பாக்கைமுடிநிசை
யஞ்சனிக்கமலஞ்
சூடினான் வீழ்ந்தானெழுந்து கண்ணாருவினாளும்பினான்
பன்முறைதுதிசெய்
தாடினானைய நடிப்பிரிவாற்றா தஞ்சினான்வெள்ளாணை
நாடினான் பிரியாவிடைகொடு துறக்கநண்ணினான்
விண்ணவநாதன் .

97 வந்தரமங் கையர்கவாந் மருங்குவீச
மந்தரமங் கற்பகம் பூமாரிதூற்ற
அந்தரநாட்டவர் முடி களடிகள்சூட
வயிராணிமுலைத்தடந்தோய்ந்த கலந்திண்டோள்
விர்தமெனச் செம்மாந்து விம்முகாம
வெள்ளத்துஞ் டலமுந்த வுள்ளஞ்சென்று
சந்தரநாயகன் கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
தொன்முறையின் முறைசெய்தான் துறக்க நாடன் .

ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯಾರ್

ಇವರು ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮದರಾಸಿನ ಸಮೀಪದ ಕುನ್ರತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯಾರ್ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಅರಾಣ್ಯೋಪಾತ್ತೇವರ್ ಎಂಬುದು ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು. ಇವರ ವಂಶನಾಮವಾದ ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯಾರ್ ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಇವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಎರಡನೆಯ ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಚೋಳನು ಇವರನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಧಾನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ಚೋಳಪಲ್ಲವರ್ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅರಸನು ಶೈವನಾದರೂ ಜೈನಮತಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿದ್ದು ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿಯನ್ನು ಸದಾ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡುತ್ತ ಅದರ ಸೊಗಸು ಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳನ್ನೇ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಪ್ರಧಾನಿ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಅರಸನನ್ನು ಸ್ವಮತದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಉತ್ತಮ ಶಿವಕಥೆಗಳೂ ಶಿವಶರಣರ ಕಥೆಗಳೂ ಉಂಟು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಶಿವಶರಣರ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಮೆರಸುವ ಪುರಾಣವೊಂದನ್ನು ರಚಿಸುವಂತೆ ದೊರೆ ಕೇಳಲು, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯಾರರು ಚಿದಂಬರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಟರಾಜನನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿದರು. ನಟರಾಜನು 'ಉಲಗೆಲಾಂ—'ಎನ್ನುವ ಸತ್ಯವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅಶರೀರವಾಣಿಯಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಡಲು, ಕವಿ ಅದರಿಂದಲೇ ಆರಂಭಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ೪೦೦೦ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ೬೩ ಪುರಾತನರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ನೋಡಿ ದೊರೆ ಇವರಿಗೆ 'ತೊಂಡರ್ ಶೀರ್ ಪರವುವಾರ್' (ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವವರು) ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ವೆರಿಯ ಪುರಾಣ ಎಂಬುದು ಈಚಿನವರು ಕೊಟ್ಟ ಹೆಸರು. ಕವಿ ಇಟ್ಟ ಹೆಸರು ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣ. ಇದು ಶೈವರ ಮತಗ್ರಂಥವಾಗಿದ್ದರೂ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಕಾವ್ಯ ಸ್ವಾರಸ್ಯವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿದೆ.

பேரிய புராணம்—மநுதிகண்ட புராணம்.

- 1 சொன்ன நாட்டி டைத் தொன்மையின் பிக்குது
மன்னு மாமல சாள்வழி பட்டது
வன்னி யாறு மதிபொதி செஞ்சு டைச்
சென்னி யார்திரு வாநர்த் திருநகர்.
- 2 வேத வேசையுப் வீணையி னேனையுஞ்
சோதி வானவர் தேரத்திச வேசையு
மாத மடன் பணி முடி வேசையுப்
கீத வேசையு மாய்க்கவர் ஷற்றே
- 3 பல்லி யங்கள் பறந்த வொலியுடன்
செல்வ வீதிச் செழுமணித் தேரொளி
மல்லல் யானை யொலியுடன் பாவொளி
யெல்லையின்றி யெழுந்துள வெங்கணும்.
- 4 மாட மாளிகை குளிகை மண்ட பங்
கூட சாலைகள் கோபுரந் தெற்றிக
ணீறி சாஸநீப பங் தெங்கணும்
ஆடன் மாத மணிசிலம் பார்ப்பவன்.
- 5 அங்குபைக்கென் னவ்வப் பதிரிலவர்
தங்கண் மாளிகை யின்னொன்று சம்புளின்
பங்குனாடி ருச் சேடி பரமையா
மங்கையா மவதாரஞ்சொர் மாளிகை.
- 6 பாடந்த பேரொளிப் பன்மணி வீதிபா
ரிடந்த வேனமு பன்னமுந் தேநிவார்
தொடர்ந்து கொண்டான் ரெண்டார்க்குத்

துதுபோய்

நடந்த செத்தா மரையடி நாலுமால்.

- 7 செங்கண் மாதர் தெளித்த செங்
குங்கு மத்தின் குழம்பை யவர்குழற்
பொங்கு கோதையிற் புந்துகள் வீழ்து --
செங்கண் மோலி யானு புலர்த்துமால்.
- 8 உள்ள மாருரு காதலர் அந் விடை --
எள்ள வார்த்து வாழ்ந் மருங்கெலந்
தெள்ள மோசைத் திருப்பதி கங்கள் பைம்
கள்ளை பாடுவ மோ பன புனைகள்.
- 9 விளங்க மிக்க கல்கள் விவலாற்
முளக்கில் மோலி யாற் முன்னு பண்டங்கள்
வளத்தெரு கும்பல வானு மறித்தலா
வளக்கில் மோலி யான ஆணை வீதிகள்.
- 10 ஆய நா கடுள யல்ல மறுகை --
வா பனைகளு மாறி முழங்குமாற்
சேரணங்குய றேக வர்க ளோலால்
தேகய வள்களில் தாமதஞ் சூழ்மால்
- 11 தாழ்த்த மோலியார் சைவர் தமோதவார்
வாழ்த்த கிந்தை முனிவர் மறையவர்
வீழ்த்த வின் பத் துறையுள் விவலாற்
குழ்த்த பல்லோ றிடத்ததத் தெர்வனார்.
- 12 நிலப கட்கழ கார்திரு நீணுதல்
தினக மொப்பது செம்பியர் வாழ்பதி
மலர்ம கட்குவண் டாமரை போன்மலர்
தலகில் சீர்த்திரு வாழந் விவங்குமால்.

13 அன்ன தொன்னக ருக்கடி சாயினான்
தான் னும் வெங்கதி றோன்வழிக் தேவான்றினான்
மன்னு சீரந் பாயன் வாழி முதல்
மின்னு பாம்பணிப் பூண்மனு லேவந்தனே .

14 மண்ணில் வாழ்தரு மன்னுயிர் கட்டுகலாப்
கண்ணு மாலியு மாம்பெருங் காவலான்
விண்ணு னார்ப்பகிழ் வெய்திட லேவ்விசை
எண்ணி லாதவபாந் இயற்றினான் .

15 பொங்கு மாமறைப் புற்றிடம் கொண்டவர்
எங்கு மாகி றிருந்தவர் பூசனைக்கு
அங்கண் லேவண்டு திபந்தமா மாய்த்துளான்
துங்க வாசகஞ் சொன்ன மூறைமையால் .

16 கொற்ற வாழி குவையஞ் சூழ்ந்திடச்
சுற்று மன்னர் திறைகடை சூழ்ந்திடச்
செற்ற நீக்கிய செம்மைமரின் பொய்ம்மனுர்
பெற்ற நீதியுந் தன்பெயராக்கினான் .

[லேவறு]

17 அறம்பொரு ளின்பமான அறநெறி வழாமற்புல்லி
மறங்கடிந் தரசர் போற்ற வையகங் காக்குநாளிற்
சிறந்த நற்றவத்தாற் றேவி திருமணி வயிற்றின்
மைந்தன்
பிறந்தன னுலகம்போற்றப் பேரரிக் குருகை யன்னான் .

18 தவமுயன் றரிதிற்பெற்ற தனியினங் குமா னாளுஞ்
சிவமுயன் றடையுந் தெய்வக் கலைபல திருந்த வோதிக்
கவனவெம் புரவி யானை தேர்ப்படைத் தொழில்கள்
கற்றுப்
பவமுயன் றதுவம்பேறே யெனவரும் பண்பின்
மிக்கான்.

19 அளவிறுல் கலைகண் முற்றி யருள்பெற்ற றந்தைமிக்க
உளமகிழ் காதல்கூர ஒங்கிய குணத்தா னீடி
இளவர சென்னுந் தன்மை பெய்துதற் கணியனாகி
வளரிளம் பரிதி போன்று வாழுகா னொருநான்
மைத்தன்.

20 திங்கள்வெண் கனிகை மன்னன் திருவளர் கோயினின்று
மங்குளேய் மாடவீதி மன்னிளப் குமரர் சூழக்
கொங்கலர் மாலைதாழ்ந்த முக்குமங் குலவு தோளான்
பொங்கிய தானை சூழக் தேர்மிசைப் பொலிந்து
போந்தான்.

21 பரசுவந் திகண்டால் சூதர் மாகத மொருபாற் பாங்கர்
விநைநறுங் குழலார் சிந்தும் வென்வளை யொருபான்
மிக்க
முரசொடு சங்கமார்ப்ப முழங்கொலி யொருபால்
வென்றி
அரசினங் குமரன்போது மணிமணிமாட வீதி.

22 தனிப்பெருந் தருமந்தானோர் தயாவின்றித்தானை
மன்னன்
பனிப்பில்சிற் தையினி லுண்மைப் பால்மேசோதித்
தாலென்ன
மனித்தர்தன் வரவுகாண வண்ணமோர் வண்ண
நல்லான்
புனிற்றினங் கன்றுதுள்ளிப் போந்ததம் மறுகிலுடே.

- 23 அம்புனிற்றுவின் கன்றே ரபாயத்தி னூடு போகிச்
செம்பொனின் தேரர்க்கான் மீது விசையினுற்
செல்லப்பட்டங்
சும்பரி னடையக் கண்டங் குருகுதா யலமந்தோடி
வெம்பிடு மலறுஞ் சோரு மெய்நந்திக் குற்று வீழும்.
- 24 மற்றது கண்டிமைந்தன் வந்ததிங் கபாய மென்று
சொற்றதி மாறி நெஞ்சில் துயருழந் தறிவழிந்து
பெற்றழந் கன்று மின்றெ னுணர்வெனுந் பெருமை
மாளச்
செற்றவென் செங்கே னென்று தேரினின்றிழிந்து
வீழ்ந்தான்.
- 25 அலறுபே ராவை நோக்கி யாருயிர் பதைத்துச்
சோரும்
நிலமிசைக் கன் னை நோக்கி நெடி துயிர்த் திரங்கி
நிற்கும்
மலர்தலை அலகங் காக்கு மனுவெனு மென்கோ மாணுக்
குலகிவிப் பழிவந் தெய்தப் பிறந்தவா னெருவனென்
பான்.
- 26 வந்தவிப் பழியை மாற்றும் வகையினை மறைநூல்
வாய்மை
யந்தணர் விடுத்த வாற்றா லாற்றுவதறமே யாகில்
எந்தையீ தறியா புன்ன டியற்றுவனென்று மைந்தன்
சிந்தைவெந் துயரந்தீர்ப்பான் திருமறையவர்ப்புன்
சென்றான்.

- 27 தன்னுயிர்க் கன்று வியத் தளர்ந்த வாத்தரியாதாகி
முன்னெருப் புயிர்த்து விம்மி முகத்தினிற் கண்ணீர்
வார
மன்னுயிர் காக்குஞ் செங்கோன் மனுவின்பொற்
கோயில் வாயில்
பொன்னணி மணியைச் சென்று கோட்டி னூற்
புடைத்த தன்றே.
- 28 பழிப்பறை புழக்கோ வார்த்தும் பாவத்தி னெலியோ
கோத்தன்
வழித்திரு மைந்த னுவி கொளவரு மறவி யுர்திக்
கழுத்தணி மணியி னூர்ப்போ வென்னத்தன்
கடைமுன் கோளாத்
தெழித்தெழு மோசை மன்னன் செனிப்புலம்
புக்க போது.
- 29 ஆங்குது கேட்ட வேந்த னரியனை யிழிந்து போந்து
பூங்கொடி வாயி வண்ணக் காவல் ரெதிரே போற்றி
யிங்குதோர் பகவந் தெய்தி யிறைவதின் கொற்ற
வாயில்
தூங்கிய மணியைக் கோட்டால் தூளக்கிப்பெதன்று
சொன்னார்.
- 30 மன்னவ னதனைக் கோள வருந்திய பசுவை நோக்கி
யென்னிதற் குற்ற தென்பான் அமைச்சரை
யிசுந்நு நோக்க
முன்னுற நிகழ்ந்த வெல்லா மறிந்துளான் முதிர்ந்த
கேள்வித்
தொன்னெறி யமைச்சன் மன்னன் தாளினை
தொழுது சொல்வான்.

31 “வளவ! நின் புதல்வ னாங்கோர் மணிகெடுநீர்
தேர்மேலேறி
அளவிதேர்த் தானேழுழ அயமலர் தெருநிற்
போங்கால்
இளையவான் கன்றுதேர்க்கா லிடைப்புருந் திறந்த
தாகத்
தளர்வுறு மித்தாய் வந்து விளைத்த தித்தன்மை”
என்றான்.

32 அவ்வமை கேட்க லேந்த னாய் தாயமெய்தி
வெள்ளிடந் தலைக்கொண் டாற்போல் வேதனையகத்து
மிக்கிங்
கிவ்வினை விளைந்த வறென்றிடமுறும் இயங்கும்
எங்கும்
செவ்விதென் செவ்வோ வென்னுந் தெருமாறும்
தெளிவும் தேருன்.

33 மன்னுயிர் புரந்து வையப் பெருகுகுந் தறத்தில்
நீடும்
என்னெறி நன்றா வென்னு மென்செய்தால்
நீருமென்னும்
தன்னினந் கன்று காணுத் தாய் புகல் கண்டுசொரும்
அருகிலே யரசு னுற்ற அயமேமாளனிற் றன்றல்.

[மேலு]

34 மந்திரிக ளாகுண்டு மன்னவை யடிவணங்கிச்
சின்னதளர்ந் தருளுவது மற்றிதற்குத் தீர்வன்றல்
கொந்தலர்த்தார் மைந்தனைமுன் கோவதைசெய்
தார்க்குமறை
யந்தணர்கள் விதித்தமுறை வழிநிறுத்த லறமென்றல்.

- 35 வழுக்கென்று நீர்மொழிந்தால் மற்றதுதான்
வலிப்பட்டுக்
குழக்கன்றை யிழந்தலுந் கோவுறுநோய்
மருந்தாமோ
இழக்கின்றேன் மைந்தனையென் றெல்லீருந்
சொல்லியனிச்
சுழக்கின்று நானியைந்தால் தருமந்தான் சலியாதோ.
- 36 மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர்தாக் குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னுல்தன் பரிசனத்தால்
ஊனமிசு பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்த்தம்மால்
ஆனபய மைந்துந்தீர்த் தற்காப்பா னல்லனோ.
- 37 “என்மகன்செய் பாதகத்துக் கிருந்தவர்கள்
செயவிசைந்தே
யன்னியனோர் உயிர்கொன்ற ஸ்வனைக்கொல்
வேனானால்
தொன்மனுநால் தொடைமலுவால் துடைப்புண்ட
தெனும் வார்த்தை
மன்னுலகில் பெறமொழிந்தீர் மந்திரிகள் வழக்
கென்றான்.
- 38 என்றரசு னிகழ்ந்துரைப்ப எதிர்நின்ற மதியமைச்சர்
நின்றநெறி யுலகின்க ணிதுபோன்றுன் னிகழ்ந்ததால்
பொன்றுவித்தல் மரபன்று மறைமொழிந்த
ஆறம்புரிதல்
தொன்றுதொடு நெறியன்றோ தொன்னிலங்காவல்
வென்றார்.

- 39 அய்வண்ணன் தொழுதுரைத்த அமைச்சர்களை
முகநோக்கி
மெய்வண்ணன் தெரிந் துணர்ந்த மனுவென்னும்
விறல்வேந்தன்
இவ்வண்ணன் பழுதுரைத்தே மென்றெரியினிடைத்
தோய்த்த
செவ்வண்ணக் கமலம்போன் முகம்பலந்து
செயிர்த் துயைப்பான்.
- 40 அய்வரையில் வநுநெறிக ளவைநிற்க அறநெறியின்
செவ்வியபுண் மைத்திறநீர் சிந்தைசெயா துரைக்
கன்றிர்
வய்வுலகி வெப்பெற்ற மிப்பெற்றித் தாமிடமால்
வெவ்வயிர்த் துக் கதறிமணி யெறிந்து விழுந்தது”
விளம்பிர்.
- 41 போற்றிசைத் துப் புரந்தரன்மா லயன்முதலோர்
புகழ்த்திறைஞ்ச
வீற்றிருந்த பொருடாளுந் மேனியுறை திருவாளுந்
தோற்ற முடை யுயிர்கொன்ற னாதலினாற்றாணி
பொருடான்
ஆற்றவுமற் றவற்கொன்னு மதுவேயா மெனநினைமின்.
- 42 எனமொழிந்து மற்றிதனுக் கினியிதுவே செயலின்
வான்
மனமழியும் துயரகற்ற மாட்டாதேன் வருந்துமிது
தனதுறுபே ரிடர்பாணுந் தாங்குவதே கருமமென
அருகனரும் பொருள் துணிந்தா னமைச்சருமஞ்
சினரகன்றார்.

- 43 மன்னவன்றன் மைந்தனையங் கழைத்தொருமந்திரி
தன்னை
முன்னிவனை யவ்வீதி முரண்டேடர்க்கா லுர்க்கெவன
அன்னவனு மதுசெய்யா தகன்றுதன்னு ஞாநிர்
துறப்பத்
தன்னுண் டய குலமகனைத் தான்கொண்டு மறுகனைந்
தான்.
- 44 ஒருமைந்தன் தன்குலத்துக் குள்ளானென் பது முண
ரான்
தருமந்தன் வழிச்செல்கை ஈடெனென்று தன்மைந்தன்
மருமந்தன் தேராழி யுறவூர்த்தான் மனுவேந்தன்
அருமந்த அரசாட்சி யரிதோமற் றெளிதோதான்.
- 45 தண்ணளிவெண் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு
தரியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர் பூ
மழை சொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே யணிவீதி மழவிடை
மேல்
விண்ணவர்க டொழநின் றான் வீதிவிடங்கப்
பெருமான்.
- 46 சடைமருங்கி விளம்பிறையும் தனிவிழிக்குந்
திருநுதலும்
இடமருங்கி லுமையாளும் எம்மருங்கும் பூதகணம்
புடைநெருங்கும் பெருமையுழன் கண்டரசன்
போற்றிசைப்ப
விடைமருவும் பெருமானும் விறல்வேந்தற் கருள்
கொடுத்தான்.

47 அந்நிலையே யுயிர்பிரிந்த ஆன்கன்று மவ்வரசன்
மன்னுரிமைத் தனிக்கன்று மந்திரிய முடனெழலும்
இன்னபரிசா னுனென்றறிந்திலன் லேவந்தனும்
யார்க்கும்

முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத

பொருளுடைதோ.

48 அடிபணிர்த திருமகனை யாகமுற வெடுத்தனைத்து
நெடி-துமகிழ்ந் தருந்துயர நீங்கினு னிலவேந்தன்
மடிசுமந்து பொழிதீம்பால் வருங்கன்று மகிழ்ந்துண்டு
படிந்நைய வரும்பசுவும் பருவரனீங் கியதன்றே.

49 பொந்தயங்கு மதிவாழர்ப் பூங்கோயி லமர்ந்த
பிரான்

வென்றிமனு லேவந்தனுக்கு வீதியிலே யருள்

கொடுத்தாச்

சென்றருளும் பெருங்கருணைத் திறங்கண்டு

தன்னடியார்க்

கென்றுமெளி வரும்பெருமை யேழுலகு மெடுத்த

தேத்தும்.

50 இனையவகை யறநெறியி லெண்ணிறந்தோர்க் கருள்
புரிந்து

முனைவரவர் மகிழ்ந்தருளப் பெற்றுடைய மூதூர்மேல்

புனையுமுரை நம்மளவில் புகலலாந் தகைமையதோ

அனையதனுக் ககமலரா மறவனார் பூங்கோயில்.

ಕಂಬರ್

ಇವರು ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುವಳುಂದೂರಿನಲ್ಲಿ (ತೇರ ಲುಂದೂರ್) ಉವಚ್ಚಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಆದಿತ್ಯರ್. ಇವರು ಎಳವೆಯಲ್ಲೆ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ವೋಷಕರಿಲ್ಲದೆ ತಿರುವೆಣ್ಣೆಯನಲೂರಿನ ಶಡೈಯಪ್ಪವಳ್ಳಲ್ ಎಂಬವನ ಬಳಿಹೋಗಿ ಸೇರಿ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತರು. ಕಂಬರ್ ಎನ್ನುವುದು ಹೆತ್ತವರು ಇಟ್ಟ ಹೆಸರೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಕಂಬ ನಾಡು ಎಂಬ ನಾಡು ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ಬಂದ ಹೆಸರೆಂದು ಕೆಲವರೂ, ಕಾಂಚೀಪುರದ ಏಕಾಂಬನಾಥದೇವರ ಹೆಸರಿನ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತನಾಮವೆಂದು ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲದ ಹಲವು ಶಿಲಾಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಬರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ಅಂಕಿತನಾಮವೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ೧೨ ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕಂಬರ್ ವೈಷ್ಣವರು. ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶೈವಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವರು ಸ್ತುತಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ದೃಷ್ಟಿ ವೈಶಾಲ್ಯ ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ತಿರುಕ್ಕುಱಳಿನಿಂದ ಆರುನೂರಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನೂ ವಾಕ್ಯಖಂಡಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಇದ್ದ ಪರಿಶ್ರಮ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಗೌರವಭಾವವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ತಿರುಕ್ಕುಱಳ್ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತೊಲ್‌ಕಾಪ್ಪಿಯಂ ಮೊದಲಾದ ಲಕ್ಷಣಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದರು. ಕಂಬರಿಗೆ 'ಕಲ್ಪಿಯಿಲ್ ಪೆರಿಯನ್', 'ವೃತ್ತಬಂಧ ಪ್ರವೀಣನ್', 'ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ', ಮೊದಲಾದ ಬಿರುದುಗಳು ಇವೆ.

ಕಂಬರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರ ಬಾಯಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಯನ್ನೂ ಇತರ ರಾಮಾಯಣ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು,

ಹಗಲೊಂದಕ್ಕೆ ೭೦೦ ರಂತೆ ಪದ್ಯ ಹಾಡಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಂಬರು ಬರೆಯದೆ ಬಿಟ್ಟ ಉತ್ತರಕಾಂಡವನ್ನು ಒಟ್ಟುಕೂತ್ತರ್ ಎಂಬುವರು ಬರೆದರು. ಭಾವಸ್ವಾರಸ್ಯ, ಅರ್ಥ ವೈಸದ್ಯ, ಶಬ್ದ ಮಾಧುರ್ಯ, ಕಾವ್ಯ ರಸಗಳಿಗೆ ಕಂಬರಾಮಾಯಣ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಾರದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳು ಕಂಬರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಕನ್ಯಾಮಾಡದಲ್ಲಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ರಾಮ ನೋಡುವುದು, ರಾಮನು ಬಿಲ್ಲು ಮುರಿದದ್ದನ್ನು ನೀಲಮಾಲೆ ಎಂಬುವಳು ಸೀತೆಗೆ ಹೇಳುವುದು, “ಹಿರಣ್ಯ ಪಡಲಂ” ಎಂಬ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದು.

ಕಂಬರ ಇತರ ಗ್ರಂಥಗಳು: ಶಡಗೋಪರಂದಾದಿ, ಎರೆಲುವುದು, ತಿಲೈಯೆಲುವುದು, ತಿರುಕ್ಕೈವಲಿಕ್ಕಂ, ಸರಸ್ವತಿಯಂದಾದಿ, ಅಲ್ಲದೆ ಕೆಲವು ಬಿಡಿಸದ್ಯಗಳು.

கம்பராமாயணம்—அயோத்தியாகாண்டம்

குதப்படலம்

- 1 புனிதி பொலன்கழற் பொருளில் தாணையன்
காவிதி நாடன்ன கழுனி நாடெயரி இக்
தா வர சங்கம மென்னுந் தன் னாய
யா னையு மிரங்கிடக் கங்கை பொய்தினுள்.
- 2 என்ன நஞ் சுழம்புகம் இனத் துக் கல்ல த
கண்ணகன் பெருந்நுனல் கங்கை பொய்க்கணும்
அண்ணல்வெங் கரிமதத் துநனி பாய்குலல்
உன்ன வுந் குணையவு முரித்தன் றாய்க்கே.
- 3 அடி மிசைத் தூளிபுக் கடைந்த லீத வந்தும்
முடி மிசைப் படர்வலேதாந் முறைமை 'மீதந் திலென்
நெடி வாசித் துண்டவு நீந்த தின்றவு
பொடி மிசைப் புண்டவுந் புவி யிட்டே.
- 4 பாளையேய் நிறத்தொந் பண்டிதான் படர்
ஒலையேய் நெடுங்கட லோடிற் றில்லையான்
மாளையேய் நெடுமுடி மன்னன் லேசனையாம்
வேலையேய் மடுத்ததக் கங்கை வெள்ளமே.
- 5 கான்றலை நண்ணிய காலை பின்படர்
தோன்றலை யவ்வுழித் தொடர்ந்து சென்றன
ஆன்றவ ருணர்த்திய அச்சுரோணி கண்
முன்றுபத் தாயிரத் திரட்டி முற்றாமே.

- 6 அப்பாடல் கங்கைகளைப் படைந்த வாரிடைத்
தூய்ப்புடைத் கடலினீர் கரந்த மேகத்தைத்
ஒப்பிடைப் பண்ணலே லா நடற்றவே கொலாம்
இப்பாடல் பொருத்ததென் நெருத்த சீற்றத்தான் .
- 7 குகனெனப் பெயரிட கூற்றி னுற்றலான்
தென்கை மரம் லேசனையைத் துகளி மேனக்குவான்
நகைநிகக் கண்கள் தி நாற நாகிரில்
புகையுறக் குனிப்புகும் புருவம் போய்விடான் .
- 8 மையுற வயிரெல்லா பிறுதி வாங்குவான்
சையுற நவரையில் பிடித்த நாலன்முன்
ஐயைந்து நிரிழ முருவ மாரின்
பெய்யுற தானையான் வில்லின் கல்லியான் .
- 9 கட்டிய பசுரிகையன் கடித்த வாரினன்
வெட்டிய பொழியினன் விழிக்கண் தீயினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொம்பினன்
கட்டிய தமமெனக் கிளர்ந்த தேளினன் .
- 10 எலியெல்லா மிப்படை யவம் யானென
ஒலியுலாஞ் சேனையை யுவந்து கூவினான்
வலியுலாம் உலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்
புனியெல்லாம் ஒருவழிப் புகுந்த போலவே .
- 11 மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றினான்
ஒருங்கடை நெடும்படை யொல்லெ னார்ப்பினே
அருங்கடை யுகந்தனி லசனி மாமழை
கருங்கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து சூழவே .

12 தோன்றிய புனிஞரை நோக்கிச் சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை யும்ப ரேற்றுதற்கு
ஏன்றனென் என்னுயிர்த் துணைவற் கிருவான்
ஆன்றபே ரரசுகநீர் அமைதிமா மென்றான்.

13 துடியெறி நெறிஞந் துறையுஞ் சுற்றுற
லுடியெறி யம்பிகள் யாது மேமாட்டலிர்
கடியெறி கங்கையின் கரைவற் தேதார்களைப்
புடியெறி பாலொனாப் பெயர்த் துங் கூறுவான்.

[வேறு]

14 அஞ்சன வண்ணனென் னாருயிர் நாயக னாளமே
வஞ்சனை யாலரசெய்திய மன்வரும் வந்தாரே
செஞ்சர மென்பன தீயுமிழ் கின்றன செல்லாநீவா
உஞ்சிவர் போய்விடி னாய்க்குக னென்றெனை
யோதாரோ.

15 ஆழ நெடுந்திறை யாறு கடந்திவர் போவாரோ
வேழ நெடும்படை கண்டு விலங்கிடும் வில்லாளோ
தோழமை பொன்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு
சொல்லன்றோ
ஏழமை வேடனிறந்தில நென்றெனை யேசாரோ.

16 முன்னவ நென்று நினைத்திலன் மொய்புவி
யன்னோனார்
பின்னவ னின்றன நென்றில னன்னவை
பேசானேல்.
என்னிவ நென்னை யிகழ்ந்ததிவ் வெல்லை
கடந்தன்றோ
மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் வாயாவோ.

- 17 பாவழி நின்ற பொரும்பழியும்பகை நண்போடும்
 ஏவழும் என்பவை மண்ணுல கான்பவ ரெண்ணோரா
 ஆவது போகவென் னொருயிர்த் தேதாழமை தந்தான்
 மேல்
 போவது சேனைய மாநாழிநாக்வி காடு போயயன்றோ.
- 18 அருந்தவ மென்மையான யான இவன்புளி யாள்வாடேனா
 மருந்தெனி னன்றுயிர் வண்புகழ் கொண்டுயின்
 மாரேயேனா
 பொருந்திய தேகன்மை யுகந்தவம் தம்பிராடு
 மேலாகாதே
 இருந்தவ நன் முசுழிக்குவெ லென்னகட னின்றேயே.
- 19 துன்பிய மாழிமிடைந்த பெருப்படை ஆழ்வாரும்
 வாயிய மாழிவர் வாள்வளி கங்கை கடந்தன்றோ
 வெம்பிய வேடருளிர் ஆறை யோயீடம் விலக்கோரா
 நம்பிமுன் னோயினி நம்புயிர் மாய்வது நன்றன்றோ.
- 20 போன் படைத்தலை வீரர் தமக்கை போதாவிச்
 சேனை கடக்கி தேவாள்வழிற்சிலை மாமோகஞ்
 சேனை படக்குடர் ஆறை படச்சுடர் வாணோடுந்
 தானை படத்தனி யானை படத்திரள் சாமேயேனா.
- 21 நின்ற கொடைக்கையெ னன்ப னுநிக்க நெடுஞ்ரீரம்
 அன்று கொடுத்தவண் னைமந்தர் பலத்தையெ
 னம்பாளே
 கொன்று குனித்த நிணங்கொள் நிணக்குவை
 கொண்டே. ஈழத்
 துன்று திரைக்கடல் கங்கை மடுத்திடை தூராதோ.

- 22 ஆதி கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள
வேநி கொடுத்தது பாரெனு மிப்புகழ் மேவீரோ
நாடு கொடுத்தவென் னுயகனுக் கிவர் நாமாளுந்
காடு கொடுக்கில் ராகி டெடுத்தது காணீரோ.
- 23 மாமுனி வர்க்குற வாசி வனத்திடை யேவாழந்
கோ முனி யத்தரு மென்று மனத்திறை கொள்ளாதே
வழுனை யுற்றிடி லேபு கடற்படை யென்றலும்
ஆமுனை யிற்சிறு கூழென விப்பொழு தாகாதோ.
- 24 என்பன சொல்லி இரும்பன மேனிய மேனோர்முன்
வன்பனை வில்லினன் மல்லுயர் தேதானின் வளவீரற்
கன்பனு நின்றுன னின்றது கன்பரி லேயறன்
முன்பனில் வந்துமொழிந்தவன் முரிய தேர்வல்லான்.

[வேறு]

- 25 கங்கையிடு கரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்களுக்குத் தனிநாதற் குயிர்த்துணை வனுயர்
தோளான்
வெங்கிரி மேறையான் விற்பிடித்த வேலையினுன்
கொங்களு நறுந்தண்டார்க் குகனென்னுங்
குறியுடையான்.
- 26 கற்காணுந் திண்மையான் கரைகாணுக் காதலான்
அற்காணிற் கண்டனைய அழகமைந்த மேனியான்
மற்காணுந் திருநெடுந்தோண் மழைகாணு மணி
நிறத்தாய்
நிற்காணு முள்ளத்தா னெறியெதிர் நின்றன
னென்றான்.

- 27 தன்முன்னே யவந்தன்மை தந்தைதுணை
முந்துரைத்த
சொன்முன்னே யுவுக்கின்ற தூரிசிலாத் திருமனத்
தான்
மன்முன்னே தழீஇக் கொண்ட மனக்கினிய
துணை வடுனல்
என்முன்னே யவற்காண்பென் யானேசென்றென
வெழுந்தான் .
- 28 என்நெழுந்து தம்பியொடும் எழுகின்ற காதலொடுங்
குன்றெழுந்து சென்றதெனக் குளிர்கங்கைக்
கைகருறுகி
தின்றவனை நோக்கினான் திருமெனி நிலையுணர்ந்தான்
துன்றுகரு நறுங்குஞ்சி பெயினர் கோன்துண்
ணைவழுவன் .
- 29 வற்கலையி னுடை யானை மாசடைந்த மெய்யானை
நற்கலையின் மதியென்ன நகையிழந்த முகத்தானைக்
கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
விற்கையினின் றிடைவீழ விம்முற்று நின்றொழிந்
தான் .
- 30 நம்பியுமென் னாயகனை யொக்கின்ற னயனின்றான்
தம்பியையு மொக்கின்றான் தவடுவடந் தலைக்கொண்
டான்
துன்பமொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்
றான்
எம்பெருமான் பின்பிறந்தா ரிழைப்பரோ பிழைப்
பென்றான் .

- 31 உண்டிடுக்க னென்றுடையா னுலையாத வன்புடை
யான்
கொண்டதவ லேவடலேம கொண்டிருந்தான் குறிப்
பெல்லாங்
கண்டுணர்ந்து பெயர்கின்றேறன் காரின்க னெறி
யென்னுத்
தண்ணிறையோர் நாவாயி லொருத ன்லேய தான்
வந்தான்.
- 32 வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
அந்தனானுந் தனை வணங்கு மவனுமவ னடி வீழ்ந்தான்
தந்தையினுங் களிகு ரத்தழுவினான் தகவுடைமையார்
சிந்தையினுஞ் சென்னியரினும் வீற்றிருக்குஞ்
சீர்த்தியான்.
- 33 தழுவின புளிவிந் லேவந்தன் தாமரைச் செங்குணை
எழு வினு முயாந்த லோளாயெய்திய தென்னை
யென்ன
முழுதுல களித்த தந்தைமுந்தையோர் முறையி
னின்னும்
வழுவின நதனை ிக்க மன்னனைக் கொணர்வா
னென்றான்.
- 34 கேட்டனன் கிராதர் லேவந்தன் கிளர்த்தெழு
முயிர்ப்பனாகி
மீட்டுமண் னாதனில் வீழ்ந்தான் விம்மினன் உவகை
பொங்கத்
திட்டரு மேனிமைந்தன் சேவடிக் கமலப்பூவில்
பூட்டிய கையன் பொய்யி லுள்ளத்தான் புகல
லுற்றான்.

35 தாயுரை கொண்டு தாதையுதவிய தரணிதன்னைத்
தீவினை யென்ன நீத்துச் சிந்தனை முகத்தில் தேக்கிப்
போயின யென்ற போத்து புகழினோய் தன்மை

கண்டால்

ஆயிர மிசாபந்தன் தேடி ஆவிரோ தெரியினம்மா.

36 என்புகழ் கின்றதேவையு யொரினனை னிரவி

யென்பான்

தன்புகழ்க் கற்றை மறழை யொளிகளைத் தவிர்க்கு

மாரோமால்

மன்புகழ் பெருமை துங்கள் மரமினோய் புகழ்க

வெல்லாம்

உன்புகழ் மாக்கிக் கொண் டாய் மங்குணைத் தமவுக்

தோளாய்.

37 எனவினையென்ன மாற்ற மிளையவை பலவுந் கூறிப்

புனைகழற் புலவு வேற்கைப் புனிதநீகான் பொருவில்

காதல்

அனையவற் கமைவிற் செய்தா னாயவற் கன்பிலாதார்

நீன வருங் குணங்கொ டன்றோ இராமன் மேனிமிர்ந்த

காதல்.

38 இவ்வழி யவனை நோக்கி யருட ரு வாரியான்வ

செவ்வழி யுள்ளத்தண்ண றென்றிசைச் செங்கை

கூப்பி

இவ்வழி யுறைந்தா னெம்பு னென்றலு மெயினர்

வேந்தன்

இவ்வழி வீரபாளே காட்டுவ லெழுத என்றான்.

- 39 காறெனக் கடிது சென்றான் கல்லிடைப் படுத்த
புல்லின்
வாழ்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வாய்ப்பு பள்ளி கண்டான்
பாழிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவப் பழவை
புக்கான்
வாழ்வாயிப் புல்லன் மண்ணை மண்ணு நீராட்டிக
கண்ணன்.
- 40 இயன்றிதன் பெயாநாட்டி னுலின் விட நுகை
நென்ற பேரழ்துன்
அயிற்றின் பெய்குப் பாயும் அரிழ்தென வளைய
புல்லின்
தூயின்றன் பெயவடி மானி அழந்திலன் காநாட்டாக
சூயின் மயம் மருடஞ் சூடும் செல்வமும் காள் வென்
மாரீன.
- 41 தூய்ப்ப நெந்தி தேதாளான் பின்னருஞ் சொல்லு
வானந்
நீண்ட வன் தூயின்ற சூழ விதுவெனி னிரிந்த கேயம்
பூண்ட வன் தெயா ர்த்து பின்னே பேரத்தவன்
பெயழ்து நீத்தது
யாண்டென இனிது மேகட்டா வெயினந்தோ நிகழ்நச்
சொன்னன்.
- 42 அல்லையாண்ட மைந்த மேனி யழகனு மவளந் துஞ்ச
வில்லையுன் றியகையோடும் வெய்துயிர்ப் பேரடும்
மீறன்
கல்லையாண் டுயர்ந்த தேதாளாய் சண்கணீர் சொரியக்
கங்குல்
எல்லையாண் பளவு தின்ற னிமைப்பில் வாயன்
மென்றன்.

- 43 என்பதற்குக் கேட்ட மைந்த னிராமனுக் கிளையா
 ரென்று
 முன்பொத்த தோற்றத் தோழியில் யானென்று முடிவி
 லாத
 துன்பத்துக் கேசுவாளை எனனது துடைக்க தின்றான்
 அன்பத்துக் கெல்லாந் தோழிக்குத் தன் அடிமை
 யென்றான்.
- 44 அன்னிடை பண்ணாறு மன்றரும் பொடியின் வைகித்
 தென்னிடை தா தின்ற தஞ்சை செழிகழற் புனிஞர்
 கோமாஅ
 அன்னிடைக் கங்கையாற்றி னேற்றினை யாபி இனமமை
 வென்னிடக் கடனின் றேற்றி னேந்தன்பால் விடுத்த
 தென்றான்.
- 45 நன்றெனப் புனிஞர் வேந்த னண்ணின் தமையா
 நாவாய்
 சென்னுநீர் தருதினென் வந்தன சிவன் மீபர்
 வெள்ளிக்
 குன்றெனக் குனிக்கு மன்பொற் குவடு எனக் குடேபன்
 மானம்
 ஒன்றென கானிப் பல்வே றுருவுகொண்ட னையாவான்.
- 46 நங்கையர் நட்டாரி னன்ன நாணுறு செலவி னாவாய்
 கங்கையு மிடமிலாமை மிடைந்தன கலந்த வெங்கும்
 அங்கொடிங் கிழித்தி யேற்று மமைதியி னமரர்
 வையத்
 தங்கொடங் கிழித்தி யேற்று மிருவினை யென்னலான.

47 வந்தன வரம்பி னுவாய் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்த
சிற்களை யாவதென்று கிருங்கடேப ரியர்சோன் செப்பச்
சந்தர வரிவில்லா னுஞ் சமந்திரன் தன்னை நோக்கி
எந்தையித்தானை தன்னை லேபற்றுதி னினைனி நென்
றன்.

48 குரிசில தேவ லாலக் குர நதத் தேவ லா னும்
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மடபுரி வகையி
னேற்றக்
கரிபரி யிதழ் மா லாள் கனைக்கு கையரில் வேலை
எரிமணி திசையின் வசப் கண்ணையா லேபற்றிற்றே.

49 இடிபடு முடிக்கப் பெயர்க இவையழ மகாநீரை
முடிவுறு முகப்ப ஆழி யினுதியின் மொய்யப் போலக்
கொடியொடு வந்தப் வேலை கூம்பொடு பாய்வ போல
நெடியாக பெருக்கு கீழ் கீத்தினை பெருக்கை வேழம்.

50 பங்கு மகா பீஷம் தபா மு பாயியுந் தவ்வி
வங்ககீர்க்கு லும் வந்து தன்வழிப் பாயமாண்
பெயர்குவெந் கவினு நாக்கக் கையொரி இப்
போயிற்றம்மா
கண்ணையு மிராமற் காணும் காதல் தென்வமாடோ.

51 கொடிஞ்சொடு தட்டுமச்சு மாழியுந் மீகாத்த மொட்டு
நெடுஞ்சுவர் க் கொடியும் யா வும் நெறிவந்த முறையி
னீக்கி
விடுஞ்சுவற் புயி போடும் மேவறுவே தேற்றிச் சென்ற
மடிஞ்சுபி னுடம்பு கூட்டும் வினையென வாரித்
தேர்கள்.

- 52 காலிரண் டாய கோடி நவையினு வாய்கண் மீதாச்
சேறிரண் டனைய வாப கதிரொடு நதிரிற் பிசன்ற
பாறிரண் டனைய மெய்ய பாயந்திரண் டனைய நெஞ்ச
நாறிரண் டனைய கால கடுநடை க் கவினப் பாய்மா.
- 53 ஊடு நெருக்கி லோடக் தோருவர் முன்னொருவர்
கிட்டிச்
குடகத் தளிர்க்கைப் மாதற் குழாரினர் துவன்றித்
தோன்றப்
பாடியல் களிகல் பாணப் பந்தியப் படைபிற் குத்தக்
தோடுகண் பரிண த்த வென்ன பரிண த்தன குவவுக்
கொங்கை.
- 54 பாங்கினுத் தரிய மாவப் படந்திமை தவழப் பாரின்
வீங்குநீ ரழுவத் தன்னுள் விழுமதக் கலுழி வெள்ளத்
தோங்கல்கள் தலைகள்தோன்ற ஷளித்தவ துறையித்த
கும்பம்
தங்குமுற் கங்கை கங்கைமுலைபொனப் பொலித்த
மாத்தோ.
- 55 பொலங்குழை மகளிர் நாவாய் லோக்கினுன்
நென்று தாக்க
மலங்கின மிரண்டு பாலு மதுகினர் வெருவி லோக்க
அலங்குநீர் வெள்ளத் தள்ளி யழித்த அங்குரிங்குர்
கலங்கலின் வெருவிப் பாயுங் கயற்குல் தீசுத்த
கண்கள்.
- 56 இயல்வுறு செலவி னாவ யிருகையு மெயினப் தூண்டத்
தூயல்வன துடுப்பு லீசுந் துவலைகண் மகளிர் மென் தூசு
உயல்வுறு பரவையல்கு லொளிபுறத் தளிப்ப உள்ளத்
தயர்வுறு மதுகை மைந்தர்க் கயாவுயிர்ப் பளித்த
தம்மா.

- 57 இக்கமை றிமைத்த சேனை 'யெறிதடன் முகந்து வெஃகி
அக்கரை யணிய வீசி வறியன அணுகு நாவாய்
புக்கலை யாழி நன்னீர் பொறுத்தன போக்கிப் போக்கி
அக்கணத் துவாரி மீளு மகன்மறை திகர்த்த வட்டமா.
- 58 அகிலிடு தூபமன்ன ஆய்மாரிற் பீளி யார்த்த
முதிருடை முறன்மாத் தண்டு கூம்பென முகலின்
வண்ணத்
துகிலொடு தொடுத்த செம்பொன் தட்டிடைத்
தொடுத்தமுத்த
கருகொடி கடிய பாபி னினமெனச் சென்ற நாவாய்.
- 59 ஆனவங் கமலத் தன்ன நின்வன்ன அமிழ்தச்
செவ்வாய்த்
தேவனை ருழலாரேறு மம்பிகள் சிந்துமுத்த
நீனென விரிந்த கங்கை விண்ணெனப் பண்ணை முற்றி
வானவர் மகனி ஸ்ரு பாபமே திகர்த்த மாதோ.
- 60 துளிபுத் துழாவு கிண்டோற் றுடுப்பிடுந் தாலிற்
நேரன்ற
களிப்புனற் கங்கை பாற்றி வந்தெனச் செல்லு
நாவாய்
களியுடை மஞ்ஞையன்வ கனங்குழை சுயற்கண் மாதர்
ஒளிரடிக்கமலந் தீண்ட வுயிர்ப்படைத் தவனெயொத்த.
- 61 மையறு விசம்பின் மண்ணின் மற்றுமோ ருலகன்
முற்ற
'மெய்வினை தவமே யன்றி வேறு மொன்றுளதோ
கிழோர்
செய்வினை நாவா யேறித் தீண்ட வர் மனத்திற் செல்லு
மொய்விசம்போட மாகத் தேவரின் முனிவர் போலார்.

[வேறு]

62 அறுபதி னூயிர மக்கு ரோணி யென்
 றிறுதிசெய் சேனையு மெல்லை தீர் நகர்
 மறுவறு மாந்தரு மகலிர் வெள்ளமுஞ்
 செறிதிறைக் கங்கையின் கடக்கச் சென்றவே.

63 சுழித்துநீர் வருதுறை யாற்றைச் சூழ்படை
 சுழித்துநீர் கிடதெனக் கள்ள வாசையை
 அழித்துவே றவனிபண் டாண்ன வேந்தரை
 இழித்துமே லேறினான் தானும் ஏறினான்.

64 தன்னை தம்மியுந் தாயர் மூவருஞ்
 சொன்ன தேர் வலவனுந் தாய தேரழனுந்
 தன்னின ரேறலுந் துழாது டுப்பெனு
 நன்னயக் காவினா லுடத்தன் றேமரினான்.

[வேறு]

65 சுற்றத்தார் தேவரெட்டுந் தொழுகின்ற கோசலையைத்
 தொழுது கோக்கிக்
 கொற்றத்தார்க் குரிசிலிவ ராரென்றுகடன் வினவக்
 கோக்கல்வையும்
 முற்றத்தான் முதல்தேவி மூன்றுலகு மீன்றானே
 முன்னீன்றானேப்
 பெற்றத்தால் பெறுஞ்செல்வம் யான்பிறத்தலால்
 துறந்த பெரியாள் என்னுன்.

66 என்றலுமே யடியின்மிசை நெடிதுவிழுந் தழுவாணை
யிவன் யாரென்று
கன்றுபிரி காராவின் துயருடைய கொடிவினவக்
கழல்கால் மைந்தன்
இந்துணைவ னிராகவனுக் கிலக்குவற்கு மினையவற்கு
மெனக்கு மூத்தான்
குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகனென்பா னிநின்ற
குரிசி லென்றான்

67 நைவீரலீர் மைந்தீ ரினித்துயரா னாடிற்றந்து காடு
நோக்கி
மெய்வீரர் பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற் றுமன்றே
விலங்கல் திண்டோள்
கைவீரக் களிறனைய சானையிவன் தன் னோடுங் கலந்து
நீவிர்
ஐவீரு மொருவீரா யகலிடத்தை நெடுங்கால மளித்தி
ரென்றான்.

68 அறந்தானே யென்கின்ற அயனினு டனோநோக்கி
ஐய அன்பின்
நிறைந்தானை யுரையென்ன நெறிதிறம்பா த் தன்
மெய்யை நிற்பதாக்கி
இறந்தான்த னிளந்தேவி யாவர்ச்சுந் தொழுஞ்ஞலா
மிராமன் டின்பு
பிறந்தானு முளனென்னப் பிரியாதான் தனைப் பயந்த
பெரியா னென்றான்.

69 சுடுமையா னத்திடைத்தன் துணையெகத் தோன்றல்
துயர்க்கடலி னேகக்
சுடுமையார் கானகத்துக் கருணையார் கலியெகக்
கழற்கான் மாயன்
நெடுமையா லன்றனந்த ஷலகெல்லாந் தன்மனத்தே
நினைந்து செய்யுந்
கொடுமையா லனந்தாளை யாரிவனென் றுரை யென்
னச்சூரிசில் கூறும்.

70 படரெலாம் படைத்தாளைப் பழிவளர்க்குஞ்
செவிலியைத் தன்பாழ்த்த பாவித்
குடரிலே நெடுங்காலந் திடந்தேற்கும் உயிர்ப்பாறந்
குறைந்து தேய
படரெலா முயிரில்லா வெனத் தோன்று முலகத்தே
யொருத்தி யன்றே
இடரிலா முகத்தாளை யறிந்திலையே நிந்தன்முனென்னை
யின்பாள்.

[வேறு]

71 என்னக் கேட்டவர் விரங்க மிலாளையுந்
தன்னற் சையின் வணங்கினன தாயென
அன்னப் பேடை சிறையில் தாய்க்கரை
துன்னிற் றென்னவும் வந்தது தோணியே.

72 இழிந்த தாயர் சிவியை யி னேறத்தான்
பொழிந்த கண்ணில் புதுப்புனல் போயினான்
ஒழிந்தி லன்கு க னும்முட னேகினான்
கழிந்த னன்பல காவதங் காளினே.

- 73 பரத்தி னீங்கும் பரத்தாவ னென்னும்பேர்
வரத்தின் மிச்சுயர் மாதவன் வைகடம்
அருத்தி கூர அணுகின ஞாண்டவன்
விருத்த வேதிய ரோடெதிர் மேவினான்.

ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರ್

ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತಿರುಮುನಿಸ್ವಾಡಿನಾಡಿನ ಶನಿವೂರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೫ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರದು ವೈಷ್ಣವ ಮತ. ಇವರನ್ನು ಆಲ್ಪ್ವಾರರೆಂದು ಪೂಜಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಇವರ ತಂದೆತಾಯಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಲ್ಪ್ವಾರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಪೆರಿಯಾಲ್ಪ್ವಾರ್ ಎಂದು ನಾಮಕರಣವಾಡಿದರು. ತಿರುವಕ್ಕಪಾಗೈ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆಳಿದ ಚೇರಕುಲದ ರಾಜನಾದ ವರಪತಿ ಆಟ್ಯೊಂಡಾನ್ ಎಂಬವನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ಇವರು ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕವಿಗೂ, ಇವರ ತಮ್ಮನಿಗೂ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತವಾದ ಸ್ವತ್ತಿನ ಭಾಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಕ್ಕಾಟವುಂಟಾಗಲು, ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರು ತಮ್ಮ ರಾಜನಲ್ಲಿಗೆ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದರು. ರಾಜನು ತೀರ್ಪುಕೊಡದೆ ಕವಿಗೆ ಭಾರತ ಬರೆಯರೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಅವರು ಭಾರತ ರಚನೆಮಾಡಿ ರಾಜನಿಗೆ ಓದಿಹೇಳಲು, ರಾಜನು ಕಡೆಗೆ 'ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಸೋದರ ಜಗಳಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಜಗಳಕ್ಕೂ ಏನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಕವಿಗೆ ಒಡನೆ ಚುರುಕುಮುಟ್ಟಿಸಿದಂತಾಗಿ ಸ್ವತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದರು. ತಾವು ಸಂಸ್ಕೃತ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕುಕವಿಸಿಂದೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಕುಕವಿದಂಡನೆಯೆಂದರೆ ಇವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಸೆ. ಕೇಳುಮಟ್ಟದ ಕವಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರ ಕಿವಿ ಕತ್ತರಿಸುವುದು ಇವರ ವಿನೋದ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ “ಕುಕವಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ವಿಲ್ಲಿಯೇ ಮೃತ್ಯು” ಎಂಬ ಗಾದೆ ಕೂಡ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಕಾಲವಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ದೇಶಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತ ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೆಗೆ ಬಂದರು. ಪದ್ಧತಿಪ್ರಕಾರ ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರೊಂದಿಗೆ ವಾದಹೂಡಿ ತಾವು ರಚಿಸಿದ “ಅಲಕರಂದಾದಿ”ಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಹೇಳಿರೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅರುಣಗಿರಿನಾಥರು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ

“ ಕಂದರಂದಾದಿ ” ಎಂಬ ಉದ್ಗ್ರಂಥವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಹೇಳಿರೆಂದು ವಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರು ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಅರ್ಥ ವಿವರಣೆಮಾಡುತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಖಳ ನೆಯ ಯಮಕ ಪದ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ಹೇಳಲಾರದೆ ತಮ್ಮ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಕರುಣೆಯ ಕಡಲಾದ ಅರುಣಗಿರಿನಾಥನ ಉಪದೇಶದ ಪ್ರಕಾರ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತು ಕೊಂಡು ಕುಕವಿನಿಂದೆ, ದಂಡನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಾಹಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಆಸೆ ತೊರೆದರು.

ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಾರವರ ಭಾರತ ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ರಸಗ್ರಂಥ. ಈಗ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇದೇ ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಕವಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಂಡಿತ್ಯ ವಿಪುಲವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಪ್ರಯೋಗ ವಿಶೇಷವಾಗಿದೆ. ಶೈಲಿ ಅತಿ ಮನೋಹರ. ಶಬ್ದ ತಾಂಡವವನ್ನಂತೂ ಹೇಳತೀರದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಸಮರಸವಾಗಿ ಬೆರಸಿ ಪದ್ಯ ಹಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ತಮ್ಮ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಿರಾತಾರ್ಜುನೀಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವೀರ ವೈಷ್ಣವತ್ಯವನ್ನೂ ಮರೆತು ಪರಶಿವನನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

வில்லிபாரதம்—கன்னபருவம்

பதினேழாம் போர்ச்சருக்கம்

- 1 வகத்த வுங்கனி னுமீ னையா லே னை வாகையா ன்
 வகதிரி னா லே ன்
 மெய்த்த ஸ்புமுதூர் திறந்துகுகுருதி னொலிவன்
 கரந்தள் போ லுகுப்பாப்
 சொத்த வுலங்கல் மகுட முங் குண் லங்களுமுருக்
 குலைத் தங்
 வகத்த வடமந்த திவ்லை னிற்குனிப்பங் கடுங்கண்ணை
 தொடுத்திடுங் கணச்சும் .
- 2 அத்தவெற்றிபாண்டு விற்கடை யெனப்போய் ஆதபன்
 சாய்தல் கண் - ருளி
 முத்தருக் செல்லாபு லமாய் வேதமுதற் சொழ்
 தாகிய முதல்வன்
 சித்திரச் சீலைக்கை விசயனைச் செருநீயொழி கெனத்
 தேர்மிசை நிறுத்தி
 மெய்த்தவாப்படி வேதியனாக னொலிவன் பதவ்வனை
 யடைந்தான் .
- 3 தாண்டிய தமங்கக் கருங்கட லுடுத்த தாண்டியில்
 தளந்தவர் தமச்சு
 லேவண்டிய தருதிநீயெனக் கேட்டேன் மேருவி
 னிணைத்தவர் பூண்டேன்
 ஈண்டிய வனுமைப் பெருந்துயருழந்தேன் இயைந்த
 தொன்றிக் கணத்தளிப்பாய்
 தாண்டிய கவனத்துமகதத் தடந்தேதர்ச்சுடர் ததத்
 தொன்றியதேதான்றால் .

- 4 என்னுடிகாண்டுக்த வந்தனா ஹாரப்ப இருஞ்செவிக்
கழுந்தெனக்கேகட்டு
விவன்றிகாள் விசயன் விசயவிவங்கணையால்
மெய்தளர்க்கியதேமல் விழுமோன்
கன்றிறவ நயகத்தாத்தாத்தகு பொருணி நனில்கொ
காள்மலையவவனுர்
தென்றியபடி சிவப்பண்ணிய மனைத் தார் உதவு கென்றலு
முன்புகிழ்த்தான்.
- 5 ஆனிரோய சீவநிழற்கலங்கிய தியா கையகத்த சீதா
மறுத்தேதோ அறிவேன்
பாவிவேன் சீவன்துள் பொருவென நயச்சும்
பச்சுவந்தனில் வந்திலையால்
தனிவாசியான் சிவப்பண்ணிய மனைத் து முதனிரேவன்
கொன்கே யுனக்குடி
பூவில் வாழையுறு சிவநெவன் மல் பண்ணிய
நிதனி ஆர் பொரிதேதா.
- 6 என்னமுன் பொழிந்து கபங்குவித்திறைஞ்ச இறைஞ்
சலர்க்கெழிலி தேயுணையான்
கன்னையாவகக் கருத்தினுலே னெக்கி கையாபுன லுடண்
தருகென்வா
அன்னவனிகயத்தம் பின்வாயார் பாலனிகத்தலுர்
அகையாய சீவநென்
முன்னமேயபுணைன் சிவநெக கிரேற்றமுவுல
சமுமுடன் கவர்க்கேதான்.

7 மலலந் தொட்டயணிநுபனை முனிவன்மகிழ்ந்து
வேண்டிய வரங்கள்
சொல்லுக வினக்குத்தருது மென்றுரைப்பச்சூரன்
மா மதலைபுஞ் சொல்வான்
அல்லல் வெவ்வினையா வின்னமுற்பவ முண்டாயினு
மேடுமுடி பிறப்பும்
இல்லையென்றிதட்டிப்பாங்க கில்லையென்றுரையா
இதய கீழ்க்கித்தருளென்றான்.

8 மைத்துனனுரைத்த வாய்மைமேகட்டையான்
மனமவருநர் துசந்தவனைக்
கைத்தலம்லரால் மாட்டிறத்தமுனிக் கண்மலர்க்கருணை
கிராட்டி
எத்தனை பிறவிபெருக்கினு மவற்றிலீசையுஞ்
பெயர்வெழுமெப்தி
முத்தியுன்பெறுதி முடிவிலென்றுரைத்தான் பூவரு
மொருவனுமுந்ததி.

9 தோற்றியகன்னன் கண்டுகண்கரிப்பப்பணரி
மொண்டெழுந்த சார்முக்கலை
மாற்றியவடிவம் பஞ்சவாபுதமும் வடந்கு
கைத்தலங்களுராகிக்
கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின்றழைத்த குஞ்சர
ராசன் முன்னு
தோற்றியபடியே தோற்றினான் முடிவுந்தோற்றமு
பிலாதபைந்துளவேன்.

- 10 அமரரானவரு மமரபோனிகளும் அமரருக்கதி
பனுவனவனுங்
சமலநான்முகனு முனிவருங்கண்டு கனகநாண்
மலர்சொடு பணிந்தார்
சமரமாமுனையில் தனஞ்சாயன் கீனடால் சாய்ந்துயிர்
வீடவுஞ் செங்கண்
அமலநா ரணனைக் சாணவும்பெற்றேன் என்று
தன்னக மிகமகிழ்ந்தான்.

[வேறு]

- 11 அருந்தமூல் மாமகம்புரிந்துங் சடவுட்சங்கை ஆதியாம்
புனல்படிந்து மணிவடோகத்
திருந்து மணிமலர் தூவிப்பூசை நேர்ந்து மெங்கு
மாகிய அன்கையிதழ் துள்ளே
திருந்த நிலைபெறக்கண்டும் போகமெல்லாஞ் சிறு
யனைத்துயிரூர்குஞ் செய்யவொண்ணப்
பெருந்தவங்கள் மிகப்பயின் றும் பெறுதற்செட்டாப்
பெரும்பய னின் திருவருளாற் பெறப்பெற்றேனே.

- 12 நீலநெடுங்கிரியு மழைமுதிலும் பவ்வநெடுநீரும்
சாடாவு நிகர்ச்சுமிந்தக்
கோலமும் வெங்கதை வாஸஞ்சங்குநேமி சோதண்ட..
மெனும்படையுங் குழைத்தவாச
மாலையுந்துழாய் மார்புந்திரண்டதோளும் மணிக்
சமுத்துஞ் செவ்விதழும் வாரிசாதக்
காலமலரென உலர்ந்தமுசமுஞ் சோதிச்சதிர்முடியும்
இம்மையிலே கண்ணுற்றேனே.

- 13 தருமன்மகன்முதலான அரியகாதல் தம்பியரோடமர்
மலைந்து தறுகணுண்மைச்
செருவினென ஆயிரணைய தோழற்காகச் செஞ்
சோற்றுக்கடன் கழித்தேன் தேவர்கோவுக்கு
உரைபெறு நற்சுவசமுங் குண்டலமு மீந்தேனுற்ற
பெருநல்விளைப்பேறுனக்கே தந்தேன்
மருதினை - முன் தவழ்ந்தருளுஞ் செங்கண்மாலே
மாதவத்தா லொருதமியன் வாழ்ந்தவாழே.
- 14 வான்பெற்ற நதிகமழ்தாள் வணங்கப்பெற்றேன்
மதிபெற்ற நிருவுளத்தால் மதிக்கப்பெற்றேன்,
தேன்பெற்ற துழாயலங்க்களப மார்புந்திருப்
புயமுந்கைவந்து நீண்டப்பெற்றேன்,
ஊன்பெற்ற பதழியினுழிந்து வீழ்ந்துமுணர்வுட
னின்திரு நாமமுரைக்கப் பெற்றேன்
யான்பெற்ற பெருந்தவப் பேற்றெனையன்றி
இருநிலத்திற் பிறந்தோரில் யான்பெற்றோபே.
- 15 என்ருமகிழ்வுற வணங்கு மெல்லிமைந்தன் இன்புற
வண்புறவினி ளானிரையின் பின்போய்க்
கன்றுகொடு விளவெறிந்த கண்ணன்தானுங்
கண்ணனுக்குக் கட்டுரைப்பான் கடவுணாதன்
அன்னுனது கவசமுங்குண்டலும் வாங்க அழைத்
தேனுங்குந்தியைக் சொண்டவவாஸி
ஒன்றொழியத் தொடாத வரங்கொள்வித்தேனு
முற்பவத்தினுண்மை யுனக்குணர் வித்தேனும்.

- 16 தக்கன் தன் மகவானவராக வாவிரதனஞ்சயனைச்
சதியாமல் சாய்வித்தேதனும்
மெய்க்கருணைநின் பொருட்டால் யானேயென்று
மீண்டும்தோய்த் தேர்வெவன் விசயற்கானான்
எக்கா லும் எக்கிரியுமெல்லா மன்னுமிமையோரு
மாணாரு மெல்லாமாக
மைக்கனினங் கோவியப் புண்கு லுநாணும்
வரிவையு மடந்தைநர் வாங்குமாமேல்.
-

ಕಲಿಂಗತ್ತು ಪರಣಿ

ಇದರ ಕರ್ತೃ ಜಯಂಕೊಂಡಾರ್ ; ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ದೀಪಂ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೦೭೦-೧೧೧೮. ಇವರು ಕುಲೋತ್ತಂಗ ಚೋಳನ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಇವರು ಜೈನಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶಿವಸ್ತುತಿ ವಿಷ್ಣುಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಇವರು ಮೊದಲು ಜೈನರಾಗಿದ್ದು ತರುವಾಯ ಶೈವರಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಕೆಲವರು ಊಹಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಿಂಗ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಗೆದ್ದ ಕುಲೋತ್ತಂಗನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳ ವರ್ಣನೆಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥ ರಚಿತವಾಯಿತು. ರಾಜನು ಕವಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ಹೊನ್ನಿನ ತೆಂಗಿನಕಾಯನ್ನೂ ಕವಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದನು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಪರಣಿ ಸಾಹಿತ್ಯಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಂಗತ್ತು ಪರಣಿಯೇ ಮೊದಲನೆಯದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಅಲಂಕಾರಗಳು, ನವರಸಗಳು, ಅನ್ಯಾದೃಶ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಇದ್ದು ಇದು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮೆಚ್ಚನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

கலிங்கத்துப்பரணி

கடைதிறப்பு

- 1 நூதள வளவெனு மிளமுலைத்
தூடியள வளவெனு துணுகிடைத்
நூதள வளவெனு மதர்விழிக்
கடல்மு தணையவர் திறமிடுனா).
- 2 புடைபட விளமுலை வளந்தொறுர்
பொறையறி புடைபரு நிலைதளர்ந்
திடைபடுவது பாடவருளுவீ
ரிடுகதவுயர் கடைதிறமிடுனா).
- 3 சரிசூழ லசைவுற வசைவுறத்
தூயிலெழு மயிலென மயிலெனப்
பரிபுர வொலியெழு வொலியெழப்
பணிமொழி யவர்கடை திறமிடுனா).
- 4 கூடிய நன்கன வதனிலை
சொடைநர தூங்க னெட்டணையுந்
தூடிய நெஞ்சி நெடுநிலை
ருமது நெடுங்கடை திறமிடுனா).

[வேறு]

- 5 விடுமி நெங்கடுகில் விடுமி நென்றுமுனி
வெகுளி மென்குசுலை தூகிலினைப்
பிடிமினென்ற பொருள்விளைய நின்றருள்செய்
பெடைநலீர்சன் கடைதிறமிடுனா).

- 6 என் தடங்க வினிவளவ ஆங்கனரு
 னெனமகிழ்ந் திரவி கனவினிற்
 றன தடங்கண் பிசைநக டுடந்தகுறி
 தடவுமாதர் கடைதிறமினோ.
- 7 இகலிழந்தசூர் தொழுவரும்பவனி
 யிரவுகந்தருளு கனவினிற்
 பகலிழந்தநிறை பெறமுயன் றுமொழி
 பதமுமாதர் கடை திறமினோ.
- 8 முனிபவ ரொத்திலராய் முழுவல் விளைத்தலுமே
 முகிழ்நகை பெற்றமென மகிழ்நர் மணித்துவல்
 வாழ்
- கனிபவ ளத்தருமே வருதலு முத்துதிருந்
 கயல்க விரண்டுடைபீர் கடைதிறமின்றிறமின்.
- 9 இத்துயின் மெய்த்துயிலே யென்று குறித்தினோ
 ரிதுபுல விக்குமருந் தெனமனர் வைத்தடியிற்
 கைத்தலம் வைத்தலுமே பொய்த்துயில் கூர்நயன்
 கடை திறவா மடவீர் கடைதிறமின்றிறமின்.

[வேறு]

- 10 முருகிற் சிவந்த கழுநீரு
 முதிரா விளைஞ ராருயிருந்
 திருகிச் செருகுங் குழன்மடவீர்
 செம்பொற் கபாடந் திறமினோ.
- 11 முத்துவடஞ்சூர் முகிழ்முலைமேன்
 முயங்குங் கொழுநர் மணிச்செவ்வாய்
 வைத்தபவள வடங் ழைவீர்
 வண்பொற் கபாடந் திறமினோ.

- 12 கல்வித் களியின் பயக்கத்தே
கலைபோ யகன்ற தறியாம
னிலவைத்துகிலென் றெடுத்துடுப்பீர்
திறைபொற் கபாடந் திறநிலே.

[வேறு]

- 13 தங்குகண் லேல்செய்த புண்கோத்
தடபூலில் வேதுகொண் டொற்றியோ
செங்கனி வாய்மருந் தூட்டுவீர்
செம்போ னெடுங்கடை திறநிலே.

- 14 தன்கொடை மானதன் மாப்புதோய்
தாதகி மாலையின்மேல் விழுந்
தன்கொடு போம்வழி தேடுவீர்
கனக நெடுங்கடை திறநிலே.

[வேறு]

- 15 அவரமுற் றுவநெடுகத் தூயினெகப் பவளவா
யணிசிவப் பறவிழிக்கடை சிவப்புறநிறைக்
கவசமற் றினநகைக் களிவரக் களிவருந்
கணவரைப் புணருவீர் கடைதிறந் திடுமினே.
- 16 அஞ்சியே கபல்செடக் கூடலிற் பொருதுசென்
றணிகடைக் குழையிலே விழுவடர்த் தெறிதலால்
வஞ்சிமா னதன்விடும் படைபினிற் கொடியகண்
மடநலீர் சுடர்மணிக்கடை திறந்திடுமினே.
- 17 நனவினிற் சயதரன் புணையே பெறினுநீர்
நனவெனத் தெளிவு டு ததனாயும் பழையவக்
கனவெனக் கூறுவீர் தோழிமார் நகைமுகந்
கண்டபின் றேறுவீர் கடைதிறந்திடுமினே.

[வேறு]

- 18 மெய்யே கொழுநர் பிழைநலிய வேட்கைநலிய
விடியனவு.
பொய்யே யுறங்கு மடநலீர் புனைபொற் கபாடந்
திறநிலே.
- 19 போகவமனி மயக்கத்தே புலர்ந்த தறியாதே கொழுந
ராகவமனி மிசைத் துயில் வீரம்பொற் கபாடந்
திறநிலே.
- 20 ஆளுங் சொழுகர் வயபார்த் தவர்தம் வரவுகாணுமற்
ருளு மனமுந் புறம்பாகச் சாத்துங்கபாடந்
திறநிலே.

[வேறு]

- 21 மீனம்புகு கொடிமீனவர் விழியம்புக வோடிக்
கானம்புக வேழம்புகு மடலீர்கடை திறமின்.
- 22 ஆலைநாடிய புனனுடைய பபற்சடு திறையா
மலைநாடியர் துளுநாடியர் மனையிற்கடை திறமின்.
- 23 மழலைத்திரு மொழியிற்சில வருகுஞ்சில தமிழுந்
குழறித்தரு கருநாடியர் குறுகிக்கடை திறமின்.

[வேறு]

- 24 விலையிலாத வடமூலையி லாடவிழி
குழையி லாடவிழை கணவர்தோண்
மலையிலாடி வரு மயில்கள் போலவரு
மடநலீர் கடைக டிறநிலே.

- 25 களபவண்ட லிடுகலச கொங்கைகளின்
மதியெ முந்துகனல் சொரியுமென்
றளகபந்திமிசை யளிகள் பந்தரிடு
மரிவைமீர் கடைக டிறமினே.
- 26 சொருகு கொந்தளக மொருகை மேலையை
வொருகை கீழலைசெய் துகிலொடே
திருவ னந்தலினு முசமலர்ந்துவரு
தெரிவை மாதர்கடை திறமினே.

[வேறு]

- 27 உந்திச்சுழியின் முளைத்தெழுந்த
யுரோமப் பசுந்தா ளொன்றிவிரண்
டந்திக்கமலங் கொடுவருவீ
யப்பொற் கபாடந் திறமினே.
- 28 தழுவுந் கொழுநர் பிழைநலியத்
தழுவே லென்னத் தழுவினியகை
வழுவவுடனே மனங்குழைவீர்
மணிப்பொற் கபாடந் திறமினே.
- 29 வேகம்விளைய வருங்கொழுநர்
விழிகள் சிவந்த படிநோக்கிப்
மோகம்விளைய நகைசெய்வீர்
புனைபொற் கபாடந் திறமினே.

[வேறு]

- 30 முலைமீது கொழுநர் கை நகமேவு குறியை
முன்செல்வ மில்லாத வவர் பெற்ற நிதிபொற்
கலைமீதெடாவாரு மில்லா விடத்தே
கண்ணுற்று நெஞ்சங் களிப்பீர்க டிறமின்.

[வேறு]

- 31 மெய்யி லீணைத்துருகிப் பையவகன்றவர்தா
மீள்வரெனக்கருதிக் கூடல்வகைத்தறவே
கையிலீணைத்த மணற்கண்பனி சோர்புனலிற்
கரைய விருந்தழுவீர் கடைதிறரின் திறரின்.

[வேறு]

- 32 கடலின் விடமென வாழ்தென மதனவேள்
கருதி வழிபடு படையொடு கருதுவா
ருடலினு யிரையு முணர்வையு நடுவுபோ
யுருவு மதர்விழி யுடையவர் திறரினே.

- 33 இடைபரி னிலையரி திறுந்நு மெனவெழா
வெமது புகலிட மினியிலை பெனவிழா
வனா யமதுகர மெழுவது விழுவதா
மனக வனிதைய மணிகடை திறரினே.

[வேறு]

- 34 முறுவன் மாலைபொடு தரள மாலைமுந
மலரின் மீதுமுலை முகழினுஞ்
சிறுநிலாபுமதிந் மிகுநிலாபுமென
வருந லீர்கள் கடை திறரினே.

- 35 அளக பாரமிசை யசைய மேகலைக
ளவிழ வரபரண வகையெலாம்
இளக மாமுலைக ளிணைய ருமல்வரு
மியன் லீர்கடைக டிறமினே.

36 மதுர மானமொழி பதறவாள் விழி
சிவப்ப வாயிதழ் வெளுப்பவே
யுதர பானமது பானமாகவறி
வழியு மாதர்கடை திறமினே.

[வேறு]

37 பூவிரிமதுகர நுகரவும் பொருகய லீருகரை புரளவுங்
காவிரி யெனவரு மடநீர் கனக நெடுங்கடை
திறமினே.

[வேறு]

38 மடுமிளம் பிறையிற் குறுவெயர் முத்துருளக்
கொங்கை வடம்புளரச் செங்கழு நீரளகக்
காடுகுலைந் தலையக் கைவளை பூசலிடக்
கலவிவிடா மட வீர்கடை திறமின் திறமின்.

[வேறு]

39 பாய தனமசை பிலொடியுமின - நட்டைய
பொழியு மொழியுமென வொண்சிலம்
பாயமபயமென வலறநடை பயிலு
மரிவை மகளிர்கடை திறமினே.

[வேறு]

40 காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கந் குலைந்த
கலவிமடவீர் குழற் சென்னி
காஞ்சி யிருக்கக் கலிங்கந் குலைந்த
களப்போர் பாடக்கடை திறமின்.

41 இலங்கை யெறிந்த கருணா கரன்ற
னிகல்வெஞ் சிலையின் வலிகேட்டிர்
கலிங்க மெறிந்த கருணா கரன்றன்
களப்போர் பாடக்கடை திறமின்.

இராச பாரம் பரியம்

- 1 செண்டு கொண்குரி காலனொரு காளி னிமயச்
சிமய மால்வரை திரித்தருளிமீன வதனைப்
பண்டு நின்றாடி நிற்கனிது வென்று முதுகிற்
பார்புலிக்குறி பொறித்தது மறித்தபொழுதே.
- 2 கால மும்மைய முணர்ந்தருளு நாப தனெனுங்
கட வுள் வேதமுனிவந்து கடல்வழி புனரினின்
போலு மன்னருள எல்லரென வாசிபுகலாப்
புகல்வதொன்றுளது சேனரச வென்று
புகல்வான்.
- 3 பண்டு பாரத மெனுங்கதை பராச ரன்மகன்
பகர வெங்கரிமுகன்பாரு மருப்பை யொருகைக்
கொண்டு மேருசிக ரத்தொரு புறத்திலெழுதக்
குலையாப்பெறு தவர்பய னுரைப்ப வரிதால்.
- 4 பார தத்தினுள வாகிய பவித்திரகதை
பரம னற்சரிதை மெய்ப்பழைய நான்மறைகளே
நேர தற்கிதனை நான்மொழிய நீயெழுதுமுன்
நெடியகுன் றின்டரிசை யோரிசைவதான
கதைகேள்.
- 5 அதன்மு தற்கண்வரு மாதமுதன் மாயவெனு
மையனும்ப்ரணவ மாகவடை வேதமுமதன்
பதம்வகுக்கவரு பாத்மது வும்பதமுடன்
பாதமான சிலவந்த பலவந்த வகையும்த்.

- 6 அந்த முட்பட விருக்கும் விருக்கின்றவழியே
யாகவந்தவங் வருக்கமும் வருக்கமுமுதும்
வந்த வட்டசமு மொட்டரிப சங்கிதைகளுந்
வாய்மை வேதியர்கடாம் விதியெனும்
வகையுமே.
- 7 கமல யோனிமுத லாசவரு முங்கண் மரபிற்
காவன் மன்னவர்க ளாகிவருகின்ற முறையா
லால வேதமிது தானுமிதிலா ரணி நிலத்
தமல னேயாயனாக வறிகென்றருளியே.
- 8 ஆரணி வேள்வியிலகப்படு மகண் டாருவா
யரவீண த்துயிலு மாதி முதலாகவாய்பன்
றாரணி காவலா வஞ்செல மொழிந்து முனிவன்
ருனெழுந்தருள மாமுனி மொழிந்தபடியே.
- 9 ஆதிமாலமல நாடிகம லத்த யனுதித்
தவன்ம ரீசி யெனுமண்ணலை யளித்தபரிசுந்
நாதல் கூர்தரு மரீசிமகனாகி வருமக்
காசி பன்கதி ரருக்கனை யளித்த பரிசும்.
- 10 அன்வ ருக்கன்மக னாகிமனுமேதி னிபுரந்
தரிய காதலனை யாவினது கன்று நிகரென்
றெவ்வ ருக்கமும் வியப்பமுறை செய்த பரிசு
மிக்கு வாகுவின்வன் மைந்தனை வந்த பரிசும்.
- 11 இசகு வாகுவின் மகன் புதல்வனான புரவோ
னிகலு ரஞ்செய வருஞ்செய புரந்தரனெனுஞ்
சக்கு வாயிர முடைச்சுளிறுவாக னமெனத்
தானிருந்துபொரு தானவரை வென்றசபமும்.

- 12 ஒருதுறைப்பினல் சினப்புலியு மாணுமுடனே
 புண்ணவைத்தவுர வோனுலகில் வைத்தவருளும்
 பொருதுறைத்தலை புகுந்து முசுக்குந்த னிமையோர்
 புரம்பல்களு மரண்செய்து புரந்தபுகழும்.
- 13 கடல்க லக்க வெழுமின்னமுது தன்னையொருவன்
 கடவுள் வானவர்க ளுண்ணவருள் செய்த கதையு
 முட ல்க லக்கற வரிந்து தகையிட்டி மொருவ
 னொருது லைப்பறவொ டொக்க நிறைபுக்கபுகழும்.
- 14 சராதி பாசன் முதலாக வருசோழன் முனைநாட்
 சோழமண்டல மமைத்தபிற கேழுலகையு
 மிராச கேசரி புரந்துபரகேச ரிகளா
 நிருவ ராணை புலி யாணையென நின்றபுகழும்.
- 15 காலனுக்கிய வழக்கென வுரைத்த வவனுங்
 காவிரிப்பினல் கொணர்ந்தவவ னும்பு வனியின்
 மேலனைத்துயிரும் வீவதிலையாக நமன்மேல்
 வென்றிகொண்ட வனுமென்றிவர்கள் கொண்ட
 விறலும்.
- 16 புலியெனக்கொடியி லிந்திரனை வைத்தவவனும்
 புணரியொன் றினிடை யொன்றுபுக விட்ட
 வவனும்
 வலியினிற் குருதியுண் கெனவளித்த வவனும்
 வாதராசனை வலிந்துபணி கொண்டவவனும்.
- 17 தூங்கு மூன்றெயிலெறிந்த வவனுந் திரண்மணிச்
 சுடர்வி மாணமது வான்மிசை புயர்த்தவவனுந்
 தாங்கு பாரத முடிப்பளவு நின்று தருமன்
 நன்கடற்படை தனக்குதவி செய்தவவனும்.

18 களவழிக்குநகை வேல்விழி நிலத்தின் வழியே
தனிந டந்தூரகர் தங்கண்மணி கொண்டவவனுங்
களவழிக்கவிதை பொய்கை யுரைசெய்யவு தியன்
கால்வ ழித்தீளையை வெட்டியப ரிட்டவவனும்.

19 என்று மற்றிவர்க டங்கள்ரரி தங்கள்பலவு
மெழுதி மீளவதன் மேல்வழுதி சேரன்மடியத்
கன்ற னிக்களி றணைந்தருளி வீரமகடன்
றனதட ங்களோடு தன்புய மணைந்த பரிசும்.

[வேறு]

20 தொழுது மன்னரே கரைசெய் பொன்னியிற்
ஞாடா வந்திலா முகாரியார் படத்
தெழுது கென்றுகண் டிவைமி கைக்கனென்
றிங்க ழிக்கவே யங்கழிந்ததும்.

21 தத்து நீர் வராற் குரும வென்றதூந்
தழுவு செந்தமிழ்ப்பரிசில் வானர்பொன்
பத்தொடாறு நூற்றிரம் பெறப்
பண்டு பட்டினப்பாலை கொண்டதும்.

22 ஒருவர் முன்னோர் நாளொருவர் பின்னொரு
ருதகை மன்னரே மதுரை மன்னரென்
றிருவர் தம்மைபுந் கிழிகள் சுற்றுவித்
தெரிவிளக்குவாத்தி கல்வினோத்ததும்.

23 வேழ மொன்றுகைத் தாலி விண்ணின் வாய்
விசையடங்கவு மசைய வென்றது
மீழ முந்தமிழ்க் கூடலுஞ்சிதைத்
திகல்கடந்ததோ ரிசைபார்த்ததும்.

24 சதய நான்விழா வுதியர் மண்டலந்
தன்னில் வைத்தவன் தனியோர் மாவின்மே
லுதய பாணுவொத் துதகை வென்றகோ
னொருகை வாரணம் பலக வர்ந்ததும்.

25 களிறு கங்கை நீருண்ண மண்ணையிற்
காய்சினத்தொடே கலவுசெம்பியன்
குளிறு தெண்டிரைக் குரைக டாரமுங்
கொண்டு மண்டலங் குடையுள் வைத்ததும்.

26 கம்பி விச்சயத் தம்ப நடட்டதங்
கடியாபண் கொள்கல் யாணர் கட்டறக்
கிம்பு ரிப்பணைக் கிரியு கைத்தவன்
கிரிக ளெட்டினும் புலிபொறித்ததும்.

27 ஒருக ளிற்றின்மேல் வருக ளிற்றையொத்
துலகுயக்கொளப் பொருது கொப்பையிற்
பொருகளத்திலே முடிக வித்தவன்
புவிச விப்பதோர் குடைக வித்ததும்.

[வேறு]

28 பனுவலுக்கு முதலாய வேத நான்கிற்
பண்டிரைத்த நெறிபுதுக்கிப் பழைய தங்கண்
மறுவினுக்கு மும்மடிநான் மடியாஞ் சோழன்
மதிக்குடைக்கீழறந் தளிர்ப்ப வளர்த்தவாறும்.

29 குந்தளரைக் கூடற் சங்கமத்து வென்ற
கோனபயன் குவலயங்காத் தளித்த பின்னை
ரிந்த நிலக்குலப்பாவை யிவன்பாற்சேர
வென்ன தவஞ்செய் திருந்தாளென்னத்
தோன்றி.

- 30 எவ்வளவுந் திரிபுவன முளவாய் நிற்கு
மெவ்வளவுந் குலமறைக ளுளவாய்த் தோன்று
மவ்வளவுந் திகிரிவரை யளவுஞ் செங்கோ
லாணை செல்வபயன் காத்தளிக்குமாயும்.

[வேறு]

- 31 இப்புறத்திமய மால்வரையின் மார்ச்சினகலத்
தெழுதினெழுது தற்கரிய வேதமெழுதி
பொப்புறத்தனது தொன்மரபு மம்மரபின்மே
லுடைசெய் பட்டிகழு மொன்றுமொழியாத
பரிசே.

- 32 எழுதி மற்றதூரை செய்பவர்கள் செய்கிறையெலா
மெமர் பொறுக்கவென விப்படிமுடித்த விதனைத்
தொழுது கற்றன நெனத்தொழுது சொல்லுமளவிற்
சேரழு வர்சுமிது சொன்னபரி ரென்னவழகே.

[வேறு]

- 33 வையகமாங் குலமடந்தை மன்னபாயன்
றன்னுடைய மரபு கேட்டேற்
வையனையான் பெற்றெடுத்த வப்பொழுது
ரிப்பொழுதொத் திருந்ததில்லை.

- 34 வலையெலாங் கவிக்கின்றவொரு கவிதைச்
சபதுங்கன் மரபின் கீர்த்தி
வலையெலாங் கற்றுய்ம் மினகிலூ
தங்காப்பானவனை யென்ன.

ಮನೋನ್ಮೂಲೇಯಂ

ಇದರ ಕರ್ತೃವಾದ ಸುಂದರಂಪಿಳ್ಳೆಯವರು ತಿರುವನಂತಪುರದ ಮಹಾರಾಜಾ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೯ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಆಧುನಿಕ ತಮಿಳು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊದಲ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಲಾರ್ಡ್ ಲಿಟನ್ ಅವರ 'ದಿ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ವೇ' ಕೃತಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಈ ನಾಟಕ ರಚಿತವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡ್‌ಸ್ಮಿತ್ ಅವರ 'ದಿ ಹರ್ಮಿಟ್' ಅನುವಾದವಾಗಿ ಶಿವಗಾಮಿ ಚರಿತ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಇದೇ ಭಾಗವನ್ನು.

ಮಲೆಯಾಳ ಪ್ರಾಚುರ್ಯದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಇವರು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಟಕವನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದು ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿದೆ. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಸಾದಿತವಾಗಿರುವ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ ಜೀವಾತ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ಐಕ್ಯ.

மனோன்மனீயம்

சிவகாமீ சரிதம்

(சுறாவெண் செந்துறை)

- 1 “ வாழிய நின்மலரடிகள் ! மௌனதவமுனிவ !
மனமிதங்கி அருள்புரிந்தோர் வார்த்தை
யெனக்கீழிற்
பாழா வி யிதிற் சுழன்று பாதை விடுத்தலையும்
பாவி யொருவனை அளித்த பலன் உறுவை
பெரிதே.
- 2 சாநம்வரை குறியாது தந்திழலை யளக்குந்
தன்மையென நான்நடக்கத் தான்வளமுட் அடவி.
ஆரிருளில் இனிநடக்க ஆவதிலை. உடல
மாலுர் வகை விதினதேதல் அடையுட் நெறி
அருளாய்.”
- 3 என்ற மொழிகேட்ட முனியெதிர் விடையங்கி
யம்பும் :—
“ வகார்தப் பெருந் ககனம் ; இதில் உலகர்
அணையார் ;
சென்றுறைய டடமுமிழை ; திகழ் வெளி என் வீடு ;
சிந்தையற நொந்தவர்க்குச் சேரவிலை பந்தம்.
- 4 அறங்கிடந்த சிந்தையமாய் ஆசையெலாந் துறந்த
அதிவீர ரொழிய எவராயினும் இங்கடையார்.
உறங்க அவர் பணிப்பாயும் பூவணையும் உன்னார்
உண்ணவென்ற பாலமிழ்தும் ஒன்றாக மதியார்.

- 5 ஆதலில் என்பால் உறுவது யாதெனினும் மைந்த !
அன்புடன் நீபென்பிறகே அண்ணலில் அஃதுன
தாம்
வேதனையும் மெய்ச்சலிப்பும் விட்ட -கல இருளும்
விடியும் உடன்மனநிறுக்கில் வேண்டுமிடம்
ஏகாய்.”
- 6 என்னுரைத்த இனிய மொழியிரு செவியுங்குளிர,
ஏதோ தன்பழ நீனவும் எழஇரு கண்பனித்து
நன்றெனவே தவவடி வாய் நின்ற மகன்வணங்கா
நன்முனிவன் செல் வழியே நடந்து நனிதொடர்ந்
தான்.
- 7 இந்திர நற்சாலவித்தை யெதுவே வா வொன்றிழைக்க
இட்டதிரை யெனத் திசைகளெட்டும் இருள்
விரிய
அந்தரத்தே கண்கொட்டிச் சந்தர தாரகைகள்
அரிய ரகசியந்தமக்குள் அறைந்து நகைப்பிய ;
- 8 என்புருகப் பிணைந்த அன்றில் இணை சிறிதுபிரிய
ஏங்கியுயிர் விடுப்பவர்போல் இடைபிடையே
கூடா,
அன்பு நிலையார் அறிவர் என்பனபோல் மரங்கள்
அலர் மலர்க்கண்ணீரருவி அகமுடைந்து தூவ ;
- 9 விரைந்த நடப்பது தெரிக்க விளிப்பவரில் வாவல்
விரைந்தலைய மின்மினியும் விளக்கொடு பின்னாட
இந்தவகை அந்தியைமுன் ஏவி இரவென்னும்
இறைவியும் வந்திறுத்தனள் மற்றினை ருருயிர்
வாட.

- 10 பொறியரனின் சுடிசைபுறு பொலன் மணியின்
ஒளியும்,
பொலிமதத் திண்கறையடியின் புலேமருப்பின்
ஒளியும்,
அறிவரிய சினவுமுலை அழல்விழியின் ஒளியும்,
அலதிலைப் அறிவியிடை அயல்காட்டும்
ஒளியோ.
- 11 அறிவரிய வுசுவழி பின்தொடரும் நூல்போற்
பேரயர்வின் மனம் இறந்து பின்தொடரு
மைத்தன்,
அறிவபுகர் இடையதற்றி அன்பொடழைத்தேதும்
அம்முனிவன் அடியன்றி அயலென்றும்
அறியான்.
- 12 ஒருங்கார நிறைமுளரி யுழைப்பொதுக்கி நுழைந்தும்,
உயர்மலையின் குகைகுதித்தும் ஒங்கார ஒளியோ
தருங்கான நதிபலவுந்தாண்டி அவரடைந்தார்
சார்பிலர்க்குத் தனித்துணையார் தவமுனிவன்
இடமே.
- 13 நேயமுடன் எவ்வழியும் நேர்ந்தவரைத்தன் நுண்
சிறுவ தலைவனைத் தழைக்கும் நெருப்பொன்றும்
அன்றி
வாயிலெனப் பூட்டுன்ன மதிலென்ன வழங்கும்
மனையென்னும் பெயர்க்குரிய மரபொன்றும்
இன்றி.

- 14 நின்ற தனியிடம் இவர்கள் நேர்ந்தவுடன் முனிவன்
நெருப்பின்னும் எழுப்புதற்கு நிமல விறகடுக்கி
ஒன்றிய மெய்ப்பத்தரில் தன்னுளம் கூசி யொருசார்
ஒதுங்குகின்ற மைந்தன் அகமுடாப்ப இவை
புரைக்கும் :—
- 15 “இனி நடக்க வழியுரிசை இனித்துயரும் இல்லை
இதுவே நம் இடம் மைந்த ! இக்கனலின் அருகே
பணிமொழியும் வழிநடந்த பணிப்பகல இருந்தா
பலமுலமிது புசிக்கிற பறக்கும் உனதினைப்பே.
- 16 தந்நாவில் ஒருவிரலைத்தாண்ட அறியாமல்
சாகரமும் மலைபலவுந்தாண்ட அலைகின்றார்.
என்னே இம்மணிதர் மதி !” எனகதைத்து முனிவன்
இனியகந்தமுதல் அனந்தஇனம் வகுத்தார்கிருந்
தான்.
- 17 இருந்தமுனி “ வருந்திவை ! வதுவது கூச்சம் ?
இருவருமே யொருவரெனில் எவர்பெரியர்
சிறியர் ?
நிருந்த அனல் அருகில்இனிச் செறிந்துறைதி மைந்த !
சேர்ந்தார்க்குக் களிப்புதவுள் சேரர்க்குப்
பணிப்பே.”
- 18 எனஇரங்கி பிரண்டுமுறை யியம்பியுந்தன் அருகே
ஏகாமல் எதிரொன்றும் இசையாமல் தனியே
மனம்இறந்து புறம்ஒதுங்கி மறைந்துவறி திருந்த
மகன்மலைவு தெளிந்து வெளிவரும் வகைகள்
பகர்ந்தான்.

- 19 பகர்ந்த நயமொழி சிறிதும் புஞ்ந்ததில் செனியில் :
பாதிமுக மதியொருகைப்பதும் மலர்மறைப்பதும்
திகழ்ந்த சுவர்லவியம்போல் இருந்தவனை நோக்கி
சின்னதனனி நொந்துமுனி சிறிது கருதிடுவான் .
- 20 செந்தழலும் அந்தவெல்கை திகழ்ந்தடங்கி யோங்கி
திகைக்களவி பிடித்தலைக்குஞ்சுறுபுனை யெனவே
விற்தையொடு நடம்புரிந்து விற்கிருளை வாங்கி
மீண்டுவா விநித்தெடுத்து விழுங்கி விளங்க
நனதேக .
- 21 மொழியாதும் புதலாது விழிமாரி பொழிய
முகங்கனிழவதந்த குறிமுனிநோக்கி வினவும் :—
“ எழிலாரும் இளமைரினில் இடையூறுதிகளால்
இல்லம் அகன்றிவ்வுருவம் எடுத்திவண்
வந்தகணையோ ?
- 22 எதுனது கவலை ? உளத் திருப்ப தெனக்கோதாய்
இழந்தணையோ அரும்பொருளை ? இழந்தனரோ
நண்பர் ?
காதல் கொளநீ விழைந்தமாதா பெருஞ்சூதாய்க்
கைவிடுத்தாக் கழன்றனனோ ? மெய்விடுத்துக்
கழறும் .
- 23 ஐயோ இவ்வையகத்தில் அமைந்த அகம் அனைத்தும்
அழலால் இங்கெழுந் தடங்கு நிழலாக நினைபாய்
கையாரும்பொருள் என்னக்கருதி மணல்வகையைக்
காப்பதெலாம் இலவிகிரி காத்தலினும் வறிதேக .

- 24 நண்பர் உறவினர்கள் நமைநாடி புறவாடல்
நறுநெய்யு குடத்தெறும்பு நண்ணல் என்
எண்ணாய்!
பெண்கள் அகக்காதலெல்லாம் பேசமுற்பற் கொம்பே!
பெருங்கபடம் இந் தலையை நிறங்கும்
அவருடலம்!"
- 25 வரியும் உளம்நொந்தாய்கள் இசைத்த வசையுட்
கொண்டு
எதிலன்றின்கனவு விழித்தெழுந்தவன் பேரால்
விழித்து
விரிவெயிலில் விளக்கொளியுட் பன்னொளியிற் கண்ணும்
வெளிப்பட்பட கள்வனும்பேரால் வெங்கிழகம்
வெளுத்தான்.
- 26 இசைத்த வசைச்செயலுணர் வண்ணமுதம் நோக்கி
இருந்தயதி யிக்குறிகண்டும்பு தள்ளெய்தி
விசைத்தியங்கும் வரியெழுப்பிமீண்டும் அவன்றோக்க
வேஷ மகசியங்களைலார் வெட்டவெனியான.
- 27 நின்மல விபூதியுள்ளே பொன்றய மெய்தோன்றி
நீறுபடி நெருப்பெனவே நல்லியொளியிடுக்கும்.
உண்மைதிகழ் குருவிழிக்குள் உட்கூசி யொடுங்கும்
உண்மைபெறு கண்ணிணையும் பெண்மைபுருத்
தெரிக்கும்.
- 28 கூசமுதம் நாணமொடு கோணியெழில்வீச
குழந்தாரஞ் சரிந்துசடைக்கோல மஃதொழிக்
கும்.
வீசலையின் முக்கெனவே விம்மிய வெய்துயிர்ப்பு
வீங்கவெழுகொங்கை புனைவேட முழுதழிக்கும்.

29 இவ்விதர் தன்மெய்விளங்க இருந்தமகள் எழுந்தே
இருடிபதந் தலைவணங்கி யிம்மொழியங்
கியம்பும் :—

“தெய்வமொடு நீவசுக்குந் திருக்கோயில் புகுந்த
தீவினையென் செய்த பிழைசெமித்தருள்வை
முனியே!

30 மண்ணுலகிற் காவிரிப்பூ டாநகரிற் செல்வ
வணிககுல திலகமென வாழ்வன் ஒருமங்கை.
எண்ணரிய குணமுடையன். இவன் வாயிற்றில் உதித்
தோர்
இருமகளிர் ஒருபுருட ரென்ன அவர்முவர்.

31 ஸ்பப்பரிய இர்புருடர்க் கோர்புதல்வர் உதித்தார்.
ஒருத்தி மகன்யான்பாவி. ஒருத்தி முழுமலடி.
செப்பரிய அம்மலடி செல்வாரிக வுடையான்.
செகமனைத்தும் அவன்படைத்த செல்வமென
மொழிவர்.

32 உடல்பிரியா நிழல்போல ஓடிய அப்புதல்வர்
உடன்கூடி விளையாடி யொன்றாக வளர்ந்தேன்.
அடல்பெரியார் : அருள்உருவர் : அலகில் வாடி
வுடையர்.
அவருடைய திருநாமம் அறைவேனோ
அடி காள்! ”

33 உரைத்தமொழி கேட்டிருடி யுடல்புனகம்முடி
ஊறிவிழிநீர் வதனம்ஒழுக அஃதொளிக்க
எரிக்ககிற கெடுப்பவன்போல் எழுந்து நடந்திருந்
தான்
இளம்பிடியுந் தன்கதையை யெடுத்தனள் முன்
தொடுத்தே.

34 “மலடி சிறுதாய் படைத்த மதிப்பரிய செல்வம்
மடமகளென் றெனக்களித்தாள் மயங்கிஅதில்
மகிழ்ந்து
தலைதடுமாறச் சிறியதமியளது திலையுந்
தலைவனெனுந் தன்மையையும் தகைமையையும்
மறந்தேதன்.

35 குறிப்பாயுள்ளுணர் தீயும் யான்கொள்ளாது
விடுத்தேன்.
குறுப்புமதியால் என அகுடி முழுதுங் கெடுத்தேன்.
வெறுப்பாக தினைந்தென்மேல் வேதனைபட்டவரும்
வெறுப்படி நென் னுள்ளமென விட்டு
விலகினேன்.

36 பொருள்விரும்பிக் குலர்விரும்பிப்பொலம் விரும்பி
வந்தோர்
பொய்க்காதல் பேசினதோ புகலில் அளவில்லை.
அருள் அரும்பி யெனைவிரும்பி யானும் எனத்திபர்
அவரொழிய வேறிலை பொன்றறிந்தும் அயர்ந்
திருந்தேதன்.

37 ஒருவாரம் ஒருமாதம் ஒருவருடகாலம்
ஆயாமல் உன்னியழிந்தேன். உருவங்காணேன்.
திருவாருள் சேடியர்க்குச் செப்ப அவர்சேருந்
திசைதேயம் எவர் அறிந்து தெரிப்பரெனச்
சிரித்தார் :—

- 38 ஆயத்தார்கூடி யெனையாயவந்தான் ஓட்டார்.
அகல்வேலையோ ஂறியும் அகோராத்நிரம்
கெடுத்தது.
தீயைத்தானே யுமிழஞ்சிறந்த கலைமதியும்.
திரிந்துலவுங்கா லுர் உயிர் தின்னுர் நமனென்ன.
- 39 கண்டவரைக் கேட்டவரைக் காசினியில்தேடிச்
கண்டிடச்சென்றே அலைந்தகம் படம் ஂனைத்
தென்க!
உண்டெனத்தம்யுக நெறியுரைப்பவனே யல்லால்
உள்ளபடி கண்டறிந்தோர் ஒருவரையும்
காணான்.
- 40 உண்டெனிலோ கண்டிடுவன் ; இல்லை யெனில் ஓல்லை.
உயிர்விதிதலே நலர் ஂன்றுன்னி யுளந்தேறி
கண்டியிலும் இல்லிடந்திகதுவ, வெளியோடுங்
கணக்கா இவ்வேட பொடுகரந்து புறப்பட்டேன்.
- 41 தீர்த்த குலமூர்த்தி தலம்பார்த்துடலஞ் சலித்தேன்.
திருக்கறு பற்குருக்கள் மடந்திரிந்துமனம்
அலுத்தேன்.
வார்த்தைகத்தும் வாதியுத்தம் மன்றனைத்தும் ஂறிய.
மறுத்துறங்கும் யோகியர் போய்வாழ் குகையும்
பாழே.
- 42 மான்மறவாக் கலையினமே ! வாழ்ந்திடி விட்டகலா
மதம்பெருகு மாகுலமே ! ஂன்பிகமே ! ஂகமே !
நான்மறவாநாதனை யெஞ்ஞானமும் அறிவினோ ?
நவில்விர் ஂன்பின்தொடர்ந்து நாளானந்தம்
கழித்தேன்.

- 43 இவ்விடமும் அவ்விடமும் எவ்விடமும் ஒடி
இதுவரைபுந்தேடியும் என் அகிபரைக்
கண்டி லேனே.
எவ்விடம்யான் நண்ணினி? எவ்விடம் யான் உண்ண?
இக்காயம் இனியெனக் குமிக்க அருவருப்பே.
- 44 ஐயோ என்னுள்ள நிலை அறியாரோ இனியும்?
ஆசைகொண்டுநான் அலைந்ததத்தனையும்
பொய்யோ?
பொய்யேதான் ஆயிடினும் புனிதர் அவர்தந்த
போதமலால் வேறெனக்கும் ஓதும் அறி
வுளதோ?
- 45 நல்ல அருளுடையர் எனநம்பி யிதுவரையும்
நான் உழைப்பதறி வரெனில் ஏன் எதிர்
வந்திலேரோ?
இல்லையெனில் என்னளவும் இவ்வுலகம் அனைத்தும்
எந்நலமுங் கொல்லவென எடுத்த கடுகாடே.
- 46 என்னுடைய உயிர்த்துணைவர் எண்ணரிய அருளில்
ஏதோ சிற்சாயையுன திடத் திருத்தல்கண்டு
மன்னுதவ மாமுனிவ! மனத்துயரம் உன்பால்
வகுத்தாறினேன் சிறிது. மறுசாக்ஷியில்லை.
- 47 இனியிருந்து பெறும்பயனென்? இவ் அழலே சதி”
யென்று
எரியும் அழலெதிரே நின்றிசைத்த மொழி
முழுதும்
முனிசெவியிற் புகுமுனமே மூதுருவம் விளக்கி
முகமலர்ந்தங் கவனெதிரே முந்திமொழி
குளறி—

- 48 “சிவகாமி யான் உனது சிதம்பரமே” என்னச்
செப்பு முனம் இருவரும்ற்றோருருவம் ஆனார்!
எவர்தாமுன் அணைந்தனர் என்றிதுகாறும்
அறிவேயாம்.
இருவரும் ஒன்றாயினர் என்றே அறையுஞ்சுருதி.
- 49 பரிந்துவந்து பார்வதியும் பாரதியுங் கஞ்சப்
பார்க்கலியும் பார்க்கிதுபோல் வாய்க்குமென
வாழ்த்த,
அருந்ததியும் அம்ம! இஃதருங்கதி யென்றஞ்ச
ஆர்வம் உலகார்கவென ஆரணங்கள் ஆர்த்த.
- 50 ஆழிபுடை சூழலகம் யாவும் நலம்மேவ!
அறத்துறை புகுந்துயிர்கள் அன்புவெள்ளம்
முழ்க!
பாழில் அலைவெனுடைய பந்தனைகள் சிந்த
பரிந்தருள் சுரந்தமை நிரந்தரமும் வாழ்க!

ವೆರುಂಕತ್ತೆ

ಕೊಂಗುನಾಡಿನ ಕಿರಿಯರಸುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದ ವಿಜಯಮಂಗಲದ ಕೊಂಗುವೇಳಿರ್ ಎಂಬಾತನು ಇದನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಇದು ಶಬ್ದ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಅರ್ಥಸ್ವಾರಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಪೈಶಾಚೀಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗುಣಾಢ್ಯನ ಬೃಹತ್ಕಥೆಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿರುವ ದುರ್ವಿನೀತನ ಗ್ರಂಥವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ. ವೆರುಂಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಮಗೆ ಉಳಿದು ಬಂದಿರುವುದು ಐದು ಕಾಂಡಗಳು ಮಾತ್ರ. ಕುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಕೌಶಾಂಬಿಯ ದೊರೆಯಾದ ಸದಾನಿಕನ ಮಗನಾದ ಉದಯನನ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಈ ಗ್ರಂಥದವಸ್ತು.

ಈ ಕವಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಲೋಪಾಸಕ. ಇವನಿಗೆ 'ಅರುಂಕಲೈ ವಿನೋದನ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿತ್ತು. ಇವನು ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಗ್ರಂಥಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ನೆರವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿ ನೊಳೆಯಿತು.

பேருங்கதை

வ த் த வ க ண் ட ம்

13. முகவேழுத்துக்காதை

(உதயணன் செயல்)

விரைந்தனர் பெயர வேந்தன் காம
சரம்பட நொந்து தளர்வுட னவனோர்
பள்ளியம்பலத் துள்ளினி திருந்து
மேவத் தகுமுறைத் தேவியர் வருகை
5 ஏவற் சிலதியர் தாமவர்க் குரைப்பக்

(தேவியர் இருவரும் உதயணன்பால் வருதல்)

காவல் வேந்தன் கரைந்ததற் கயிர்த்து
மேவுகந் துகத்தியைக் கோயிலுண் மறைத்து
மறுவி நேவிய ரிருவரும் வந்து
திருவமர் மார்ப்பனைத் திறத்துளி வணங்கலிற்

(தோழியரை உதயணன் வருவித்து விடுத்தல்)

10 பெருகிய வனப்பிற் பேணுந் தோழியர்
புகுதுக வென்றலும் புக்கவ ரடிதொழச்
சுற்றமும் பெயருஞ் சொல்லுமி னீரென
முற்றிழை மாதரை முறைமுறை வினவலின்
மற்றவ ரெல்லா மறுமொழி கொடுப்பக்

(உதயணன் வாசவதத்தையை விடுத்தல்)

15 கொற்ற வனுரைக்கும் பொற்றொடித் திரளினைப்
பாரான் பார்த்தொரு பைந்தொடி நின்னொடு
வாரா தொழிதல் கூறெனக் கூறலும்

(வாசவததை சினந்தூரைததல்)

ஒழிந்த மாதர்க் குரைப்பதை யுண்டெனிற்
றனித்து நீகண்டருள வைக்கு ளென்னெனப்

(உதயணன் கூறுதல்)

20 படைமலி நயனங் கடைசிவம் பூரும்
திறனவண் மொழியொடு தெளிந்தன னாகிப்
பற்றா மன்னன் படைத்தவும் வைத்தவும்
உற்றவளறிய முழையரிற் றெளிந்தேன்
மதிவே றில்லென வாசவதத்தையும்

25 கரும முன்னிக் குருசில்

(உதயணன் மாணிகையை வினாது)

பூக்கமழ் குழலி புருந்தடி வணங்கலின்
நோக்கினனாகி வேற்படை வேந்தன்
பைந்துணர்க் தொடையற் பாஞ்சாலரசற்கு
மந்திர வோலையும் வழக்கறை காவலும்

30 தந்திர நடாத்தலுந் தகையுடைக் கோலம்
அந்தப் புரத்திற் கணிதலு மெல்லாம்
நின்னைச் சொல்லுவர் நன்னுதல் பெயரும்
துன்னருஞ் சுற்றமு முன்னுரை பென்றலும்

(மாணிகை கூறல்)

35 வாட்டிறல் வேந்தனை வணங்கித் தன்கை
கூட்டின ளாகி மீட்டவண் மொழிவேன்
கோச லத்தரசன் மாபெருந் தேவி
மாசில் கற்பின் வசந்தரி யென்னும்
தேனிமிர் கோதை சேடியேன் யான்

மானனீகை யென்பதென்னும்.

40 எம்மிறை படையை யெறித்தன னோட்டிச்
செம்மையிற் சிலதியர் தம்மொடுஞ் சேரப்
பாஞ்சாலரசன் பற்றிக் கொண்டு
தேன்றேர் கூந்தற்றேவியர் பலருளும்
தன்னமர் தேவிக்கீத்த பின்றை

45 வண்ணமகளா யிருந்தனெ னன்றி
அருளிய தியாது மறியே னியானெனக்
கடல்புரண் டெனப்பயந் தழுதன ணிற்ப

(உதயணன் செயல்)

வாகைவேந்தன் மதித்தனனாகிக்
கேளுடை முறையாற்கிள ரொளிவனப்பின்
50 வாசுவதத்தைக்கும் வண்ணமகளாய்
நாளுந் புனைகென நன்னுதல் பெயர்ந்தவள்

(மானனீகை செயல்)

அடிமுதற் றொட்டு முடியள வாகப்
புடவியினறியாப் புணர்ப்பொடு பொருந்தி
ஒவிய ருட்கு முருவக் கோலம்

55 தேவியைப் புணந்தபின் மேவிய வனப்பொடு

(உதயணன் செயல்)

காவலற் காட்டக் கண்ட னனாகி
அழித்தலங் கார மறியா ளிவனெனப்
பழித்தியான் புனைநெறி பாரெனப் புனைவோன்
பற்றிய யவன பாடையி லெழுத்தவன்

60 கற்றன னென்றெடுத் துற்றவ ருரைப்பக்
கேட்டன னாதலிற் கோற்றொடி நுதன்மிசைப்
பூந்தாதோடு சாந்துறக் கூட்டி

- ஒடியா விழுச் சீருதயண னேலை
கொடியோர் மருங்குற் குயின்மொழிச் செவ்வாய்
- 65 மானன்கை காண்க சேனையர்
மாடமீமிசை மாரிவிதை கொண்டென
ஆடன் மகளிரொடமர்ந்தொருங் கிண்டி-
முந்துபந் தெறிந்தோர் முறைமையிற் பிழையாப்
பந்துவினை யாட்டினுட் பாவைதன் முசத்துச்
- 70 சிந்தரி நெடுங்கணென் னெஞ்சகங் கிழிப்பக்
கொந்தழற் புண்ணொடு நொந்துயிர் வாழ்தல்
ஆற்றே னவ்வழ ளனிக்குமா மருந்து
கோற்றேன் கிளவிதன் குனிமுலையாகும்
பந்தடி தாஹுறப் பறையடி புற்றவென்
- 75 சிந்தையு நிலையுஞ் செப்புதற் கரிதெனச்
சேம மில்லாச் சிறுநுண் மருங்குற்
காதா மாகி யதனொடு தளரா
அருந்தனந் தாங்கி மூழியுமென் னெஞ்சிற்
பெருந்துயர் தீர்ச்சு மருந்து தானே
- 80 துன்றிய வேற்கட் டொழிலு மெய்யழகும்
பைங்கொள் கொம்பாப் படர்தரு மிந்தோய்
ஆழ்புனற் பட்டோர்க் சரும்புனை போலச்
சூழ்வளைத்தோளி காமநற் கடலிற்
ருழவுருமற் கொள்க தளர்த்துயிர்
- 85 சென்றற் செயன்முறை யொன்றுமி லன்றியும்
அடுக்கிய விளமை தலைச் செலினுந்தாக்
கிடைப்பதி விரப்போர்க் களிப்பது நன்றென
நினைத்த வாசக நிரப்பின் நெழுத
இடத்தள வினமையிற் கருத்தறி வோர்க்குப்

90 பரந்துரைத் தென்னை பாவையிக் குறை
இரந்தனெ னருளென விறைமக நெழுதி
மெல்லியற் கொத்த விவையெனப் புகழ்ந்து
புல்லினன் றேவியைச் செல்கென விடலும்

(வாசுவதத்தையின் முசுவெழுததை மானன்கை காணல்)

கோயில் குறுக வாய்வளை யணுகலும்
95 காவலன் புனைந்தது காணெனக் கண்ட
காசறு சிறப்பிற் கோசலன் மடமகள்
வாசக முணராக் கூசின ளாகிப்
பெருமக நெழுதிய பேரலங் காரத்
திருமுக மழகுடைத் தெனமருட் டினளாய்

100 உட்கு நாணு மொருங்குவந் தடைய
நற் பலகூறி யப்பகல் கழிந்ததின்

(மானன்கை எழுதி விடுத்தல்)

வழிநாட் காலைக் கழிபெருந் தேவியைப்
பழுதற வழகொடு புனைநலம் புனையாக்
குங்கும மெழுதிக் கோலம் புனைஇ

105 அங்குவ ணுதன்மிசை முன்பவ நெழுதிய
பாடை கொண்டிதன் பெயர்ந்தலைக் கீடா
நீல நெடும்க ணிரை வளைத்தோளி
மறுமொழி கொடுக்கு நினைவின ளாகி
நெறிமயிர்க் கருகே யறிவரிதாக

110 முழுதிய ளருள்கொண் டடியனென் பொருளா
எழுதிய திருமுகம் பழுதுபட லின்றிக்
கண்டேன் சாவல னருள்வகை யென்மாட்
டுண்டே யாயினு மொழிக வெம்பெருமகன்

மடந்தை யர்க்கெவ்வாறி யைந்ததை யியையுமீ.

- 115 பொருந்திய பல்லுரை யுயர்ந்தோர்க் காகும்
சிறியோர்க் கருவிய வுயர்மொழி வாசகம்
இயைவ தன்றி விவ்விபி னொருவரும்
காண ரென்று காவலு ளிருந்து
பேணு செய்தல் பெண் பிறந்தோருக்
120 கிபல்பு மன்றே யயலோ ருரைக்கும்
புறஞ் சொலுமன்றி யறந்தலை நீங்கும்
திறம் பலவாயினுங் குறைந்த வென்றிறத்து
வைத்ததை யிகழ்ந்து மறப்பது பொருளென
உற்றவண் மறுமொழி மற்றெழு தினளாய்
125 அடியேற் கிளைய திதுவென விடலும்.

(மாறாஜைக் கருதியதைக்கண்டு உதயணன் நீட்டி)

எழுதிவிடல்)

- வடிவே லுண்கண் வாசவதத்தை
தண்டிற் றரசனைச் சென்றனள் வணங்கலும்
கண்டனனாகிக் கனங்குழை யெழுதிய
இயலோக் கினன யியையா வாசகம்
130 தழலுறு புண்மேற் கருவி பாய்ந்தெனக்
கலங்கினனாகி யிலங்கிழைக் கீதோர்
நலங்கவின் காட்ட நனுகென வனுகிக்
கண்ட முறைமையிற் பண்டிய லாக்கவல்
கொண்டன னாகி யொண்டொடி யாகம்
135 இன்றை யெல்லையு ளியையா தாயிற்
சென்ற தென்னுயிரெனத் தேவிமுகத் தெழுதி
வாட்டிறல் வேந்தன் நீட்டினன் விடுத்தலிற்

(உதயணன் எழுதியதை மானன்கை உணர்தல்)

- பெருமகள் செல்லத் திருமகள் வாசகக்
கருமமெல்லா மொருமையி லுணர்ந்து
140 வயாத் தீர்வதற்கோரு யாத் துணை யின்றி
மறு சுழிப்பட்ட நறுமலர் போலத்
கொட் புறுநெஞ் சினைத்திட்பங்கொளி இ
வினைக பொலிக வேந்தனுறு குறை
களைகுவ லின்றெனுந் கருத்தொடு புலம்பு

(மானன்கை மறுமொழி யெழுதி விடுத்தல்)

- 145 அற்றை வைகல் கழிந்தகி னவனை
மற்றுய ரணிநலம் வழிநாட் புணைஇக்
கூத்தப் பள்ளிக் குச்சரச் குழிகையுட்
பாற்படுவே திகைசேர்த் தனளாக
அரவுக் குறியி னயலவ ரறியா
150 இரவுக் குறியினி யல்பட வெழுதி
மாபெருந் தேவியை விடுத்திடின் மற்றவள்
(மானன்கை யெழுதியதைக்கண்டு உதயணன் உவத்தல்)
தீவிய மொழியொடு சேதிபற் குறுகி
நோன்றாள் வணங்கித் தோன்ற நின்றலும்
திருநுதன் மீமிசைத் திறத்துவிக் கடந்த
155 அருளேர் வாசகந் தெருளுற வறிந்து
மற்றவள் பயந்தனள் பொற்புற வெழுதிய
இற்றைப் புதுநல மினிதென வியம்பி
மாதர் நோக்கின் மான னீகைகட்
காமம் பெருகிக் காதல் கடிதொள
160 மாமனத் தடக்கித் தேவியோ டினியன
கூறியப் பகல்போ யேறிய நின்றை

(மானனீகை மறைந்திருக்கத்)

மானனீகை வாசவத்தத்தையத்
தான்மறைந் தறைகுறி மேவின ளிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

165 வென்வேற் றலைவனும் வேட்கை யின்றித்
தேவிய ரிரு வர்ச்சு மாறுதூயில் கூறக்

(வாசவத்ததை உதயணன் ஸபலை அறியும்படி
காஞ்சனமாலையை விடுத்தல்)

கயிற்பூண் கோதைய யிர்த்தன ளிருப்பப்
பெயர்த்தன னொதுங்கிப் பெயர்தரக் கண்டே
காஞ்சன மாலையைக் கைவயிற் பயிர்ந்து
170 பூந்தார் மார்பன் புகுமிட னறிகென
ஆய்ந்த வேந்த னுடற் பேரறை
சார்ந்தாநி னொருசிறை சேர்ந்தன ளிருப்பத்

(உதயணன் மானனீகையுடன் அளவளாவல்)

திருத்தகு மார்பன் சுருத்தொடு புகுந்து
விருப்பொடு தழுவி நடுக்கந் தீரக்
கூடிய வேட்கையி னொருவர்க் கொருவர்
175 ஊடியுங் கூடிய நீடுவின யாடியும்
இருந்த பின்றை யிருவரு முறைமுறை
திருத்திய முகத்துப் பொருந்திய காதலொ
டெழுதிய வாசக மெல்லா முரைத்து
வழுவு தலின்றி வைகலு மீங்கே
180 குறியெனக் கூறிச் சிறுவிரன் மோதிரம்
கொடுத்தன னொளிக் கோயிலு ணீங்க

(காஞ்சனமாலை தான் அறிந்ததை வாசவதத்தைக்கு
உணர்த்தல்)

விடுத்தவ னேகி யறித்தது முறைத்ததும்
தன்னுட் பொருமலொடு தனித்தனி தெரிய
இன்னதென் றெடுத்து நன்னுகற் குரைப்ப

(வாசவதத்தை உதயணனைக்கண்டு கூறல்)

- 185 முறுவல் கொண்டு செறுவதத் தடக்கிப்
பொறையாற் றலளா யிறையுயிர்த் தாற்றி
புலர்ந்த காலை புரவலற் குறுகி
நலங்கினர் மலர்கொண் டு றைஞ்சின் னிருந்தியான்
இரவு கண்டே னொருகை வதனின்
- 190 புதுமை கேட்கிற் புரைதீர்த் ததுவெனச்

(உதயணன் விதைத்)

செவ்வாய் வெண்ணைகைத் திருந்திழை கண்ட
தெவ்வா றேறவென வியம்பினன் கேட்பதின்

(வாசவதத்தை கூறல்)

- மனத்துழைப் பெயரா வெணைக்கரர் தெழுந்தனை
தனித்துப் போயோர் தடந்தோண் மடந்தையொ
- 195 டாட ராட்சேறி யணைந்திருந் தவனோ
பூய முணர்ந்துங் கூடி விளையாடியும்
தேறினி ராகித் தெளிவுட னிருவிரும்
மாறுமா றெழுதிய வாசகங் கூறி
மாதரு நீயு மயலுரைத் தெழுந்து
- 200 போதரும் போதையின் மோதிர மருளிப்
பெயர்ந்தனை நயனமு மலர்ந்தன வாங்கே
புலர்ந்தது கங்குலும் புரவல வாழ்கென

(உதயணன் கூற்று)

- வண்டலர் கோதாய் மனத்தினு மில்லது
கண்டனை யாதலிற் கலங்கினை மற்றுநின்
205 உள்ளத் துள்ளே யுறைகுவே னாகவும்
கள்வ னென்று கருதினை யன்றியும்
நெறியுடை மகளிர் நினைப்பவும் காண்பவும்
இவையிவை போலும் கணவர்தந் திறத்தெனக்

(வாசவத்தை கூற்று)

- கனவிற் கண்டது பிறரொடு பேசக்
210 குறைபோ மென்றலிற் கூறினே னன்றியும்
யாவை காணினும் கா வலற் கன்றிப்
பேசுவ தெவரொடு பெரியோ யென்று

(வாசவத்தை உதயணனை நங்கல்)

மாணர் நோக்கி மனத்தொடு நகையா
ஆளு நினைவுட னகறர வேந்தன்

(உதயணன் செயல்)

- 215** தேவியை னையர் தெளித்தன மொருவரை
யாரு மில்லென வினிதிருந் துவப்பப்
பானுவுந் தேரொடு படுவரை யிடைபுக

(வாசவத்தை யின் செயல்)

மாணனீகையைக் காவல் வைத்தன ளாய்
மாந்தளிர் மேனியும் காஞ்சன மாலையொடு

- 220** நேரந்தவர்க் குறியிற்றான் சென்றிருப்ப

(உதயணன் செயல்)

நிகழ்ந் ததையறிபா னெழுந்து மெல்லென
நடந்தவன் சென்றவளிடந் தலைப்படலும்

வேந்தன் செய்வது காண்குவ மென்று
காம்பேர் தோளிகையி னீக்கலும்

225 மானனீகை தானுடின ளாகி
மேவல ளாயினள் போலுமென் றெண்ணி
முரசு முழங்கு தானையரசொடு வேண்டினும்
தருகுவ லின்னே பருவர லொழியினி
மானே தேனே மானனீகா பெனக்

230 கானேர் பற்றத்தானது கொடாஅ
துரைப்பது கேட்ப மறுத்தவ ளொதுங்கி
கிலைப்படு காமந் தலைப்படத் தரியான்
புதுமை கூறியிவண் முகம் பெறுகேனென
மதித்தன னாகி யொருமொழி கேகினி

235 முகைக்கொடி முல்லை நகைத்திரு முகத்துத்
தகைக்கொடி யனையோள் வாசவதத்தை
இயைந்த நெஞ்சடை யாபிரு வர்க்கும்
நழிந்த கங்குலி னிகழ்ந்ததை யெல்லா
நவது முந்திய வினைய தாதலின்

240 அதனிற கண்டெ னக் கொடியா துரைப்ப
அதற்கொரு வழியான் மனத்தினு மில்லெனத்
தெளித்த நிலைமையுந் தெளிந்திலையே யெனப்
பெயரப் பெயர முறைமுறை வணங்கி
இயனிலை மானனீகா யருளென்

245 றடுத்தடுத் துரைப்பவு மாற்ற னாகவும்
இதச்சொற் சொல்லவும் வணக்கஞ் செய்யவும்

(வாசவதத்தையின் செயல்)

பெட்ப வருதலிற் பிடித்தல் செல்லாள்
நக்கன ளாகி மிக்கோய் கூறிய

மாணுந் தேனுமான னீனையும்த
250 யானன் றென்பெயர் வாசவதத்தை

(உதயணன் ரெயல்)

காணெனக் கைவிட் டோடின னோடி-
அடுத்த காட்சியிற் றனித்தொரு மண்டபத்
தொளித்தன னாகித் திகைத்தன னிருப்பச்

(வாசவததையின் செயல்)

சினங்கொ ணெஞ்சொடு பெயர்ந்தவள் வதியப்
255 புலர்ந்தது கங்குலும் பொருக்கெனப் பொலிந்
தென.

ಮಣಿಮೇಗಲೈ

ಪಂಚಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ಐದು ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಮಣಿಮೇಗಲೈ ಒಂದು. ಮಿಕ್ಕ ನಾಲ್ಕು: ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್, ಜೀವಕ ಚಿಂತಾಮಣಿ, ವಳ್ಳಿಯಾಪತಿ, ಕುಂಡಲಕೇಶಿ. ಚೇರನ್ ಚೆಂಗುಟ್ಟವನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದ ಶಾತ್ತನಾರ್ ಇದರ ಕರ್ತೃ. ಮಣಿಮೇಗಲೈ ಇಳಂಗೋವಡಿಗಳ ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರದ ಉತ್ತರಾರ್ಥದಂತಿದೆ. ಶಾತ್ತನಾರ್ ಬೌದ್ಧರು. ಬೌದ್ಧಧರ್ಮದ ಸಾರವನ್ನು ಇವರಷ್ಟು ತಿಳಿಯಾಗಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವವರು ಬೇರೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ.

மணிமேகலை

ஊரலருரைத்தகாதை

- நாவ லோங்கிய மாபெருந் தீவினுட்
காவற் றெய்வதந் தேவர்கோற் கெடுத்த
தீவகச் சாந்தி செய்தரு நன்னாண்
மணிமே கலையொடு மாதவி வாராத்
- 5 தணியாத் துன்பந் தலைத்தலை மேல்வரச்
சித்திராபதி தான் செல்லலுற் றிரங்கித்
தத்தரி நெடுங் கட்டன் மகடோழி
வயந்த மாலைபை வருகெனக் கூஉய்ப்
பயங் கெழுமாநக ரலெயுதித் துரையென
- 10 வயந்த மாலைபு மாதவி துறவிச்
கயர்த்து மெய்வாடிய வழிவின ளாதலின்
மணிமே கலையொடு மாதவி யிருந்த
வணிமலர் மண்டபத் தகவயிற் செலீஇ
யாடிய சாய லாயிழை மடந்தை
- 15 வாடிய மேனி கண்டுளம் வருந்திப்
பொன்னே ரணையாய் புகுந்தது கேளா
புன்னே டிவ்வுருற்ற தொன்றுண்டு கொல்
வேத்தியல் பொதுனிய லென்றிரு திறத்துக்
கூத்தும் பாட்டுந் தூக்குந் துணிவுந்
- 20 பண்ணியாழ்க் கரணமும் பாடைப் பாடலுந்
தண்ணுமைக் கருவியுந் தாழ்தீந் குழலுந்
கந்துகக் கருத்து மடைநூற் செய்தியுந்
சந்தரச் சுண்ணமுந் தூநீ ராடலும்

- பாயற் பன்னியும் பருவத் தொழுக்கமுந்
 25 காயக் கரணமுங் கண்ணிய துணர்தலும்
 கட்டுரை வகையுங் கரந்துறை கணக்கும்
 வட்டிகைச் செய்தியு மலராய்ந்து தொடுத்தலும்
 கோலங் கோடலும் கோவையின் கோப்புந்
 காலக் கணிதமுங் கலைகளின் றுணிவு
 30 நாடக மகளிர்க்கு நன்கனம் வகுத்த
 வேனியச் செந்நூ லுரை நூற் கிடக்கையுந்
 கற்றுத்துறை போகிய பொற்றொடி நங்கை
 நற்றவம் புரிந்து நாணுடைத் தென்றே
 யலகின் மூதூ ரான்றவ ரல்லது
 35 பனர்தொகு புரைக்கும் பண்பில் ஷாய்மொழி
 நயம் பாடில்லே நாணுடைத் தென்ற
 வயந்த மாலைக்கு மாதவி புரைச்சூங்
 காதல னுற்ற கடுந்துயர் கேட்டுப்
 போதல் செய்யா வுயிரொடு நின்றே
 40 பொற்கொடி மூதூர்ப் பொருளுரை மிழந்து
 நற்றொடி நங்காய் நாணுத் துறந்தேன்
 காதல மிறப்பிற் கணையெரி பொத்தி
 யூதலைக் குருகி னுயிர்த்தகத் துடங்கா
 தின்னுயி ரீவ ரியா ராபி
 45 னன்னீர்ப் பொய்கை மினளியெரி புகுவர்
 நளியெரி புகாஅராயி னன்பரோ
 சிடலுறை வாழ்க்கைக்கு நோற்றுடம் படுவர்
 பத்தினிப் பெண்டிர் பரம்புரீர் ஞாலத்
 தத்திறத் தாளு மல்லனெம் மாயிழை
 50 கணவற் குற்ற கடுந்துயர் பொருஅண்

- மணமலி கூந்தல் சிறுபுறம் புதைப்பக்
கண்ணீ ராடிய கதிரிள வனமுலை
திண்ணிதற் றிருகித் தீயழற் பொத்திக்
காவலன் பேரூர் கணையரி யூட்டிய
- 55 மாபெரும் பத்தினி மகண் மணிமேகலை
யருந்தவப் படுத்த லல்லதி யாவதுந்
திருந்தாச் செய்கைத் தீத்தொழிற் படாஅ
ளாங்கன மன்றியு மாயிழை கேளா
யீங்கிம் மாதவ ருறைவிடம் புகுந்தேன்
- 60 மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவண வடிக ளடிமிசை வீழ்ந்து
மாபெருந் துன்பங் கொண்டுள மயங்கிக்
காதல னுற்ற கடுந்துயர் கூறப்
பிறந்தோ ருறுவது பெருகிய துன்பம்
- 65 பிறவா ருறுவது பெரும் பேரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்ன
தற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி
யைவகைச் சிலத் தமைதியுங் காட்டி
யுய்வகை யிவை கொள்ளென்றுர வேளாருளினன்
- 70 மைத்தடங் கண்ணூர் தமக்குமெற் பயந்த
சித்திரா பதிக்குஞ் செப்பு நீயென
வாங்கவளுரை கேட்டரும் பெறன் மாமணி
யோங்குதிரைப் பெருங்கடல் வீழ்ந்தோர் போன்று
மைய னெஞ்சமொடு வயந்த மாலையுங்
- 75 கையற்றுப் பெயர்ந்தனன் காரிகை திறத்தென.

ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್

ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಇಳಂಗೋವಡಿಗಳು ಚೇರರಾಜ್ಯ (ಈಗಿನ ತಿರು
ವಾಂಕೂರು ಸಂಸ್ಥಾನ)ವನ್ನು ಆಳಿದ ವಂಜಿಮಾನಗರದ ಚೇರಲಾದಾನ್
ಎಂಬ ಅರಸನ ಮಗ; ಚೇರನ್ ಚೆಂಗುಟ್ಟವನ ತಮ್ಮ. ಇವರು ಚಿಕ್ಕಂದಿ
ನಲ್ಲೇ ಸಂನ್ಯಾಸ ತಳೆದು, ಒಂದು ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡು,
ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿತು ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಕಲಾಪಾರಂಗತರಾದರು. ಇವರದು ಕಡೆಯ
ಸಂಘದ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ; ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೨ ನೆಯ
ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧ. ಇವರು ಶೈವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ; ಜೈನರಿರ
ಬಹುದೆಂದೂ ಕೆಲವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅದು ಹೇಗೇ ಇರಲಿ, ಇವರು
ಆಯಾ ಮತ ವಿಷಯವನ್ನು ಆಯಾ ಮತೀಯರಂತೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ
ಹೃದಯ ನೈಶಾಲ್ಯವುಳ್ಳವರು. ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಕ್ಕೆ ಎರಡು ಹಳೆಯ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳೂ ಒಂದು ಹೊಸ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೂ ಇವೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ
ಪುರಾತನ ಸಂಗೀತ ನಾಟಕಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವುದು ಈ ಗ್ರಂಥ
ನೊಂದರಲ್ಲೇ.

சிலப்பதிகாரம்

புகாரீககாண்டம்

மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்

திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்
கொங்கலர் தார்ச்சென்னி குளிர்வெண்குடை

போன்றிவ்

வங்கண் உலகளித்த லான்.

ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்

5 காவிரிநாடன் திகிரிபோற் பொற்கோட்டு

மேரு வலந் திரி தலான்.

மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்.

நாமநீர்வேலி புலகிற்கு அவன் அளிபோல்

மேல்நின்று தான் சுரத்தலான்.

10 பூம்புகார் போற்றுதும் பூம்புகார் போற்றுதும்.

வீங்கு நீர்வேலி புலகிற்கவன் குலத்தோடு

ஒங்கிப் பரந்தொழுக லான்

ஆங்கு,

பொதியி லாயினும் இமய மாயினும்

15 பதியெழு வறியாப் பழங்குடி கெழீஇய

பொதுவறு சிறப்பின் புகாரே யாயினும்

நடுக்கின்றி நிலைஇய என்பதல்லதை

ஒடுக்கங் கூறார் உயர்ந்தோர் உண்மையின்

முடித்தகேன்னி முழுதுணர்ந்தோரே.

20 அதனால்,

நாகநீன் நகரொடு நாக நாடதனொடு

போகநீன் புகழ்மன்னும் புகார்நகரது தன்னில்

மாசுவான் நிகர் வணிகை மாநாய்கன் குலக்கொம்பர்
சகைவான் கொடியன்னுள் சுராரண்டக வையான் ;

25 அவனுந்தான் ,

போதிலார் திருவினுள் புகழுடை வடிவென்றும்
நீதிலா வடமீனின் திறநிவள் திறமென்றும்
மாதரார் தொழுதேத்த வயங்கிய பெருங்குணத்துக்
காதலாள் பொயர்மன்னுள் கண்ணகிபொன்பான்
மன்னே :

30 ஆங்கு ,

பெருநில முழுதானும் பெருநான் தலைவத்த
ஒருநகரிக் குடிகளே நெயர்ந்தேதாங்கு செல்வத்தான்
வருதிதி பிறர்க்கார்த்து மாசாத் தவாநென்பான்
இருநகரிக் கிழவன்மகன் சுரோட்டாண்டக வையான் ;

35 அவனுந்தான் ,

மண்டேய்த்த புகழினுள் மதிழுக மடவார்தம்
பண்டேய்த்த மொழியினு பாயத்துப் பாராட்டிக்
கண்டே துதுந் செவ்வெனென்றிசை போக்கிக்
காதலாற்
கொண்டே துதுந் கிழவையான் கோவலென்பான்
மன்னே :

40 அவரை ,

இருபெருங் குவவரும் ஒருபெரு நாளால்.
மணவணி காண மகிழ்ந்தனர் மகிழ்ந்துழி
பாணை எருத்தத் தணியிழைமார் மேலிரீஇ
மாநகர்க் கீந்தார் மணம்.

45 அவ்வழி ,

முசுசியம்பின முரு திரந் தனமுறை யெழுந்தன
பணிலம் வெண்குடை

அரசெழுந்ததோர் படியெழுந்தன அகலுள் மங்கல
அணியெழுந்தது

மாலை தாழ்சென்னி வயிரமணித் தூணகத்து
நீல விதானத்து நித்திலப்பூம் பந்தர்க்கீழ்

50 வான்ஊர் மதியம் சகடணைய வானத்துச்
சாலி யொருமீன் தகையானைக் கோவலன்
மாழுது பார்ப்பான் மறைவழி காட்டி டத்
தீவலம் செவ்வது காண்பார்கேணென் பெண்ணை
விரையினர் மலரினர் விளங்கு மேனியர்

55 உரையினர் பாட்டினர் ஓசந்த நோக்கினர்
சாந்தினர் புகையினர் தயங்கு கோதையர்
ஏந்தின முலையினர் இடித்த சுண்ணத்தர்
விளக்கினர் கலத்தினர் விரிந்த பாலிகை
முனைக்குட நிரையினர் முகிழ்த்த முரலர்

60 போதொடு விரிகூந்தற் பொலன்றும் கொடியன்னார்
காதலற் பிரியாமல் கவவுக்கை ஞெகிழாமல்
தீதறு கெனஏத்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
அங்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னனை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார் : தங்கிய

65 இப்பால் இமயத் திருத்திய வாள்வேங்கை
உப்பாலைப் பொற்கோட் டுழையதா எப்பாலும்
செருமிகு சினவேற் செம்பியன்
ஒருதனி ஆழி உருட்டுவோ னெனவே.

கானல்வரி

- 1 திங்கள்மாலே வெண்குடையான் சென்னி
செங்கோலது வோச்சிக்
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தா லும் புலவாய் வாழி
காவேரி
கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தா லும் புலவாடொழிதல்
கயற்கண்ணாய்
மங்கை மாதர் பெருங்கற் பென்றறிந்தேன் வாழி
காவேரி.
- 2 மன்னுமாலே வெண்குடையான் வளையச்
செங்கோலது வோச்சிக்
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தா லும் புலவாய் வாழி
காவேரி
கன்னி தன்னைப் புணர்ந்தா லும் புலவாடொழிதல்
கயற்கண்ணாய்
மன்னுமாதர் பெருங்கற் பென்றறிந்தேன் வாழி
காவேரி.
- 3 உழவரோதை மதகோதை உடைநீரோதை
தண்பதங்கொள்
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தாய் வாழி காவேரி
விழவரோதை சிறந்தார்ப்ப நடந்தவெல்லாம்
வாய்காவா
மழவரோதை வளவன்றன் வளனேவாழி காவேரி.

[வேறு]

4 கரியமலர் நெடுங்கட் காரிகைமுன் கடற்றெய்வங்
காட்டி க்காட்டி
அரியசூள் பொய்த்தார் அறனில் ரென்றேழையம்
யாங்சறினோமைய
விரிகதிர் வெண்மதியு மீன்கணமு மாமென்றே
விளங்கும் வெள்ளைப்
புரிவனையு முத்துக்கண்ட மம்பல்பொதிய விழ்ச்சும்
புகாரே எம்மார்.

5 காதலராகிக் கழிக்கானற் கையுறை கொண்டெட்டின்
வந்தார்
எதிலர் தாமராகி யாமிரப்ப நிற்பதையாங்
கறினோமைய
மாதரார் கண்ணுமதி நிழல்நீரினை கொண்டிமலர்ந்த
நீலப்
போதுமறியாது வண்டுசலாநிம் புகாரே எம்மார்.

6 மோதுழுது திரையான் மொத்துண்டு போந்த
ரைந்த முரல்வாய்ச் சங்கர்
மாதர்வரி மணல்மேல் வண்டல் உழுத்திப்ப
மாழ்க்கையய
கோதை பரிந்தசைய மெல்லிரலாற் கொண்டோச்சம்
குவளைமலைப்
போது சிறங்கணிப்பப் போவார்கள் போகாப்
புகாரே எம்மார்.

[வேறு]

7 துறைமேய் வலம்புரி தோய்ந்துமணல் உழுத
தோற்றமாய்வான்
பொறைமலி பூம்புன்னைப் பூவுதிர்ந்து நுண்தாது
போர்க்குங்கானல்
சிறைமதி வாண்முகத்து நேர்கயற்கண் செய்த
புறைமலி உய்யாநோர் உளர்சுணங்கு மென்முலையே
தீர்க்கும்போலும்.

8 சிணங்கொள் பலால்உணங்கல் சின்னுய்ளோப்புதல்
தலைக்கிடாகக்
கணங்கொள் வண்பார்த்து உலாங்கன்னி நறுஞாழல்
கையிலேந்தி
மணங்கமழ் பூங்கானல் மன்னிமற்றாண்டோர்
அணங்குறையும் என்பதறியேன் அறிவேனல்
அடையேன்மன்னே.

9 வலைவாழ்நர்சேரி வலையுணங்கு முன்றின்மலர்
கையேந்தி
விலைநீன் உணங்கற் பொருட்பாக வேண்டுருவங்
கொண்டுவேறார்
கொலைவல் நெடுங்கண் கொடுங்குற்றம் வாழ்வது
அலைநீர்த்தண் கானல் அறியேன் அறிவேனல்
அடையேன் மன்னே.

ಕುಟುಂಬೋಗೈ

ಎಂಟು ಸಂಕಲನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದೂ ಅಗತ್ತಿಣೈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂಘಕಾಲದ ೨೦೫ ಕವಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ೪೦೧ ಪದ್ಯಗಳು ಇವೆ. ಸಂಗ್ರಹಕಾರನ ಹೆಸರು ಪೂರಿಕ್ಕೋನ್. ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ೩೮೧ಕ್ಕೆ ಪೇರಾಶಿರಿಯರ್ ಎಂಬುವರೂ ಮಿಕ್ಕ ೨೦ಕ್ಕೆ ನಚ್ಚಿನಾರ್ಕನಿಯರ್ ಎಂಬವರೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಬರೆದರೆಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪದ್ಯಗಳ ಸಾಲು ೪ ರಿಂದ ೮ ರವರೆಗೆ ಇವೆ. ಇದನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಡಾ|| ಉ. ತಿ. ಸ್ವಾಮಿನಾಥ ಅಯ್ಯರವರು.

குறுந்தொகை

நலைவலி கூற்று

- 1 நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனோடு நட்பே.

நாதற்பாத்தை கூற்று

- 2 கழனி மாத்து விளைந்துகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉ யூரன்
எம்மிற் பெருமொழி கூறித் தம்மிற்
கையுங் காலுந் தூக்கத் தூக்கும்
ஆடிப் பாவை போல
மேவன செய்யுந்தன் புதல்வன் றாய்க்கே.

தோழி கூற்று

- 3 யாயா கியளே விழவுமுத லாட்டி.
பயறுபோ லிணர பைந்தாது படிஇயர்
உழவர் வாங்கிய கமழ்புமென் சினைக்
காஞ்சி யூரன் கொடுமை
கரந்தன ளாகலினு ணியவருமே.

நலைவி கூற்று

- 4 அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து
பொருள் வயிற் பிரிவோருர வோராயின்
உரவோ ருர வோராக
மடவ மாக மடந்தை நாடே.

தோழி கூற்று

- 5 அகவன் மகளை யகவன் மகளை
மனவுக் கோப்பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்
அகவன் மகளை பாடுக பாட்டே .
இன்னும் பாடுக பாட்டே, அவர்
நன்னெடுங் குன்றம் பாடினோ பாட்டே .

தலைவன் கூற்று

- 6 யாயு ஞாயும் யாரா கியோ
எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளர்
யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்
செம்புலப் பெயனீர் போல
அன்புடை நெஞ்சந்தாங் கலந்தனவே.

தோழி கூற்று

- 7 பதலைப் பாணிப் பரிசிலர் கோமான்
அரலைக் குன்றத் தகல்வாய்க் குண்டுனைச்
சுவனையொடு பொதிந்த குளனி நாறுநின்
நறுநுதன் மறப்பரோ மற்றே முயலவும்
சுரம்பல விலங்கிய வரும் பொருள்
நிரம்பா வாகவி னீடலோ வின்றே.
- 8 வினையே யாடவர்க் குயிரே வாணுதல்
மனையுறை மகளிர்க் காடவ ருயிரென
நமக்குரைத் தோருந்தாமே
அழாஅ ரோழி யழுங்குவர் செலவே.

தலைவன் கூற்று

- 9 பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே
செம்பூ முருக்கி னன்னார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண்டலத்துப்
படிவ வுண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பினின் சொல்லுள்ளும்
பிரிந்தோர் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்து முண்டோ மயலோ விதுவே.

தோழி கூற்று

- 10 கன்றுதன் பயமுலை மாந்த முன்றிற்
றினையிடி யுண்ணும் பெரும் கன்னாட
கெட்டிடத்து வந்த வுதவி கட்பில்
வீறுபெற்று மறந்த மன்னன் போல
நன்றி மறந்தமையா யாயின் மென்சீர்க்
கலிமயிற் கலாவத் தன்னவிவள்
ஒலிமென் கூந்த லுரியவா நினக்கே.
- 11 மண்ணிய சென்ற வொண்ணுத லரிவை
புன்றரு பசங்காய் தின்றதன் றப்பற்
கொன்பதிற் ரொன்பது களிற்றொடவ ணிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவுங் கொள்ளான்
பெண் கொலைபுரிந்த நன்னன் போல
வரையா நிரையத்துச் செலீஇய ரோவன்னை
ஒருநாள், நகைமுக விருந்தினன் வந்தெனப்
பகைமுக வூரிற்றுஞ்ச லோவிலனே.

- 12 முருகயர்ந்து வந்த முதுவாய் வேல .
 சினவ லோம்புமதி வினவுவ துடையேன்
 பல்வேறுருவிற் சில்லவிழ் மடையொடு
 சிறுமறி கொன்றிவ ணறுநுத னீவி
 வணங்கினை கொடுத்தி யாயினணங்கிய
 விண்டோய் மாமலைச் சிலம்பன்
 ஒண்டா ரகலமு முண்ணுமோ பவியே.
- 13 விசம்புகண் புதையப்பா ஆய் வேந்தர்
 வென்றறி முரசி னன்பல முழங்கிப்
 பெயலானாதே வானங் காதலர்
 நனிசேய் நாட்டர் நம்முன் னலரே
 யாங்குச் செய்வாங் கொடுமுழி யீங்கைய
 வண்ணத் துய்ம்மல ருதிர
 முன்னர்த் தேதான்றும் பனிக்கதி நாளே.

தலைவி கூற்று

- 14 ஊருண்கேணி யுண்டுறைத் தொக்க
 பாசி யற்றே பசலை காதலர்
 தொடுவுழித் தொடுவுழி நீங்கி
 விடுவுழி விடுவுழிப் பரத்தலானே.

ನಜ್ರಿಣೈ

ಇದು ಶೃಂಗಾರಸಾಹಿತ್ಯವಾದ ಅಗತ್ತಿಣೈ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿಯ ನಾನೂರು ಪದ್ಯಗಳು ೧೭೫ ಕವಿಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾದುವು. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಅಗವಲ್ ಪಾಗಳು ೯-೧೨ ಸಾಲುಗಳುಳ್ಳವು. ಇದನ್ನು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಸಮೇತ ಪ್ರಕಟಿಸಿದವರು ಪಿನ್ನತ್ತೂರ್ ಅ. ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು.

ந ற் றி ணை

பாரதம் பாடிய பேருத்தேவனார் பாடியது

1

நேரிசையாசிரியப்பா

மாதிலஞ் சேவடியாகத் தூநீர்
வளைநரல் பௌவ முடுக்கை யாக
விசம்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப்
பசுங்கதிர் மதியமொடு கூடர்கண் ணாக
இயன்ற வெல்லாம் பாரின்றகத் தடக்கிய
வேத முதல்வ னென்ப
தீதற விளங்கிய திகிரி யோனே.

[பாலை]

2 இஃது, உடன்போச்சுந் தோழி கையடுத்தது.

என்றது, தலைவி விரும்பியவாறு தோழி இருவரையும்
ஒருப்படுத்தி வைகருளிலே தலைவியைத் தலைவன் பாற்
சேர்த்துக் கையடுத்தல் செய்து இருவரையும் வலஞ்செய்து
நின்று நின்மாயுபடாத மோழியைத் தெளிந்து புகல்புக்க
இவளை முதுமை யெய்தினும் கைவிடாது பாதுகாப்பாயாக
வெனத் தலைமகனுக்கு ஒப்படுத்துக் கூருநிற்பது.

அண்ணார் தேந்திய வனமுலை தளரினும்
பொன்னேர் மேனி மணியிற் முழந்த
நன்னெடுங் கூந்த னரையொடு முடிப்பினும்
நீத்த லோம்புமதி பூக்கே மூர
இன்கடுங் கள்ளி னிழையணி நெடுந்தோர்க்
கொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப் பணீஇயர்
வெண்கோட் டியாணைப் பேளர் கிழவோன்
பழையன் வேல்வாய்த் தன்னநின்
பிழையா நன்மொழி தேறிய விவட்கே.

[பாலை]

3 இது, பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித்
தலைவன் செல்வமுங்கியது.

எ-து; தலைவியை விட்டுப்பிரிந்து சென்று பொரு
ளீட்டும்படி. கருதி முயன்ற தன்னெஞ்சினைத் தலைவன்
நோக்கி யான் இவளின் கண்ணுற் கட்டுண்டேன்; இவ்
வின்பத்தினுங் காட்டிற் பொருள் சிறவா; அப்பொருள்
எங்ஙன மாரினுமாக; இவ்விரண்டினையு மாராய்ந்து
சிறந்தது ஒன்றனை நியெய்துதற்குரியை யெனக்கூறி இல்லத்
தழுங்கா நிற்பது.

கடைக்கூட்டல்—ஒருப்படுத்தல்.

சிறந்ததடியாந்தையார் பாடியது

புணரிற் புணராது பொருளே பொருள்வாரின்
பிரியின் புணராது புணர்வே யாரிடைச்
சேர்பினுஞ் செல்லா யாரினு நல்லதற்
குரியை வாழியென் னெஞ்சே பொருளே
வாடாப் பூனின் பொய்கை நாப்பண்
ஒடுநீன் வழியில் கெடுவ யானே
விழுநீர் வியலகற் றுணி யாக
வெழுமா னைக்கும் விழுநெதி பெறினுங்
கனங்குழைக் கமர்ந்த சேயரி மழைக்கண்
அமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தனன்
எனைய வாசுக வாழிய பொருளே.

கோற்றனார் பாடியது

- 4 கண்டனென் மகிழ்ந கண்டெவன் செய்கோ
பாணன் கையது பண்புடைச் சிறியாழ்
யாணர் வண்டி. னிம்மென விமிரும்
ஏர்தரு தெருவி னெதிர்ச்சி நோக்கநின்
மார்புதலைக் கொண்ட மாணியை மகளிர்
கவலே முற்ற வெய்துவிழிப் பணி
காலே முற்ற பைதரு காலேக்
கடன்மரங் கவிழ்ந்தெனக் கலங்கியுடன் வீழ்பு
பலர்கொள் பலகை போல
வாங்க வாங்கநின் தூங்களுர் நிலையே

[குறிஞ்சி]

- 5 இஃது, இரண்டாங் கூட்டத் தெதிர்ச்சியில்
தலைவன் சொல்லியது.

எ-து, தெய்வப்புணர்ச்சி புணர்ந்து நீங்கி இடந்தலைப்
பாடுற்றுச் சென்று முந்துறக்கண்ட தலைமகன் அத்தலை
மகளை நோக்கி நீ நாணுகின்றனை, யானுற்ற காமம் தாங்குத
லெளிய தொருகாரியமோ; நின் கண்களையென்றி நின்
தோள்களும் என்னை வருந்துகின்றன காணென்று மெய்
தொட்டுப்பயிற்றன் முதலானவற்றை யுள்ளடக்கிக் கூறு
கிற்பது.

மருநனினநாகனார் பாடியது

சொல்லிற் சொல்லெதிர் கொள்ளா யாழநின்
 திருமுக மிறைஞ்சி நாணுதி சுதுமெனக்
 காமங் கைம்மிகில் தாங்குத லெளிதோ
 கொடுங்கே ழிரும்புற நடுங்கக் குத்திப்
 புலிவினா யாடிய புலவுநாறு வேழத்தின்
 தலைமருப் பேய்ப்பக் கடைமணி சிவந்தநின்
 கண்ணை நதுவ வல்ல நண்ணு
 ராண்டலை மதில ராகவு முரங்கொண்
 டோம்பரண் கடந்த வடுபோர்ச் செழியன்
 பெரும் பெயர்க் கூட லன்னநின்
 கரும்புடைத் தோளு முடைவா லணங்கே.

ಪುಟನಾನೂಟು

ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಎಟ್ಟುತ್ತೊಗೈ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಒಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ೪೦೦ ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಅರಸರಾದ ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯರಾಜರು ಮತ್ತು ಕಿರಿಯರಸರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸೇನಾಪತಿಗಳು, ವೀರರು—ಇವರ ಚರಿತ್ರೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕಡೆಯ ಸಂಘಕಾಲದ ಕವಿಗಳ ವಿಷಯ ವಾಗಿಯೂ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ.

புறநானூறு

- 1 உண்டா லம்மனில் வுலக மிந்திர
 ராழித் த மியைவ தாயினு மினிதெனத்
 தாரிய நுண்டலு மிலரே முனிநிலர்
 தஞ்சலு மிலர்பிற ரஞ்சவ தஞ்சிப்
 புகழெனி னுயிருந் கொடுக்குவர் பழியெனி
 னுலகுடன் பெறினுங் கொள்ளல ரயர்வில
 ரன்ன மாட்சி யனைய ராகித்
 தமக்கென முயலா நோன்றுட்
 நிறர்க்கென முயலுந ருண்மை யானே. 5.
- 2 நெல்லுமுயி ரன்றே நீருமுயி ரன்றே
 ான்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்
 அதனால், யானுயி ரென்ப தறிகை
 வேன்மிகு தானே வேந்தற்குக் கடனே.
- 3 நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
 வவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
 வெவ்வழி நல்லவ ராடவ
 ரவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே.
- 4 படைப்புப்பல படைத்துப் பலரோடு ண்ணு
 முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக்
 குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
 யிட்டுந் தொட்டுந் கவ்வியுந் துழந்து
 நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்ந்து 5
 மயக்குறு மக்களை யில்லோர்க்குப்
 பயக்குறை யில்லைத்தாம் வாழுநாளே.

- 5 யாண்டு பலவாக நரையில வாஞ்சுதல்
 யாங்கா கியரென வினவு திராயின்
 மாண்டவென் மனைவியொடு மக்களு நிரம்பினர்
 யான் கண்டனைய ரென்னினையரும் வேந்தனு
 மல்லவை செய்யான் சாக்கு மதன்றோ
 யான்றவிந் தடங்கிய கொள்கைச்
 சான்றோர் பலர்யான் வாழுமுமே. 5
- 6 யாது முமே யாவருங் கேளிர்
 தீது நன்றும் பிறந்தர வாரா
 நோதலுந் தணிதலு மவற்றோ ரன்ன
 சாதலும் புதுவ தன்றே வாழ்த
 லினிதென மகிழ்ந்தன்று மிலமே முனிவி
 னின்னா தென்றலு மிலமே மின்னொடு
 வானந் தண்டுவி தலைஇ யானாது
 கல்பொரு திரங்கு மல்லற் பேர்யாற்று
 கீர்வழிப் படுஉம் புண்போ லாருயிர்
 முறைவழிப் படுஉ மென்பது திறவேவர்
 காட்சியிற் றெளிந்தன மாகலின் மாட்சியிற்
 பெரியோரை வியத்தலு மிலமே
 சிறியோரை யிகழ்த லதனினு மிலமே. 10
- 7 ஓரி னெய்தல் கறங்க வோரி
 லீர்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
 புணர்ந்தோர் பூவணி யணியப் பிரிந்தோர்
 பைத லுண்கண் பனிவார் புறைப்பப்
 படைத்தோன் மன்றவப் பண்பிலாள்
 னின்னா தம்மவிவ் வுலக
 மினிய காண்கித னியல் புணர்ந்தோமே. 5

- 8 ஒல்லுவ தொல்லு மென்றலும் யாவர்க்கு
மொல்லா தில்லென மறுத்தலு மிரண்டு
மாள்வினை மருங்கிற் கேண்மைப் பாலே
யொல்லா தொல்லு மென்றலு மொல்லுவ
தில்லென மறுத்தலு மிரண்டும் வல்லே 5.
யிரப்போர் வாட்ட லன்றியும் புரப்போர்
புகழ்குறை படுஉம் வாயிலத்தை
யனைத்தா கியரினி யிதுவே யெனைத்துஞ்
சேய்த்துக் காணாது கண்டன மதனா
னோயில ராகநின் புதல்வர் யானும் 10.
வொல்லென முனியேன் பனியென மடியேன்
கல்குயின் றன்னவே னல்கூர் வளிமறை
நாணல தில்லாக் கற்பின் வாணாதன்
மெல்லியற் குறுமகளுள் ளிச்
செல்வலத்தை சிறக்க நின்னானே. 15.
- 9) சிறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணு மன்னே
சிறுசோற்றாறு நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற்றாறு நனிபல கலத்தன் மன்னே 5.
யென்பொடு தடி படுவழி யெல்லா
மெமக்கியு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந்தன் கையாற் 10.
புலவுநாறு மென்றலை தைவரு மன்னே
யருந்தலை யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுரீஇ

யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண் பாவைசோர
 வஞ்சொ னுண்டேர்ச்சிப் புலவர் நானிற் 15
 சென்று வீழ்ந்தன் றவனரு நிறத்தியங்கிய வேலே
 யாசாகெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
 வினிப்பாடு நரு மில்லைப் பாடுநர்க்
 கொன்றீ குருகு மில்லைப்
 பணித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர் 20
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
 றியாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

10 இனி நினைந்திரக்க மாகின்று திணிமணற்
 செய்வுறு பாவைக்குக் கொய்ப்புத்தைஇத்
 தன் கயமாடு மகன்ரொடு கைபிணைந்து
 தழுவுவழித் தழீஇத் தூங்கு வழித் தூங்கி
 பறையென லறியா மாயமி லாயமொ 5
 டெய்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து
 நீர்நணிப் படி.கோடேறிச் சீர்மிகக்
 கரையவர் மருளத் திரையகம் பிதிர
 நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து
 குளித்து மணற்கொண்ட கல்லா விளமை 10
 யளிதோ தானே யாண்டுண்டு கொல்லோ
 தொடித்தலை விழுத்தண்டுன்றி நடுக்குற்
 றிருமிடை மிடைந்த சிலசொற்
 பெருமூ தாளரே மாகிய வெமக்கே.

11 நரம் பெழுந்துலறிய நிரம்பா மென்றோண்
 முளரி மருங்கின் முதியோள் சிறுவன்

படையழிந்து மாறின நென்றுபலர் கூற
மண்டமர்க் குடைந்தன னாயினுண்ட வென்
முலையறுத் திடுவென் யானெனச் சினைஇக்
கொண்ட வாளொடு படுபிணம் பெயராச்
செங்களந் துழவுவேள் சிதைந்து வேரகிய
படுமகன் கிடக்கை காணூஉ
வீன்ற ஞான்றினும் பெரிது வந்தனளே.

5

- 12 நெடுக சிந்தை கடிதிவடுணிவே
மூதின் மகளி ராத றகுமே
மேனாளுற்ற செருவிற் கிவடன்னே
யானை பெறிந்து களத்தொழிற் தனனே
நெருந் லுற்றசெரு விற்கிவள் கொழுநன்
பெருநிரை விலங்கி யாண்டுப் பட்டனனே
இன்றும், செருப்பறை கேட்டு விருப்புற்று மயங்கி
வேல்கைக் கொடுத்து வெளிது விரித் துடிஇப்
பாறுமாரிர்க் குடுமி யெண்ணைய நீளி
யொருமக னல்ல தில்லேலாள்
செருமுக நோக்கிச் செல்கென விடுமே.

5

10

ತೇವಾರಂ

ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂವರಾದ ತಿರು ಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂದರ್, ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್, ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್—ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಸ್ತೋತ್ರಸಂಕಲನವೇ ತೇವಾರಂ. ಇವುಗಳ ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದುಲಕ್ಷದ ಎರಡುಸಾವಿರ ಪದ್ಯದಶಕಗಳೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈಗ ಇರುವುದು ೭೯೭ ದಶಕಗಳು ಮಾತ್ರ. ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ್ ನಂಬಿ ಎಂಬವರು ಈ ೭೯೭ ದಶಕಗಳನ್ನು ಏಳು ವಿಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದರು. ಈ ವಿಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅಡಂಗಲ್ ಮುಱ್ಪೈ ಎಂದೂ ಹೆಸರಿದೆ. ಶೈವರು ಇದನ್ನು ತಮಿಳು ನೇದನೆಂದು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ್

ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶೀರ್ ಕಾಳಿ (ಶಿಯಾಳಿ)-
ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೭ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಇವರ
ತಂದೆ ಶಿವಪಾದ ಹೃದಯರ್, ತಾಯಿ ಭಗವತಿಯಮ್ಮ. ಮೂರನೆಯ
ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಇವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಕ್ಷೀರವನ್ನು ಉಡಿಸಿದ
ಳಂತೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಹಲವು ದಿವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡುತ್ತ
ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರ ಗೀತಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದರು. ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ
ವೇದಾರ್ಚನೆ ನಿಂತುಹೋಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಕದವನ್ನು ಇವರೂ
ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರೂ ಸೇರಿ ಸ್ತೋತ್ರದಶಕಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಹಾಕಿ ತೆಗೆಯು
ವಂತೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಪ್ರತೀತಿ.

தேவாரம்

திருநானசம்பந்த சுவர்கள்

முதற்பதிகம்

1. தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண்
மதிமுடி-க்
காடுடைய சுடலைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங்கவர்
கன்வன்
வடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்தவருள்
செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.
2. முற்றலாமையிள நாகமோடேன முனைக்கொப்பவை
பூண்டு
வற்றலோடுகல னுப்பவிதேர்ந்தென துள்ளங்
கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்ட லுடை யார்பெரியோர்கழல் கையாற்
றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
னன்றே.
3. நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலா வெண்
மதிமுடி-
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென் னுள்ளங்கவர்
கன்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய வோருரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.

- 4 விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்குதலை
 யோடபு ல்
 உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங்கவர்
 கள்வன்
 மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்தவரை
 மார்பிற்
 பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
 னன்றே.
- 5 ஒருமைபெண்மைபுடை யன்சடையன்விடை
 யூரும்மிவனென்ன
 அருமையாகவுரை செய்யவமர்த்தென துள்ளங்கவர்
 கள்வன்
 கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்தேதார் காலம்மிது
 வென்னப்
 பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
 னன்றே.
- 6 மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல ராகிமழுவேந்தி
 இறைகலந்தவின வென்வளைசோரவென் னுள்ளங்
 கவர்கள்வன்
 கறைகலந்தகடி யார்பொழிநீடுயர் சோலைக்கதிர்
 சிந்தப்
 பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.
- 7 சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச்சதிர்
 வெய்த
 உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங்கவர்
 கள்வன்
 கடன்முயங்குகழி சூழ்குனிர்கானலம் பொன்னஞ்சிற
 கன்னம்
 பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
 னன்றே.

- 8 வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம்வினைவித்த
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங்கவர்
கள்வன்
தூயரிலங்குமழல கிற்பலவூழிக டோன்றும் பொழு
தெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே.
- 9 தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டாமரை
யானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங்
கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய வையத்தவிரே த்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
னன்றே.
- 10 புத்தரோடுபொறி யிச்சமணும்புறங் கூறநெறிநில்லா
ஒத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங்கவர்
கள்வன்
மத்தயாணைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம்மிது
வென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவ
னன்றே.
- 11 அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மானிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞான சம்பந்தன்னுரை
செய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்தலெளி
தாமே.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್

ಇವರು ತಿರುಮುನಿಸ್ವಾಡಿನ ತಿರುವಾಮೂರಿನಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳರ್ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆ ಪುಗಟನಾರ್, ತಾಯಿ ಮಾದಿನಿಯಾರ್, ಅಕ್ಕ ತಿಲಕವದಿಯಾರ್ (ತಿಲಕವತಿ). ಇವರ ಬಾಲ್ಯ ನಾಮ ಮರುಣೇಕ್ಕಿಯಾರ್ (ಮರುಳ್‌ನೀಕ್ಕಿಯಾರ್). ಎಳವೆಯಲ್ಲೆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡು, ಇವರು ಜೈನ ಮತಾವಲಂಬಿಗಳಾದರು. ಇವರ ಅಕ್ಕನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮೇಲೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆನೋವು ಬರಿಸಿ ತರುವಾಯ ವಾಸಿಮಾಡಿ ಇವರ ಗಮನವನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಇವರನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡನಂತೆ. ಇದರಿಂದ ಜೈನನಾದ ಪಲ್ಲವರಾಜ ಎರಡನೆಯ ಮಹೇಂದ್ರವರ್ಮನು ಇವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ ಸುಣ್ಣದಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಡುತ್ತ, ಆನೆಯ ಕಾಲಿನಿಂದ ತುಳಿತ, ವಿಷಪಾನ, ಕಲ್ಲುಕಟ್ಟಿ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂದೂ ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇವರು ಎಲ್ಲದರಿಂದಲೂ ಪಾರಾದರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರಿಗೆ ನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಎಂದು ದೇವರಿಂದಲೆ ಬಂತಂತೆ. ಇವರೂ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರೂ ಸಮಕಾಲೀನರು. ಇವರು ೮೧ ವರ್ಷ ಬದುಕಿದ್ದು ಹಲವು ಸ್ತೋತ್ರ ದಶಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

நமசிவாயத்திருப்பதிகம்

- 1 சொற்றுணை வேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினும்
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே.
- 2 பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன் அஞ்சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே.
- 3 விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புதிலைவெ யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய புலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சிவாயவே.
- 4 இடுக்கண் பட்டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற் கீழ்க்கிடக்கினு மருளின் நாழுற்ற
நடுக்கத்தைக் செடுப்பது நமச்சிவாயவே.
- 5 வெந்தரீ றருங்கலம் விரதிகட் கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சிவாயவே.

- 6 சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமிலன் நாடொறு நல்கு வான்நலன்
குலமில் ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சிவாயவே.
- 7 வீழினா நுல்கினில் விழாநிய தொண்டர்சன்
கூடினா பந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
கூடினே னோடிச் சென்றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சிவாயவே.
- 8 இல்லக விளக்கது இருள் செடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் சாண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே.
- 9 முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறியே சரணாகல் திண்ணமே
அந்நெறியே சென்றங் கடைந்தவர்க் கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சிவாயவே.
- 10 மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ್

ಇವರು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಮುನಿಪ್ಪಾಡಿನಾಡಿನ ತಿರುನಾಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೯ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ. ಇವರ ತಂದೆ ಶಡೈಯನಾರ್ (ಜಡೆಯರು), ತಾಯಿ ಇಶೈಜ್ಞಾನಿಯಾರ್, ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ನಂಬಿಯಾರೂರರ್. ಇವರಿಗೆ ಪರವಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್, ಶಂಗಿನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡಿರು ಇದ್ದರು. ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಇದ್ದು ಸುತ್ತಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದರ್ಶನಮಾಡಿ ಹಲವು ಸ್ತೋತ್ರದಶಕಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದರು. ಇವರು ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಮಾತ್ರ ಬದುಕಿದ್ದರು. ಚೇರಮಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಅರಸನು ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತ. ಇವರು ಸಶರೀರವಾಗಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಲು ಇವರ ಪ್ರಾಣಸ್ನೇಹಿತನೂ ಕುದುರೆಯ ಬೆನ್ನೇರಿ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನಂತೆ. ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಹಲವು ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ತ್ತೊಗೈ ಎಂಬ ಭಕ್ತರ ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನಾವಳಿಯೇ ಶೇಕ್ವಿಟಾರಿಗೆ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ ರಚಿಸಲು ಮೂಲಪ್ರೇರಣೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

முதற்பதிகம்

- 1 நித்தாபிறை முடிபெரு மானையருளாளா
எத்தான்மற வாடேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.
- 2 நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகவருள்
பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.
- 3 மன்னேமற வாடேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
பொன்னேமணி தானேவாயி ரட்டேமொரு தூந்தி
மின்னூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அன்னையுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.
- 4 முடியேனினிப் பிறவேன்பெற்ற மூவேன்பெற்ற
மூர்தி
கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக்
கொள்நீ
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆடி கேளுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே.

- 5 பாதம்பணி வார்த்கள்பெறு பண்டம்மது பணியாய்
ஆதன்பொரு ளானேனறி வில்லெனரு ளாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆதீயுனக் காளாயினி யல்லெனென லாமே.
- 6 தண்ணர்மதி சூழ்தழல் போலுந்திரு மேனி
எண்ணர்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அண்ணவுனக் காளாயினி யல்லெனென லாமே.
- 7 ஊனாயுரி ரானாயுட லானாயுல கானாய்
வானாய்நில னானாய்கு - லானாய்மலை யானாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆனாயுனக் காளாயினி யல்லெனென லாமே.
- 8 ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொடடாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
ஆற்றவுனக் காளாயினி யல்லெனென லாமே.
- 9 மழுவாள்வல னேந்திமறை யோதிமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
நல்லூரருட்டுறையுள்
அழகவுனக் காளாயினி யல்லெனென லாமே.

- 10 ಕಾಳುರಾಪುನ ಲೆಯ್ತಿಕ್ಕರಾ ಕಲ್ವಿತ್ತಿರಾಕ್ ಕಾಯಾಂ.
 ಬಾಳುರಾಪುಕ ಮೆಯ್ತಿತ್ತಿಕುಳ್ ಬನ್ಮಾಮಣಿ ಯುನ್ತಿச்
 ಕೀಳುರಾಪೆಣ್ಣೆತ್ ತೆನ್ಬಾಲ್ವೆಣ್ಣೆಯ್

ನಲ್ಲೂ ರಾಠ್ಡುರೈಯ್ಯ

ಆಳುರಾನೆಂ ಪೆರೂಮಾಹ್ಕಾ ಳಲ್ಲೇನೆನ ಲಾಮೆ.

ನೂಣಿಕ್ಕ ನಾಚಕರ್

ಇವರು ಶೈವ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಮಧುರೆಗೆ ಏಳು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವೈಗೈ ನದಿಯ ದಡದ ತಿರುವಾದವೂರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೬೦೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲವೊಂದರಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದರು. ಇವರು ಶೈವಸಿದ್ಧಾಂತ ಸಮಯಾಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೆಂದು ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳೂ ಆರಾಧ್ಯ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಐಕ್ಯನಾದಿಗಳೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಿರುವಾಚಕಕ್ಕೆ ಕರಗದವರು ಯಾವ ನಾಚಕಕ್ಕೂ ಕರಗರು ಎಂದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಗಾದೆಯೇ ಇದರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ರೆವರೆಂಡ್ ಜಿ. ಯು. ಪೋಪ್ ಅವರು ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

திருவாசகம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள்வாழ்க

இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான்

தாள்வாழ்க

கோகழி பாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க

ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க

5 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க

பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க

புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க

நரங்குவிவாருண் மகிபூங்கோன் கழல்கள் வெல்க

10 சிவங்குவிவா ரோங்குவிச்சுஞ் சீரோன்கழல் வெல்க

சுசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி

தேசனடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி

நேய்த்தே நின்ற மீமலனடி போற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கு மன்னனடி போற்றி

15 சீரார் பெருந்துறை நந்தேவனடி போற்றி

ஆராத வின்பம் அருளுமலை போற்றி

சிவன்அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்

அவன் அருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணத் தன்னை

20 முந்தை வினைமுழுதும் ஓயவுரைப் பணியான்

கண்ணுதலான் தன்கருணைக் சண்காட்ட வந்தெய்தி

எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி

விண்ணிறைந்து(ம்) மண்ணிறைந்து(ம்) மிக்சாய்

விளங்கொளியாய்

- எண்ணிற்று எல்லையிலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
- 25 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகித்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
- 30 செல்லா அநின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினதேதன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடி கள் கண்டுஇன்று வீடுற்றேன்
உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஓங்காமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
- 35 ஐயா வெனஒங்கி ஆழந்தகன்ற துண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானனும் விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகிமிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
- 40 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவு இறுதியில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
- 45 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
- 50 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்காற்றிற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்குபுடி-
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற்குடிலை

55 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்குமனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள்ளருகு
நலந்தானிலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி

60 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தாயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனா ரபுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றலுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே

65 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆராவமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
நீராயுருக்கி யென்னாரு யிராய் நின்றானே

70 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே யுள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப் பெருமை

யனே

ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே

75 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டிணர்வார்

தங்கருத்தின்

- நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
- 80 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்
 வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவார்
 தேற்றனை தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனைபுள்
 ஊற்றான உண்ண ருழிதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
- 85 ஆற்றேன் எம்மையா அரனேனா என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்புப் பயின்றோடும் நாதனே
- 90 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டாமே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
- 95 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

நீத்தல் விண்ணப்பம்

கட்டளைக் கலித்துறை

- 1 கடையவனேனைக் கருணையினுற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல்வேங்கை
யின்தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான் என்னைத்
தாங்கிக்கொள்ளே.
- 2 கொள்வார்(பு) இள(யு)அக லாத்தடங் கொங்கையர்
கொவ்வைச்செவ்வாய்,
விள்ளேன் மானினும் விடுதிகண்டாய்தின் விழுத
தொழும்பின்,
உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
களேன் ஒழியவுங்கண்டு கொண்டாண்ட தெக்
காரணமே.
- 3 காருறு கண்ணியர் லீம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேணவிடுதி கண்டாய் விளங்குந்திருவா
ருருறை வாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே.
- 4 வளர்கின்ற தின்கருணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கி
யிப்பால்
மிளர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் வெண்மதிச்
கொழுந்தொன்(று)
ஒளர்கின்ற நீள்முடி உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும் அன்னதோற்றச்
செழுஞ்சுடரே.

- 5 செழிகின்ற தீப்புரு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்
பன்னுள்
விழுகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூழுடி உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமுதூட்ட மறுத்தனனே.
- 6 மறுத்தனன் யானுன் அருளறியாமையில்
என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட்டிடுதி கண்டாய் வினையின்
தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தரகோச மங்கைக்
கரசே
பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய்கள்தம்
பொய்யினையே.
- 7 பொய்யவனேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று
பொத்திக்கொண்ட
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விடம்உண்மிட ற்று
மையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
செய்யவனே சிவனே சிறியேன்பவந் தீர்ப்பவனே.
- 8 தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையையின் சீரருள் என்
கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் விரவார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச்சம் வினையேனை இருதலையே.
- 9 இருதலைக் கொள்ளியின் உள் ளெறும்பொத்து தினைப்
பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண்டாய் வியன்மூவுலகுக்
கொருதலை வாமன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப்பொலிபவனே.

- 10 பொலிகின்ற நின்தாள் புருதப்பெற்றாக்கையைப்
பொக்கப்பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண்டாய் அளிதேர்விளரி
ஒலிகின்ற பூம்பொழில் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாவெரித்தாப்பிரம் மாறுபட்டே.
- 11 மாறுபட்டஞ்சென்னை வஞ்சிர்ப்பயான்உன் மணிமலர்த்
தாள்
வேறுபட்டேனை விடுதிகண்டாய் வினையென்மனத்தே
ஊறுமட்டே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
நீறுபட்டே பொலிகாட்டிம் பொன்மேனி நெறிந்
தகையே.
- 12 நெறிந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ளயான்
ஐம்புலன்கள்கொண்டு
விநிந்தகை யேனைவிடுதிகண்டாய் விரவார்வெருவ
அநிந்தகை வேல்வல்ல உத்தரகோச மங்கைக்கரசே.
கநிந்தகை யேன்உண்ணுந்தெண்ணீர் அமுதப்பெருங்
கடலே.
- 13 கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன்குநனைக் கடலினுள்ளம்
விடலரியேனை விடுதிகண்டாய் விடலில்லடியார்
உடல்இலமே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மடலின்மட்டே மணியே அமுதேதான் மதுவென்
ளமே.
- 14 வெள்ளத்துள் நாவற்றியாங்குன் அருள்பெற்றுத்
துன்பத்தினும்
விள்ளக்கலேனை விடுதிகண்டாய் விருட்டும் அடியார்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்
கரசே
களளத்து ளேற்கருளாய் களியாத களியெனக்கே.

- 15 களிவந்த சிந்தையொடுந் கழல்கண்டுந் கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனைவிடுதிகண்டாய் மெய்ச்சுடருக்
கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தையிரான் என்னை ஆளுடை என்னப்
படுன.
- 16 என்னை அப்பா அஞ்சல் என்பவர்இன்றி நின்றெய்த்
தலைந்தேன்
மின்னை யொப்பாய்விட்டிடுதி கண்டாபுயமிக்கின்
மெய்யே
உன்னை யொப்பாய்மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்
கரசே
அன்னை யொப்பாய்எனக் கத்தனொப்பாய்என் அரும்
பொருளே.
- 17 பொருளே தரியேன்புகழிடமே நிற்புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட்டிடுதி கண்டாய் மெய்மையார்
விழுங்கும்.
அருளே அணிபொழில் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபரமாகி யிருந்தவனே.
- 18 இருந்தென்னை ஆண்டுக்கொள் விற்புக்கொள் ஒற்றிவை
என்னினல்லால்
விருந்தினனேனை விடுதிகண்டாய் மிக்கநஞ்சமுதா
அருந்தினனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக்கரசே
மருந்தினனே பிறவிப்பிணிப்பட்டு மடங்கினர்க்கே.

- 19 டட்டங்க என்வல்வினைக்காட்டை நின்மன் அருள்
 தீக்கொளுவும்
 விடங்க என் தன்னை விடுதிகண்டாய் என்பிறவியைவே
 ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தரமேகாச மங்கைக்
 கரகேச
 கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சவித்தாய் வஞ்சிக்கொம்
 பிணையே.
- 20 கொம்பரில் லாக்கொடிபோல் அலமந்தனன்
 கோமளமே
 வெம்புகின்றேனை விடுதிகண்டாய் விண்ணார் நண்ணு
 கில்லா
 உம்பருள்ளாய் மன்னும் உத்தரமேகாச மங்கைக்கரகேச
 அம்பரமேநிலனை அனல்காலொடப் பானவனை.
- 21 ஆனைவெம்போரிற் குறுந்து நெனப்புலனால் அலைப்
 புண்
 டேனையெந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய் விணையன்
 மனத்துத்
 தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் அமுதத்தையும்ஒத்
 துனையும் என்பிணையும் உருக்காநின்ற ஒண்மையனை.
- 22 ஒண்மையனை திருநீற்றை உத்தூளித்தொளிமிளிரும்
 வெண்மையனை விட்டிடுதிகண்டாய் மெய்யடியவர்கட்
 கண்மையனை யென்றுஞ்செயாய் பிறர்க்கறிதற்கரி
 தாம்
 பெண்மையனை தொன்மை ஆண்மையனை அவிப்
 பெற்றியனை.

- 23 பெற்றதுகொண்டு பிழையேபெருக்கிச் சுருக்குமன்
பின்
வெற்றடியேனை விடுதிகண்டாய் விடிவேலாகெடுவேன்
மற்றடியேன் தன்னைத்தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்
முதலே
உற்றடியேன் மிகத்தேறிநின்றேன் எனக்குள்ளவனே.
- 24 உள்ளனவேநிற்க இல்லன்செய்யு மையல்துழனி
வெள்ளன் அலேனை விடுதிகண்டாய் வியன்மாத்
தடக்கைப
பொள்ளல்லைவழித் தூரியாய் லன்னின் கட்டுபாத
லொட்டா
மெள்ளனவேமொய்க்கும் நெய்க்குடந்தனை எறும்
பெனவே.
- 25 எறும்பிடை நாகுடமெனப் புலனாலிப் புண்டலந்த
வெறுந்தரியேனை விடுதிகண்டாய் வெய்யகற்றெடுங்க
உறுங்கடிப் போதவையே புணர்வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பதமே அடியார்பெயராத பெருமையேனை.
- 26 பெருநீரற்ச் சிறுமீன் துவண்டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மையேனை விடுதிகண்டாய் வியன்கங்கை
பொங்கி
வருநீர்மடுவுள் மலைச்சிறுதேதாணி வடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதியுஞ் சடைவானக் கொழுமணியே.
- 27 கொழுமணியேர் நகையார்கொங்கைக் குன்றிடைச்
சென்றுகுன்றி
விழுமடியேனை விடுதிகண்டாய் மெய்ம்முழுதுங்கம்பித்
தழுமடியாரிடை யார்த்துவைத்தாட் கொண்டருளி
பென்னைக்
கழுமணியே இன்னுங் காட்டுகண்டாய்நின் புலன்
கழலே.

- 28 புலன்கள்திகைப்பிக்க யானுந்திகைத்திங்கொர்
பொய்நெறிக்கே
விலங்குகின்றேறனை விடுதிகண்டாய் விண்ணும்
மண்ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந்நீர்நஞ்சமுது செய்தாய் கருணாகரனே
துலங்குகின்றேன் அடியேன் உடையாயென்
தொழுதலமே.
- 29 குலங்களைந்தாய் களைந்தாய்என்னைக் குற்றங்கொற்றச்
சிலையாம்
விலங்கல்எந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய் பொன்னின்
மின்னுகொன்றை
அலங்கலந்தாமரை மேனியப்பாவொப் பிலாதவனே
மலங்களீந்தாற் சூழல்வந்தபிரிற் பொருமத்துறவே.
- 30 மத்துறுதண் தயிரிற்புலன் திக்கதுவக்கலங்கி
வித்துறுவேனை விடுதிகண்டாய் வெண்டலைமலைச்சிக்
கொத்துறுபோது மலைந்துகுடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறுநீறுடனாச் செஞ்சாந்தணிச்சச்சையனே.
- 31 சச்சையனே மிக்கதண் புனல்விண்கால் நிலம்நெருப்
பாம்
விச்சையனே விட்டிடுதிகண்டாய் வெனியாய்கரியாய்
பச்சையனே செய்யமேனியனே யொண்படஅரவக்
கச்சையனே கடந்தாய்தடந்தாள அடற்கரியே.
- 32 அடற்கரிபோல் ஐம்புலன்களுக்கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
விடற்கரியாய் விட்டிடுதிகண்டாய் விழுத்தொண்டர்க்
கல்லால்
தொடற்கரியாய் சுடர்மாமணியேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரிதாயெழு நஞ்சமுதாக்குங் கறைக்கண்டனே.

33 கண்டதுசெய்து கருணைமட்டுப்பருகிக் களித்து
மிண்டுதன்றேனை விடுதிகண்டாய் நின்விரைமலர்த்
தாள்
பண்டுதந்தாற் பேர்ப்பணித்துப் பணிசெயக்கூனித்
தென்னைக்
கொண்டென்எந் தார்க்கையாய்க்கையாய் குது
குதுப்பே.

34 குதுகுதுப்பின்றி நின்(று) என்ருறிப்பேசெய்து நின்
குறிப்பில்
விதுவிதுப்பேனை விடுதிகண்டாய் விரையார்ந்தினிய
மதுமதுப்போன்றென்னை வாழைப்பழத்தின் மனங்
கனிவித்
தெதிர்வதெப்போது பரில்விக்கயிலைப் பரம்பரனை.

35 பரம்பரனேநின் பழஅடியாரொடும் என்படிது
னிரும்(பு)அரனே விட்டிடுதிகண்டாய் மென்முயற்
கறையின்
அரும்(பு)அரனேர்வைத் தனிந்தாப்பிறவி ஐவாயரவம்
பொரும்பெருமான் வினையேன்மனம் அஞ்சிப்
பொதும்புறவே.

36 பொதும்புறுதீப்போற் புகைந்தெரியப் புலன்தீக்கதுவ
வெதும்புறுதேனை விடுதிகண்டாய் விரையார்ந்தவந்
ததும்புமந்தாரத்தில் தாரம்பயின்று மந்தம்முரல்
வண்(டு)
அதும்புங்கொழுந்தேன் அவிர்சடைவானத்
தடலரைசே.

37 அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னின்
அல்லால்

விரைசேர்முடியாய் விடுதிகண்டாய் வெண்கைக்

கருங்கண்

திரைசேர்மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா

வரைசேர்ந்தடர் தென்னவல்வினை தான்வந்தடர்

வனவே.

38 அடர்புலனாத்திற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்லல்லார் அவர்
தம்.

விடர்விடலேனை விடுதிகண்டாய் விரிந்தெயிரியுஞ்

சுடரணையாய் சுகாட்டரசே தொழும்பர்க்கமுதே

தொடர்வரியாய் தமிழேன் தனி நீச்சுந்தனித்

துணையே.

39 தனித்துணைநீநிற்க யான் தருக்கித் தலையாந்நடந்த
வினைத்துணையேனை விடுதிகண்டாய் வினையேனுடைய
மனத்துணையே என் தன்வாழ்முதலே எனக்கெய்ப்

பில்வைப்பே

தனைத்துணையேனும் பொறேன் துயராக்கையின்

திண்வலையே.

40 வலைத்தலைமான் அன்னநோக்கியர் நோக்கின்வலையிற்
பட்டு

மலைத்தலைந்தனை விடுதிகண்டாய் வெண்மதியின்

ஓற்றைக்

கலைத்தலையாய் கருணாகரணே கயிலாயமென்னும்

மலைத்தலைவாமலை யான்மணவாளான் வாழ்முதலே.

- 41 முதலைச்செவ்வாய்ச் சியர்வேட்கை வெந்நீரிற் கடிப்ப
முழ்கி
விதலைச்செய்வேனை விடுதிகண்டாய் விடக்கூன்
மிடைந்த
சிதலைச்செய்காயம் பொறேன்சிவனே முறையோ
முறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங்கா என்சிவகதியே.
- 42 கதியடியேற்குன் கழல்தந்தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடியேனை விடுதிக்கண்டாய் வெண்தலைமுழையிற்
பதியுடைவாளரப் பார்த்திறைபைத்துச் சுருங்க
அஞ்சி
மதிநெடுநீரிற் குளித்தொளிக்குஞ்சடை மன்னவனே.
- 43 மன்னவனே யொன்றுமா(று) அறியாச்சிறியேன்
மகிழ்ச்சி
மின்னவனே விட்டிடுதிகண்டாய் மிக்கவேதமெய்ந்
நூல்
சொன்னவனே சொற்கழிந்தவனே கழியாத்தொழும்
பர்
முன்னவனே பின்னும்ஆனவனே யிம்முமுதையுமே.
- 44 முழுதயில்வேற் கண்ணியரென்னும் முரித்தழல்
முழுக்கும்
விழுதனையேனை விடுதிகண்டாய் நின்வெறிமலர்த்தாள்
தொழுதுசெல்வான் நற்றொழும்பரிற் கூட்டிடுசோத்
தெம்பிரான்
பழுதுசெய்வேனை விடேலுடையாய் உன்னைப்பாடு
வேனே.

- 45 பாடிற்றிலேன் பணியேன்மணிரீ யொளித்தாய்க்
குப்பச்சூன்
விடிற்றிலேனை விடுதிகண்டாய் விடிந்தாங்கலறித்
தேடிற்றிலேன் சிவனெவ்விடத்தான் எவர்கண்டன
ரென்(று)
ஒடிற்றிலேன் கிடந்துள்ளருகேன் நின்றுழைத்
தனனே.
- 46 உழைதருநோக்கியர் கொங்கைப்பலாப்பழத்(து)
சுயினொப்பாய்
விழைதருவேனை விடுதிகண்டாய் விடினவேலைஞ்சுண்
மழைதருகண்டன் குணமிலிமானிடன் தேய்மதியன்
பழைதருமாபரன் என்றென்றறைவன் பழிப்
பினையே.
- 47 பழிப்பில்நின்பாதப் பழந்தொழும்பெய்தி விழப்
பழித்து
விழித்திருந்தேனை விடுதிகண்டாய் வெண்மணிப்
பணிலங்
கொழித்துமந்தார மந்தாகினி நுந்தும் பந்தப்பெருமை
தழிச்சிறைநீரிற் பிறைக்கலஞ்சேர்தரு தாரவனே.
- 48 தாரகைபொலும் தலைத்தலைமலைக் தழலரப்பூண்
வீரளன்தன்னை-விடுதிகண்டாய் விடினென்னைமிக்கார்
ஆரடியான்என்னின் உத்தரகோச மங்கைக்கரசின்
சீரடியார்அடியா னென்றுநினைச் சிரிப்பிப்பனே.

49 கிரிப்பிப்பன்சிறும் பிழைப்பைத்தொழும்பையும்
 ஈசற்கென்று
 விரிப்பிப்பன்என்னை விடுதிகண்டாய் விடினவெங்கரி
 யின்
 உரிப்பிச்சன்மேதாலுடைப் பிச்சன்நஞ் சூண்டிச்சன்
 ஊர்ச்சடுகாட்
 டெரிப்பிச்சன்என்னையும் ஆளுடைப்பிச்சன்என்றே
 சுவனே.

50 ஏசினும்பான்உன்னை ஏத்தினும்என்பிழைக்கே
 குழைந்து
 வேசறுவேனை விடுதிகண்டாய் செம்பவளவெற்பின்
 தேசுடையாய்என்னை ஆளுடையாய்சிறுயிர்க்
 கிரங்கிக்
 காய்சின ஆலமுண்டாய் அமுதுண்ணக் கடையவனே.

திருப்பொன்னாசல்

(அருட்சத்தி)

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கோச்சகக்கலிப்பா

- 1 சீரார் பவளங்கால் முத்தங் காராக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாராயணன் அறியா நாண்மலர்த்தான் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தரகோச மங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார் வேற்கண்டமடவீர் பொன்னாசல்
ஆடாமோ.

- 2 மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வாந்தங்கு தேவர்களுள் காண மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதுறித்தான் தெளிந்
தங்கு)
ஊன்தங்கி நின்னுருக்கும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருட பாடிக்குல மஞ்ஞ
போன்றங் கணநடைவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

- 3 முன்னமும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர் குழாம்
பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தரகோச மங்கை
மின்னேறு மாடவியன் மாளிகை பாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ.

- 4 நஞ்சுமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன் ,
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தரகோச மங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக்கருணை செய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூயபுகழ் பாடிப்
புஞ்சுமார் வெள்வளையீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.
- 5 ஆணை அலையோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணை உண்டருளும் உத்தரகோச மங்கைக்
கோணர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணர் வனமுலையீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.
- 6 மாதாடு பாகத்தன் உத்தரகோச மங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிற
வித்
திதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக்கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னுசல் ஆடாமோ.
- 7 உன்னற் கரியதிரு உத்தரகோச மங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும்அணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்
பாடிப்
பொன்னுத்த பூண்முலையீர் பொன்னுசல்
ஆடாமோ.

இராச பாரம் பரியம்

- 1 செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு காலி நிமயச்
சிமய மால்வரை திரித்தருளிமீன வதனைப்
பண்டு நின்றபடி நிற்சவிது வென்று முதுகிற்
பார்ப்புலிக்குறி பெற்றித்தது மறித்தபொழுதே.
- 2 கால மும்மையு முணர்ந்தருளு நாடதனெனுப்
கடவுள் வேதமுனிவந்து கடல்குழ் புவிநின்
போலு மன்னருள எல்லரென வாசிபுலாப்
புகல்வதொன்றுளது கேளரச வென்று
புகல்வான்.
- 3 பண்டு பாரத மெனுங்கதை பராச மன்மகன்
பகர வெங்கரிமுகன்பாரு மருப்பை யொருகைக்
கொண்டு மேருசிக ரத்தொரு புறத்திலெழுதக்
குவலாப்பெறு தவர்பய னுரைப்ப வரிதால்.
- 4 பார தத்தினுள வாகிய பனித்திரகதை
பரம னற்சரிதை மெய்ப்பழைய நான்மறைகளே
நேர தற்கிதனை நான்மொழிய நீயெழுதுமுன்
நெடியகுன் றின்ரிசை யோரிசைவதான
கதைகேள்.
- 5 அதன்மு தறகணவரு மாதமுதன் மாயவெனனு
மையனும்பிரணவ மாகவடை வேதமுமதன்
பதம்வகுக்கவரு பாத்மது வும்பதமுடன்
பாதமான சிலவந்த பலவந்த வகையும்.

- 6 அந்த முட்டை விருக்கும் விருக்கின்றவழியே
யாக்வந்தவன் வருக்கமும் வருக்கமுமுதும்
வந்த வட்டசமு மொட்டரிப சங்கிதைகளும்
வாய்மை வேதியர்கடாம் விதியெனும்
வகையுமே.
- 7 கமல யோனிமுத லாசவரு முக்கண் மாபிற்
காவன் மன்னவர்க ளாகிவருகின்ற முறைபா
லமல வேதமிது தானுமிதிலாரண் நிலத்
தமல னேயாயனாக வறிகென்றருளிமீய.
- 8 அராணி வேள்வியிலகப்படு மகன் அருவா
யரவணைத் துயிலு மாதி முதலாகவாயன்
றராணி காவலன் அஞ்செல மொழிந்து முனி வன்
முனெழுந்தருள மாமுனி மொழிந்தபடியே.
- 9 ஆதி மாலமல நாடிகம லத்த யனுதித்
தவன்ம ரீசி யெனுமண்ணலை யளித்தபரிசுந்
காதல் கூர்தரு மரீசிமகனாகி வருமக்
காசி பன்கதி ரருக்கனை யளித்த பரிசும்.
- 10 அவ்வ ருக்கன்மக னாகிமனுமேதி னிபுரந்
தரிய காதலனை யாவினது கன்று நிகரென்
றெவ்வ ருக்கமும் வியப்பமுறை செய்த பரிசு
மிக்கு வாகுவின் மைந்தனென வந்த பரிசும்.
- 11 இக்கு வாகுவின் மகன் புதல்வனுன அரவோ
னிகனு ரஞ்செய வருஞ்செய புரந்தரென்னுஞ்
சக்கு வாயிர பூடைக்களிறுவாக னமெனத்
தானிருந்துபொரு தானவரை வென்றசபமும்.

பிடித்தபத்து

(முத்திக்கலப்புரைத்தல்)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

- 1 உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டிணியே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே,
எம்பொருட் டின்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 2 விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனேனுடைய மெய்ப்பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 3 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

- 4 அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கணியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலியே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இருளிடத் துண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 5 ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
விழுமிய தனித்ததோ ரன்பே
செப்புதற்கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்பிடத் துண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 6 அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்தம் அருளிப்
பிறவிலே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரிய எம்பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெருமானே
இறவிலே உண்ணைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

- 7 பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் சருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுப் பூர்த்தி
செல்வமே சிவபெருமானே
நசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 8 அத்தனே அண்டர் அண்ட மாய் நின்ற
அதியே யானும் நறில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்க் தலைதூப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.
- 9 பால்தனைத் தூட்டுந் தாயினுஞ்சாலப்
பரிந்துந் பாலியேனுடைய
உண்ணினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்தமாய்
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

10 புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கணியப் .

பொன்னெடுங் கோயிலாட் புருந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட

சுசனே மாசிலா மணியே

துன்பமே டிறப்பே இறப்பொறி மயக்காந்

தொடக்கெலாம் அறுத்த நற்சோதி

இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்

எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

ನಾಲಾಯಿರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂ

ಹನ್ನೆರಡು ಆಟವಾರುಗಳು ಹಾಡಿದ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ತಮಿಳು ವೇದವೆಂದು ವೈಷ್ಣವರಿಂದ ಗೌರವಿತವಾಗಿವೆ. ಆಟವಾರ್ ಎಂದರೆ ಭಗವಂತನ ಅನಂತ ಕಲ್ಯಾಣ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವರು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಟವಾರುಗಳೆಂದೂ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ನಾಯನಾರುಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುವುದು ತಮಿಳರ ಸಂಪ್ರದಾಯ. ಆಟವಾರುಗಳು ಅವತಾರ ಪುರುಷರೆಂದೂ ಜ್ಞಾನಪರಿಪೂರ್ಣರೆಂದೂ ವೈಷ್ಣವ ಮತಪ್ರವರ್ತಕರೆಂದೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿರಸಪೂರಿತವಾದ ಈ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಸುಲಭ ಸರಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಆರು ಆಟವಾರುಗಳ ಪಾಶುರಗಳಿಂದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಆರು ಆಟವಾರುಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರ್

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀ ವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರ ತಂದೆ ಮುಕುಂದಾಚಾರ್ಯರು, ತಾಯಿ ಪದುಮಯಾರ್. ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ವಿಷ್ಣು ಚಿತ್ತರು. ಇವರು ಹೂತೋಟ ಬೆಳಸಿ ಹೂಮಾಲೆ ಕಟ್ಟಿ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕೈಂಕರ್ಯ ನಡಸುತ್ತ ಬದುಕನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಮಧುರೆಯನ್ನು ಆಳಿದ ಶ್ರೀವಲ್ಲಭದೇವಪಾಂಡ್ಯನು ಒಮ್ಮೆ ಮತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ “ಸರಮಾರ್ಥತತ್ವ ಇಂಥದೆಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ತಿಳಿಸುವ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಇದು ಸಲ್ಲತಕ್ಕದ್ದು” ಎಂದು ಸಾರಿಸಿ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಿದ ವಿದ್ಯಾಶುಲ್ಕವನ್ನು ಈ ಆಚಾರ್ಯರು ವಿಷ್ಣುಕೃಪೆಯಿಂದ ವೈಷ್ಣವ ಮತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಪಡೆದು, ಆ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವಿಷ್ಣುಕೈಂಕರ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅರಸನು ಇವರಿಗೆ ಪ(ಭ)ಟ್ಟರ್ಪಿರಾನ್ ಎಂಬ ಗೌರವನಾಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು.

ಇವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ತನಿ ಪದ್ಯ ಹೀಗಿದೆ:—

“ಗುರುಮುಖ ಮನಧೀತ್ಯ ಪ್ರಾಹ ವೇದಾನಶೇಷಾನ್

ನರಪತಿ ಪರಿಕ್ಲೃಪ್ತಂ ಶುಲ್ಕಮಾದಾತು ಕಾಮುಃ

ಶ್ವಶುರ ಮನುರ ವಂದ್ಯಂ ರಂಗನಾಥಸ್ಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್

ದ್ವಿಜಕುಲ ತಿಲಕಂ ತಂ ವಿಷ್ಣುಚಿತ್ತಂ ನಮಾಮಿ.”

நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தம் அஞ்சாம்பத்து (பெரியாழ்வார்)

வாக்ருத்தூய்மை

கலிவிருத்தம்

தன்யாசி ராகம்—அடநாளம்

1. வாக்குத் தூய்மை யிலாமை யினாலே மாதவாவுன்றோ
வாய்க்கொள்ளமாட்டேன்
நாக்குநின்றை யல்லா லறியாது நான தஞ்சுவனென்
வசமன்று
மூர்க்குப் பேசுகின்ற னிவனென்று முனிவாயேலு
மென் நாவின்னுக்காற்றேன்
காக்கைவாயிலும் கட்டுரைகொள்வர் காரணுகருள்க்
கொடியானே.
2. சமூகநாக்கொடு புன்கவிசொன்னேன் சங்குசக்கர
மேந்துகையானே
பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார்சொல் பொறுப்பது
பெரியோர் கடனன்றே
விழிக்குங்கண்ணிலேன் நின்கண்மற்றல்லால்
வேறொருவரோ டென்மனம் பற்றாது
உழைக்கோர் புள்ளிமிகையன்று கண்டாயுழியேழுல
குண்டுமிழந்தானே.
3. நன்மைதிமைக ளொன்றுமறியேன் நாரணுவென்னு
மித்தனையல்லால்
புன்மையா லுன்றைப் புள்ளுவம்பேசிப் புகழ்வானன்று
கண்டாய்திருமாலே
உன்னுமாறுன்றை யொன்றுமறியேனோவாதே
நமோநாரணுவென்பன்
வன்மையாவதுன் கோயிலில்வாழும் வைட்டணவ
னென்னும் வன்மைகண்டாயே.

- 4 நெடுமையாலுல கேழுமளந்தாய் நின்மலாநெடி யாய்,
அடியேயீன,
சூடிமைகொள்வதற் கையுறவேண்டா கூற
சேரறிவை வேண்டுவதில்லை,
அடிமையென் னுமக் கோயின்மையாலே யங்கத்தே
யவைபேபாதஞ்சு கண்டாய்,
கொடுமைச்சஞ்சனைக் கொன்றுநின்றாடை. கோத்த
வந்தனை கோள்விநித்தானே.
- 5 தோட்டமில்ல வன் ஆத்தொழுவேடைக் குடவையும்
கணையரிவை எல்லாம்
வாட்டமின்றியுன் பொன்னடிக்கீழே வளைப்பகம்
வகுத்துக் கொண்டு நந்தேன்
நாட்டுமாளிடத் தோய் வக்கரிது நச்சு வார்பலர்கேழ
லொன்றாகி
தோட்டுமுண்டுகொண்ட கொள்ளையினுனை யுஞ்சரம்
விழக் கொம்பொசித்தானே.
- 6 கண்ணாநான்முகனைப் படைத்தானே காணாநரியாய்
அடியேயன்நான்
உண்ணாநான் பசியாவதொன்றில்லை ஐயாதே நமோ
நாமனுவென்று
எண்ணாநாளும், இருக்கெச்சச்சாமவெத நான்மலர்
கொண்டுன்பாதம்
நண்ணாநான் அவைதத்துறுமரிசி லன்றெனக்கவை
பட்டிணிகாளே.

7 வெள்ளைவெள்ளத்தின் மேலொருபாம்பை மெத்தை
யாகவிரித்து அதன்மேலே,
கள்ளநித்திரை கொள்கின்றமார்க்கம் காணலாங்கொ
லென்றசையினாலே,
உள்ளஞ்சோர வுகந்தெதிர்விம்மி யுரோமகூபங்களாய்
கண்ணீர்கள்
துள்ளம்சோரத் துயிலிணைகொள்ளேன் சொல்லாயா
னுன்னைத் தத்துமாறே.

8 வண்ணமால்வரையே குடையாகமாரிகாத்தவனே
மதுகுதா
கண்ணனே ! கரிடிகாள்விடுத்தானே ! காரண !
களிற்றட்டிரானே.
எண்ணுவாரிடரைக் களைவானே ! ஏத்தரும் பெருங்
கீர்த்தியினனே
நண்ணிநானுன்னை நாடொறுமேத்தும் நன்மையே
யருள்செய் பெயம்பிரானே.

9 நம்பனே ! நவின்றேத்த வல்லார்கள்நாதனே !
நரசிங்கமதானாய் !
உம்பர்கோனால கேழுமளந்தாய் ஊழிமுன்னேந்தி
கம்பமாகரி கோள்விடுத்தானே காரணகடலைக்
கடைந்தானே
எம்பிரானென்னை யாளுடைத்தேனே யேழையே
னிடரைக்களையாயே.

10. காமர்தாதை கருதலர்சிங்கம் காணவினிய கருங்குழல்
குட்டன்
வாமனனென் மரகதவண்ணன் மாதவன்மதுசூதனன்
தன்னை
சேமநன்கமரும் புதுவையர்கோன் விட்டுசித்தன்
வியன் தமிழ்பத்தும்
நாமமென்று நவின் றுரைப்பார்கள் நண்ணுவாரொல்லை
நாரணனுலகே.
-

ಅಂಡಾಳ್

ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರರು ತಾವು ಬೆಳಸಿದ ಹೂತೋಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಚೆಲುವಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಮಗಳಾಗಿ ಸಾಕಿ ಕೋದೈ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದರು. ಈಕೆ ಎಳವೆಯಲ್ಲೇ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪತಿಭಾವ ದಿಂದ ಆರಾಧಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಪೆರಿಯಾಲ್ವಾರರು ದೇವರಿಗೆಂದು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅವರಿಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈಕೆ ತಾನು ಮುಡಿದು ಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗಿ, ತನ್ನ ಚೆಲುವು ದೇವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತೋ ಎಂದು ಮನದಲ್ಲೆ ನೆನೆಯುತ್ತ, ತಂದೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಸುತ್ತಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ತಂದೆ ಆ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಒಂದು ದಿನ ಹೂಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಡು ಗೂದಲನ್ನು ಕಂಡು ಆಲ್ವಾರರು ಅಂಜಿ, ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಮಗಳಿಂದ ತಿಳಿದು ಆಕೆಯಮೇಲೆ ಕ್ರೋಧಿಸಿ, ಮಾಲೆಯನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸದೆ ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ದೇವರು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಲೆಯರ್ಪಿಸದ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಲ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಅಜ್ಞಾನಾಪರಾಧವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರು ಹಾಗೆ ಆಕೆ ಮುಡಿದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾಲೆಯಲ್ಲದೆ ತಮಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಮಾಲೆಯೂ ಪ್ರಿಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯವಾಗಲು, ಆಲ್ವಾರರಿಗೆ ಸಂತೋಷಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂದಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲು ಪ್ರೀತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಮೊದಲು ಕೋದೈ ಮುಡಿದ ಮಾಲೆಯೇ ದೇವರಿಗೆ ಅರ್ಪಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಆಕೆಗೆ ಶೂಡಿಕೊಡುತ್ತ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ (ಸೂಡಿ ನಾಯಕಿ) ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು.

ಮಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕಳಾಗಲು, ತಂದೆ ಆಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ವರನನ್ನು ಹುಡುಕಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆಕೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನೇ ತನಗೆ ಗಂಡನೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯರು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೂ

ತಾನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು. ಮಗಳ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ತಂದೆ ತುಂಬ ಕಳವಳಗೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿ ತಾನೇ ಆಕೆಯ ಕೈಹಿಡಿಯುವುದಾಗಿಯೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುತರುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಲು, ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಅಜ್ಜಾರರು ಮಗಳನ್ನು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಶ್ರೀರಂಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನಿಂದ ಸ್ವೀಕೃತರಾಗಿ ಐಕ್ಯರಾದರು.

ಈಕೆ ೩೦ ತಿರುಪ್ಪಾವೈಗಳನ್ನೂ ೧೪೩ ನಾಚ್ಚಿಯಾರ್ ತಿರುಮೋಱಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪ್ಪಾವೈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧ ಗೋಕುಲದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆಯಲೂ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಡಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ 'ಪಾವೈನೋನ್ನು' (ಕನ್ಯಾವ್ರತ) ಎಂಬ ವ್ರತವನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ஆண்டாளருளிச்செய்த

திருப்பாவை

இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா

பிலஹரி ராகம்—ஆடதாளம்

- 1 மார்சழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப்போதுவிர் போதுமினோ, நேரிழையீர்!
சீர்மல்குமாய்பாடிச் செல்வச்சிறு மீர்காள்
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணியசோதை யினஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்
நராயணனே நமக்கே பறைதருவான்
பாரோர்புகழ்ப் படிந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பந்துவராளி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 2 வைபத்து வாழ்வீர்காள் நாமும் நம்பாவைக்கு
செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ பாற்கடலுள்
பையத்துயின்ற பரமனடிபாடி
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராடி
மையிட்டெழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிசையுமாந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாறெண்ணி யுகந்தேலோரெம் பாவாய்.

பந்துவராளி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 3 ஒங்கி யுலகனந்த வுத்தமன் பேர்பாடி
நாங்கள் நம்பாவைக்குச் சாற்றி நீராடினால்
திங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரிபெய்து
ஒங்குபெருஞ் செந்நெலும் கயலுலகை
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்ப
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்தமுலை பற்றி
வாங்ககுடம் நிறைக்கும் வள்ளல்பெரும் பசுக்கள்
நீங்காதசெல்வம் நிறைந்தேலோரெம் பாவாய்.

காம்போதி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 4 ஆழிமழைக் கண்ணாவொன்று நீகைகரவேல்
ஆழியுள் புக்குமுகந்து கொடார்த்தேறி
ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
பாழியந்தோளுடைப் பற்பநாபன் கையில்
ஆழிபோல்மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதீர்த்து
தாழாதே சார்க்கமுதைத்த சரமழைபோல்
வாழவுலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழிநீராட மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

தோடி ராகம்—அநுபகதாளம்

- 5 மாயனை மன்னுவட மதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தினில் தோன்றுமணி விளக்கை
தாயைக்குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனை
தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித் தொழுது
வாயினுல்பாடி மனத்தினுல் சிந்திக்க
போயபிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தியினில் தூசாகும் செப்பேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள் ராகம்—ஆதிதாளம்

- 6 புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
பிள்ளாய் எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு
கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
வெள்ளத்தரவில் தூயிலமர்ந்த வித்தினை
உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
மெள்ளவெழுந் தரிபென்ற பேரரவம்
உள்ளம் புகுந்து குவிர்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள் ராகம்—பூபகதாளம்

- 7 கிசகிசென் நெங்குமாணச் சாத்தர் கலந்து
பேசின பேரரவம் கேட்டிலையோ பேய்ப்பெண்ணை
காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
வாசநலங் குழலாச்சியர் மத்தினால்
ஓசையடுத்த தாரிரவம் கேட்டிலையோ
நாயகப் பெண்டின்னாய் நாராயணன் மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவும் நீகேட்டே - கிடத்தியோ
தேசமுடையார் திறவேலோரெம் பாவாய்.

பூபாள் ராகம்—அர தாளம்

- 8 கிழ்வான் வெள்ளை நெருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் பிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான் போகின்றாரைப் போகாமல்காத்துஉன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோதுகுலமுடைய
பாவாயெழுந்திராய் பாடிப்பறை கொண்டு
மாவாய் பிளந்தாணை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவா வென் றராய்ந் தருளேலோரெம் பாவாய்.

மோழன் ராகம்—ஆதிதாளம்

- 9 தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபங் கமழத் தூயிலணைமேல் கண்வளரும்
மாமன் மகளே மணிக்கதவம் தான்றிறவாய்
மாமீரவினா பெழுப்பீரோ உன்மகன்தான்
ஊமையோ அன்றிச் செவிடோ அனந்தலோ
ஏமப் பெருந்தாயில் மந்திரப் பட்டாளோ
மாமாயன் மாதவன் வையுந்த நென்றென்று
நாமம் பலவும் நனின்றேலோரெம் பாவாய்.

அசாவேரி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 10 நோற்றுச் சுவர்க்கம் புதுகின்ற வர்மானாய்
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் தூழாய் முடி நாராயணன் நம்மால்
போற்றப் பதைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த சும்பகரணனும்
தோற்று முனக்கே பெருந்தாயில் தான்தந்தானோ
ஆற்ற அனந்தலுடையா யருங்கலமே
தேற்றமாய் வந்துதிற வேலோரெம் பாவாய்.

ஸஹான ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 11 சுற்றுக் சுற்றைக் கணங்கள் பலகற்றா
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருஞ்செய்யும்
சூற்றமொன் றில்லாத கோவல்தம் பொற்கொடியே
புற்றரவல்குல் புனமாரிலே போதராய்
சுற்றத்துத் தோழிமா செல்லா நம் வந்துநின்
முற்றம்புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாட
சிற்றுதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டிநீ
எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோரெம் பாவாய்.

கேதாரகௌ ராகம்—ஆதிதாளம்

- 12 கணைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக்கிரங்கி
நினைத்து முலைவழியே நின்றபால் சோர
நனைத்தில்லம் சேருக்கும் நற்செல்வன் தங்காய் !
பனித்தலை வீழ நின்றவாசல் கடைபற்றி
சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
மனத்துக்கினி யானைப்பாடவும் நீவாய் திறவாய்
இனித்தா நெழுந்திரா யீதென்ன பேருறக்கம்
அனைத்தில்லத்தாரு மறிந்தேலோரெம் பாவாய்.

அடாண ராகம்—ரூபகதாளம்

- 13 புள்ளின்வாய் சிண்டானைப் பொல்லாவரக்களை
கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமைப் பாடிப்போய்
பிள்ளைக ளெல்லாரும் பாவைக்களம் புக்கார்
வெள்ளி யெழுந்து விபாழ முறங்கிற்று
புள்ளும் சிலம்பின காண்போதரிக் கண்ணினாய்
குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே
பள்ளிக் கிடத்தியோ பாவாய்! நன்னாளால்
கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோரெம் பாவாய்.

சாரங்க ராகம்—ஆதிதாளம்

- 14 உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
செங்கழு நீர்வாய் நெகிழ்ந் தாம்பல்வாய் கூம்பினகாண்
செங்கல் பொடிக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்
எங்களை முன்ன மெழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்கா யெழுந்திராய் நாணதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கர மேந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணனைப் பாடேலோரெம் பாவாய்.

ஸெராஷ்டர் ராகம்—ஆடதாளம்

- 15 எல்லே யிளங்கிளியே யின்னமுறங் குதியோ
சில்லென் றழையேன்மின் நங்கைமீர் போதருகின்
நேன்
வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டேயுன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களை நாணே தானாயிடுக
ஒல்லே நீபோதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
எல்லாரும் போந்தாரோ போந்தார் போந்
தெண்ணிக்கொள்
வல்லாணைக் கொன்றாணை மாற்றாரை மாற்றழிக்க
வல்லாணை மாயனைப் பாடேலோரெம் பாவாய்.

யமுனா கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 16 நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனுடைய
கோயில் காப்பானே கொடித்தோன்றும் தோரண
வாசல் காப்பானே மணிக்கதவம் தான்றிறவாய்
ஆயர் சிறுமிய ரோமுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலேவாய் நேர்ந்தான்
துயேரமாய் வந்தோம் துயிலெழு பாடுவான்
வாயால் முன்னமுன்னம் மாற்றாதே யம்மாளீ
நேச நிலைக்கதவம் நீக்கேலோரெம் பாவாய்.

யமுனா கல்யாணி ராகம்—ரூபகதாளம்

- 17 அம்பரமே தண்ணீரே சோறேயறஞ் செய்யும்
எம்பெருமான் நந்தகோபால எழுந்திராய்
கொம்பனார்க் கெல்லாம் கொழுந்தே குலவிளக்கே
எம்பெருமாட்டி யசோதா யறிவுறாய்
அம்பரமுடறுத் தோங்கி யுலகளந்த
உம்பர் கோமானே யுறங்கா தெழுந்திராய்
செம்பொற் கழலடிச் செல்வா பலதேவா
உம்பியும் நீயுமுறங் கேலோரெம் பாவாய்.

சாலேவரி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 18 உந்து மதகனிற்ற னோடாத தோள்வலியன்
நந்த கோபாலன் மருடகனே நப்பின்னாய்
கந்தம் கமழும் குழலீகடை திறவாய்
வந்தெங்கும் கோழி யழைத்தனகாண் மாதவிப்
பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
பந்தார் விரலியுன் மைத்துனன் பேர்பாட
செந்தாமரைக் கையால் சீரார்வனை பொலிப்ப
வந்துதிறவாய் மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

ஸ்ரீ ராகம்—ஆதிதாளம்

- 19 குத்து விளக்கெரியக் கோட்டுக்கால் கட்டி ல்மேல்
மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறி
கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா வாய்திறவாய்
மைத்தடர் கண்ணினாய் நீயுன் மணுளை
எத்தனைபோதும் தூயிலெழ வொட்டாய்காண்
எத்தனையேனும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
தத்துவமன்று தகவேலோரெம் பாவாய்.

தேசிய ராகம்

- 20 மழப்பத்துழை ரமரர்ச்சு முன்சென்று
கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே தூயிலெழாய்
செப்பமுடையாய் திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா தூயிலெழாய்
செப்பென்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறுமருங்குல்
நப்பின்னை நங்காய் திருவே தூயிலெழாய்
உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துன் மணுளை
இப்போதே யெம்மை நீராட்டேலோரெம் பாவாய்.

அபரூப சாகம் — ஆதிதாளம்

- 21 ஏற்றகலங்க ளெதிர்வொங்கி பீதளிப்ப
மாற்றுகே பால்சொரியும் என்னல் பெருப்பகங்கள்
ஆற்றப் படைத்தான் மகனே யறிவுறும்
ஊற்றமுடையாய் பெரியாய் உலகினில்
தோற்றமாய் நின்றசுடரே தூயிலெழாய்
மாற்றருனக்கு வலிதுலைந்துன் வாசற்கண்
ஆற்றது வந்துன்னடி பணியுமா போலே
போற்றியாய் வந்தோம் பகழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

பைரவி சாகம் — ஆதிதாளம்

- 22 அங்கண் மாளுலத்தரசர் அபிமாந
பங்கயமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட்டிற் கிழே
சங்கரிருப் பார்போல் வந்துதலைப் பெய்தோம்
கங்கினி வாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச்சிறிதே யெம்மேல் விழியாரோ
திங்களு மாதித்தியனு மெழுந்தாற் போல்
அங்கனி வண்டுக்கொண் டெங்கள்மேல் கோக்குதி
எங்கள் மேல்காப மிழிந்தேலோரெம் பாவாய்.

அடரூப சாகம் — ஆதிதாளம்

- 23 மாரிமலை முழைஞ்சில் மன்னிக்கிடற் றுறங்கும்
சீரிய சிங்கமறி வுற்றுத்தி விழித்து
கோரிமயிர் பொங்க வப்பாநிற் போவதுத
முரிநிமிர்ந்து முழங்கப் புறப்பாட்டு
போதருமாபோலே நீபுவைப் புவண்ணு உன்
கோரில்லின்று இங்ஙனே போந்தருநி கோப்புடைய
சீரிய சிங்காசனத் திருக்குயாம் வந்த
காரியமா ராய்ந்தருளேலோரெம் பாவாய்.

பியாகடை ராகம்—ஆதிதாளம்

- 24 அன்றிவ்வுலக மளந்தாயடி போற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய் திறல்போற்றி
பொன்றச்சகட முதைத்தாய் புகழ்போற்றி
கன்றுகுணிலா வெறிந்தாய் கழல்போற்றி
குன்றுகுடையா வெடுத்தாய் குணம்போற்றி
வென்றுபகை கெடுக்கும் நின்கையில் வேல்போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே யேத்திப்பறை கொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோ மிரங்கேலோரெம் பாவாய்.

சங்கராபரணம்—ஆதிதாளம்

- 25 ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில்
ஒருத்தி மகனொளித்து வளர
தருக்கி லானாகித்தான் திங்குநினைந்த
கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
நெருப்பென்ன நின்ற நெடுமாலே உன்னை
அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதி யாகில்
திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும் யாம்பாடி
வருத்தமுந் தீர்த்து மகிழ்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

ஆரதி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 26 மாலே மணிவண்ண மார்கழி நீராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடுடை யனவே
சாலப்பெரும் பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோலவிளக்கே கொடியே விதானமே
ஆவினிலையா யருளேலோரெம் பாவாய்.

ஆனந்தபைரவி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 27 கூடாரை வெல்லும் சிர்க்கோவிந்தா உன்றன்னைப்
பாடிப்பறை கொண்டியாம் பெறுசம்மானம்
நாடுபுகழும் பரிசினால் நன்றாக
சூடகமே தோள்வளையே தோடேசெவிப் பூவே
பாடகமே பென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போம் அதன்பின்னே பால்சொறு
மூட நெய்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடியிருந்து குளிர்ந்தேலோரெம் பாவாய்.

தன்யாசி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 28 கறவைகள் பின்சென்று கானஞ் சேர்ந்துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத்து உன்றன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனை புண்ணியம் யாழ்முடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா உன்றன்னோ
டுறவேல் நமக்கங் கொழிக்க வொழியாது
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினால் உன்றன்னைச்
சிறுபேரழைத் தனவும் சீறியருளாதே
இறைவா நீதாராய் பறையேலோரெம் பாவாய்.

கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

சாற்றுப்பாட்டுக்கள்

- 29 சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துஉன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்
பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்துநீ
குற்றவே லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது
இற்றைப்பறை கொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறப்புக்கும் உன்றன்னோ
டுற்றோமேயாவோ முனக்கே நாமாட் செய்வோம்
மற்றை நங்காமங்கள் மாற்றேறலோரெம் பாவாய்.

சுருட்டி- ராகம்—ரூபகதாளம்

30 வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்டெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை
சொன்ன

சங்கத் தமிழ்மலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டுமால் வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவரெம் பாவாய்.

ಕುಲಶೇಖರಾಚಾರ್ಯ

ಇವರು ಚೇರದೇಶದ ಅರಸರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಶ್ರೀರಂಗದ ರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲೇ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಭಕ್ತವೃಂದದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ, ಲೌಕಿಕವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅನಾಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಮಾಯಣ ಶ್ರವಣದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತುಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಕೊನೆಗೆ ಅರಸುತನವನ್ನು ತೊರೆದು ಶ್ರೀರಂಗವನ್ನು ಸೇರಿ ರಂಗನಾಥನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಆತನಲ್ಲಿ ಏಕೈಕರಾದರು. ಇವರ ೧೦೫ ಪಾಶುರಗಳಿಗೆ ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೋಱಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಇವರು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮುಕುಂದಮಾಲಾ ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

பேருமாள் திருமொழி

7-வது ஆலை நீள் கரும்பு

சேய்வளர் காட்சியின் சீரை யசோதைபோல்
தாய்தேவகி பெறாத்தாழ் வெணிப்புலம்பல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

கேதாரகௌள ராகம்—அடதாளம்

- 1 ஆலைநீள் கரும்பன்னவன் தாலோ அம்புயத்தடங்
கண்ணினன் தாலோ
வேலைநீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ வேழப்போதக
மன்னவன் தாலோ
ஏலவார் குழலென்மகன் தாலோ என்றுஎன்றுனை
என்வாயிடைநிறைய
தாலொலித்திடும் திருவினையில்லாத் தாயரில்
கடையாயின தாயே.

- 2 வடிக்கொளஞ் சனமெழுது செம்மலர்க்கண்
மருவிமேலினி தொன்றினை நோக்கி
முடக்கிச் சேவடிமலர்ச்சிறு கருந்தாள்பொலியு
நீர்முகில் குழவியேபோல
அடக்கியாரச் செஞ்சிறு விரலனைத்தும் அங்கை
யோடணைந் தானையிற்கிடந்த
கிடக்கை கண்டிடப் பெற்றிலனந்தோ! கேசவா!
கெடுவேன் கெடுவேனே.

- 3 முந்தைநன் முறையன்புடை மகளிர் முறைமுறை
தந்தம் குறங்கிடையிருத்தி
எந்தையே ! என்றன்குலப் பெருஞ்சுடரே !
எழுமுகில் கணத்தெழில் கவரேறே
உந்தை யாவனென்றுரைப்ப நின்செங்கேழ்
விரலினும் கடைக்கண்ணினும் காட்ட,
நந்தன் பெற்றனன் நல்வினையில்லா நங்கள்கோன்
வசுதேவன் பெற்றிலனே.
- 4 களிநிலாவெழில் மதிபுரைமுகமும் கண்ணனே
திண்கைமார்வும் திண்டோளும்
தளிமலர்க் கருங்குழல் பிறையதுவும் தடங்கொள்
தாமரைக் கண்களும் பொலிந்த்
இளமையின்பத்தை யின்றென் கண்ணால் பருகுவேற்
கிவள்தாயென நினைந்த,
அளவில் பிள்ளைமை யின்பத்தையிழந்த பாவியே
னெனதாவி நில்லாதே.
- 5 மருவுநிந்திரு நெற்றியில் சுடடியசைதர மணி
வாயிடை
தருதலும் உன்றன் தாதையைப்போலும் வடிவுகண்டு
கொண்டுள்ள முள்குளிர,
விரலைச்செஞ்சிறு வாயிடைச்சேர்த்து வெகுளியாய்
நின்றுரைக்கு மவ்வுரையும்,
திருவினையென்றும் பெற்றிலேன் எல்லாம்தெய்வ
நங்கையசோதை பெற்றாளே.

6 தண்ணந்தாமரைக் கண்ணனேகண்ணு தவழ்ந்
 தெழுந்ததோர் நடையால்,
 மண்ணில் செம்பொடியாடி வந்தென்றன் மார்வில்
 மன்னிடப் பெற்றிலேனந்தோ,
 வண்ணச் செஞ்சிறுகை விரலனைத்தும் வாரிவாய்க்
 கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில்,
 உண்ணப் பெற்றிலேன் ! ஓ ! கொடுவினையேன்
 என்னை என்செய்யப் பெற்றதெம்மோயே.

7 குழகனையென்றன் கோமளப்பின்னையாய் கோவிந்தா
 என்குடங்கையில் மன்னி,
 ஒழுகுபேரெழிலிளஞ் சிறுதளிர்போலொருகை
 யாலொரு முலைமுகம் நெருடா,
 மழலை மென்னகையிடை யிடையருளா வாரிலே
 முலையிருக்க வென்முகத்தே
 எழில்கொள் சின் திருக்கண்ணினை நோக்கந்தன்னை யு
 மிழந்தேதனிழந்தேனே.

8 முழுதும் வெண்ணையனைந்து தொட்டுண்ணும்
 முகிழிளம் சிறுத்தாமரைக் கையும்,
 எழில் கொள்தாம்பு கொண்டடிப்பதற்கென்கு
 நிலையும்வெண் தயிர்தோய்ந்த செவ்வாயும்,
 அழகையும் அஞ்சினோக்குமந் நோக்குமணிகொள்
 செஞ்சிறுவாய் நெளிப்பதுவும்,
 தொழுகையுமுவை கண்டவசோதை தொல்லையின்
 பத்திறுதி கண்டாளே.

9 குன்றினால் குடைகவித்ததும் கோலக்குரவை
கோத்ததும் குடமாட்டும்
கன்றினால் விளவெறிந்ததும் காலால்காரியன்
தலைமிதித்தது முதலா
வென்றி சேர்ப்பிள்ளை நல்வினையாட்ட மனைத்திலுமங்
கென்னுள்ள முன்குளிர
ஒன்றும் கண்டிடப் பெற்றிலேனடியேன் காணுமாறி
னியுண்டெனிலருளே.

10 வஞ்சமேவிய நெஞ்சுடைப் பேச்சிவறண்டு நார்பரம்
பெழக்கரிந்துக்க
நஞ்சமார்தரு சுழிமுலையந்தோ! சுவைத்து நீயருள்
செய்து வளர்த்தாய்
கஞ்சன் நாள்கவர் கருமுகிலெந்தாய்! கடைப்
பட்டேன் வெறிதே முலைசுமந்து
தஞ்ச மேலொன்றி லேயந்திருந்தேன் தக்கதே
நல்லதாயைப் பெற்றாயே.

11 மல்லைமா நகர்க்கிறையவன் தன்னைவான் செலுத்தி
வந்திங்கணைமாய்த்து
எல்லையிப்பிள்ளை செய்வனகாணாத் தெய்வத்தேவகி
புலம்பிய புலம்பல்
கொல்லிகாவலன் மாலடிமுடிமேல் கோலமாம்
குலசேகரன் சொன்ன
நல்லிசைத் தமிழ்மலை வல்லார்கள் நண்ணுவாரொல்லை
நாரணனுலகே.

பெருமாள் திருமொழி

9-வது வந்தாளினினை

நனையன் கான்புகத்தசரதன் புலம்பல்

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

காம்போதி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 1 வந்தாளினினை வணங்கி வளநகரம்தொழுதேத்த
மன்னனாவான்
நின்றாயை அரியனை மேலிருந்தாயை நெடுங்கானம்
படரப்போகு
வென்றாள் எம்மிராமாவோ! உனைப்பயந்த கைகேசி
தன்சொற்கேட்டு
நன்றாக நானிலத்தை யாள்வித்தேன் நன்மகனை
யுண்ணேனாளை.
- 2 வெவ்வாயேன் வெவ்வரைகேட்டிரு நிலத்தை
வேண்டாதே விரைந்துவென்றி
மைவாயகளிறொழிந்து தேரொழிந்து மாவொழிந்து
வனமேமேனி
நெய்வாயவேல் நெடுங்கண் நேரிழையுமிளங் கோவும்
பின்புபோக
எவ்வாறு நடந்தனை யெம்மிராமாவோ! எம்பெருமா
னென்செய்கேனை.
- 3 கொல்லணைவேல் விரிநெடுங்கண் கௌசலேதன்
குலமதலாய், குனிவிலேலேந்தும்
மல்லணைந்த வரைத்தோளா வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் வகையேகற்றாய்
மெல்லணைமேல் முன்னுயின்று யின்றினிப்போய்
வியன்கான மரத்தின்நீழல்
கல்லணைமேல் கண்டுகிலக் கற்றையோ காருத்தா!
கரியகோவே.

- 4 வாபோகுவா இன்னம் வந்தொருகால் கண்டுபோ,
மலரான் கூந்தல்
வேய்போலுமெழில் தோளிதன் பொருட்டா
விடையோன்றன் வில்லைச்செற்றாய்,
மாபோகு நெடுங்கானம் வல்வினையேன்
மனமுருக்கும் மகனே இன்று
நீபோக வென்னெஞ்ச மிருபிளவாய்ப் போகாதே
நிற்குமாதே.
- 5 பொருந்தார் கைவேல்துதிபோல் பரல்பாய
மெல்லடிகள் குருதிசோர
விரும்பாத கான்விரும்பி வெயிலுரைப்ப வெம்பசி
நோய்கூர, இன்று
பெரும்பாவியேன் மகனே போகின்றாய்
கேகயர்கோன் மகளாய்ப்பெற்ற
அரும்பாவி சொற்கேட்ட வருவினையெனென்
செய்கேனந்தேதாயானே.
- 6 அம்மாவென்று கந்தழைக்கு மார்வச்சொல் கேளாதே
அணிசேர் மார்வம்
என்மார் வத்திடையழுந்தத் தழுவாதே முழுசாதே
மோவாதுச்சி
கைம்மாவின் நடையென்ன மென்னடையும்
கமலம்போல் முகமும் காணுது
எம்மாண யெம்மகனை யிழந்திட்ட இழிதகை
யேனிருக்கின்றேனே.

7 பூமருவு நறுங்குஞ்சி புன்சடையாப் புனைந்து,
 பூந்துகில் சேரல்குல்
 காமரெழில் விழலுநித்துக் கலனணியா தங்கங்களழகு
 மாறி
 ஏமருடேதா னென்புதல்வன் யானின்று செலத்தக்க
 வனந்தான் சேர்தல்
 தூமறையீ ரிதுதகவே சமந்திரனே வசிட்டனே
 சொல்லீர்நீரே .

8 பொன்பெற்று ரெழில்வேதப் புதல்வனையும்
 தம்பியையும், பூவைபோலும்
 மின்பற்று துண்மருங்கல் மெல்லியலென் மருகியையும்
 வனத்தில் போக்கி
 நின்பற்று நின்மகன்மேல் பழிவிளைத்திட
 டென்னையும் நீள்வானில் போக்க
 என்பெற்றாய் கைகேசீ யிருநிலத்திலினிதா க
 விருக்கின்றேயே .

9 முன்னொருநாள் மழுவானிசிலை வாங்கியவன் தவத்தை
 முற்றும் செற்றாய்
 உன்னையு முன்னருமையையு முன்னோயின் வருத்தமு
 மொன்றாகக் கொள்ளாது
 என்னையு மென்மெய்யுரையும் மெய்யாகக்கொண்டு
 வனம்புக்க வெந்தாய்
 நின்னையே மகனாகப் பெறப்பெறுவேன் ஏழ்நிறப்பும்
 நெடுந்தோள் வேந்தே .

- 10 தேன்நஞ்ஞமா மலர்க்கூந்தல் கௌசலையும்
 சுமித்திரையும் சிந்தைநோவ
 கூனுருவில் கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட
 கொடியவள்தன் சொற்கொண்டு இன்று
 கானகமே மிகவிரும்பி நீதுறந்த வளநகரைத்துறந்து
 நா னும்
 வானகமே மிகவிரும்பிப் போகின்றேன்
 மனுகுலத்தார் தங்கள் கோவே.

- 11 ஏரார்ந்த கருநெடுமா லிராமனாய் வனம்புக்கவதனுக்
 காற்றா
 தாரார்ந்த தடவரைத்தோள் தயரதன்றான் புலம்பிய
 வப்புலம்பல் தன்னை
 கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன்
 குடச்சுலசேகரன் சொற்செய்த
 சீரார்ந்த தமிழ்மாலையிவை வல்லார் தீநெறிக்கண்
 செல்லார் தாமே.

ತಿರುನ್ನಾಣಾಲ್ವಾರ್

ಇವರು ತಿರುಚಿನಾಪಲ್ಲಿಯ ಸಮಾಪದ ಉಜ್ಜೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಅಂತ್ಯ ಜಾತಿಯಾದ ಪಾಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. ೮ ನೆಯ ಶತಮಾನ. ಇವರು ಕಾವೇರಿಯ ತೆಂಕಣಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಡಗುಕರೆಯ ಶ್ರೀರಂಗದ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ಪರಮಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಭಕ್ತನನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಯಸಿ ದೇವರು ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಮಭಕ್ತನಾದ ಪಾಣಿಯನ್ನು ಹೀನಜಾತಿಯವನೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸದೆ ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಲೋಕಸಾರಂಗ ಮುನಿಗಳು ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಪಾಣಿಅಲ್ವಾರನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ರಂಗನಾಥನಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುತಂದರು. ಪಾಣಿ ಅಲ್ವಾರು ರಂಗನಾಥನ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ನೋಡಿ ಅನಂದಪರವಶನಾಗಿ 'ಅಮಲನಾದಿ ಪಿರಾನ್—' ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಹತ್ತು ಪಾಶುರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಡಿದನು.

ಶೈವ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ತಿರುನೀಲಕಂಠರ್ ಎಂಬ ಪಾಣಿಕುಲದ ಭಕ್ತರೊಬ್ಬರನ್ನು ಶಿವನು ಉದ್ಧರಿಸಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುತ್ತದೆ.

திருப்பாணுவார் அருளிச்செய்த

அமலனாதிப்பிரான்

தனியுள்ள

வேண்டுகிறே

அபரூப ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 1 அமலனாதி பிரானடியாரக் கென்னையாட் படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன் விரையார்பொழில்
வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன் நீதிவானவன் நீள்மதிளரங்கத்
தம்மான் திருக்
கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன
வொக்கின்றதே.

- 2 உவந்த வுள்ளத்தனா யுலகமளந் தண்டமுற
நிவந்த நீண்முடிய னன்றுநேர்ந்த நிசாசரரை
கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன் கடியார்
பொழிலரங்கத்தம்மான் அரைச்
சிவந்த வாடையின்மேல் சென்றதாம் என்
சிந்தனையே.

- 3 மந்திபாய் வடவேங்கட மாமலை வானவர்கள்
சந்திசெய்ய நின்றான ரங்கத்தரவின் அணையான்
அந்திபோல் நிறத்தாடையுமதன் மேலயனைப்
படைத்த தோரெழில்
உந்திமேலதன்றோ அடியேனுள்ளத்தின் னுயிரே.

- 4 சதுரமாமதிள் சூழிலங்கைக் கிறையன்தலை பத்து
உதிரவேட்டி ஒர்வெங்கணையுத்த வடுதவண்ணன்
மதுரமா வண்டுபாட மாமயிலாட ரங்கத்தம்மான்
திருவயிற்
றுதரபந்த மென்னுள்ளத்துள் நின்று லாவுகின்றதே.
- 5 பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து என்னைத்தன்
வாரமாக்கி வைத்தான் வைத்தன்றி யென்னுள்
புகுந்தான்
கோரமாதவம் செய்தனன் கொல்அறியேன்
அரங்கத்தம்மான் திரு
வாரமார் பதன்றோ அடியேனை யாட்கொண்டதே.
- 6 துண்டவெண் பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூழ் அரங்கநகர்மேய வப்பன்
அண்டரண்ட பகிரண்டத் தொருமானிலம் எழுமால்
வரைமுற்றும்
உண்டகண்டங் கண்ட ரடியேனை புய்யக்கொண்டதே.
- 7 கையினார் சரிசங்கனலாழியார் நீள்வரைபோல்
மெய்யனார் துளபவிரையார் கமழ்நீண் முடிபெய்
யினார் அணியரங்க ஞரரவின் அணைமிசைமேய
மாயனார்
செய்யவாயய்யோ என்னைச்சிந்தை கவந்ததுவே.
- 8 பரியனாகிவந்த வவுணனுடல்கீண்ட அமரர்க்
கரியவாதிப் பிரானரங்கத் தமலன் முகத்து
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்த்து செவ்வரியோடி
நீண்டவப்
பெரியவாய் கண்களென்னைப் பேதைமை செய்
தனவே.

9 ஆலமா மரத்தினிலே மேலொரு பாலகனாய்
 ஞாலமேழு முண்டானரங்கத் தரவினனை யான்
 கோலமா மணியாமுழம் முத்துத்தாமழம்
 முடிவில்லதோ ரெழில்
 நீலமேனியய்யோ ! நிறைகொண்டதென்
 நெஞ்சினேயே.

10 கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணை
 புண்டவாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானே
 அண்டர் கோனணியரங்கன் என்னமுதனைக்
 கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே.

ತಿರುಮಂಗೈ ಆಲ್ವಾರ್

ಜೋಳಮಂಡಲದ ತಿರುವಾಲನಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ತಿರುಕ್ಕುಟಯಲೂರಿ
ನಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರಕುಲದ ನಾಡನಾಯಕರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದರು.
ಇವರ ಬಾಲ್ಯನಾಮ ಕಲಿಯನ್. ಇವರು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ
ತಂದೆಯ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಜೋಳರಾಜನಲ್ಲಿ ಸೇನಾಪತಿಯಾದರು.
ತಿರುನಾಂಗೂರಿನ ಭಾಗವತರೊಬ್ಬರ ಮಗಳಾದ ಕುಮುದವಲ್ಲಿಯನ್ನು
ಮದುವೆಯಾಗಿ, ತಾವೂ ಪರಮಭಾಗವತರಾಗಿ ವಿಷ್ಣು ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ
ವಿಷ್ಣುಭಕ್ತರ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಪತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರು.
ಕೊನೆಗೆ ಅರಸನಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಈ ಕೈಂಕರ್ಯ
ಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತ ಬಂದರು. ಇದು ಅರಸನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಇವರ
ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಇವರನ್ನು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ
ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅವನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ
ಅಲ್ಲಿ ಲಭಿಸಿದ ದ್ರವ್ಯದಿಂದ ಅರಸನ ಸಾಲ ಹರಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದರು.

ವಿಷ್ಣು ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಲು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು
ದಾರಿಗರನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಹೊಡೆದು ದೇವರ ಸೇವೆ ನಡಸುತ್ತ ಬಂದರು.
ಇವರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ತೋರಬಯಸಿ ವಿಷ್ಣು ಮದವಣಿಗ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ
ಮದವಣಿಗತ್ತಿಯೊಡನೆ ಆ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬರಲು ಅವರನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ
ಹೊಡೆಯ ಹೋಗಿ ನಗ್ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಿದು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿ, ಅದನ್ನು
ಎತ್ತಹೋಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಾಗದಿರಲು, ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮದವಣಿಗನು ಮಂತ್ರ
ಹಾಕಿರಬಹುದೆಂದು ಆತನನ್ನು ಗದರಿಸಲು, ಮದವಣಿಗನು ಆ ಮಂತ್ರ
ವನ್ನು ಅನಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರ
ವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಕಲಿಯನಿಗೆ ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನ
ಉಂಟಾಗಿ, ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾಚಿ, ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ದೇವರ
ಮೇಲೆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡಿದನು. ಈ ಆಲ್ವಾರರ ಕೃತಿಗಳು :
ಪೆರಿಯ ತಿರುಮೋಱಿ, ತಿರುಕ್ಕುಟುಂತಾಂಡಗಂ, ತಿರುನೆಡುಂತಾಂಡಗಂ,
ತಿರುವೆಳ್ ಕೂಱ್ಪಿರುಕ್ಕೈ, ಶಿಱುಯಿತಿರುಮಡಲ್, ಪೆರಿಯತಿರುಮಡಲ್.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த
பேரிய திருமொழி

முதற்பத்து

1வது வாடினேன்

சங்கராபரண ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 1 வாடினேன் வாடிவருந்தினேன் மனத்தால்பெருந்
துயரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடியினையவர் தம்மோடவர்தரும்
கலவியேகருதி
ஒடினே னோடியுவதேதார் பொருளாலுணர்வெனும்
பெரும்பதந்தெரிந்து
நாடினேன் நாடிநான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.
- 2 ஆவியே யமுதேதெயென நினைந்துருகி யவரவர்
பணைமுலை துணையா
பாவினே னுணராதெத்தனை பகலும்பழுதுபோ
யொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசேரன்னம் துணையோடும் புணரும்சூழ்புனல்
குடந்தையே தொழுதுள்ள
நாவினாலுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.
- 3 சேமமேவேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவை
மாருருவமே மருவி.
ஊமனார் கண்டகனவிலும் பழுதாயொழிந்தன
கழிந்தவந்நாள்கள்
காமனார்தாதை நம்முடையடிகள் தம்மடைந்தார்
மனத்திருப்பார்
நாமம்நாலுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.

4 வென்றியே வேண்டி வீழ் பொருட்கிரங்கி வேற்கணர்
கலவியேகருதி
நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையெனென் செய்கேன்
நெடுவிசும் பணவும்
பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்ட பாழியானாழி
யானருளே
நன்றுநானுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.

5 கள்வனானானை படிசெய்திருப்பேன்
கண்டவா திரி தந்தேனே லும்
தெள்ளியேனானை செல்கதிக்கடைந்தேன்
சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலாழருகிக் குரல்தழுத்தொழிந்தே
ஊடும்பெலாம் கண்ணீர்சோர
நள்ளிருளாவும் பகலும்நானைழப்பன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.

6 எம்பிரானெந்தை யென்னுடைச்சுற்ற மெனக்கா
சென்னுடைவாணன்
அம்பினுலரக்கர் வெருக்கொளநெருக்கி யவருயிர்
செகுத்தனம் மண்ணல்
வம்புலாஞ் சோலைமாமதிள் தஞ்சைமாமணிக்
கோயிலே வணங்கி
நம்புகாளுய்ய நான்கண்டு கொண்டேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.

- 7 இற்பிறப்பறி யீரிவரவமென்னீ ரின்னதோர்தன்மை
பென்றுணரீர்
கற்பகம்புலவர்களை கணென்றுலகில் கண்டவா
தொண்டரைப்பாடும்
சொற்பொருளாளீர் சொல்லுகென்வம்மின் சூழ்புனல்
சூடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின்பாடி நீருய்மின் நாராயண
வென்னும் நாமம்.
- 8 கற்றிலேன் கலைகளைம்புலன் கருதும்கருத்துளே
திருத்தினேன் மனத்தை
பெற்றிலேனதனால் பேதைபென்னன்மை பெருநிலத்
தாருயிர்க்கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித்திரி தருவேன் தவிர்த்தேன்
செல்கதிக்குய்யுமா நெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினேனடியேன் நாராயண
வென்னும் நாமம்.
- 9 குலந்தருஞ் செல்வந்தந்திடுமடியார் படுதுயராயின
வெல்லாம்
நிலந்தருஞ் செய்யும் நீள்விசும் பருளுமருளொடு
பெருநிலமளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றுந்தந்திடும் பெற்றதாயினுமாயின
செய்யும்
நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டு கொண்டேன்
நாராயண வென்னும் நாமம்.

- 10 மஞ்சலாஞ்சோலை வண்டறைமாரீர் மங்கையார்வாள்
கலிகன்றி
செஞ்சொலாலெடுத்த தெய்வநன்மலை யிவைகொண்டு
சிக்கெனத்தொண்டர்
துஞ்சம்போதழை மின் துயர்வரில் நினைமின்
துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றும்
நஞ்சுதான்கண்டர் நம்முடைவினைக்கு நாராயண
வென்னும் நாமம்.

மு ன் ற ம் ப த் து

6வது தாவிரிய

நாதநாமக்கிரியை ராகம்—ரூபகதாளம்

- 1 தாவிரிய மலருழக்கித் துணையோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநுகரும் பொறிவிரிய சிறுவண்டே
திவிரிய மறைவளர்க்கும் புகழாளர் திருவாலி
ஏவரிவெஞ் சிலையானுக் கென்னிலைமை யுரையாயே.
- 2 பிணியவிழு நறுநீல மலர்கழியப் பெடையோடும்
ஆணியமலர்மேல் மதுநுகரு மறுகால சிறுவண்டே
மணிகெழு நீர்மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளன்
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலை நோயுரையாயே.
- 3 நீர்வானம் மண்ணெரிகா லாய்தின்ற நெடுமால்தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற் கருளானே
சீராரும்வளர் பொழில்சூழ் திருவாலி வயல்வாழும்
கூர்வாய சிறுகருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே.

- 4 தானாக நினையானேல் தன்னினைந்து நைவேற்கோர்
மீனாய் கொடிநெடுவேள் வலிசெய்ய மெலிவேனோ
தேன்வாய வரிவண்டே திருவாலி நகராளும்
ஆனாயற் கென்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே.
- 5 வாளாய கண்பணிப்ப வென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாணாளும் நின்னினைந்து நைவேற்கோர் மண்ணளந்த
தாளாளா ! தண்குடந்தை நகராள வரையெடுத்த
தோளாளா ! என்றனக்கோர் துணையாள னாகாயே.
- 6 தாராய தண்டுளவ வண்டுமுதவரை மார்பன்
போராணை கொம்பொசித்த புட்பாக நென்னம்மான்
தேராளும் நெடுவீதித் திருவாலி நகராளும்
காராய நென்னுடைய கனவளையும் கவர்வானே.
- 7 கொண்டாவத்திரையுலவு குரைகடல்மேல் குலவரை
போல்
பண்டர வினணைக்கிடந்து பாரளந்த பண்பாளா !
வண்டமரும் வளர்பொழில் சூழ்வயலா லிமைந்தாளன்
கண்டியில் நீகொண்டாய்க்கென் கனவளையும்
கடவேனோ.
- 8 குயிலாலும் வளர்பொழில் சூழ்தண்குடந்தைக்
குடமாடி
துயிலாத கண்ணினையேன் நின்னினைந்து துயர்
வேனோ
முயலாலு மிளமதிக்கே வளையிழந்தேற்கு—இதநடுவே
வயலாலி மணவாளா ! கொள்வாயோ மணிநிறமே.

- 9 நிலையாளா நின் வணங்க ழேண்டாயே யாகிலும்என்
முலையாள வொருநாளான் எனகலத்தா லாளாயே
சிலையாளா ! மரமெய்த திறலாளா ! திருமெய்ய
மலையாளா ! நீயாள வளையாள மாட்டோமே.
- 10 மையிலங்கு நறுங்குவளை மருங்கலரும் வயலாவி
நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையாணை நெடுமலை
கையிலங்கு வேல்கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மலை
ஐயிரண்டுமலை வல்லார்க் கருவினைக் களையாவே.

ஆறு ம் ப த்து

1 வது வண் ணு

புன்னுகவராளி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 1 வண்டு னு நறுமலரிண்டை கொண்டு—பண்டை
நம்வினை கெடவென்று அடிமேல்
தொண்டரு மமரரும் பணியநின்றங்கு அண்டமோட
கலிடமளந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.
- 2 அண்ணல் செய்தலை கடல்கடைந்ததனுள் கண்ணுதல்
நஞ்சண்ண கண்டவனே
விண்ணவ ரமுதுணை வழுதில்வரும்—பெண்ண
முதுண்டவெம் பெருமானே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

3 குழல்நிறவண்ண ! நின் கூறுகொண்ட—தழல்நிற
வண்ணன் நண்ணார்நகரம்
விழநனிமலை சிலைவளைவு செய்து அங்—கழல்நிற
அம்பது வானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே .

4 நிலவொடுவெய்யில் நிலவிருசுடரும்—உலகமுழயிர்
கருமுண்டொருங்கால்
கலைதருகுழவி யினுருவினையா—யலைகடலாலிலை
வளர்ந்தவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே .

5 பாரெழுதலெழு மலையெழுமாய்ச்—சீர்கெழுமீவ்
வுலகெழுமெல்லாம்
ஆர்கெழுவயிற் றினிலடக்கின்றங்—கோரெழுத்
தோருருவானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனை வாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே .

6 கார்தெழுதகடல்களும் மலைகளும் யோர்கெழுமுலகமு
மாகிமுத
லார்களுமறி வருநிலையினையாச்—சீர்கெழு நான்மறை
யானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

7 உருக்குறுநறுநெய் கொண்டாழலில் இருக்குறு
மந்தணர் சந்தியின்வாய்
பெருக்கமொட மரர்களமரல்கும்—இருக்கினி
லின்னிசையானவனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

8 காதல்செய்தினை யவர்கலவிதரும்—வேதனைவினையது
வெருவுதலாம்
ஆதலினுனதடி யணுகுவன்நான் போதலர்நெடுமுடிப்
புண்ணியனே
ஆண்டாயுன்னைக் காண்பதோ ரருளெனக் கருளுதி
யேல்
வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
மேயவனே.

- 9 சாதலும்பிறத்தலு மென்றிவற்றைக் காதல்செய்யா
 துனகழலடைந்தேன்
 ஓதல்செய் நான்மறையாகியும்ப—ராதல்செய்
 மூவுருவானவனை
 ஆண்டாபுன்னைக் காண்பதேதா ரருளெனக் கருளுதி
 யேல்
 வேண்டேன் மனைவாழ்க்கையை விண்ணகர்
 மேயவனை.

- 10 பூமருபொழிலணி விண்ணகர்மேல்
 காமருசீர்க்கலி கன்றிசொன்ன
 பாமருதமிழிவை பாடவல்லார்
 வாமநனடியினை மருவுவரே.

ஏழாம்பத்து

10வது பெரும்புறக்கடல்

தோடி ராகம்—அடதாளம்

- 1 பெரும்புறக் கடலையட லேற்றினைப்
 பெண்ணையாளை எண்ணில் முனிவர்க்
 கருள்தரும்தவத்தை முத்தின்திரள் கோவையைப்
 பத்தராபியை நித்திலத்தொத்தினை
 அரும்பினை யலரையடியேன் மனத்தாசையை
 அமுதம் பொதியின்சுவை
 கரும்பினைக், கனியைச்சென்று நாடிக்
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

- 2 மெய்ந்நலத் தவத்தைத் திவத்தைத்தரும்
மெய்யைப் பொய்யினை, கையிலேலார் சங்குடை
மைந்நிறக்கடலைக் கடல்வண்ணனை மாமலை
ஆலிலைப்பள்ளி கொள்மாயனை
நென்னலைப் பகலையிற்றை நாளினை
நாளையாய் வரும்திங்களை யாண்டினை
கன்னலைக் கரும்பினிடத் தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.
- 3 எங்களுக்கருள் செய்கின்ற வீசனை
வாசவார் குழலார் மலைமங்கைதன்
பங்கனை பங்கில்வைத்து கந்தான்றனைப்
பான்மையைப் பனிமாமதியும் தவழ்
மங்குலைச், சுடரைவட மாமலை
யுச்சியை, நச்சிநாம் வணங்கப்படும்
கங்குலை பகலைச்சென்று நாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.
- 4 பேய்முலைத்தல நஞ்சுண்ட பிள்ளையைத்
தெள்ளியார் வணங்கப்படும் தேவனை
மாயனை மதின்கோவலிடை கழி
மைந்தனை யன்றியந்தணர் சிந்தையு
ளீசனை இலங்கும் சுடர்ச்சோதியை
யெந்தையை யெனக்கெய்ப்பினில் வைப்பினை
காசனை மணியைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

5 ஏற்றினை யிமயத்து னெம்மீசனை

யிம்மையை மறுமைக்கு மருந்தினை
ஆற்றலை அண்டத் தப்புறத்துய்த்து
மையனைக் கையிலாழியொன் றேந்திய
கூற்றினை குருமாமணிக் குன்றினை
நின்றவூர் நின்றநித்திலத் தொத்தினைக்
காற்றினைப் புனலைச் சென்றுநாடிக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

6 துப்பினைத் துரங்கம் படச்சீறிய தோன்றலைச்

சுடர்வான்கலன் பெய்ததோர்
செப்பினைத் திருமங்கை மணானைத்
தேவனைத் திகழும் பவளத்தொளி
யொப்பனை உலகேழினை யூழியை
ஆழியேந்திய கையனை அந்தணர்
கற்பினை கழுநீர் மலரும்வயல்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

7 திருத்தனைத்திசை நான்முகன் தந்தையைத்

தேவதேவனை மூவரில் முன்னிப
விருத்தனை விளங்கும் சுடர்ச்சீசாதியை
விண்ணை மண்ணினைக் கண்ணுதல் கூடிய
அருத்தனை அரியைப் பரிசீறிய
வப்பனை அப்பிலா ரழலாய் நின்ற
கருத்தனை களிவண்டறையும் பொழில்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

8 வெஞ்சினகளிறற்றை விளங்காய் வீழ்க்
 கன்றுவீசிய வீசனைபெய் மகள் துஞ்ச
 நஞ்சுசுவைத் துண்ட தோன்றலைத்
 தோன்றல் வாளாக்கன் கெடத்தோன்றிய
 நஞ்சினை அழுதத்தினை நாதனை
 நச்சவாருச்சிமேல் நிற்கும் நம்பியைக்
 கஞ்சனைத் துஞ்ச வஞ்சித்த வஞ்சனைக்
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

9 பண்ணினைப் பண்ணில் நின்றதோர் பான்மையைப்
 பாலுளநெய்யினை மாலுருவாய் நின்ற
 விண்ணினை விளங்கும் சுடர்ச்சோதியை
 வேள்வியை விளக்கினொளி தன்னை
 மண்ணினை மலையையலை நீரினைமலை
 மாமதியை மறையோர் தங்கள்
 கண்ணினை கண்களா ராளவும் நின்று
 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே.

10 கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனென்று
 காதலால் கலிகன்றியுரை செய்த
 வண்ணவொண் டமிழொன்பதோ டொன்றிவை
 வல்லராயுரைப்பார், மதியம் தவழ்
 விண்ணில் விண்ணவராய் மகிழ்வெய்துவர்
 மெய்ம்மை சொல்லில் வெண்சங்க மொன்
 நேந்திய
 கண்ண ! நின்றனக்கும் குறிப்பாகில்
 கற்கலாம் கவியின் பொருள்தானே.

திருநெடுந்தாண்டகம்

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்

கல்யாணி ராகம்—ஆடதாளம்

- 1 மின்னுருவாய் முன்னுருவில் வேதநான்காய்
விளக்கொளியாய் முளைத்தெழுந்த திங்கள்தானாய்
பின்னுருவாய் முன்னுருவில் பிணிமூப்பில்லாப்
பிறப்பிலியா பிறப்பதற்கே யெண்ணாது—
எண்ணும்
பொன்னுருவாய் மணியுருவில் பூதமைந்தாய்ப்
புன்னுருவாய் நன்னுருவில் திகழுஞ்சோதி
தன்னுருவா யென்னுருவில் நின்றவெந்தை
தளிர்புரையும் திருவடியென் தலைமேல்
வைத்தேத.

கல்யாணி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 2 பாருருவில் நீரெரிகால் விசம்புமாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்துநின்ற
ஏருருவில் மூவருமே யெனநின்ற
விமையவர்தம் திருவுருவே நெண்ணும்போது
ஒருருவம் பொன்னுருவ மொன்றுசெந்தீ
ஒன்றுமா கடலுருவ மொத்துநின்ற
மூவுருவும் கண்டபோ தொன்றும்சோதி
முகிலுருவ மெம்மடிகளுரு வந்தானே.

தோடி ராகம்—ரூபகதாளம்

- 3 திருவடிவில் கருநெடுமால் சேயனென்றும்
திரேதைக் கண்வளையுருவாய்த் திகழ்ந்தா
னென்றும்

பெருவடிவில் கடலமுதம் கொண்டகாலம்
பெருமானைக் கருநீலவண்ணன் றன்னை
ஒருவடிவத் தோருருவென் றுணரலாகா
ஆழிதோறுழி நின்றேத்தி லல்லால்
கருவடிவில் செங்கண்ண வண்ணன் றன்னைக்
கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே.

தோடி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 4 இந்திரற்கும் பிரமற்குமுதல்வன் றன்னை
இருநிலம்கால் தீநீர்விண்பூத மைந்தாய்
செந்திறத்த தமிழோசைவட சொல்லாகித்
திசைநான்கு மாய்த்திங்கள் நாயிருகி
அந்தரத்தில் தேவர்க்கு மறியலாகா
வந்தணனை அந்தணர் மாட்டாந்திவைத்த
மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும்
வாழுதியேல் வாழலாம் மட்டுநெஞ்சமே.

தோடி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 5 ஒண்மதியில் புனலுருவி யொருகால் நிற்ப
ஒருகாலுங் காமருசீரவுண னுள்ளத்து
எண்மதியுங் கடந்தண்ட மீதுபோகி
யிருவிசம்பினூடு போயெழுந்து மேலைத்
தண்மதியும் கதிரவனும் தவிரவோடித்
தாரகையின் புறந்தடவியப் பால்மிக்கு
மண்முழுது மகப்படுத்து நின்றவெந்தை
மலர்புரையும் திருவடியே வணங்கினேனே.

- 6 அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை யமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன், அவுணர்க்
கென்றும்
சலம்புரிந்தங் கருளில்லாத் தன்மையாளன்
தானாகந்த ஷ்ரெல்லாம் தன்தாள்பாடி
நிலம்பரந்து வரும்கலுழிப் பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேங்கள் படுமுத்த முந்தவுந்தி
புலம்பரந்து பொன்னிசைக்கும் பொய்கைவேளிப்
பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே.

மோஹன ராகம்—ரூபகதாளம்

- 7 வற்புடையவரை நெடுந்தேள் மன்னர்மாள்
வடிவாய மழுவேந்தி யுலகமாண்டு
வெற்புடைய நெடுங்கடலுள் தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலா வென்றானூர் விந்தைமேய
கற்புடைய மடக்கன்னி காவல்பூண்ட
கடிபொழில் சூழ்நெடுமறுகில் கமலவேலி
பொற்புடைய மலையரையன் பணியநின்ற
பூங்கோவலூர் தொழுதும்போது நெஞ்சே.

தேசிய ராகம்—ஆதிதாளம்

- 8 நீரகத்தாய் நெடுவரையி னுக்கிமேலாய்!
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்! நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய் ஒண் துறைநீர் வெண்காவுள்ளாய்!
உள்ளுருவா ருள்ளத்தாய்! உலகமேத்தும்
காரகத்தாய்! கார்வானத்துள்ளாய்! கள்வா!
காமருபும் காவிரியின் தென்பால் மன்னு
பேரகத்தாய்! பேராதென் நெஞ்சினுள்ளாய்!
பெருமானுன் திருவடியே பேணினைனே.

சங்கராபரண ராகம்—ஆதிதாளம்

- 9 வங்கத்தால் மாமணி வந்துந்து முந்நீர்
மல்லையாய்! மதின்கச்சியூராய்! பேராய்!
கொங்குத்தார் வளங்கொன்றை யலங்கல்மார்வன்
குலவரையன் மடப்பாவை யிடப்பால்
கொண்டான்
பங்கத்தாய் பாற்கடலாய் பாரின்மேலாய்
பனிவரையி னுச்சியாய் பவளவண்ண
எங்குற்று யெம்பெருமா னுண்ணைநாடி
யேழையே னிங்ஙனமே யுழிதருகேனே.

சங்கராபரண ராகம்—ரூபகதாளம்

- 10 பொன்னாய் பொழிலேழும் காவல்பூண்ட
புகழான பிகழ்வாய தொண்டனேன் நான்
என்னு யென்னு யென்னில்லால்
என்றறிவ னேழையேன் உலகமேத்தும்
தென்னாய் வடவானுய்குட பாலானாய்
குணபாலமத யானாயிமையோர்க் கென்றும்
முன்னாய் பின்னார் வணங்கும் சோதி
திருமுழிக் களத்தானாய் முதலானாயே.

திருவெழு கூற்றிருக்கை

திருமங்கையாழ்வார் அருளியது

தனியன்கள்

நேரிசை வெண்பா

உடையவாருளிச் செய்தது

- 1 வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்
கோன்
துயோன் சுடர்மான வேல்.

கலித்துறை

- 2 சீமார்திருவெழு கூற்றிருக்கையென்னும் செந்தமிழால்
ஆராவழதங் குடந்தைப்பிரான் தனடியிணைக்கீழ்
ஏரார்மறைப் பொருளெல்லா மெடுத்திவ்வுலகுய்யவே
சோராமற் சொன்னவருள் மாரிபாதம்துணை நமக்கே.

தேசிய ராகம்—ஆதிதாளம்

- 3 ஒருபேருந்தி யிருமலர்த் தவிசில்
ஒருமுறை யயணையீன்றனை ஒருமுறை
இருசுடர் மீதினிலியங்கா மும்மதி
னிலங்கை யிருகால்வளைய ஒருசிலை
யொன்றிய வீரெயிற்றழல்வாய் வாளிரி
லட்டனை மூவடிநானிலம் வேண்டி
முப்புரி நூலொடு மாணரி யிலங்கு
மார்பினில் இருபிறப்பொரு மாணகி

ஒருமுறை யீரடிமுவுலக ளந்தனை
 நாற்றிசை நடுங்க வஞ்சிதைப் பறவை
 யேறிநால்வாய் மும்மதத் திருசெனி
 யொருதனி வேழத்தரந்தையை ஒருநா
 ளிருநீர் மடுவுள்தீர்த்தனை முத்தி
 நான்மறை லீவகைவேள்வி அறுதொழி
 லந்தனர் வணங்கும் தம்மையை லீம்புல
 னகத்தினுள் செறுத்து நான்குட னடக்கி
 முக்குணத் திரண்டவையகற்றி ஒன்றினி
 லொன்றிநின்று ஆங்கிருபிறப் பறுப்போ
 ரறியும் தன்மையை முக்கண் நாற்றோள்
 லீவாயரவோடு ஆறுபொதி சடையோன்
 அறிவரும் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை
 ஏழுல கெயிற்றினில் கொண்டனை கூறிய
 அறுசுவைப் பயனுமாயினை கடர்விதிர்
 லீம்படை யங்கையு ளமர்ந்தனை சுந்தர
 நாற்றோள் முந்நீர் வண்ண நின்னீரடி
 யொன்றிய மனத்தால் ஒருமதி முகத்து
 மங்கைய ரிருவரும் மலரென அங்கையில்
 முப்பொழுதும் வருட அறிதுரி லமர்ந்தனை
 நெறிமுறை நால்வகை வருணமு மாயினை
 மேதகுமைம்பெரும் பூதமும் நீயே
 அறுபத முரலும் கூந்தல் காரணம்
 ஏழ்விடை யடங்கச் செற்றனை அறுவகைச்
 சமயமு மறிவரு நிலையின லீம்பால்
 ஒதியையாகத் திருத்தினை அறமுதல்
 நான்கவையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்

இருவகைப் பாய்வு ஒன்றாய் விரிந்து
 தின்றனை குன்றமது மலர்ச்சேசலை
 வண்கொடிப் படப்பை வருபுனல் பொன்னி
 மாமணி யலைக்கும் செந்நெல்லாண் கழனித்
 திகழ்வன முடித்த கற்போர் புரிசை
 கனக மாளிகை திமிர்கொடி விசும்பில்
 இளம்பிறை துவக்கும் செல்வம் மல்குதென்
 திருக்குடந்தை அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்
 வணங்க ஆடரவமணி யிலறிதுயி லமர்ந்த
 பரமநின் னடியினை பணிவன்
 வருமிட சகல மாற்றேறவினோய்.

கட்டளைக் கலித்துறை

- 4 இடங்கொண்ட நெஞ்சத்திணங்கிக் கிடப்பன என்னும்
 பொன்னித்
 தடங்கொண்ட தாமரைகுழும் மலர்ந்ததண்பூங்
 குடந்தை
 விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்தி செங்கண்தழ
 லுமிழ்வாய்
 படங்கொண்ட பாட்பணைப் பள்ளிகொண்டான்
 திருப்பாதங்களை.

ನಮ್ಮಾಲ್ಪಾರ್

ಇವರು ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುಕ್ಕುರುಗೈಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಹೆಸರು ಮಾಲನ್. ಇವರ ಕಾಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಕ್ರಿ. ಶ. ೫-೧೧ ನೆಯ ಶತಮಾನದವರೆಗೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇವರ ತಂದೆ ಕಾರಿಯಾರ್, ತಾಯಿ ಉಡೈಯನಂಗೈ. ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ೧೬ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನವರೆಗೆ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಮಗ ಮೂಗನೆಂದು ಚಿಂತೆಗೊಂಡಿದ್ದರೆಂದೂ, ಆದರೆ ಇವರು ತನ್ನೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಮೌನವಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ ಒಂದು ಕಥೆ ಉಂಟು.

ಮಧುರಕವಿ ಆಲ್ಪಾರರು ದಿವ್ಯ ದೇಶಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ಅಯೋಧ್ಯೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತೆಂಕ ಕಡೆ ಒಂದು ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಕಂಡರು. ಆ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಾಲರನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಅರಿತು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದರು. ನಮ್ಮಾಲ್ಪಾರರಿಗೆ ಪರಾಂಕುಶನ್, ಕುರುಗೈಕಾವಲನ್, ಕಾರಿಮಾಲನ್, ಶರಗೋಪನ್, ವಕುಲಾಭರಣನ್ ಎಂದೂ ಹೆಸರುಗಳುಂಟು. ಇವರನ್ನು ಅವಯವಿ ಎಂದೂ ಮಿಕ್ಕ ಆಲ್ಪಾರುಗಳನ್ನು ಅವಯವ ಎಂದೂ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮಾಲ್ಪಾರರ ಮೇಲ್ಮೈಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಇವರು ಹಾಡಿರುವ ತಿರುವೃತ್ತಂ, ತಿರುವಾಶಿರಿಯಂ, ಪೆರಿಯತಿರುವಂದಾದಿಗಳು ಋಕ್, ಯಜುಸ್, ಅಥರ್ವಣವೇದಗಳ ಸಾರವೆಂದೂ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಲಿಗೆ ಸಾಮವೇದದ ಸಾರವೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ತಿರುವಾಯ್ ಮೊಲಿಗೆ ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳು ಇವೆ. ವೈಷ್ಣವ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಮೊದಲಿಗರು.

திருவாய்மொழி

முதற்பத்து

முதற்றிருவாய்மொழி—உயர்வு

சுமாசு ராகம்—ஆதிதாளம்

- 1 உயர்வற வுயர்நல முடையவன் யவனவன்
மயர்வற மதிநல மருளினன் யவனவன்
அயர்வறு மமரர்க்குதிபதி யவனவன்
துயர்று சுடரடி தொழுதெழன் மனனே.
- 2 மன்னக மலமற மலர்மிசை யெழுத நும்
மன்னுணர் வளவிலன் பொறியுணர் வவையிலன்
இன்னுணர் முழுநல மெதிர்நிகழ் கழிவினும்
இன்னில னென்னுயிர் மிகுநரை யிலனே.
- 3 இலனதுவுடை யனிதென நீனைவரியவன்
நிலனிடை விவர்ப்பிடை யுருவின னுருவினன்
புலனொடு புலனை னொழிவிலன் பரந்த அந்
நலனுடை யொருவனை நணுகினர் நாடே.
- 4 நாமவ னிவனுவ னவரி வுளுவனெவன்
தாமவரி வருவ ததுவிது வுதுவெது
வீமவை யிவையுவை யவைநலந் தீங்கவை
ஆமவை யாயவையாய் நின்றவனே.
- 5 அவரவர் தமதம தறிவறி வகைவகை
அவரவ ரிறையவ ரெனவடி யடைவர்கள்
அவரவ ரிறையவர் குறைவில் ரிறையவர்
அவரவர் விதிவழி யடைய நின்றனனே.

- 6 நின்றன நிருந்தனர் கிடந்தனர் திரிந்தனர்
நின்றில நிருந்திலர் கிடந்திலர் திரிந்திலர்
என்றுமோ ரியல்பின ரெனநினை வரியவர்
என்றுமோ ரியல்பொடு நின்றவெந் திடவே.
- 7 திடவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
படர்பொருள் முழுவது மாயவைய வைதொறும்
உடன்மிசை யுயர்ரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்
சுடர்மிசு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே.
- 8 சுரரறி வருநிலை வின்முதல் முழுவதும்
வரன்முத லாயவை முழுதுண்ட பரம்பன்.
புரமொரு மூன்றெறித் தமரர்க்குமறி வியந்து
அரனய னெனவுல கழித்த மைத்துளனே.
- 9 உளனெனி லுளனவ னுருவமில் வருவுகள்
உளனல னெனிலவ னருவமில் வருவுகள்
உளனென விலனென விவைகுண முடமையில்
உளனிரு தகைமையொ டொழிவிலன் பரந்தே.
- 10 பரந்ததண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன்
பரந்தவண் டமிதென நிலவிசும் பொழிவற
கரந்தசி லிடந்தொறு மிடந்திகழ் பொருடொறும்
கரந்தெங்கும் பரந்துள னிவையுண்ட. சுரனே.
- 11 கரவிசும் பெரிவளி நீர்நில மிவைமிசை
வரனவில் திறல்வளி யளிபொறை யாய்நின்ற
பரனடி. மேல்குரு கூர்ச்சட கோபன்சொல்
நிரனிறை யாயிரத் திவைபத்தும் வீடே.

இரண்டாம் பத்து

4வது ஆடியாடி

எழுது கல்பாணி ராகம்—திரிபுடைதாளம்

- 1 ஆடிபாடி யகம்கரைந்து இசை
பாடிப்பாடி.க் கண்ணீர்மல்கி எங்கும்
நாடிநாடி நரசிங்காவென்று
வாடி வாடு மிவ்வாணுதலே.
- 2 வாணுதலும் மடவரல் உம்மைக்
காணுமாசையுள் நைகின்றாள் விறல்
வாணுரிரந்தோள் துணித்தீர் உம்மைக்
காணநீ ரிரக்க மிலீடே.
- 3 இரக்க மனததேதா டெரியனை
அரக்கு மெழுகு மொக்குமிவள்
இரக்கமெ ழீரிதற்கென் செய்கேன்
அரக்க னிலங்கை செற்றருக்கே.
- 4 இலங்கை செற்றவனை பென்னும் பின்னும்
வலங்கொள் புள்ளாய்த்தா பென்னும் உள்ளம்
மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும் கண்ணீர்மிகக்
கலங்கிக் கைதொழும் நின்றுவீளே.
- 5 இவளிராப் பகல்வாய் வெரீஇதன
சுவனையொண் கண்ணீர் கொண்டாள் வண்டு
திவளும் தண்ணந்துழாய் கொடர்என
தவள வண்ணர் தகவுகலே.

- 6 தகவுடையவனே யென்னும் பின்னும்
மிகவிரும்பும் பிரானென்னும் என
தகவுயிர்த்து முத்தெ யென்னும் உள்ளம்
உகவுருகி நின்றாள்ளே.
- 7 உன்னொளவி யுலர்ந்துலர்ந்து என
வள்ளலே கண்ணனே யென்னும் பின்னும்
வெள்ளநீர்க் கிடந்தா யென்னும். என
கள்ளி தான்பட்ட வஞ்சனையே.
- 8 வஞ்சனே யென்னும் கைதொழும் தன
நெஞ்சமேவவ நெடிதுயிரிக்கும் விறல்
கஞ்சனை வஞ்சனை செய்தீர் உம்மைத்
தஞ்ச மென்றிவள பட்டனவே.
- 9 பட்டபோதெழு போதறியாள் விரை
மட்டலர் தண்டுழா யென்னும் சுடர்
வட்ட - வாய்நுதி நேமியீர் நாம
திட்ட மென்கோலிவ் வேழைக்கே.
- 10 ஏழை பேதை பிராப்பகல் தன
கேழிலொண் கண்ணநீர் கொண்டாள் கிளர்
வாழ்வைவே விலங்கை செற்றீர் இவள்
மாழைநோக் கென்றும் வாட்டேன்மினே.
- 11 வாட்டமில் புகழ் வாமநனை இசை
கூட்டிவண் சடகோபன் சொல்லுமை
பாட்டோ ராயிரத்திப் பத்தால் அடி
சூட்டலாகு மந்தாமமே.

ஆறு ம் ப தி து

7வது உண்ணுஞ்சோறு

காம்பூஜி ராகம்—ஆதிதாளம்

- 1 உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையு
மெல்லாம்
கண்ணன் எம்பெருமானென் றென்றேதகங்கள்
நீர்கள்மல்கி
மண்ணினுளவன் சீர்வளம்மிக்க வனுர்வினன்
திண்ணமென்னிள மான்புகுமுந் திருக் கோளுந்ரே.
- 2 ஊரும்நாடு மூலகமும் தன்னைப்போல் அ வனுடைய
பேரும்தார்களுமே பிதற்றக்கற்பு வாணிதறி
சேரும்நல்வளஞ் சேர்பழனத்திருக் கோளுநர்க்கே
போருங்கொ லுமையீர் சொடியேன் கொடி
பூவைகளே.
- 3 பூவைபைங்கிளிகள் பந்துதுதை பூம்புட்டில்கள்
யாவையும்திருமால் திருநாமங்களே கூனியெழும்என்
பாவைபோயினித்தண் பழனத்திருக் கோளுநர்க்கே
கோவைவாய்துடிப்ப மழைக்கண்ணெடென் செய்யுங்
கொலோ.
- 4 கொல்லை யென்பர் கொலோ குணம்மிக்கன ளென்பர்
கொலோ
சில்லைவாய்ப் பெண்டுகளயற் சேரியுள்ளாரு மெல்ல !
செல்லம் மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளுநர்க்கே
மெல்லிடை துடங்கவிளமான் செல்லமே வினனே.

- 5 மேலினைந்துரைந்து வினையாடலுந் தென்சிறுத்
தென்போய் இனித்தன்திருமால் திருக்கோளூரில்
பூவியல்பொழிலும் தடமழவன் கோயிலுங்கண்டு
ஆவியுள்குளிர எங் னோயுக்குங் கொலின்றே.
- 6 இன்றெனக் குதவாதகன்ற விளமாளினிப்போய்
தென்திசைத் திலதமனைப திருக்கோளூர்க்கே
சென்றுதன் திருமால்திருக்கண்ணும் செல்வாயும்
கண்டு
நின்றுநின்றுகையும் நெடுங்கண்கள் பனிமல்கேவ.
- 7 மல்குநீர்க்கண்ணெடு மையலுற்ற மனத்தனளாய்
அல்லுநன்பகலும் நெடுமாலென்றழைத் தினிப்போய்
செல்வம்மல்கி யவன்கிடந்த திருக்கோளூர்க்கே
ஒல்கியொல்கி நடந்தெந்நாளை புதுங்கொலொசுந்தே.
- 8 ஒசுந்த நுண்ணிடைமேல் கையவைத்து நொந்து
நொந்து
கசிந்த நெஞ்சினளாய்க் கண்ணீர்துறும்பச் செல்லுங்
கொல்
ஒசுந்த வொண்மலரான் கொழுநன் திருக்கோளூர்க்கே
கசிந்த நெஞ்சினளா யெம்மைதீத்த எம்காரிகையே.
- 9 காரியம்நல்லன களவைகாணிலென் கண்ணனுக்கென்று
ஈரியாயிருப் பாளிதெல்லாம் கிடக்கவினிப்போய்
சேரிப்பழி தூவியிரைப்பத் திருக்கோளூர்க்கே
நேரிழைநடந்தா னெம்மையொன்றும் நினைத்திலே.

- 10 ನಿಣೆಕ್ಕಲೇನ್ ತೆಯವಂಗಾನ್ ನೆಡುಂಕಣಿಗ ಮಾನಿನಿப்
 ಬೋಯ್
 ಅಣೆತ್ತುಲಿಗುಮದಾಯ ಅರನಿಂತ ಲೇಸನಣೆ
 ತಿಣೆತ್ತಣೆಯುಂ ವಿಲಾವವಂದೇಶ್ ತಿರುಕ್ಕೇಕಾಳುರ್ಕ್ಕೇ
 ಮಣೆಕ್ಕುವಾನ್ ಪழಿಯುಂನಿಣೆಯಾನ್ ಸೆಲ್ಲವತ್ತಣೆ.
- 11 ವಾತ್ತಮಾನಿதியಾಂ ಮತುಕ್ಕುತೆಯೇ ಲೆತ್ತಿ
 ಕೊತ್ತಲರ್ಪೊಳಿಲ್ ಕುಕ್ಕುಕ್ಕು ಕುಕ್ಕುಕ್ಕುಕ್ಕು
 ಸೊನ್ನ
 ಪತ್ತುತ್ತಾಳ್ಳು ಲಿಪ್ಪತ್ತವಂದೇಶ್ ತಿರುಕ್ಕೇಕಾಳುರ್ಕ್ಕೇ
 ಸಿತ್ತಮವತ್ತ ತುರಾಬ್ಬಾರ್ತಿಕ್ಕು ಪೊನ್ನಲಕಾನ್
 ವಾರೇ.

೪ ರಾ ಮ ಪ ತು

4ವ ತು ಆಳಿ ಯೆ

ಮೋಹನ ರಾಗಂ—ಅ - ತಾಗಂ

- 1 ಆಳಿಯೆಳು ಸಕ್ಕುಂ ನಿಲ್ಲುಮೆಳು ತಿಣೆ
 ವಾಳಿಯೆಳು ತಂಡುಂ ವಾಳುಮೆಳು ಅಂಡುಂ
 ಮೋಳಿಯೆಳು ಮುಡಿ ಪಾತಮೆಳು ಅಬ್ಬನ್
 ಷುಳಿಯೆಳು ಎಲ್ಲಕ್ಕುಂ ಕೊಂಡುಂ.
- 2 ಆಳುಮೇಕ ಕೆತ್ತಿರ್ತ್ತೆತಾಂ ಮೊಲಿಅ
 ಆಳುಸಲಾಯ್ ಮೇಲೆತಯ್ಕ್ಕು ಮೊಲಿಸಡ್
 ಮಾಳುಸುಮನ್ ನೆಳುಕ್ಕುಂ ವೊಲಿಅಬ್ಬನ್
 ಸಾಳುಪಡ ವುತುಕ್ಕುಂ ಕೊಂಡುಂ ನಾಂ.
- 3 ನಾನ್ರಿಲೇವು ಮಣ್ಣುಂ ತಾನತ್ತೇವ ಪಿನ್ನುಂ
 ನಾನ್ರಿಲೇವು ಮೇಲೆತಾನತ್ತೇವ ಪಿನ್ನುಂ
 ನಾನ್ರಿಲೇವು ಸಡ್ತಾನತ್ತೇವ ಅಬ್ಬನ್
 ಷುನ್ರಿ ಪಿಡ್ತುಂ ಕೊಂಡುಂ.

- 4 நானுமெழ நில் நீருமெழ விண்ணும்
கோளுமெழ எரி காலுமெழ மலை
தானுமெழச் சடர் தானுமெழ அப்பன்
ஊளியெழ வலக முண்டஆணை.
- 5 ஊனுடைமல்லர் ததர்ந்தவொலி மன்னர்
ஆனுடைச்சேனை நடுங்குமொலி விண்ணுள்
ஏனுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டவொலி அப்பன்
காணுடைப் பாரதம் கையறைபோழ்தே.
- 6 போழ்து மெலிந்தபுன் செக்கரில் வான் திசை
சூழுமெழுந் துதிரப்புனலா மலை
கீழ்துபிளந்த சிங்கமொத்ததால் அப்பன்
ஆழ்துயர் செய்தசுரரைக் கொல்லுமாறே.
- 7 மாறுநிரைத் திரைக்கும் சரங்கள்இன
நூறுபிணம் மலைபோல்புரள கடல்
ஆறுமடுத் துதிரப்புனலா அப்பன்
நீறுபட - விலங்கை செற்றநேரே.
- 8 நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான் பின்னும்
நேர்சரிந்தானெரியு மனலோன் பின்னும்
நேர்சரிந்தான் முக்கண்மூர்த்தி கண்டிர் அப்பன்
நேர்சரிவாணன் தண்டோன் கொண்ட - வனன்றே.
- 9 அன்றுமண் நீரெரிகால் விண்மலை முதல்
அன்றுசுட ரிரண்டுபிறவும் பின்னும்
அன்றுமழை யுயிர்தேவும் மற்றும் அப்பன்
அன்று முதலுலகம் செய்ததுமே.

- 10 மேய்நிறை கீழ்ப்புக மாபுரளசுனை
வாய்நிறை நீர்பிளிறிச் சொரியஇன
ஆநிறை பாடியங்கே யொடுங்க அப்பன்
தீமழை காத்துக்குன்ற மெடுத்தானே.
- 11 குன்றமெடுத்த பிரானடி யாரொடும்
ஒன்றிநின்ற சடகோபனுரை செயல்
நன்றிபுனைந்த ஓராயிரத் துள்ளிவை
வென்றிதரும் பத்துமேவிக் கற்பார்க்கே.

ஒ ன் ப ந ா ம் ப த் து

1வது கொண்ட பெண்டிர்

செஞ்சுருட்டி ராகம்—ரூபகதாளம்

- 1 கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர் பிறரும்
கண்டதோடு பட்டதல்லால் காதல்மற்றி யானுமில்லை
எண்டிசையும் கீழும்மேலும் முற்றவுமுண்ட பிரான்
தொண்ட ரோமாயுய்ய லல்லாவில்லை கண்டார்
துணையே.
- 2 துணையும்சார்வு மாகுவார்போல் சுற்றத்தவர் பிறரும்
அணையவந்த ஆக்கமுண்டேல் அட்டைகள்போல்
சுவைப்பர்
கணையொன்றாலேயேழ் மரமுமெய்த எங்கார்முகிலை
புணையென்றுய்யப் போகில்லாவில்லை கண்டார்
பொருளே.

- 3 பொருள்கையுண்டாச் செல்லக்காணில் போற்றியென்
தேற்றெழுவர்
இருள்கொள் துன்பத்தின்மை காணில்என்னே
என்பாருமில்லை
மருள்கொள் செய்கையசுரர் மங்கவடமதுரைப்
பிறந்தாற்கு
அருள்கொளா ளாயுய்யில்லாலில்லை கண்டபரணே.
- 4 அரணமாவரற்ற காலைக்கென்றென் றமைக்கப்பட்டார்
இரணங்கொண்ட தெப்பராவரின்றி யிட்டா லுமஃதே
வருணித்தென்னே வடமதுரைப் பிறந்தவன்
-
வண்புகழே
சுரணென்றுய்யப் போகிலல்லாலில்லை கண்டரசுதினே.
- 5 சதிரமென்று தம்மைத்தாமே சமமதித்தின்
மொழியார்
மதுரபோகம் துற்றவரேவைகி மற்றொன்றுறுவர்
அதிர்கொள் செய்கையசுரர் மங்கவடமதுரைப்
பிறந்தாற்கு
எதிர்கொளா ளாயுய்யல்லாலில்லை கண்டரீன்பமே.
- 6 இல்லைகண்ட ரீன்பமந்தோ உள்ளது நினையாதே
தொல்லையார்க ளெத்தனைவர் தோன்றிக்கழிந்
தொழிந்தார்
மல்லையுதார் வடமதுரைப் பிறந்தவண்புகழே
சொல்லியுய்யப் போகிலல்லால் மற்றொன்றில்லை
சுருக்கே.

- 7 மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம் மாநிலத்
தெவ்வாயிர்க்கும்
சுற்றேவண்டா சிந்திப்பேயமையும் கண்டிருந்தோ
குற்றமன்றெங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப்
பிறந்தான்
குற்றமில்சீர்கற் றவைகல்வாழ்தல் கண்டிருணமே.
- 8 வாழ்தல்கண்டீர் குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவி
போழ்துபோக வுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு
வாழ்துணையா வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே
வீழ்துணையாப் போமிதனில் யாதுமில்லை மிக்கதே.
- 9 யாதுமில்லை மிக்கதனிலென் றென்றதுகருதி
காதுசெய்வான் கூதைசெய்து கடைமுறை
வாழ்க்கையும்போம்
மாதுகிலின் கொடிக்கொள் மாடவடமதுரைப் பிறந்த
தாதுசேர்தோள் கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர்
சுரணே.
- 10 கண்ணனல்லாலில்லை கண்டீர்சுரணது நிற்கவந்து
மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்
திண்ணமா நும்முடைமை யுண்டேலவனடி
சேர்த்துய்மினோ
எண்ணவேண்டா நும் மதாதுமவனன்றி மற்றில்லையே.
- 11 ஆதுமில்லை மற்றவனிலென்றதுவே துணிந்து
தாதுசேர்தோள் கண்ணனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்
சொன்ன
தீதிலாத வெண்டமிழ்களியையாயிரத் துளிப்பத்தும்
ஓதவல்லபிராக்கள் நம்மை யாளுடையார்கள் பண்டே.

ಪಟ್ಟಿನತ್ತಾರ್

ಇವರು ದಕ್ಷಿಣದೇಶದ ಕಾವೇರಿಪ್ಪುಂ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಧನವಣಿಕ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು. ಇವರ ತಂದೆ ಶಿವನೇಶ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್, ತಾಯಿ ಜ್ಞಾನತಲ್ಪೆಯಮ್ಮ. ಇವರ ಬಾಲ್ಯನಾಮ ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯರ್. ಇವರ ಐದನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡರು. ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿ ಶರಣಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಕುಲವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಅದರಿಂದ ಹಣಸಂಪಾದಿಸಿ, ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಕಲ್ಪೆ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಮದುವೆಯಾದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಚಿಂತೆಮಾತ್ರ ಕೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರಲು, ತಿರುವಡಮರುದೂರಿನಲ್ಲಿಯ ಹುಟ್ಟು ದರಿದ್ರರಾದ ಶಿವಶರ್ಮ ಸುಶೀಲೆ ಎಂಬ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಶಿವನು ಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನನ್ನು ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯ ವಣಿಕನಿಗೆ ಮಾರಿ ಹಣಸಡೆದು ತಮ್ಮ ದಾರಿದ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಗಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ಸಂಚಿನಿಂದ ಆ ಮಗ ಶ್ವೇತಾರಣ್ಯರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಮಗ ನಂತೆ ಬೆಳೆದನು. ಮಗ ತನ್ನ ಹದಿನಾರನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಂದೆಯಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಹತ್ತಿರ ತಾನು ಹೋಗಿಬರುವುದಾಗಿರಲೂ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತಂದೆ ಬಂದೊಡನೆ ಕೊಡುವಂತೆಯೂ ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತಂದೆ ಬಂದು ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಸೂಜಿಯನ್ನೂ ಓಲೆಗಿರಿಯನ್ನೂ ಕಂಡನು. ಆ ಓಲೆಗಿರಿಯಲ್ಲಿ 'ಕಾದಪ್ಪ ಉಶಿಯುಂ ವಾರಾದು ಕಾಣುಂ ಕಡೈವಱುಕ್ಕೇ' (ಕಣ್ಣಿಲ್ಲದ ಸೂಜಿಯೂ ಬಾರದು ಕಣಾ ಕಡೆಹೊತ್ತಿಗೆ) ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದುದನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡು, ಅರ್ಥಗ್ರಹಿಸಿ, ಸಂನ್ಯಾಸ ಧರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ನಾಡಿನ ಅರಸನಾದ ಭದ್ರಗಿರಿಯೂ ಸಂನ್ಯಾಸ ತಳೆದು ಇವರ ಶಿಷ್ಯನಾದನು. ಇವರು ಪಟ್ಟಿನತ್ತಡಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ವ್ಯವಹಾರವಾಗಿ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದರು. ಇವರು ಸಂನ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸತ್ತಾಗ ತಾವೇ ಆಕೆಯ ದಹನಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು. ಇವರು ತಿರುವಳ್ಳಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪವಾದರು. ಇವರ ಸಮಾಧಿ ಈಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇವರ ಕೃತಿಗಳು: ಕಚ್ಚಿತ್ತಿರುವಂದಾದಿ, ತಿರುವಕಂಬಮಾಲೈ, ಕಚ್ಚಿತ್ತಿರುವಹವಲ್, ತಿರುವಳ್ಳಿಯೂರ್ ಒರುಪಾ ಒರುಪಗದು, ಮುದಲ್ಪನ್ ಮುಱ್ಪಿಯೀಡು, ಅರುಟ್ಟುಲಂಬಲ್.

பட்டினத்தார் பாடல்கள்

திருவேகம்பமாலை

- 1 அறந்தானி யற்றுமவனிலுங் கோடியதிக மில்லந்
துறந்தான் ; அவனிற்சத கோடியுள்ளத் துறவுடை
யோன் ;
மறந்தானறக் கற்றறிவோடிருந் திருவாதனையற்
றிறந்தான் பெருமையை யென்சொல்லுவேன்
கச்சியேகம்பனே !
- 2 கட்டியணைத்திடும் பெண்டருமக்களுங் காலத்தச்சன்
வெட்டிமுறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை விழ்த்தி
விட்டாற்,
கொட்டிமுழக்கி யழுவார் ; மயானங் குறுகியப்பா
லெட்டியடி வைப்பரோ ? இறைவா ! கச்சி
யேகம்பனே !
- 3 கைப்பிடிநாயகன் ஞாங்கையிலேயவன் கையையெடுத்த
தப்புறந்தன்னிலசை யாமன் முன்வைத்தயல் வளவில்
ஒப்புடன்சென்று துயினீத்துப்பின் வந்துறங்குவனோ
எப்படி நானம்புவேன் ? இறைவா ! கச்சி
யேகம்பனே !
- 4 நன்னூற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னூர் தப்பினாற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோவந்தத் தன்மையைப்
போல்
உன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுணைப்பிரிந்தால்
என்னாலிங் காவதுண்டோ ? இறைவா ! கச்சியே
கம்பனே !

- 5 நல்லாரிணக்கமும், நின்றபுனைநேசமு(ம்), ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுள்ளதோ? அகமும், பொருளும்
இல்லாந், சுற்றமு(ம்), மைந்தரும், வாழவும்,
எழிலுடம்பும்
எல்லாம் வெளிமயக்கே ஈிறைவா! கச்சியேகம்பனே!
- 6 பொல்லாதவ(ன்), நெறிநில்லாதவன், ஐம்புலன்கடமை
வெல்லாதவன், கல்விகல்லாதவன், மெய்யடியவர்பாற்
செல்லாதவன், உண்மைசொல்லாதவ(ன்), நின்றிரு
வடிக்கன்
நில்லாதவன், மண்ணிலேன் நிறந்தேன் கச்சி
யேகம்பனே!
- 7 நிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லை; நிறந்துமண்மே
விறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை; யிடைநடுவிற
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்று கொடுக்
கறியா
நிறக்குங்குலாமருக் கென்சொல்லுவேன் கச்சி
யேகம்பனே!
- 8 அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசார நற்றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசார நிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா! கச்சி
யேகம்பனே!
- 9 கல்லாப்பிழையுந், கருதாப்பிழையும், கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு, நினையாப்பிழையு, நின்னஞ்
செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந், துதியாப்பிழையுந், தொழாப்
பிழையு
மெல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் கச்சி
யேகம்பனே!

- 10 'மாயநட்டுபோரையு, மாயாமலமெனு மாதரையும்
வியவிட்டோட்டி, வெளியேபுறப்பட்டு, மெய்யருளார்
தாயுடன்சென்றுநின் தாதையைக்கூடிப், மின்னரையை
மறந்
தேயுமதேநிட்டை, பென்ற' நெழிற்கச்சி
வேகம்பனே !

நாயாருக்குத் தகனகிரியை செய்கையிற் பாடியது

வேண்பா

- 1 ஐயிரண்டுதிங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்,
பையலென்றபோதே பரித்தெடுத்துச்,—செய்யவிரு
கைப்புறத்திலேந்திக் கனகமுலைதந்தானே,
எப்பிறப்பிற் காண்பேனினி ?
- 2 முந்தித்தவங்கிடந்து, முந்துறுநாளளவும்
அந்திபகலாச் சிவனையாதரித்துத்,—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
எரியத்தழன் மூட்டுவேன் ?
- 3 வட்டிலிலுந், தொட்டிலிலு, மார்மேலுந், தேதான்
மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—மூட்டச்
சிறகிவிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுத்தாய்க்கோ
விறகிவிட்டுத் தீமூட்டுவேன் ?
- 4 நொந்து சுமந்துபெற்று, நோவாம லேந்திமுலை
தந்து, வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே—அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்
தனக்கோ
மெய்யிலே தீமூட்டுவேன் ?

- 5 அரிசியோ நானிடவே னாத்தாடனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்தும்கிழாமல்,—உருசியுள்ள
தேனே ! அமிர்தமே ! செல்வத் திரவியப்பு
மானே ! எனவழைத்த வாய்க்கு !
- 6 அள்ளியிடுவ தரிசியோ ? தாய்தலையேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ ? கூசாமன்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே ! எனவழைத்த வாய்க்கு.

விருத்தம்

- 7 முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே ;
பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையில் ;
அன்னையிட்ட தீ யடிவயற்றிலே ;
யானுமிட்ட தீ மூள்க ! மூள்கவே !

வேண்பா

- 8 வேகுதே தீயதனில் ; வெந்து பொடிசாம்ப
லாகுதே ; பாவியேனையகோ !—மாகக்
குருவிபறவாமல் கோதாட்டியென்னைக்
கருதிவளர்த் தெடுத்தகை.
- 9 வெந்தாளோ சோணகிரிவித்தகா ! நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ ! என்னைமறந்தாளோ !—சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கியுகந்து வரங்கிடந்தென்
றன்னையே யின்றெடுத்த தாய்.
- 10 வீற்றிருந்தாளன்னை ; வீதிதனிவிருந்தாள் !
நேற்றிருந்தாள் ; இன்றுவெந்து நீறுனாள் ;—
பாற்றெறிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ! ஏதென்றிரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமேயாம்.

ತಾಯುಮಾನವರ್

ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ವೇದಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಡಿಲಿಯಪ್ಪಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬವರು ಆ ಊರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಿರುಚಿನಾಪಲ್ಲಿಯ ದೊರೆ ವಿಜಯ ರಘುನಾಥ ಚೊಕ್ಕಲಿಂಗ ನಾಯಕನು ಅವರನ್ನು ಕರಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಸ್ಥನನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಕೇಡಿಲಿಯಪ್ಪಪ್ಪಿಳ್ಳೈಯವರು ತಮ್ಮ ಒಬ್ಬ ನೇ ಮಗನಾಗಿದ್ದ ಚಿದಂಬರಪಿಳ್ಳೈಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಗೆ ದತ್ತು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದದ್ದರಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಕೊರತೆಯಿಂದ ತಿರುಚಿನಾಪಲ್ಲಿಯ ತಾಯುಮಾನಸ್ವಾಮಿಗೆ ಹರಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಪಡೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದೇವರ ಹೆಸರನ್ನೇ ಇಟ್ಟು ತಾಯು ಮಾನವರ್ ಎಂದು ಕರೆದರು.

ತಾಯುಮಾನವರು ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಪಂಡಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಮೌನಗುರುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಉಪದೇಶಪಡೆದಿದ್ದರು. ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ತಂದೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅರಸನು ಮಗನಿಗೆ ವಹಿಸಿದನು. ತಾಯುಮಾನವರು ಕೊಂಚಕಾಲ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಡಸಿ, ಅರಸನು ತೀರಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆ ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇವನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರಹೂಡಿದರು. ಕೆಲವು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಮಡದಿ ತೀರಿಕೊಳ್ಳಲು, ವೈರಾಗ್ಯ ಹುಟ್ಟಿ ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಹಲವು ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆಹೋಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೭೪೨ ರಲ್ಲಿ ರಾಮನಾಥಪುರದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿಸ್ಥರಾದರು.

ಇವರ ಹಾಡುಗಳು ಭಕ್ತಿರಸಪೂರಿತವಾಗಿವೆ.

தாயுமானவர் பாடல்

திருவருள் விலாசப்பரசிவ வணக்கம்

- 1 அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும் ப்ரகாசமா
யானந்த பூர்த்தியாகி
அருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
யகிலாண்ட கோடியெல்லாம்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினில்
தட்டாம னின்றதெது சமயகோடிக் ளெலாந்
தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
வெங்கணும் பெருவழக்காய்
யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேல்
கங்குல் பகலறநின்ற வெல்லையுள் தெதுவெது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டன வெலாமோன வருவெனிய தாகவுங்
கருதியஞ்சலி செய்குவார்.

- 2 எத்தனை விதங்கடான் கற்குணங் கேட்கினுமென்
னிதயமும் ஒடுங்கவில்லை
யானெனு மகந்தைதா னெள்ளவு மாறவில்லை
யாதினு மரிமானமென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீகையோ டிரக்கமென்
சென்மத்து நானறிகிலேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுஞ்
தெரிசனஞ் செய்துமறியேன்

பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்கு மெய்தம்
 மொழிபுகன்றிடேன் பிறர்க்கேட்கவே
 போதிப்ப தல்லாது சும்மா விருந்தருள்
 பொருந்திடாப் பேதைநானே
 அத்தனை குணக்கேடர் கண்ட தாக் கேட்டதா
 அவனிமிசை புண்டோசொலாய்
 அண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறை
 வாகியா னந்த மானபரமே.

திடமுறவே

- 1 திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்
 காத்தாளக்
 கடனுனக்கென் றெண்ணினனைக் கைகுவித்தோ
 னானலேனோ
 அடை வுகெட்ட பாழ்மாயை யாழிரிலே யின்ன
 மல்லற்
 படமுடியா தென்னுவிப் பற்றே பராபரமே.
- 2 ஆராமை கண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
 வாராயோ வந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
 பூராய மாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
 பாராதி வைத்த பதியே பராபரமே.
- 3 வாழாது வாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரும்
 ஆழாழி யென்னவரு ளானாழுக் காற்றோடு
 ஏழா யெனவுலக மேசுமினி நானொருவன்
 பாழாகா வாறுமுகம் பார்நீ பராபரமே.

- 4 உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்தென்னை யாட்டுகின்ற
கள்ளக் கருணையை யான்காணுந் தரமாமோ
வெள்ளத்தை மாற்றி விடக்குண்பார் நஞ்சுட்டும்
பள்ளத்தின் மீன்போற் பதைத்தேன் பராபரமே.
- 5 வாழிக் கமலமலர் வண்டாய்த்து வண்டு துவண்டு
ஆவிக்கு ணின்றவுனக் கன்புவைத்தார்க் கஞ்சலென்
பாய்
பூவிற்கும் வான்கடையில் புல்விற்போர்போல
வொன்றைப்
பாவிக்க மாட்டேன் பதியே பராபரமே.
- 6 விண்ணுறு வெற்பின் விருந்தாங்கென மாற்றிற்
கண்ணுறு பாய்ச்சிடுமென் காதல்வெள்ளங்
கண்டிலையோ
தண்ணுறு சாந்தபதத் தற்பரமே நால்தெய்தப்
பண்ணுறு மின்பப் பதியே பராபரமே.
- 7 கூடியநின் சீரடியார் கூட்டமென்றோ வாய்க்குமென
வாடியவென் நெஞ்சுமுக வாட்டமுநீ கண்டிலையோ
தேடியநின் சீரருளைத் திக்கனைத்துங் கைகுவித்துப்
பாடியநான் கண்டாய் பதியே பராபரமே.
- 8 நெஞ்சத்தி னூடே நினைவாய் நினைவூடும்
அஞ்சலென வாழுமென தாவித் துணைநீயே
சஞ்சலமாற் றினையினிமே ருய்க்குபசா ரம்புகன்று
பஞ்சரிக்க நானூர் பதியே பராபரமே.

- 9 புத்திரநெறி யாகவுணைப் போற்றிப் பலகாலும்
முத்திரநெறி வேண்டாத மூடனே னுகெடுவேன்
சித்திரநெறிக் கென்கடவேன் சீரடியார்க் கேவல்
செய்யும்
புத்திரநெறிக் கேனுமுகம் பார்நீ பராபரமே.
- 10 கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநீன யேயிதயன்
கொண்டறியேன் முத்தி குறிக்குந் தரமுண்டோ
தொண்டறியாப் பேதைமையேன் சொல்லேனின்
தொன்மையெல்லாம்
பண்டறிவாய் நீயே பகராய் பராபரமே.

அன்பர் நெறி

- 1 அத்துவா வெல்லா மடங்கச்சோ தித்தபடிச்
சித்துருவாய் நின்றார் தெளிவறிவ தெந்நாளோ.
- 2 மூச்சற்றுச் சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்,
பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிருநா
ளெந்நாளோ.
- 3 கோட்டாலே யானகுணமிறந்த திர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநா ளெந்நாளோ.
- 4 கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் கேடி லா வானந்த
மடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வம்வைப்ப
தெந்நாளோ.
- 5 கற்கண்டா லோடுகின்ற காக்கைபோற் பொய்ம்மாயச்
சொற்கண்டா லோடுமன்பர் தோய்வறிவ
தெந்நாளோ.

- 6 மெய்த்தகுலங் கல்விபுனை வேடமெல்லா மேடாவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ் சேராச் செயலறிவ தெந்நாளோ.
- 7 குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்து தற்போத
மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புனைவப்ப தெந்நாளோ
- 8 தர்க்கமிட்டுப் பாழாஞ் சமயக் குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர் கண்டவழி நேர்பெறுவ தெந்நாளோ.
- 9 வீறியவே தாந்தமுதன் மிக்க கலாந்தவரை
பாறுமுணர்ந் கோருணர்வுக் கன்புனைவப்ப
தெந்நாளோ.
- 10 கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மறிந்து,
கொண்டநெஞ்சர் நோய்நெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப
தெந்நாளோ.
- 11 பாக்கியங்க ளெல்லாம் பழுத்துமனம் பழுத்தேதார்
நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநா ளெந்நாளோ.
- 12 எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ வெண்ணுந்த பேராதனர்
கள்
செவ்வறிவை நாடிநிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ.

நிஷங்கு

அ		அடுமடையன் = (1) மூங்கு, (2) அடையன்	16
அகல்ம் = உடல்	185	அடைவு = சூழ, மூல	211
அகவல்லிகள் = கலைஞர்	120	அண்ணாத்தல் = நிரப்பல்	124
அகவையாள் = உயிரினம்	115	அண்டம் = மூல (சு. அட)	155
அகந்தை = அகந்தை, அகந்தை	210	அண்ணிப்பான் =	
அகவரின் = மூல, அகந்தை	112	அகந்தை =	142
அகந்தை = மூல	20	அகந்தை = மூல	118
அகந்தை = மூல	64	அகந்தை = மூல (சு. அக)	164
அகந்தை = மூல	20	அகந்தை = மூல	145
அகந்தை = மூல	26	அகந்தை = மூல	81
அகந்தை = மூல	25	அகந்தை = மூல	213
அகந்தை = மூல	142	அகந்தை = மூல	147
அகந்தை = மூல	210	அகந்தை = மூல	207
அகந்தை = மூல	211	அகந்தை = மூல	178
அகந்தை = மூல	64	அகந்தை = மூல	60
அகந்தை = மூல	96	அகந்தை = மூல	146
அகந்தை = மூல	188	அகந்தை = மூல	56
அகந்தை = மூல	193	அகந்தை = மூல	64
அகந்தை = மூல	172	அகந்தை = மூல	88
அகந்தை = மூல	136	அகந்தை = மூல	166
அகந்தை = மூல	213	அகந்தை = மூல	88
		அகந்தை = மூல	116
		அகந்தை = மூல	131

அமரர் = அமரர்,		அரவு = காவ	178
அமர்த்து = 83, 167		அரவுக்குறி = காவின் குறி	107
அமர்த்து = அமர்த்து, அமர்த்து 2		அரவு அரவு = அமர்த்து, அரவு	91
அமர்த்து = அமர்த்து (ச. ந. அமர்த்து)	11	அரவு வாரி = அரவு	
அமர்த்து = அமர்த்து	75	அரவம் = அரவு, அரவு	164
அமர்த்து = அமர்த்து	143	அரிவை = அரிவை	150
அமர்த்து = அமர்த்து	64	அரிசி = அரிசி	207
அமர்த்து = அமர்த்து	59	அரிக்குரு = அரிக்குரு	55
அமர்த்து = அமர்த்து	112	அரியணை = அரியணை	57, 174
அமர்த்து = அமர்த்து	77	அரியணை = அரியணை	65
அமர்த்து = அமர்த்து	77	அரும் = அரும்	143
அமர்த்து = அமர்த்து	148	அரும்பு = அரும்பு	147
அமர்த்து = அமர்த்து	104, 108	அருமந்த = அருமந்த	60
அமர்த்து = அமர்த்து		அருக்கன் = அருக்கன்	92
அமர்த்து = அமர்த்து	75	அருத்தி = அருத்தி	79
அமர்த்து = அமர்த்து	196	அரும் பொருள் = அரும் பொருள்	60
அமர்த்து = அமர்த்து	193	அருங்கலம் = அருங்கலம்	136
அமர்த்து = அமர்த்து	33	அருள்வெளி = அருள்வெளி	210
அமர்த்து = அமர்த்து	47	அருட்புரணம் = அருட்புரணம்	211
அமர்த்து = அமர்த்து	203	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	91	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	39	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	152	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	147	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	165	அருளேன் = அருளேன்	108
அமர்த்து = அமர்த்து	48	அருளேன் = அருளேன்	108

ಆಕಾಶ = ಆಧಾರ, ಅವಲಂಬ, ಆಸರೆ	129	ಆಗ್ರಂಪು = ಶಬ್ದ	57
ಆಕಿ = ಆಶೀರ್ವಾದ	91	ಆಗ್ರಂತ್ತು = ಸೇರಿತು, ಹೊಂದಿತು (146)	
ಆದಂಧೇಪರಾಣ = ನಾಟ್ಯ ಮಹಾರಂಗ	108	ಆಗ್ರಂಪನ = ನೋಳುಗುತ್ತನೆ	54
ಆದಿ = ಕನ್ನಡಿ	120	ಆಗ್ರಂಕಡೆಕಾ = ಕೂಗಿದರೋ	152
ಆದ್ದುಕಿನ್ದ = ಕಾಣಿಸುವ	211	ಆಗ್ರಂವಲರ್ = ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವರು	12
ಆದಿತ್ಯ = ಬುದ್ಧಿಹೀನ	138	ಆಗ್ರಂಯಿರ್ = ಪ್ರಶಸ್ತಪ್ರಾಣ	143
ಆದಿತ್ಯವನ್ = ಸೂರ್ಯ	43	ಆಗ್ರಂ = ಹನ	93
ಆದಿತ್ಯಪನ್ = ಆಕಾಶ, ಸೂರ್ಯ	81	ಆಗ್ರಂ = ಸೃಷ್ಟಿಸಾಧನ	184
ಆದಿತ್ಯ = ಒಂದು ಹೂವು		ಆಗ್ರಂವಣ ವೀತಿಗಳು = ಆಂಗಡಿ ಬೀದಿ	54
ಆದಿರ್ = ಕುರುಬರು	164	ಆಗ್ರಂ = ಪ್ರಾಣ, ಉಸಿರು	211
ಆದಿತ್ಯತಾರ್ = ಸಖೀಜನ	100	ಆಗ್ರಂ = (1) ಸಮುದ್ರ, (2) ಚಕ್ರ	163
ಆದಿ = ತಾಯೀ	138	ಆಗ್ರಂ = ನೆಗಟಾಗದ	142
ಆದಿ = ತಾಯಿ		ಆಗ್ರಂ = (ಸನ್) ಮಾರ್ಗ	138
ಆದಿ = ಮೂತ್ತು	38	ಆಗ್ರಂ = ಬಲ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	
ಆದಿ = ಚಂದನ	147	ಆಗ್ರಂ = ಅಧಿಕವಾಗಿ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ	59
ಆದಿಣ್ಣಗಳು = ನೇದಗಳು	55	ಆಗ್ರಂ = ಬಲಿಷ್ಠ	63
ಆದಿಣ್ಣ ನಿಲತ್ತಮಲನ್ =		ಆಗ್ರಂ = ಹಸುವಿನ ಮಂಡೆ	84
ನೇದೋಕ್ತ ವಿಸ್ತು	91	ಆಗ್ರಂ = ಅನೇಕವಾಗಿ, ಅನೇಕವಾಗಿ	164
ಆದಿ = ನೆಗಟಾಗದ	152	ಆಗ್ರಂ = ಹಸು, ಆಕಾಶ	58
ಆದಿ = ಸಹಸ್ರವಾದಿಕೃತದಿರು	211	ಆಗ್ರಂ = ಬಗ್ಗಿ	128
ವುದು		ಆಗ್ರಂ = ಸಂಚಗವ್ಯ	38
ಆಗ್ರಂ = ನೆರೆದ, ತುಂಬದ	138		
ಆಗ್ರಂ = ಅಂದ, ಚಲವು	186	ಇ	
ಆಗ್ರಂತ್ತು = ಆರು, ಗರ್ಜಿಸು	163	ಇಕಲ್ = ಹಗಿತನ	46
ಆಗ್ರಂವಮ್ = ಆಸೆ	213	ಇಕಲ್ = ಶಕ್ತಿ	86
		ಇಕ್ರವಾಗ್ರ = ಇಕ್ರವಾಗ್ರ	92

இசை = காடா	197	இயமாநன் = (யாசுமான்),	
இடர் = வடரு	75, 58	சூரண	142
இடுக்கண் = கஷ்ய	73	இயல்ட்டுடையமுவர் =	
இடும்பை = கஷ்ய, வடரு		புத்தூரி, வானபுத்தூ, சந்யாசி	
இணர் = கல ரோஜலா	36	இயையா வாசகம் = உப்யவ	
இணங்கி = கலா	194	மாதா	107
இணக்கம் = சூரண	206	இயைந்ததை = பாவித்தது	107
இணை = வச, கலா	58	இரவு = யாசுனி	26
இமிரும் = சப்யசுவ	125	இரணி = ரவி, சூரண	74
இலங்கு = பிசுபுவ	134	இரத்தூ = பீடி, யாசுனி	
இவண் = கலி	48	(ச. க. வர்)	136
இழி = கலி	50	இரணம் = கஷ்ய	203
இழக்கு = கலா, சூரண	16	இரு = கலா	192
இழை = கலா	125	இருமை = கலாசூரண	
இளங்கோ = கலா		இருவினை = கலா புரண	76
(கலாசூரண)	174	இருள் = கலா, கலாசூரண	
இளவு = கலா	144	இருக்கு = கலா, கலாசூரண	91
இறவு = கலா	155	இறைத்த = கலாசூரண	77
இறவுளர் = கலாசூரண	38	இல் = கலா	148
இறந்தான் = கலா சூரண	206	இல்லறம் = கலாசூரண	
இறுங்கு = கலா	35	இல்லவன் = கலா, கலாசூரண	159
இறுங்கு = கலா	49	இலங்கு = கலா	47
இறுதி = கலா	63	இறையோன் = கலா, கலா	28
இறை = கலா, கலா	65	இனம் = கலா, கலா	133
இறைஞ்சலர் = கலாசூரண	82	இன்மை = கலாசூரண	203
இறைஞ்சு = கலாசூரண, கலா	82	இன்னு = கலா	23
இறைகொண்டு = கலா, கலா	106	இன்னுமை = கலா	26

ந	உத்தாளித்து = (நிரை பீரசடி)	
ந = சேட	2	விபாதி பிழ்ச்சி 146
நனை = சேட, நான	81	உந்தி = கைக்கால், நாடி 193
நட்டம் = நூல், சேட	63	தடி, நூல் 138
நண்ணு = பிழை, துன்பம், நூல்	105	உந்து = தடித்தல் (தடி) 166
நரம் = பிழை, அருள்	13	உந்திய = அருள் தருதல் 134
நர்க்கின்ற = வையா	144	உம்பர் = அருள் 56
நர்த்து = (தான) வையா	143	உயங்கு = கடித்தல் 48
நரி = கடுகத்தல், அருள்	200	உயற்பாறு = கைக்கால்
நழும் = கடி	93	தடி
நன்றி = பிழை, தடி	193	உயல்வாறு = கடி நூலாறு 77
		உயாத்துணை = கடி, கைக்கால் 107
உ		உய = கடித்தல் 142
உகந்து = கடித்தல்	208	உய்யா = கடித்தல் 117
உகந்து = கடித்தல், வையா	160	உய்ப்பார் = கடித்தல் 35
உகல்வன = கடித்தல், கடித்தல்	36	உய = கடி 74
உகர் = கடி	64	உயன் = கடி
உகு = கடி, கடி	81	உய்வார் = கடித்தல் 26
உக்கம் = கடித்தல்	167	உய்வான் = கடித்தல் 92
உசா = கடித்தல்	20	உயி = கடி 134
உடற்ற = கடித்தல்	63	உயை = கடி 105
உடற்றும் = கடித்தல், கடி		உயை = கடித்தல் 116
உட்கு = கடி	106	உயவா = கடி 28
உட்கும் = கடித்தல்	105	உயப்பிரி = கடி, கடி 156
உணரா = கடி (க.க. கடி)	106	உய்யா = கடி 73
உணங்கல் = கடித்தல்,		உயரி = கடி 77
படித்தல், கடி	118	உயணம் = கடித்தல் 45

ஒசித்தான் = மூரிதவன	159
ஒடி = ஓடி	64
ஒடுக்கம் = அங்கு	115
ஒண்ணை = பூகூர், மூண்டயர்	146
ஒருநெறி = வகமார்ப	134
ஒருத்தன் = அநுசம, வகீச	152
ஒருத்தல் = அநுசும	34
ஒருமை = அநு பாக	133
ஒப்பு = ஸகமார்ப	63
ஒப்புடன் = அநுசும	206
ஒப்பிலா = அநுசம	154
ஒருவி, ஒரீது = அநுசும	24
ஒல்கி = அநுசும	199
ஒல்கை = அநுசும	166
ஒலி = ஸலி, சலி	133
ஒல்லும்வகை = அநுசும	
வகைகள்	

ஒடுதல் = அநுசும,	151
அநுசும	
ஒடை = அநுசும	34
ஒதல் = (1) அநுசும,	
(2) அநுசும	17
ஒதி = அநுசும, அநுசும	41
ஒட்டி = அநுசும	12
ஒப = அநுசும, அநுசும	142
ஒயாடல் = அநுசும	100
ஒராதார் = அநுசும	143
ஒவாது = அநுசும	
ஒவிலாது = அநுசும	81
ஒவியார் = அநுசும	105
ஒவியம் = அநுசும	98

ஒள

ஒளவியம் =	2

ஒழுகல் = அநுசும, அநுசும	
ஒளி = அநுசும (அநுசும)	
ஒற்கம் = அநுசும	20
ஒற்றிவை = அநுசும, அநுசும	145
ஒறுத்தல் = அநுசும	144
ஒன்று = அநுசும	144

ஒ

ஒங்கல் = அநுசும (அநுசும)	77
ஒசை = அநுசும (அநுசும)	

க

கங்குல் = அநுசும	210
கசிந்துருகி = அநுசும	207
கசிந்து = அநுசும	143
கச்சி = அநுசும	191
கடமை = அநுசும, அநுசும	35
கடன் = அநுசும	128
கடி = அநுசும	178
கடிக்கொள = அநுசும	108
கடு = அநுசும	39

கடை = பாளம்	55	கதிர் = சூரிய, சிவ, சிவம்	163
கடையவன் = கையவன்	144	கதுவ = கிடையா	100
கடைத்திறப்பு = யுத்தம்		கதுவ = கடுமையான	147
கடையாடல் = கடுமையான		கதுவம் = கடுமையான	120
கடையாடல் = கடுமையான		கந்து = கடுமையான	17
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	112
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகத்தி = கடுமையான	104
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	104
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	32
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	167
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	179
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	146
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	44
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	117
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	163
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	108
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	29
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	112
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	163
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	133
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	207
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	112
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	20
கடையாடல் = கடுமையான		கந்துகம் = கடுமையான	91

கருதலர் = நீனையுடையவர்	160	கழல் = கடி	74
கருளக்கொடி = கருடத்து	159	கழல் = கடி	133
கரை = கரீ, கரூ	104	கழனி = கடி	194
கரைந்து = (முன)கரீ	197	கழகம் = கடி	39
கருணாகரன் = கருணாகரன்		கழி = கடி	133
கூராமு ; கருணாகரன்	90	களபம் = கடி	88
கலம் = கடி	149	களங்கம் = கடி	34
கலன் = கடி	24	களி = கடி	145
கலனி = கடி	182	களி = கடி	160
கலங்கு = கடி	164	களியாத = கடி	145
கலங்கம் = (1) கடி,		களிப்பு = கடி	98
(2) கடி	90	கலை = கடி	147
கலிகன் =		கலைகுறல் = கடி	107
கலமங்குயலு	183	கள் = கடி, கடி	
கலுழி = கடி, கடி, கடி	191	களன் = கடி, கடி	211
கலை = கடி	89	களவர் = கடி	58
கல் = கடி	73	களன் = கடி, கடி, கடி,	
கல்லி = கடி, கடி	139	கடி, கடி, கடி	144
கல்லாப்பிழை = (கடி, கடி)		களங்கித்திரை = கடி,	
கடி) கடியுடைய கடி	207	கடியுடைய	160
கவனம் = கடி, (கடி)	56	கறங்கு = கடி (கடி)	23
கவரில் = கடி	63	கறி = கடி	36
கவயுக்கை = கடி, கடி	116	கறுத்த = கடி, கடி	44
கவர்த்து = கடி	14	கறை = கடி, கடி	133
கவாலுன் = கடி	20	கறை = கடி	32
கவின் = கடி	39	கறையடி = கடி	97
கவிகை = கடி	56	கனம் = கடி (கடி, கடி)	29

கனவு = கனசு	86	காறாளர் = ஐக்கிலர்	28
கனகம் = கனக (அபரண)	207	காரிகை = கீழ், நல்ல	117
கனிய = கரகல	156	கார் = மீள	139
கனிகின்ற = மனகரகவ	73	கார் = கழு, கீழ்	144
கனேத்து = கீழ்	165	காலக்கணிதம் = கீழ்க்கணிதம்	112
கனையெரி = கீழ்	112	காலத்தச்சன் = யவா (தரு)	206
கன்னி = காமாநி	117	கால் = கால்	125
கன்னல் = கழு, கரு	143	காவலன் = கரு	105
கன்றமை = மனகரகவ	26	காவலுள்ளிருந்து =	
காசறை = கரு	88	ரகசியத்திலிருந்து	107
காசு = கால்	164	கான் = கால்	63
காசு = கரு	75	கானல்வரி = கீழ், கரு	117
காஞ்சி = (1) கால்,		கிராதர் வேந்தன் =	
(2) காவலன்	90	(கிராதரகன) கால்	74
காஞ்சிரங்காய் = கால்		கிரிசைகள் = கீழ்க்கால்	163
கீழ்க்கால்	22	கிளவி = கால்	105
காண்பரிய = கரு, கரு,		கிள்ளை = கால்	54
அருவ	143	கீழ்க்காலம் = கரு, கரு	165
காணம் = கரு	112	கீழ்து = கரு	201
காதலன் = கால், கரு	17	குச்சரக்குகை = கரு	
காதலி = கால், கரு	17	கீழ் (கீழ்க்கால்) கரு	107
காதல் கருமியார் = கரு		குஞ்சி = கரு	73
கீழ்க்காலம்	23	குஞ்சரம் = கரு, கரு	159
காமரு = கரு	187	குடம்பை = கரு	43
காமப்போதோளி = (கரு, கரு)		குடி = கரு	43
வருக கருவாரு) கரு	110	குட்டன் = கரு	160
காமக்கரணம் = கரு, கரு,		குணில் = கரு	168
கருவியை	112		

குண்டு = அடி, குண்டி	121	குழல் = கடை, கீழை	17
குதுகுதுப்பு = சந்தை	147	குழி = கடைவழி	104
குந்தம் = அடி, குந்த	44	குழகன் = அடியன்	172
குமரி = கனம், குமரி	6	குழக்கன் = அடியன்	58
குழதம் = நீர்	35	குழா = குழை	150
குய் = கனம், குய்	22	குழை = கனம்	77
குரவை = கனம், குரவை		குழைதல் = கனம்	149
குரம்பை = கனம்	4	குளம் = கனம்	121
குரம்பை = (1) (கனம்)		குறள் = கனம்	163
யாண்டி) கனம்,	143	குறடு = கனம், கனம்	20
(2) கனம்	154	குறங்கு = கனம்	171
குரகதம் = கனம்	76	குறி = கனம், கனம்	98
குரு = கனம்	146	குறிக்கும் = கனம்	63
குருகு = கனம்	184, 37	குறும்பு = கனம்	213
குருதி = கனம்	45	குறும்பு = கனம்,	
குருமி = கனம்	93	கனம்	146
குருளை = கனம்	48	குனி = கனம்	174
குருத்து = கனம்	21	குனிப்பு = கனம்	81
குலம் = கனம்	147	குடி = கனம்	36
குலாம் = கனம்	206	குடல் = கனம்	87
குலிசம் = கனம்	44	குடல் விளைத்தல் = கனம்	
குலிசப்புத்தேதல் = (கனம்)		குடியைகள் கனம், கனம்	
கனம்) கனம்	40	கனம் கனம் கனம்	
குலி = கனம்	75	கனம்	
குலவு = கனம்	76	குடார் = கனம்,	
குலவை = கனம், கனம்	163	கனம்	168
குலையம் = கனம்	151	குதை கனம் = கனம்	204

ಕೋಬ್ಬು = ಕೋಯುವುದು	112	ಕಾಬಮ್ = ಚಾಪ, ಬಿಲ್ಲು	44
ಕೋಗ್ರಿಲ್ = ಆರಮನೆ	56	ಕಾರಲ್ = ಬಿಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲು	120
ಕೋಗ್ರಿನ್ಮಲ = ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು	159	ಕಾರಾಗ್ರಮ = ಸೇರದೆ, ಸಾರದೆ	143
ಕೋಲಮ್ = ಅಲಂಕಾರ, ವೇಷ	112	ಕಾಲ = ಹೆಚ್ಚಾದ	151
ಕೋಲವರಾ = ಚೆಲುವಾದ ಮಲೆ	151	ಕಾಲಿ = ಅರಂಭಿ	116
ಕೋವಾ = ತೊಂಡುಣ್ಣ	199	ಕಾವಾಮಗ್ರಂತ್ರ = ಅಮೃತ	12
ಕೋಮ್ = ಕೊಬ್ಬಿದ, ಕೊಬ್ಬು	36	ಕಾಂತ್ರೂತ್ರಮ್ = ಹೇಳುತ್ತೇನೆ	42
ಕೋಗ್ = ಗೃಹಣ (ಶಕ್ತಿ)	10	ಕಾಂತ್ರ = ಹಿರಿಯ	7
ಕೋಗ್ = ಬಲ	44	ಕಿಣ = ಶಿಖೆ, ಜುಟ್ಟು	29
ಕೋಗ್ = ಅಪತ್ತು	160	ಕಿಕ್ಕೇನ = ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ	154
ಕೋಗ್ರಲ್ = ಕೊಲೆ	22	ಕಿತ್ತಲೆ = ವ್ಯಾಧಿ	148
ಕೋಗ್ರಾ = ಉಲಿ, ಶಬ್ದ	32	ಕಿತ್ತಣ್ = (ಸಿದ್ಧ), ಕುಶ್ವರ	155
		ಕಿತ್ತಮಿಣಾ = ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ	210
		ಕಿತ್ತಣ = ಮನಸ್ಸು	142
		ಕಿತ್ತಣ್ಣ = ಚಿಂತೆ	74
		ಕಿಲಮಗ್ರಿಣ = ಶಬ್ದ ಮಾಡಿದವು	164
		ಕಿಲೆ = ಬಿಲ್ಲು	65
		ಕಿಣಿಣಾ = ಸಿಬ್ಬೆ, ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ	47
		ಕಿಣಿಪ್ಪು = ಉತ್ಪನ್ನ, ಸೇವು	11
		ಕಿಣಿಪ್ಪು = ಮೋಕ್ಷ, ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ	12
		ಕಿಣಿಗಣಿಗಿಪ್ಪು = ಕಟಾಕ್ಷಿಸಲು	117
		ಕಿಣ್ಣಿ = ಮಕ್ಕಳು	34
		ಕಿಣ್ಣಿಣಿ = ಚಿಕ್ಕಮನೆ	164
		ಕಿಣ್ಣಿಣಾ = ವ್ಯಾಧಿ, ಹೀಡೆ	13
		ಕಿಣ್ಣಿಪ್ಪು = ಹಿಂಗೆತ್ತು	113
		ಕಿಣ್ಣಿ = (ಸೆರೆ), ಸ್ಥಳ	149
		ಕಿಣ್ಣಿ = ಸೆರೆ	14
ಕ			
ಕಕರಿ = ಕೋಹಣಿ (ಸಂ. ಶಕಟ)	116		
ಕಕರಮಣ್ = ಶಕಮಖ, ಇಂದ್ರ	47		
ಕಕರಿ = ಭಾಗ್ಯ, ಲಾಭ	203		
ಕಕರಿ = ಸೌಂದರ್ಯ	133		
ಕಕರಿ = ಸಮರ, ಯುದ್ಧ	6		
ಕಕರಿ = ಶಂಭು, ಶಿವ	54		
ಕಕರಿ = ಶರ, ಬಾಣ	64		
ಕಕರಿ = ಚಲನ	136		
ಕಕರಿ = ಜಲಧಿ, ಸಮುದ್ರ	39		
ಕಕರಿ = ಸೋತುಬೀಳುತ್ತದೆ, ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ	206		
ಕಕರಿ = ಕೃತ್ಯ, ದೇವನ	159		
ಕಕರಿ = ಸುಳ್ಳು	58		

சிறுநூறு = பீரெசெ	165	சுலவு = சுத்துவது	
சிறுநூறுகாலை = ஸுஷ்ரல	168	சுவை = சுவை	12
சினவல் = சோபிசுவது	121	சுற்றத்தவர் = வந்துவருபவன்	203
சினை = சோபி	120	சுனை = மூல	121
சினைஇ = சோபி, பூபூ	42	சூடகம் = பழ	76
சின்மொழி = சேவ மொழி,		சூதர் = மந்திரி,	
கர்பி	144	சூதா கௌகாவன	(56)
சீரம் = வலு, நாரை, (பீர)	65	சூது = சூதா	86
சீரடியார் = சீரடி பூர	212	சூத்திரம் = சூது, கரு	206
சீரார் = சீரடி	150	சூழ்ச்சி = ஸுயா, யூதி	41
சீராட்டும் = சூரபசூதா	207	சூளிகை = சூதாபி	54
சீர்த்தி = சீர்தி	74	சூள் = சூது	117
சீர்த்தியான் = சீர்தி	74	செஞ்சுத்த = சூதா	182
சீற்றத்தான் = சோபி	63	செக்கர்வான் =	
சுடர் = சூதா	193	சுதூருகாவை, சீவான்	138
சுடரும் = சூதாசூத	75	செஞ்சுரம் = சூதா	64
சுடிகை = சூதி, கீ	97	செடி = (நீ), மூர்தி	43
சுடில்வன் = சூதி தூதா	147	செண்டி = சூதா, கீ	91
சுடுதி = சூதா	147	செந்தண்மை = சூதி	12
சுட்டி = சூதி தூதா	171	செட்டிதல் = சூதி	155
சுட்டுக்கோல் = சூதா	20	செம்மை = சூதி, மூதூ	154
சுந்தர சூதா		செம்பியர் = சூதா	55
சூதா	112	செம்பொருள் = சூதா	13
சூதம் = சூதா	16	செம்மாந்து = சூதா	52
சூதிகை = சூதி	63	செய்ய = சூதா	179
சூதும்பு = சூதி	37	செய்ய = சூதி	152
சூதி = சூதி, சூதி	196	செய்யாள் = சூதி	12

செரு = யாடல்	83	செருந்தார் = ஞானிகள்	10
செல் = மூலம்	33	செவடி = சூரேசுவரன்	142
செல்வத்தி = மூலேசுவரன்	182	செவகம் = நெருக்கம்	36
செலவு = காலம்	121	செனம் = கட்டி (சு. சூரன்)	45
செவ்வி = கால, பவ	35	செவதி = கீழ்க்க	136
செவ்விய = நேரமாத, பவ	59	செவணகிரி = அரண்மனை	208
செவ்வறியு = சுவாமி	213	செவத்தி = அகல	148
செவ்வார் = காலமாத	139		
செவ்வூதர் = சுவாமி	155		
செறிப்பு = பவ, பவமாத	23	செவகம் = கீழ்க்க	38
செறு = கால	109	செவடி = யாடல்	42
செறுதல் = நவ	35	செவியு = நேரம், கால	115
செறுத்து = கால	193	செவய = கால	120
செற்று = கால, கட்டி	134	செவலம் = கால	168
செற்ற = நவமாத	57	செவகிழாமல் = கீழ்க்க	116
செற்றம் = கால, கால	55	செவமிருத்திட்டு = கால	24
செற்றார் = கால	167		
செற்றார் = காலமாத	165		
சென்னி = கால	40	செவடி = கால, கால	74
செண் = கால	42	செவார் = கால	45
செடி = கால, கால	105	செவை = கால	145
செமம் = கால, கால	106	செவை = கால	14
செமம் = கால, கால	182	செவம் = கால	171
செதிபன் = காலமாத		செவம் = கால, கால (கால)	49
லமயன்	108	செவகை = கால	146
செவாய் = கால	143	செவத்தி = கால	11
செய் = கால, கால	39	செவத்தி = கால	167

தணியாய் = தண்டவளி	142	தற்றேபாதம் = துருத்தி	213
தண் = தீவ	194	தற்கொண்டான் = நன்	14
தண்ணாறு = தண்ட	211	தனிதம் = தீவ? (தீவ)	32
தண்பதம் = தீவநிலை	117	தாதகிமாலை = 'அதி' தீவ	
தண்டாமரையான் = துரு	134	மலை	87
ததர்ந்த = துரு	201	தாது = துரு	138
தத்து = தீவ	147	தாமம் = மலை	198
தத்துறுமாறு = தீவநிலை	160	தாரகை = தீவ, தீவ	149
தத்துறுமாகில் = தீவ	160	தார் = மலை	184
தந்திரம் = தீவ	105	தார்கள் = மலைகள்	199
தமர் = தீவ, தீவ	20	தால் = தீவ	171
தமியன் = தீவ	145	தாழ்முறம் = தீவ	106
தரம் = தீவ	151	தாழ் = தீவ, தீவ	12
தரணி = தீவ, தீவ	74	தாள் = தீவ	128
தரளம் = துரு	76	தாள் = தீவ, தீவ	84, 10
தருக்கி = தீவ	148	தானவர் = தீவ	40
தலை = தீவ, தீவ	148	தாளை = தீவ	58
தலைக்கிடு = தீவ, தீவ	118	தாளையான் = தீவ	
தலைச்செலின் = தீவ	106	திகழ் = தீவ	139
தலைப்பிரியா = தீவ		திகழும் = தீவ	136
தவா = தீவ	44	திகிரி = தீவ, தீவ	115
தழல் = தீவ	138	திங்கள் = தீவ	136
தழீஇ = தீவ	149	திங்கள் = தீவ, தீவ	163
தழுவினான் = தீவ	74	திணி = தீவ, தீவ	130
தழைத்தது = தீவ	210	திண்கிலை = தீவ	145
தளிர் = தீவ, தீவ	33	திதலை = தீவ	
தறுகண் = தீவ	83	மலை, தீவ	148

ತಿರು = ಸಿರಿ, ಐಶ್ವರ್ಯ	26	ತುಂಗ = ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ	3
ತಿರು = ಸಿರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ	104	ತುಂಕ = ನದಿಮಾಡಲು	75
ತಿರುವಾರ್ = ಜಲಾನದಿ	152	ತುಂಕ = ಮುಗಿಯುವಂತೆ	189
ತಿರುಗುಕು = ಶ್ರೀಮಾಲು	107	ತುಂಕಲ = ಸಾಯುವುದು	150
ತಿರುತ್ತನೆ = ಕೃಷ್ಣ	189	ತುಂಕು ಮೆಲೆ ಪಾತು = ಸಾಯುವಾಗ	183
ತಿರುಕ್ಕು = ವಕ್ರವಿಲ್ಲದ	101	ತುಡವ = ಬೆಳವೆಲ	159
ತಿರುವಿಣ್ಣ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ	115	ತುಡಿ = ದಾಡಿ	86
ತಿರೋತ = ಶ್ರೀತಾಯಾಗ	190	ತುಣ್ಣ = ಗೊಂಚಲು	36
ತಿರುತ್ತಾಂಶಂಕೈಕೈ		ತುಣ್ಣಿ = ತಾಳ	112
ತಿಕ್ಕೊತ್ತಾಳಿ = (ಅರ್ಯಾ		ತುಣ್ಣ = (ಚೆ), ಹೆಣ್ಣು	182
ಕಾರ್ಯ), ನೇಶ್ಯಗಮನ	113	ತುಬ್ಬ = ಅಹಾರ	11
ತಿರಾ = ತೆರಿ, ಅಲೆ	184	ತುಬ್ಬ = ಸಾಮರ್ಥ್ಯ	189
ತಿಲತಮ = ಬಿಟ್ಟು, ತಿಲಕ	199	ತುಬ್ಬ = ಬಲೆ, ಶಕ್ತಿ	63
ತಿಲಮ = ಸ್ವರ್ಗ, ಪರಮಪದ	188	ತುಬ್ಬಾರ್ = ಉಪಮಾಡುವವರು	11
ತಿಲಮ = ಬಗೆ	112	ತುಬ್ಬನ್ = ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು	189
ತಿಲಮ = ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯ	115	ತುಬ್ಬಿ = ಅನಿ	65
ತಿಲಮ = ಬಲ	154	ತುಬ್ಬ = ದಾಖ	183
ತಿಲವು = ತೆರವು	155	ತುಬ್ಬಲವನ = ಅಳಿದುಡುತ್ತನೆ	77
ತಿಲವೇವಾರ್ = ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನಿಗಳು	128	ತುಬ್ಬಿ = ಹಾಸಿಗೆ	164
ತಿಲಾ = ತೆರಿ, ಕಪ್ಪು	55	ತುಬ್ಬಿ = ನದಿ	86
ತಿ = ಸೀ, ಸಿಹಿ	120	ತುಬ್ಬಿನ್ = (ನೀನು) ನದಿ ಮಾಡಿದೆ	75
ತಿಟ್ಟುರೋಮನಿ = ಚಿತ್ರಸಲಾರ		ತುರಗು = ಕುದುರೆರೂಪದ ಅಸುರ	189
ದಷ್ಟು ಸುಂದರವಾದ ದೇಹ	74	ತುರಿ = ದೋಷ	73
ತಿರ್ವು = ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ	58	ತುಣ್ಣು = ಅಳಿದು	146
ತಿವಿಯೊಮ್ಮಿ = ಸವಿನಾತು	108	ತುಣ್ಣು = ಒತ್ತುಗೂಡಿ, ತುಂಬಿ	76
ತುಕಿ = ವಸ್ತ್ರ	175	ತುಣ್ಣು = ತೊಡಗುವುದು,	
ತುಕಿ = ಹವಳ	38	ತುಣ್ಣು = ಸುರಂಭಿಸುವುದು	194

துவை = பிடி, துடி	22	துறை = மூலம்	199
துவ்வாமை = மூலம்	13	துபம் = மூலம், மூலம்	164
துவ்வாதவர் = மூலம், மூலம்		துய்மை = மூலம், மூலம்	159
மூலம்		துவி = மூலம்	182
துழனி = மூலம்	146	துற்றுவார் = மூலம், மூலம்	37
துளக்கு = மூலம், மூலம்	54	துறியைமார் = மூலம்	182
துளபம் = மூலம்	179	துருள் = மூலம், மூலம்	108
துளக்கல் = மூலம், மூலம்	54	துருமரும் = மூலம், மூலம்	58
துளக்கியது = மூலம், மூலம்	57	துருளிடத்து = மூலம், மூலம்	154
துளங்குதல் = மூலம்	147	துவ் = மூலம், மூலம்	75
துள்ளம் = மூலம்	160	துழித்து = மூலம்	57
துறக்கம் = மூலம்	44	துழிக்கும் = மூலம்	33
துறவிக்கு = மூலம்	112	துள்ளும் = மூலம்	54
துறந்தார் = மூலம்	11	துள்ளியேன் =	182
துறை = (மூலம்) மூலம்	64	துறந்தார் = மூலம்	54
துற்றவர் = மூலம்	203	துன்னிலங்கை = மூலம்	208
துன்று = மூலம், மூலம்	73	துன்புலத்தார் = மூலம்	13
துன்றிய = மூலம், மூலம்	106	துங்காதே = மூலம்	163
துன்னிருள் = மூலம்	143	துசன் = மூலம்	142
து = மூலம்	164	துசன் = மூலம், மூலம்	143
து = மூலம், மூலம்	184	துசம் = மூலம்	164
துக்கு = மூலம்		துட்டம் = மூலம்	4
துங்கிய = மூலம்	57	துட்டாலே = மூலம், மூலம்	213

தேம்பரி = ஜீனஸ் தடி	48	நச்சுவார் = பயஸ்வர	159
தேவர்கோன் = ஜீவராஜ,		நஞ்சு = நஞ்சு, விஷ	164
இய	112	நடு = நடுநிலை, நிஷ்குல	44
தேறி = தடி	146	நட்டம் = நஞ்சு, நஞ்சு	143
தேற்றா = தடியை	138	நணியாணை =	
தேனா = இயை	138	கூரதலிசுவசை	143
தேன் = ஜீனா, டுங்	105	நண்ணி = ஜீனா, ஜீனா	136
தேன்உந்து = சுலகாச	152	நண்ணு = ஜீனா, அக, கருத	160
தேவந்து = தடி	84	நண்ணு = அகவர, கருத	186
தொடக்கு = சம்பந்த	156	நந்து = நஞ்சு, கருத,	
தொடையல் = மூல	82	நாசவாசுவர	24
தொல்வினை = கருத கருத,		நாட்டி = ஜீனா, கருத	65
பாசின கருத	134	நாட்டன் = சம்பந்த	160
தொழு = கருத, கருத	159	நாட் = கருத, கருத	124
தொழும்பு = கருத, கருத,		நல்லகம் = கருத, கருத	136
சுரு	73, 143	நல்கு = கருத	136
தொழும்பர் = கருத	148	நல்கு = கருத, கருத	4
தொழுததை = கருத	176	நல்கு = கருத, கருத	112
தொழுகின்றான் =		நல்கு = கருத, கருத	77
கருத, கருத	73	நல்கு = கருத, கருத	20
தொன்மை = கருத, கருத	54	நல்கு = கருத, கருத	34, 36
தொடு = கருத, கருத	133	நல்கு = கருத, கருத	
தொய்வு = கருத, கருத	213	நல்கு = கருத, கருத	
தொரை = கருத, கருத,		நல்கு = கருத, கருத	
கருத, கருத	35	நல்கு = கருத, கருத	
		நல்கு = கருத, கருத	
நகை = கருத	73	நல்கு = கருத, கருத	
நகை = கருத, கருத	22	நல்கு = கருத, கருத	

ನನಾಳು = ನನಸು	87	ನಿಶ್ಚಲೂಮ್ = ನಿತ್ಯವೂ	36
ನನಿ = ತುಂಬ, ಬಹಳ	22	ನಿತ್ಯತುಲಮ್ = ಮುತ್ತು	188
ನನ್ನು = ಪುಣ್ಯ, ಧರ್ಮ	13	ನಿಬಂಧಮ್ = ನಿಬಂಧನೆ, ಕಟ್ಟಳೆ	55
ನನ್ನುತಲ = ಒಳ್ಳೆಯ		ನಿಮಲನ್ = ನಿರ್ಮಲನು	142
ಹಣೆಯುಳ್ಳವಳು	105	ನಿರಾಯಮ್ = ನರಕ	24
ನಂಕಲನ್ = ಒಳ್ಳೆಯ ವಡವೆ,		ನಿರಬ್ಬಿ = ದಾರಿದ್ರ್ಯ	106
ಆಭರಣ	14	ನಿಲ್ಲಾ = ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದ	207
ನಾಂಗ್ಕುಳ್ = 'ನಾಗ' ಕುಳು	146	ನಿವೃತ್ತ = ಮೇಲಾದ, ಉನ್ನತ, ಶ್ರೇಷ್ಠ	178
ನಾಡಾಸಕ್ತಿ ಹಿಟ್ಟು = ಪಡೆಯಲಾಗದ		ನಿಹಿ = ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ, ಶೀಲ,	
ಮುಟ್ಟು	12	ಮನಸ್ಥೈರ್ಯ	14
ನಾಡ್ಕಾಲ್ = ಪ್ರಾತಃಕಾಲ	163	ನಿಹಿಮೊಮ್ಮಿ = ನೆಲೆಯಾದ ಮಾತು	12
ನಾಣ್ಣುಮೆ = ನಾಚದೆ	150	ನಿನ್ಮಲಮ್ = ನಿರ್ಮಲತೆ	99
ನಾಣ್ = ನಾಚಿಕೆ, ಲಜ್ಜೆ	84	ನಿತ್ಯತಲ = ಬಿಡಬೇಡ, ತೊರೆಯಬೇಡ	124
ನಾಣ್‌ಮಲರ್ = (ಅಂದೇ ಆರಳಿದ)		ನಿತ್ಯತಮ್ = ಪ್ರವಾಹ	33
ಹೊಸ ಹೂವು	160	ನಿತ್ಯತಾರ್ = ತೊರೆದವರು, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು	11
ನಾಬ್ಬಿಣ್ಣಿ = ನಾಲಗೆಯು		ನಿನ್ಮಣ್ಣಿ = ಬಂದಿಯಾದಳು	208
ಹೆಣ್ಣಿರುವುದು (?)	136	ನಿರ್ = ಗುಣ, ರೀತಿ	138
ನಾಬ್ಬಣ್ = ನಡುವೆ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ	125	ನುಕಾರ್ = ಅನುಭವ	24
ನಾಮನಿರ್ = ಕಡಲು, ಸಮುದ್ರ	115	ನುಣ್ಣುಕ್ಕರಿಯ = ಅಶಿಸ್ತವಾದ	143
ನಾರ್ = ಪಟ್ಟಿ	121	ನುಣ್ಣುಣ್ಣಾರ್ = ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞಾನ	24
ನಾಲ್ವಾಯ್ = ತೂಗುಬಾಯಿ, ಆನೆ	193	ನುಣ್ಣುಣ್ಣಿಯೇ = ಸೂಕ್ಷ್ಮನೇ	142
ನಾವಲೊಂಕಿಯ		ನುತಲ = ನೊಸಲು, ಹಣೆ	55
ಮಾಬೊರಗ್‌ನಿ = ಜಂಬೂದ್ವೀಪ	112	ನುತಿ = ತುಡಿ, ಕೊನೆ	174
ನಾವಾಯ್ = ನಾವೆ	23	ನುನ್ತಾ = ನಿನ್ನ ತಂದೆ	120
ನಾವಾಯಾನ್ = ನಾವಿಕ	73	ನುನ್ತುಮ್ = ತಪ್ಪುತ್ತದೆ	149
ನಾಧರಮ್ = ನಾತ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ	143	ನುಣ್ಣುಣ್ಣಿಯರ್ = ಬೆಸ್ತರನು	37
ನಾನ್ = ದಿವಸ	201	ನುಣ್ಣು = ನೂಕಲು	76

பயலைநோய் = விரக, சூத	184	பழிப்பு = கடிவு, நெட	149
பயன் = சூயைசன்	13	பழிபிறங்கா = கடிவு கடிப்ட, நெடேசுவாத	15
பரவை = சமூத, சடலா	197	பழிப்பறை = நெடமாதா	57
பரவி = கரடி	151	பழி = சாச	13
பரல் = (சுல்லா) கரலா	174	பழுது = கெடு	107
பரகாலன் = சரகாலன்		பழுத்தோர் = (சுனசூ)	
(சூமன்கூ அசூரர் கசர)	193	சகுவாதசர, சூனிகள்	213
பரன் = சர, கீரையசன	149	பழை = கடிய	149
பரசுவந்திகள் = கரசுவ		பள்ளி = கால	74
வந்திகள்	56	பற்று = அச	178
பரிந்து = சக்சுசகூ	156	பற்றே = கீசரீ	211
பரிதி = சரடி, சூயாச	56	பற்றாமன்னன் = ககீசரீ	45
பரி = சூகூ	151	பறை = கரீ	168
பரிசு = சூல, ரீச	92	பன்ன = ககூவகூக	206
பரிபவம் = சக்சு, கூல	46	பனிப்பு = ககூச	36
பரிபுரம் = காலகக	86	பனுவல் = சூசக, சூச	11
பருவரல் = கூல	74	பனி = கசாத, ககுவாத	86
பருவரல்பரவை =		பனிமொழி = ககசூகியவகூ	86
கூலசமூத	74	பாசம் = சாச, கடி, சகூ	143
பருவந்து = ககசன், காரிசூ	12	பாட்டு = ககூ, கீச	112
பல்லியங்கள் = ககவ வகூக	54	பாடு = ககசூ, சூச	76
பல்லகம் = ககசீ	136	பாதம் = . . .	91
பளி = கலி, ககூ, அகார	138	பாத்து = ககககூ, ககககூ	13
பவம் = கவ, ககூ	144	பார் = ககவ	186
பவ்வம் = சமூத	83	பாசுதி = ககரக, சரகூ	101
பவணி = கீசவகீ, சூசவ	86	பார்க்கோ = கககூகூகீ,	
பவித்திரம் = சவகுவாத	91	கககூகீ	152

பார்த்திவர் = பாடிவரு,	புணை = தோவ வசூ, தீப	128
பேரேகா	புத்தேதளிர் = தீவதேகா	14
பாபிக்கும் = பிசுவ, பிசுவ	புயல் = மழை	11
பால் = பசு	புரளி = சூடா	63
பாவை = பூதே அங்கவா	புர = சாசா	58, 92
பெரு வாய்	புரந்தரன் = அரு	59
பாணன் = 'சாண' பெரு பெரு	புரி = பவசு, பசேக்சு	10
பாணியவன; நாயகநாயக	புரை = பசை	35
பாணி = பவ	புரை = தோவ	171
பாழி = மகிமை, பவ	புரை = தோவசாச	156
பிச்சன் = பவ, பி	புலவ = மாவத நா	126
பித்தகம் = பதமூ	புலம் = தோ, பவலா	13
பிடி = பி, பி	புலி = பவயசோச	87
பிணி = தோ, பி	புலத்தல் = பவயசோச	117
பிழைப்பர் = பவமாவவரு,	புலத்தும் = பவரிசுத, மோலமாவத	54
பிழைகா	புலந்தகாலை = பிசுவ	109
பிணி = (பி) பவமூ,	புலவாய = பிசு பவயசோச	117
பிசுவ	புலந்த = பவ, பி	59
பிழப்பு = பி	புலந்த = பிசுவயத	88
பிழங்கிற்று = பிசுவ,	புலவாய = பிசு	48
மோலாயத	புழுக்கல் = பி	20
புகழ் = தோ, பி	புழுத்தலை நாய் = பிசுவ	154
புகல் = தோ		
புகுதுக = தோ, பி		
புத்தம் = பவ, பி		
புணரி = பவ		
புணர்தல் = பிசுவமாவத		

ಪುನಃಪ್ರಕಟಣೆ = ಹತ್ತಿಲು	165	ಪೆಂಠಿ = ಸ್ವಭಾವ	24
ಪುನಿಠ್ರು	} = ಬೇಡರು, ಪುನಿಠ್ರು ! ಪುಳಂದರು 64, 74	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಪಡೆಯಲು	153
ಪುನಿಠ್ರು		ಅಂದಾಡ	
ಪುನಿ = ಹಕ್ಕಿ	164	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಶರೀರ	146
ಪುನಿಠ್ರು = ನಂಜನೆಯ ಮಾತು	159	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಗೂಳಿ	57
ಪುನಿ = ಹೊರಗು	143	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಮಾಗ್ಗಿ	210
ಪುನಿ = ಹೊಲ	84	ಪೆಂಠಿಠ್ರು ತಿಳಿಸು = ಬೇಡದ್ದನ್ನು	107
ಪುನಿ = ಹುಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ	20	ಮಾಡುವುದು	
ಪುನಿ = ನೀರು	139	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಕಾಡುವುದು	134
ಪುನಿ = ಶಿವ	139	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಪೆಟ್ಟಿಗೆ	46
ಪುನಿ = ಅಲಂಕರಿಸು	107	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಕಷ್ಟ	129
ಪುನಿ = ಅಲಂಕರಿಸು	107	ಪೆಂಠಿಠ್ರು ಕಾಡು = ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ	125
ಪುನಿ = ಈಡ ಸಮಾಪಕಾಲ	56	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಹೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಹೆಡಬಟ್ಟೆ	148
ಪುನಿ = ಮೆದುಗುಣ ನೀರು	12	ಪೆಂಠಿಠ್ರು ತಿಳಿಸು = ಚೆಲುವು	104
ಪುನಿ = ಪೂಜೆ ಆಡ	18	ಬಳಿ ತೊಟ್ಟವಳು	
ಪುನಿ = ಸಾಕ್ಷಿ	12	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಮೆಲ್ಲನೆ	89
ಪುನಿ = ಕಟ್ಟಿದ	206	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಹೈದ, ಮಗು	207
ಪುನಿ = ಅಭರಣ	150	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ತಾವರೆ ಮೊಗ್ಗು	38
ಪುನಿ = ಅರಸ	207	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಬೆಳಗು	151
ಪುನಿ = ಪುರಾತನವಾಗಿ	211	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಸುಳ್ಳು, ಸಟೆ	36
ಪುನಿ = ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು	151	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ತೋರು	147
ಪುನಿ = ಬಾಡು ಬಗೆಯ ಹೂವು	37	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುವ	112
ಪುನಿ = ಹೂವು ಹಕ್ಕಿ (?)	54	ಸಭಾಂಗಳ	
ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಬಾಡು ಬಗೆಯ ಹೂವು	24	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಮುಚ್ಚಿ, ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು	112
ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಪನೆ, ತಾಳಮರ	221	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಕೆರೆ, ಕೊಳ	125
ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ದೊಡ್ಡ ಮಾರ್ಗ,	134	ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಅಸತ್ಯ,	154
ಹೆಚ್ಚು ಚೆಲುವು		ಅನಿತ್ಯವಾದವು	
		ಪೆಂಠಿಠ್ರು = ಹೊಲ	22

மடங்கல் = ஸ்க	50	மருளி = கௌரி	171
மடுத்தது = கிடுதி	63	மருள் = மருது, மருதி	203
மடுத்துக்கோத்தான் =		மருமர் = மரு	60
புதி புலிபுலி	152	மருங்கு = மரு	64
மடைநூல் = மருகாசு	112	மருந்து = மரு, மருதி	65
மட்டு = கிடு, மருக	145	மருவாது = மருவ	152
மருளன் = மரு	166	மருங்கு = மரு, மருதி	184
மணி = கிடுவா	54	மருங்கினர் = மருகிடு மருகிடு	
மணியு = மருகிடு	121	மருகிடு ; மருகிடு	77
மண் = கிடுக	133	மருகிடு = கிடு	99
மண்டு = கிடுகிடுகிடுகிடுகிடு, 142		மருகிடு = மரு, கிடு	196
கிடு	131	மருங்கு = கிடுக	143
மருக்கலுழி = மருக	77	மருகிடு = கிடுகிடுகிடு, கிடு	98
மரு = கிடு	84	மரு = கிடு	73
மரு = கிடு, கிடு, கிடு	97	மருகிடு = கிடு	163
மரு = கிடு, கிடு, கிடு,		மருகிடு = கிடுகிடுகிடு	191
கிடு	89, 145	மருகிடு = கிடு	54
மருகை = கிடு, கிடு	77	மருகிடு = கிடுகிடுகிடு	
மருகிடு = கிடு	152	மருகிடு = கிடு	65
மருகிடு = கிடு	134	மருகிடு = கிடு	117
மருகிடு = கிடு, கிடு	178	மருகிடு = கிடு (கிடு)	172
மருகிடுகிடுகிடு = கிடுகிடு	104	மருகிடு = கிடு	175
மருகிடு = கிடு, கிடு	121	மருகிடு = கிடு, கிடு	73
மருகிடு = கிடு	196	மருகிடு = கிடு	33
மருகிடு = கிடு, கிடு	156	மருகிடு = கிடு, கிடு	12
மருகிடு = கிடு	151	மருகிடு = கிடு, கிடு	38
மருகிடு = 'கிடுகிடு' மரு	37	மருகிடு = கிடு	57

ಮರಗ್ತಾನ್ = ದುಷ್ಕರ್ಮವಿಲ್ಲ		ಮಾಂಡ = ಮೇಲಾದ	
ದವನು (?)	206	ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ	128
ಮರವಣ್ಣಿ = ಸಾಪಸ್ವಭಾವ	113	ಮಾಣ್	} ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ, ವಟು 193
ಮರು = ದೋಷ	44	ಮಾಣಿ	
ಮರುಕ್ರ = ಬೇಡಿ	56	ಮಾತವರ್ = ಮಹಾತಪಸ್ವಿಗಳು	113
ಮರುಕ - ಭ್ರಾಂತಿಕೊಂಡಲು	134	ಮಾಲ್ಗಿಣಿ = ಚಿಲುವಾದ ಜಿಂಕೆ	136
ಮರಣ = ರಹಸ್ಯ	23	ಮಾಮಲಗಾನ್ = ಲಕ್ಷ್ಮಿ	54
ಮರಣ = ಸೇದ	59	ಮಾಬ = ನಾಶವಾಗಲು	143
ಮರಣಿಯಾನ್ = ಸೇದಜ್ಞ,		ಮಾಯನ್ = ಮಾಯಾವಿ, ವಿಷ್ಣು	164
ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	28	ಮಾಯಮ್ = ಮಾಯ, ವಂಚನೆ	142
ಮರಣಿಮಾಳ್ಳಿ = ರಹಸ್ಯವಚನ,		ಮಾಯಾಮಲಮ್ = ನಾಶವಾಗದ ದೋಷ	207
ಸೇದವಾಕ್ಯ, ಮಂತ್ರ	12	ಮಾಯವತು = ನಾಶವಾಗುವುದು	65
ಮನವ್ = (ಸರಪೇಣಿಸುವ) ಸಣ್ಣ ಶಂಖ	120	ಮಾಗಿ = ಮಳೆ	160
ಮಣಿಮಾಡ್ಗಿ = ಗೃಹಿಣಿಯ ಮಹಿಮೆ	14	ಮಾಲ್ = ವಿಷ್ಣು	59
ಮಂತ್ರೂಮ್ = ಸ್ಥಿರವಾದ, ನೆಲೆಯಾದ	144	ಮಾಣ್ವಿ - ಚಿಲುವು	198
ಮಂಡೇನ = ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮಿಗಿಲಾಗಿ	138	ಮಾಳು = ವಿರೋಧ, ಹಗೆ	152
ಮನ್ = ನಾಯಕ	73	ಮಾಳ್ಳು = ಹೋಗಲಾಡಿಸು	194
ಮನ್ = ದೋಷ	146	ಮಾಳ್ಳುಮ್ = ಮಾತು	16
ಮಾ = ಮಾವು	120	ಮಾನಿನ್ = ವಿನಾಸ	75
ಮಾ = ಕುದುರೆ	65	ಮಾನಿಡನ್ = ಮನುಷ್ಯ, ಜಿಂಕೆ	
ಮಾ = ಮೃಗ	164	ಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊಂಡಿ	
ಮಾತಗರ್ = ಸಾಗಧರು,		ರಾವನನು, ಶಿವ	149
ಹೋಗಲುಬಟ್ಟರು	56	ಮಾನ್ = ಕುದುರೆ	18
ಮಾಕಮ್ = ಆಕಾಶ	208	ಮಿಕ್ಕಡೆಕಾನ್ = ಪುರುಷೋತ್ತಮ,	
ಮಾಕ = ಮಾಸು, ದೋಷ	48	ವಿಷ್ಣು	18
ಮಾಕುಣಮ್ = ಹಾವು	30	ಮಿಣಿಶವಾನ್ = ತಿನ್ನುವವನು	13
ಮಾಡಮ್ = ಮಹಡಿ	150	ಮಿಕ್ಕಿಲಿ = ಮಿಕ್ಕಿದ್ದು, (ಉಂಡು)	
ಮಾಣಡಿ = ಮೇಲಾದ ಅಡಿ	10	ಮಿಕ್ಕಿ ಆಕಾರ	12

ಮಿಡಲು = ಕತ್ತ	144	ಮುಱು = ಗುಹೆ, ಗು	148
ಮಿಡುಂತ್ = ಬಟ್ಟೆ, ವಾದ, ಒತ್ತೊತ್ತಾದ	65	ಮುಱುಂತ್ - ಗುಹೆ, ಗು	167
ಮಿಂಡುತಲ್ = ಹೋರಾಟ, ಕಲಹ, ಯಾದ್ಧ ಮಾಡುವುದು	147	ಮುಣಿ = ತಾವರೆ	45
ಮಿಲೆತ್ತಾ = ಧರಿಸಿ, ಮಾಡಿದ	148	ಮುಱುಂತ್ = ಮೊದಲನೆಯ ಮೈ, ಅನೆ	36
ಮಿಲೆಕ್ಕಿ = ಮಾಡಿದ	147	ಮುಣು = ನಮನಗೆ, ಮಂದಹಾಸ	86
ಮಿಣಿ = ಹೊಳೆಯು, ಪ್ರಕಾಶಿಸು	144	ಮುಣಿಬರ = ಮುನಿವರರು,	
ಮಿನ್ = ಮಿಂಚು	47	ಮೈಗಳ	86
ಮುಗಿ = ಶ್ರೀಲೋಚನನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜ	92	ಮುಣಿವಿಲ = ಮೈವಿಲ್ಲದವರು	128
ಮುಗಮನ್ = ಉಪಚಾರ	43	ಮುನ್ = ನೆನೆ, ಯೋಚಿಸು	150
ಮುಗಿ = ಮುಗಿ, ಮುಚ್ಚಿಕೊ	77	ಮುನ್ = ಹಳೆಯ ದಾರಿ, ಪೂರ್ವಮಾರ್ಗ	136
ಮುಡ = ಮಾಸದ ವಾಸನೆ	154	ಮುನ್ = ನೆನೆಯದವರು	122
ಮುಂಡಿ = ಕಷ್ಟ, ತೊಂದರೆ	24	ಮುನ್ = ಮೊದಲವನು, ಶಿವ	208
ಮುಂಡಿ = ಚಮ್ಮಟಗೆ	20	ಮುನ್ = ಮೊದಲವನು, ದೇವರು	61
ಮುಂಡ = ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ	207	ಮುನ್ = ಹಳೆಯ ಉರು, ಪುರಾತನ ನಗರ	203
ಮುತ್ = ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳು, ಅಗ್ನಿತ್ರಯ	193	ಮುರ = ಹಲ್ಲು, ಮಂದಹಾಸ	116
ಮುನ್ = ಸಮುದ್ರ	147	ಮುಗಿ = ಬಟ್ಟೆ	184
ಮುಯುಂ = ಸೇರು, ಕೂಡು	22, 133	ಮುಯು = ಮುಪ್ಪಿಲ್ಲದ, ಮುದಿಯಾಗದ	150
ಮುಯು = ನಿರೋಧ	63	ಮುಯು = ಮುದಿಯಾಗಿನು	138
ಮುಯು = ಶಬ್ದಿಸು, ಸದ್ದು ಮಾಡು	117	ಮುಯು = ಹೊತ್ತಲಿ, ಉರಿಯಲಿ	208
ಮುಯು = ಮದ್ದಳೆ	116	ಮುಯು = ಮೈ, ಶರೀರ	124
ಮುಯು = ಜೇನು, ಸುವಾಸನೆ	87	ಮುಯು = ಸತ್ಯ, ನಿಜ	142
ಮುಯು = ಮದ್ದಳೆ	54	ಮುಯುಂ = ಆಗಮ	148
ಮುಯು = ಉಜ್ಜು, ತಿಕ್ಕು	175	ಮುಯುಂ = ಸತ್ಯಜ್ಞಾನಿಯೇ	142
ಮುಯು = ತಾಳದೆ, ಸೋತದೆ, ಮುಟ್ಟದೆ	175		

மெய்தந்த = சத்யவாத, ச்ரீஷ்டவாத 213

மேதகும் = பயசதக,
அசேஷநீய

மேதி = மனம் 36

மேய = ஈட, தரிச 134

மேவன = பயசதக 120

மேவினா = சேரிதன 43

மேயு = பயச, அசேஷ 59, 104

மை = சத்ய, அனந, தோஷ 78

மைந்தன் = பலலா, கட்டி 164

மையு = தோஷவித 78

மொய் } = பல், சராசரி 64, 6
மொய்மட்டி }

மொய் = தாய 175

மொழை = குழி 200

ய

யாணர் = தோஷவாத 125

யாண்டு = மர 128

யாண்டி = யாவாகல 10

யாது = சத்ய 155

யாதார = சத்யவித 21

யாய் = (நந) தாய 120

யாழ் = விந 112

வ

வங்கம் = தக, நம 168

வஞ்சிக்கொட்டி = மனம் 146
பு

வடநீன் = அருந்த 115

வடவை = பதவி 42

வடமாலவன் குன்றம் =
தருச (பிடி) 6

வட்டிகை = தோஷ, சாஷ 112

வண்டல் = சத்ய 88

வண்ணமகள் = அலகா

மாடுவதல், ச்ரீஷ்ட 105

வட்டி = வாச, சாஷ 65

வட்டி = தோஷ 154

வயா = அச, (பத்ய) பயச 107

வான் = தோஷவித 12

வரட்டி = வித்ய, தக, பத 33

வரை = பிடி 22

வலம் = பத, சத்ய 183

வலாரி = பத, அச 32

வல்லி = தோஷ பதவி 166

வல்லி = தோஷ 129

வழக்கு = சத்யவித பத
தல் 12

வழாமை = தத்ய, தத்யவித 76

வழி = சத்ய, மன 13

வழிநாள் = பதவி, தத்ய
தத்யவித 107

வழிவினன் = தத்ய, தத்யவித 74

வளத்தக்காள் = அத்யாசு
அத்யாசுவித தத்யவித 14

ವಣಿ = ಗಾಳಿ	129	ವಾಹಿ = ಬಾವಿ	28
ವಳ್ = ಹರಿತವಾದ	64	ವಾಳ್ವಿ = ಬಾಳು	193
ವಳ್ಳು = ಬಟ್ಟಲು		ವಾಳ್ವು = ಹುಟ್ಟು, ಜನ್ಮ	154
ವಳ್ಳು = ಬಡತನ, ದಾರಿದ್ರ್ಯ	81	ವಾಣಿ = ಬಾಣ	33
ವಳ್ಳು = ಸಲ್ಪ	73	ವಾನ್ - ಸುಳಿ	11
ವನ್ಮ = ಚೆಲುವು	150	ವಿಶಾರದ = ಚೇತ	206
ವನ್ಮಾ = ಮರುಭೂಮಿ	12	ವಿಶ್ವಾ = ಆಕಾಶ	122
ವನ್ಮಾ = ಬಲವಾದ		ವಿಶ್ವಾ = ವಿಷ್ಣು	147
ವನ್ಮಾ = ಬಲ	159	ವಿಡು = ವಿಷ	194
ವನ್ಮಾ = ಕೋಗಿಲೆ	101	ವಿಡು = ಮಾಂಸದ ನಾಶ	143
ವನ್ಮಾ = ಬನ್ನಿ		ವಿಡು = ಕಾಡು, ಬೆಟ್ಟದ ಸುತ್ತು	148
ವಾಕ್ಕು = ಸುರಿದು	38	ವಿಡು = (ಕತ್ತರಿಸಿದ)	
ವಾಕ್ಕು = ಸುಟ್ಟು	120	ವಿಡು = ಬೆಟ್ಟ ಕಾಡಲು	76
ವಾಕ್ಕು = ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು,		ವಿಡು = ಬಿಡು, ಸುತ್ತುವುದು	144
ವಾಕ್ಕು = ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು	144	ವಿಡು = ವ್ಯಸನ, ಎತ್ತು	154
ವಾಕ್ಕು = ಬಾಡಿಸು,		ವಿಡು = ವ್ಯಸನವಾಡು	46
ವಾಕ್ಕು = ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು	182	ವಿಡು = ಸತಂ	144
ವಾಕ್ಕು = (ಸಾಪವುಗಳ)		ವಿಡು = ಆಕಾಶ	6
ವಾಕ್ಕು = ನೀರಿನೊಡನೆ	206	ವಿಡು = ಹೇಳು	49
ವಾಕ್ಕು = ನೆಗೆಯುವ ಕುದುರೆ,		ವಿಡು = ದೇವತೆಗಳು	143
ವಾಕ್ಕು = ಹಾರುಗುದುರೆ	48	ವಿಡು = ದೇವನದಿ,	
ವಾಕ್ಕು = ಬಯಕೆ	20	ವಿಡು = ಬಾಂಜೆ, ಗಂಗೆ	211
ವಾಕ್ಕು = ಪ್ರೇಮ	178	ವಿಡು = ಕಷ್ಟ	148
ವಾಕ್ಕು = ಸಮಾಧಿ	74	ವಿಡು = ವಿಧಿ	148
ವಾಕ್ಕು = ನೀಳ, ಉದ್ದವಾದ	74	ವಿಡು = ಚಿದರಿ, ನಡುಗ	128
ವಾಕ್ಕು = ಸುರಿದು		ವಿಡು = ನೇಗ	147
ವಾಕ್ಕು = ಅಂವುಳುವನು	10	ವಿಡು = ಬೆಟ್ಟ, ಬೀಜ	147
ವಾಕ್ಕು = ಬಾವಲಿ	96		

வித்தகா = ஐஸ்வர்யநாதவநீ	208	விளரி = சந்திராநகரில்	145
விமலன் = மலம்		விளியா = தீரம், மலம்	22
விமலன் = மலம்	142	விளியா = தீரம்	44
விமலன் = மலம்	74	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	125	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	134	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	146	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	165	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	136	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	144	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	13	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	189	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	142	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	147	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	143	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	78	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	64	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	149	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	175	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்		விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	159	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	136	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	23	விளியா = தீரம்	144
விமலன் = மலம்	11	விளியா = தீரம்	144

ವೆಯತ್ತಾಯಿರಾ = ಬಿಸುಸುಯ್ಯಾ,	16	ವೇತಣಿ = ಕಷ್ಟ, ಸಂಕಟ	58
ನಿಟ್ಟುಸುರುಬಿಟ್ಟು	16	ವೇತಿಯನ್ = ಬ್ರಾಹ್ಮಣ	136
ವೆಯ್ಯಾಯ್ = ಉಷ್ಣ ಆದವನೇ	142	ವೇತಿಕಾ = ನೇದಿಕೆ, ಜಗುಲಿ	107
ವೇರಾವ = ಹೆದರಲು,		ವೇತತ್ತಿಯಲ್ = ರಾಜರಿಗಾಗಿ	
ಭಯಪಡುವಂತೆ	144	ಮಾಡುವ ಸೃಷ್ಟಿ	112
ವೇರಾಣಿ = ಭಯಪಟ್ಟು	77	ವೆಯ್ - ಬಿದಿರು	191
ವೇರಾಣೇ = ಭಯಸ್ವರೂಪಿಯೇ	145	ವೇಗಿ = ಪರಮಳ	167
ವೇರಾತ್ರ = ಬೆಕ್ಕು	21	ವೇಗತ್ತಲ್ = ಮನಸ್ಸಂಕಟ	
ವೇರಾಣಿರೈಮೆ = ಭಯಪಡುವುದು,		ಪಡುವುದು	144
ಅಂಜಿಕೆ	146	ವೇಣಿ - ಸಮಾಧಿ	63
ವೇರಾವು = ಭಯಪಡು, ಹೆದರು	187	ವೇಲ್ = ಈಟಿ	145
ವೇವ್ವುರಾ = ಸುಡುನಾಡಿ,		ವೇಳುಮ್ = ಅನೆ	126
ಬೇಯಾವ ಮಾತು	174	ವೇಣಾಣ್ಣಮೆ = ಉಪಕಾರ	12
ವೇಣಿ = ಬಯಲು, ಆಕಾಶ	145	ವೇಣ್ಣಿ = ಬೇಳ್ಳಿ, ಯಾಗ,	
ವೇಣ್ಣಿ - ಬೆಳ್ಳಿ, ಶುಕ್ರ	165	ಉಪಚರಿಸುವುದು	13
ವೇಣ್ಣನ್ = ಪ್ರವಾಹವುಳ್ಳವನು,		ವೇಣ್ = ಮನ್ಮಥ	184
ಶಿವ	146	ವೇಣುಪಟ್ಟೇನ್ =	
ವೇಣಿ = ಜೇನು	144	ಬೇರ್ಪಟ್ಟನು	145
ವೇಹ್ಪು = ಬಿಟ್ಟು	45	ವೇ = ಮೇವು	24
ವೇಣ್ಣಿ = ಗೆಲುವು, ಜಯ	202	ವೇಕಲ್ = ಹಗಲು	107
ವೇಣಿಕಾ = ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ	191	ವೇಕಲು = ನಿತ್ಯವೂ, ದಿನವೂ	20
ವೇಣಿಕ್ರ = ಬಯಸು, ಇಚ್ಛಿಸು	77	ವೇದ್ವಣವನ್ = ವೈಷ್ಣವ	159
ವೇಡಿ = ಬೇಡ	65	ವೇವ್ವು = ನೆಲ, ಭೂಮಿ	12
ವೇಣ್ಣಿತ್ತಲ್ = ಬೇಡುವುದು, ರಾಗ	10	ವೇವ್ವು = ಇಟ್ಟಿದ್ದು, ನಿಧಿ	148
ವೇಣ್ಣಾಡಾ = ಬೇಡದಿರುವುದು,		ವೇವುಮ್ = ಲೋಕ	58
ದ್ವೇಷ	10		

ಪರಿಶಿಷ್ಟ

C
12³
12
12

[illegible][illegible]

ಪರಿಚಿಷ್ಟ ೨

ಅಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು

1.	M. S. Purnalingam Pillai	..	..	History of Tamil Literature.
2.	Dr. G. W. Pope	..	..	On the Study of the Vernaculars. The Poets of Tamil Lands.
3.	Ramachandra Deekshitar	..	..	Studies in Tamil Literature.
4.	Dr. Caldwell	..	..	The Comparative Dravidian Grammar.
5.	Ananda Ranga Pillai	..	..	Private Diary: 9. Vols.
6.	Kanakasabai Pillai	..	..	The Tamils 1,800 Years Ago.
7.	Dr. S. Krishnaswami Iyengar	..	..	Ancient India. Beginnings of South Indian History.
8.	P. V. Manikkanaikar	..	..	The Mistic Tamil Alphabet. The Tamil Marai.
9.	J. M. Nallaswami Pillai	..	..	Studies in Saiva Siddantha. Dravidian India.
10.	T. R. Sessa Iyengar	..	..	Studies in Kural.
11.	R. Sethu Pillai	..	..	Studies in Shilappadikaram. Tamil Studies.
12.	M. Sreenivasa Iyengar	..	..	Some Milestones in the History of Tamil Literature.
13.	Prof. Sundaram Pillai	..	..	History of Tamil Language. Critical Studies of the Tamil Idyls.
14.	V. G. Suryanarayana Sastry	..	..	History of the Tamils.
15.	Swami Vedachalam	..	..	
16.	P. T. Srinivasa Iyengar	..	..	

ತಪ್ಪು - ಸರಿ

ಪುಟ	ಪಂಕ್ತಿ	ತಪ್ಪು	ಸರಿ
೧೮	೨೩	ಮೂರು	ಮೂರು
೩೦	೧೧	ಯೆಂಬಿಚ್ಚಿ	ಯೆಂಬಿಚ್ಚಿ
೩೭	೬	ಈಜಾರಾವಿ	ಈರಾಜಾರಾವಿ
೩೮	೮	ನಾಲರಿನ	ನಾಲಜಿನ
	೯	ತೊಜಾ	ತೊಜಾ
೧೪೧	೫	ನಲ್ಲಾರಿನ	ನಲ್ಲಾರಿನ
೧೪೨	೩	ವೈಸದ್ಯ	ವೈರದ್ಯ
	೧೦	ಎರೆಯುವುದು	ಏರೆಯುವುದು
೨೧೮	೫	ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲ	ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
೨೫೧, ೨೫೩, ೨೫೫, ೨೫೬, ೨೫೯, ೨೬೧.	ಪುಟದ ಮೇಲಿನ ತಲೆ ಬರಹದಲ್ಲಿ		ನೀತ್ತಲ್

